

Giới thiệu Thánh Thủ Cuồng Kiêu Convert

Người có tâm tạng bệnh đúng không? Đâm châm kim liền tốt! Người có cao huyết áp đúng không? Mở phở được liền tốt! Người ngực đau đúng không?... chờ một chút, người 36D ngực đau đúng không? Cái kia phải dùng tay vỗ mới có thể tốt! Người cái nào không thoải mái? Uất ức? Lòng tham không đủ? Vì tham tiền không đủ nhiều lên sâu? Cái này dễ thôi, để cho ta đánh một trận liền tốt! Một tay cứu người thần kỳ, một tay đánh người thần công. Xem ra từ Ngọa Long sơn hương đã tiêu từ chơi như thế nào chuyển hoa đều, ngạo thị thiên hạ!

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 01: thế nào xep?

Tháng chín mùa hè giống như là thời mãn kinh phụ nữ, chậm chạp không chịu ly khai cái này cũng không thuộc về nàng sân khấu, liền ngay cả Ngọa Long sơn cái này nghỉ mát thắng địa, đều bị cái kia vàng mặt trời chói chang tạo thủ lộng tư gây thành lửa nóng hán tử, không có một chỗ mát mẻ địa phương.

Cái này táo nhân yên tĩnh, đột nhiên bị một cổ lộ Hồ đánh vỡ, thô kệch việt dã tiến quân thần tốc, thẳng gặp phải một hàng nhà trệt mới dừng lại, Tần Bá xuống xe, nhìn quanh vài lần, phát hiện dưới mái hiên đánh thẳng ngủ gật thiếu niên, lúc này mới thở ngậm khí: "Giấu sâu như vậy, để cho ta dễ tìm như thế nào là đứa bé?"

Thiếu niên mặc dù nằm, nhưng cũng nhìn ra được hán có tới một mét tám cái đầu, cái kiện áo chèn căn bản bao khóa không được hoàn mỹ cơ bắp, chỉ là tóc hơi có vẻ rối tung chút, sợ là đều có thể nuôi chim.

"Tiểu hỏa tử, người là Đường Dược a?" Tần Bá khẽ nhíu mày, hỏi.

Thiếu niên đem che nắng mũ từ trên mặt lấy xuống, còn buồn ngủ nhìn một chút, không nhận được nói: "Ta chính là Đường Dược, người muốn nhìn bệnh?"

"Thật đúng là hán?" Tần Bá nói thầm trong lòng một câu, lại bản năng muốn rời đi, ở trong xã hội ngã bò lăn đánh nhau hán kiến thức nhiều ít danh y, tự kiểm chế còn có chút ánh mắt, người thiếu niên trước mắt này, thấy thế nào cũng không giống là cái y sinh a!

Lúc đầu cái này Ngọa Long sơn là có cái thần y, lúc tuổi còn trẻ còn tại trong bộ đội làm qua quân y, mà tiểu thư gia gia là trong bộ đội Trung tướng, với hán có diu đất chi ân, xuất ngũ trước lưu lại lời nhắn, tiểu thư một nhà gặp nạn sẽ giúp.

Ai ngờ Tần Bá liên hệ đến thần y thời điểm, mới biết được hán sớm đã một môi thế tục sinh hoạt, không biết chạy tới địa phương nào an hưởng Thiên Luân, may mà hán tại Ngọa Long sơn thu dưỡng một tên hải đồng, vẫn đem nhất thân bản sự đều giao cho hán, Tần Bá lúc này mới chạy tới nơi này.

Nhưng Đường Dược nhìn qua, tuyệt không vượt qua hai mươi tuổi.

Quân y không thể so với bình thường y sinh, không những phải có tinh xảo y thuật, thể năng cũng Tu vượt qua thường nhân, cái kia thần y từng là quân y, hán đồ đệ muốn xuất sư, tiêu chuẩn cũng khẳng định chỉ cao hơn chứ không thấp hơn.

Thiếu niên này, thật xuất sư?

Hết lần này tới lần khác cái này thần y là cái miệng trong thổ đình mà người, Tần Bá có lòng nghi ngờ, cũng không dám vọng kết luận, dứt khoát hỏi: "Đường Dược, người bao lớn?"

"Hai mươi, sao thế, người phải cho ta tìm vợ?" Đường Dược con mắt quyền đến sáng, rất nhanh lại âm đạm đi, thất lạc tự nói, "Pháp định tuổi kết hôn hình như là hai mươi hai, người để những cái kia nữ hài đội thêm mấy năm đi."

"" Tần Bá trên trán bốc lên mấy đạo hắc tuyến, dờ khóc dờ cười nói ra, "Tiểu thư của chúng ta có chuyện tìm người."

"Nói ta vẫn chưa tới tuổi tác." Đang nói thầm đến, Đường Dược đột nhiên trông thấy từ lộ Hồ đi xuống mỹ nhân, lập tức biến ngữ khí, "Người muốn thực sự nguyện ý, ta có thể đổi một cái hộ khẩu, đem tuổi tác thêm mấy tuổi liền có thể kết hôn."

"Tần Bá, cái này cực phẩm là ai?"

Một cái trang phục thành thực nữ tử đập vào mi mắt, hình dạng mỹ mà không Yêu, thuần sắc trang phục nghề nghiệp phác họa ra ma quỷ đồng dạng đáng người, trần trụi bên ngoài da thịt bụi Bạch hoàn mỹ, tựa như ngọc điêu, nhất là trước ngực một đôi đại bạch thỏ, nghiêm nhiên muốn nứt vỡ áo somi nhảy ra đến.

Lau một cái mồ hôi lạnh, Tần Bá cười khổ nói: "Tiểu thư, hán chính là chúng ta muốn tìm người."

Có mỹ nữ phía trước, Đường Dược đứng còng thẳng một chút, đầy đủ thể hiện dương cương vẻ đẹp, chỉ là, cặp kia thưởng thức mắt đẹp con người tại nữ tử xem ra mười phần không thoải mái.

Nữ tử kiều căng ánh mắt chỉ ở trên người hần nhẹ nhàng lướt qua, liền chuyển đến một bên, lạnh như băng nói: "Có thể đi trở về."

"Chờ một lát a, ta trước đổi bộ quần áo." Đường Dược mỉm cười nói, cô nàng này lạnh là lạnh điếm, nhưng hảo hảo dạy dỗ, vẫn có thể làm tốt nàng dâu.

Không chờ hần YY kết thúc, nữ tử liền đánh gãy hần: "Người không tự cách đi theo chúng ta."

"Thế nhưng là tiểu thư, tướng quân bệnh tình dung không được chậm trễ." Tần Bá thở dài, ngữ khí nghiêm túc lên, "Trừ hần, không ai có thể giúp chúng ta."

Nghe lời này, nữ tử trong mắt lóe lên một tia uẩn sắc, sinh khí nói ra: "Người cảm thấy gia hỏa này có bản lĩnh gì? Hần số tuổi này, tôi đã có thể đi vào viện y học làm học sinh, hần vậy mà cũng có thể xuất sư, xem ra sư phụ hần cũng là giả danh lừa bịp người, đây không phải là bắt ta gia gia sinh mệnh đùa giỡn hay sao!"

Đường Dược vốn là cười hi hi bộ dáng, bỗng nhiên thu hồi ý cười, lập tức, một cổ không lồ uy áp như sơn nhạc lắng không rơi đập.

Lập tức, thanh âm cô gái im bất mà dừng, toàn thân giống như là như giật điện trở nên cứng ngắt.

Đường Dược dường như nhớ tới cái gì, lại khôi phục Nhạc Nhạc ha ha bộ dáng: "Nguyên lai các người liền là lão đầu tử ở trong điện thoại nói Thẩm gia, người chính là lão đầu tử nói Trầm Băng Nghi đi, hần phân phó ta, nói các người đối với hần có ân, gặp nạn sẽ giúp, bất quá chỉ bằng người mẫu thuần lão đầu tử mấy câu nói đó, liền đầy đủ ta đuổi các người xuống núi, như vậy đi, người đáp ứng ta một cái điều kiện, ta liền giúp các người cái này một thanh."

Trầm Băng Nghi vẫn dừng lại tại vừa mới trong rung động, toàn bằng vô ý thức hỏi: "Điều kiện gì."

"Người là con gái một a?" Đường Dược lại hỏi ngược một câu.

"Vâng." Trầm Băng Nghi lông mày dựng lên, không vui nói, "cái này cùng người ra điều kiện có quan hệ a?"

"Không quan a, ta liền hỏi một chút." Đường Dược cười hắc hắc nói, "điều kiện liền là người làm bạn gái của ta."

"Hạ lưu, người xứng với ta a?" Trầm Băng Nghi sắc mặt âm trầm xuống, âm thầm khẳng định, thiếu niên này vừa mới thể như long hổ bộ dáng bất quá là cái trùng hợp.

"Ta đẹp trai như vậy, xứng người dư xài." Đường Dược đại ngôn bất tâm nói, "ngược lại là người, không bồi gả ra đáng điếm, khẳng định không thể nào nói nổi."

Lão đầu tử trừ bàn giao cho Đường Dược giúp đỡ Thẩm gia bên ngoài, còn nói một chuyện khác, cái kia chính là lão đầu tử xuất ngũ lúc, Thẩm tướng quân cũng làm ra hứa hẹn, nếu Thẩm gia có nữ hài, liền muốn gả cho lão đầu tử hậu nhân.

Làm Đường Dược xác định cái này ngư ty là Thẩm gia duy nhất nữ hài lúc, lập tức cứ yên tâm, bắt đầu vụng trộm ảo tưởng lên cưới sau cuộc sống tốt đẹp.

Tần Bá biết rõ đại tiểu thư bản sự cùng tính tình, không dám để cho Đường Dược tiếp tục hồ nháo, ngay cả vội vàng khuyên nhủ: "Đường tiên sinh, ngại thay cái những điều kiện khác đi, bao nhiêu tiền chúng ta đều nhận nổi."

"Ăn hai ta quyền, hần điều kiện gì đều không nhắc!" Nữ tử không thể nhịn được nữa, không hề có điếm báo trước trùng kích tới, mặc dù mang giày cao gót, động tác lại bén nhọn vô cùng.

Tần Bá tự biết tình thế đã không chế không nổi, dứt khoát che mắt, không còn dám xem tiếp đi, coi như Đường Dược thể trạng không sai, thế nhưng chỉ là cái y sinh, ở đâu là tiểu thư cái này Taekwondo đai đen đối thủ a?

"A!"

Ra ngoài ý định, thét lên người lại là Trầm Băng Nghi.

Trầm Băng Nghi công kích đều bị hóa giải, cả người không thể động đậy, hai cái cổ tay trắng bị gì Tiêu cái lại đến phía sau, đang dùng chân kinh ánh mắt nhìn chăm chú lên bộ ngực mình.

"Thế nào lồm xuong một cái bán cầu?"

Nói lời này Đường Dược cũng hơi kinh ngạc, Trầm Băng Nghi bị hần chế trụ, nhưng này bốc đồng vẫn còn, trực tiếp nhào vào trong ngực hần, hai người lên thân tức thật nhét chung một chỗ.

Ai ngờ, hần lại rõ ràng cảm giác được, bên trong một cái bán cầu, chỉ ít lồm đi vào một nửa, bất quá còn tốt, một cái khác bán cầu quy mô là thật, mềm

nhũn ma cảm giác đập dồn toàn thân, huyết dịch lập tức nóng bỏng lên, hân hạ thân cũng chống lên cái dù che mưa.

"Ngươi tên lưu manh này!" Cảm nhận được Đường Dược biến hóa, Trầm Băng Nghi mặt đỏ tới mang tai, dùng hết lực lượng toàn thân, rốt cục tránh thoát mà ra.

Đường Dược cũng hơi có vẻ xấu hổ, hết sức lưu manh nói ra: "Phản ứng sinh lý rất khó khống chế được nổi a!"

"Tần Bá, cho ta cha gọi điện thoại, nhất định phải làm cho tên lưu manh này trả giá đắt!" Trầm Băng Nghi đằng đằng sát khí nói ra.

"Tiểu thư ngài lãnh tĩnh một chút." Tần Bá lập tức dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, bên tai lại hiện lên tới này trước đó lão thần y nói, "tiểu tử kia xuất thủ không nhẹ không nặng, các ngươi nếu là dùng sức mạnh, phải tất yếu đề phòng điểm."

Mới đầu nhìn thấy Đường Dược kia phó Lạp Tháp hình tượng, Tần Bá sớm đem những này nói ném đến lên chín tầng mây, bây giờ nhìn xem, đánh giá lại là chỉ có hơn chứ không kém.

"Ai nói ta bất học vô thuật!" Đường Dược cuối cùng nghiêm túc, không khách khí nói, "giống như ngực phải so với, ngươi trái ngực rõ ràng trưởng thành không tốt, nhưng ngươi cũng không cần lo lắng, đây chỉ là ngực trái trong một chỗ kinh mạch ngăn chặn ở mà thôi, chỉ cần ngươi

Chịu làm bạn gái của ta, ta tự nhiên sẽ giúp ngươi đem bọn nó khôi phục nguyên dạng!"

Bộ ngực vấn đề đối Trầm Băng Nghi tới nói, tuyệt đối là cơ mật trong cơ mật, liền liền nhìn đến nàng trưởng Đại Tần bá cũng không biết, lại bị Đường Dược không chút khách khí nói ra, Trầm Băng Nghi sớm đã tức điên, không nói hai lời, hướng phía Đường Dược hạ thân đá tới.

Thật ác độc cô nàng!

Đối phó nam nhân, liều âm cước trăm thử không sai, nhưng Đường Dược như thế nào phổ thông nam nhân, vừa nhắc chân, Trầm Băng Nghi lần nữa cứng đờ.

Đường Dược lần nữa nắm chặt nàng cổ chân, không tự giác ở giữa, ánh mắt lại trôi hướng Trầm Băng Nghi cổ áo, ngực trái bị hân đè ép hiện nguyên hình, mới đầu dùng để duy trì ngực hình si-líc mù cao su cái đệm, cũng từ cổ áo nhô ra một góc.

"Ngươi lại nhìn một chút thử xem!" Trầm Băng Nghi gần như gầm hét lên.

"Ta cũng không phải cố ý, chính ngươi nhìn xem cổ áo." Đường Dược vô tội nói ra, "hào tâm đề tình một câu, ngươi tốt nhất đem bên trong nhét si-líc mù cao su lấy ra, nếu không kinh mạch sẽ ngăn chặn lợi hại hơn."

"Bịa đặt lung tung! Ta đi thăm danh y, cũng không tìm tới biện pháp giải quyết, càng không có kinh mạch ngăn chặn cái này nói chuyện!" Trầm Băng Nghi là thật bức cấp bách, dù là thừa nhận cái này cảm thấy khó xử sự tình, cũng muốn vạch trần gì Tiểu bất học vô thuật bản chất!

Tự tin cười một tiếng, Đường Dược ôm lấy hai tay, nói ra: "Cho nên nói, chỉ có ta mới có thể chữa tốt ngươi cùng gia gia ngươi, ngươi vẫn là đáp ứng làm bạn gái của ta đi, ngươi bệnh tình không trọng yếu, gia gia ngươi nhưng chờ lấy cứu mạng đây."

"Lưu manh, ngươi uy hiếp ta!" Trầm Băng Nghi thật sự là liên sát hân tâm đều có, cố gắng khắc chế phần nộ, lạnh giọng nói, "nếu như không phải đụng phải thân thể ta, ngươi căn bản đoán không ra ta bệnh, nói một cách khác, ngươi vẫn không có hướng ta chứng minh, ngươi có bao nhiêu tình xảo y thuật."

Đường Dược bất đắc dĩ nói: "Với ta thái độ liên không thể tốt đi một chút? Đáng đời ngươi mỗi tháng đều muốn đau bụng kinh!"

"Làm sao ngươi biết ta đau bụng kinh?" Trầm Băng Nghi lại hiếm thấy không có sinh khí, mà là chán kinh nhìn xem hân.

Đường Dược mỉm cười nói, "Tiếp được ngươi nắm đầm về sau, ta thuận tiện tìm kiếm mạch. Kinh tới đau bụng, không ngoài hư thực, thực bởi vì hàn trệ, hư bởi vì chứng khí hư, trong tử cung khí huyết không khoái, không quy tắc chung đau. Còn nguyên nhân dẫn đến, ta nghĩ ngươi đại khái thường tại ban đêm công việc, lại ưa thích luyện quyền, lúc này mới dẫn đến thể chất hư hàn, lại đau hơn mấy tháng, ngươi nắm đầm, sẽ phải mềm nhũn."

Trầm Băng Nghi nghe được ghen hống nhìn trần trối, đau bụng kinh cũng không phải là nghi nan tạp chứng gì, nàng kinh ngạc là Đường Dược có thể đang đánh nhau ở giữa vì chính mình bắt mạch, hơn nữa ngay cả mình ưa thích tại trong đêm tăng ca đều có thể đoán được.

"Thật sự là đặc sắc, Đường tiên sinh thật là một cái thần y." Tần Bá cũng bị thật sâu tin phục, tán thán nói.

"Ít cảm hư lấy lòng ta." Đường Dược khoát khoát tay, một mặt chờ mong nhìn qua Trầm Băng Nghi, mỉm cười nói, "thế nào, bạn trai ngươi coi như có thực học a?"

Chương 02: Người phải cẩn thận a

"Ai là người bạn gái!" Trầm Băng Nghi sắc mặt khó coi, nhưng vừa nghĩ gia gia vẫn bệnh nguy tại giường, cũng lười cùng Đường Dược cãi nhau, vút xuống một câu liền lên xe, "Người có thể đi theo chúng ta!"

"Sùng bái ta liền muốn nói ra, cẩn thận ghen thành nội thương a!" Đường Dược bản thân cảm giác tốt đẹp nói ra.

Vừa mở cửa xe Trầm Băng Nghi đột nhiên quay đầu lại, nhưng không có xem Đường Dược, mà là nhìn hằm hằm Tần Bá một chút, tựa hồ đang oán trách nói, xem người tìm lưu manh y sinh!

"Đường tiên sinh, chúng ta có thể đi." Tần Bá lau mồ hôi lạnh trên trán, âm thầm may mắn, nếu không phải việc quan hệ lão gia thân thể, theo đại tiểu thư tính tình, nói không chính xác liền đem chính mình nhét vào địa phương quỷ quái này tự sinh tự diệt!

Trên đường đi, Đường Dược đều tại hiệu kỳ đánh giá ngoài cửa sổ cảnh sắc, ngược lại là không rảnh gây Trầm Băng Nghi sinh khí, chỉ là nhìn thấy Đường Dược cái kia một bộ nhà quê vào thành bộ dáng, Trầm Băng Nghi con người, vẫn là thoáng hiện rất nhiều bất mãn.

"Mỹ nữ, người số điện thoại bao nhiêu a?"

"Mỹ nữ, có thể làm bằng hữu sao?"

Mỗi nhìn thấy một người đáng đáp cũng không tệ lắm nữ hài, Đường Dược liền sẽ hữu hảo chào hỏi.

Lúc đầu cái này cũng không có gì, dù sao tốc độ xe rất nhanh, bị bắt chuyện nữ hài không kịp phản ứng, nàng thân ảnh liền xa xa lướt qua.

Thế nhưng là, luôn có chờ đèn đỏ thời điểm đi.

Đường Dược chừng chạc đang hoàng nhìn xem bên cạnh trong xe nữ nhân, nói ra: "Mỹ nữ, nếu như không có tàn nhang, người làn da quả thực liền là hoàn mỹ, có hứng thú hay không nhận thức một chút, ta là y sinh nha."

"Thật sao? Nhưng người liền không sợ người bạn gái ăn dấm a?" Nữ nhân kia sờ lấy khuôn mặt, rất là hương thụ cười nói.

"Tần Bá, lái xe!" Trầm Băng Nghi trầm mặt, trong thanh âm ảm ảm mang theo sát khí.

Tần Bá cười khổ một tiếng, cũng không để ý trước mắt đèn đỏ, trực tiếp đạp xuống chân ga, mũi tên đồng dạng thoát ra ngoài.

"Người ăn dấm a?" Đường Dược ngượng ngừng nhìn xem Trầm Băng Nghi.

Trầm Băng Nghi nguyền hán một cái, "Im miệng!"

Rất nhanh, xe chạy vào một tòa quân đội đại viện, nhìn xem những cái kia nổi lòng tôn kính quân nhân, Đường Dược cũng thu hồi lỗ mãng tiểu dung, chỉ là hiệu kỳ đánh giá ngoài cửa sổ thế giới.

Hắn từ lão đầu tử cái kia nghe được rất nhiều liên quan tới chuyện quân đội, lại là vô duyên gặp nhau, hiện tại cũng coi là tròn một vóc lúc mộng.

"Đường tiên sinh, có nghĩ tới hay không tham gia quân ngũ, bằng thực lực người, tại đây nhất định nhiều đất dụng võ." Xuyên qua kính chiếu hậu nhìn thấy Đường Dược biểu lộ, Tần Bá mỉm cười hỏi.

Muốn đem Đường Dược lôi kéo đến trong quân đội đến, giống như tướng quân liền là người một nhà, về sau muốn trị bệnh nói, chỗ nào còn cần giống như bây giờ tốn công tốn sức?

Tần Bá đang tính toán những này tính toán, lại nghe thấy Đường Dược nói ra: "Quân đội quy củ quá nhiều, ta không hứng thú."

"Quân đội với như người loại này lưu manh cũng không hứng thú!" Trầm Băng Nghi ở bên lạnh lùng nói ra.

"Người với ta có hứng thú liền đủ." Đường Dược cười hắc hắc, trong đầu không khỏi lại hiện lên Trầm Băng Nghi trước ngực một lớn một nhỏ cảnh tượng, tiểu dung cũng là trở nên càng cổ quái.

Giống như là nhớ tới cái gì, Trầm Băng Nghi ngữ khí càng hàn mấy phần: "Nếu như trị cho người không tốt gia gia, ta sẽ để cho người hối hận đi vào cái này."

"Người không nỡ." Đường Dược tự tin nói ra.

"Ngươi "Lừa gạt còn không phát tiết ra ngoài, Trầm Băng Nghi lại nghe thấy một tiếng quen thuộc gào thét, " đau chết ta, nhanh cầm giảm đau thuốc!"

Đại mi nhú chặt, tám kia tuyệt mỹ khuôn mặt tràn ngập hồi hộp: "Tần Bá, nhanh dừng xe!"

"Lão gia tử thanh âm nghe tới tim khí không đủ, bệnh này xuất hiện ở tim trong a?"

Đường Dược nói để Trầm Băng Nghi chấn động vô cùng, còn không nhìn thấy người, liền nghe ra chứng bệnh căn nguyên?

"Đừng sùng bái ca, ca sớm muộn cũng sẽ là truyền thuyết." Đường Dược cười cười, giải thích nói, " tứ chấn, trong đó nghe không chỉ là nghe mùi, cũng bao quát nghe thanh âm."

Đột nhiên, Trầm Băng Nghi nghiêm túc nhìn qua hắn, nói ra: "Mọi người chữa cho tốt gia gia của ta."

Này đôi băng lãnh trong mắt, lần thứ nhất xuất hiện ôn nhu, còn có yếu ớt.

"Được." Đường Dược cũng nghiêm túc gật gật đầu.

Mới vừa đi tới lão tướng quân cửa phòng bên ngoài, cái kia tê tâm liệt phế kêu la lại truyền tới: "Mẹ hắn, ngươi cái này giảm đau thuốc trộn nước đi!"

Đường Dược chỉ biết là cái này Trầm Quốc Phi lão gia tử là Thần Châu chỉ còn lại mấy tên lão tướng quân trong một, lại không biết hắn đúng là như vậy tính tình thật nhân vật.

Xuất khẩu liền thành bản, giống như lão đầu tử ngược lại thật sự là là ngư tử ngư gia, mã tử mã gia.

Đường Dược nhìn không được cười lên nói: "Chỉ nghe qua trong rượu trộn nước, thật không có gắp qua giảm đau thuốc trộn nước."

"Gia gia của ta tính khí nóng nảy, ngươi đừng để ý." Nói cũng kỳ quái, Trầm Băng Nghi với Đường Dược thái độ ngược lại là tốt không ít.

Đường Dược hướng nàng đưa cái ánh mắt, ý là bảo nàng yên tâm, lập tức cất bước đi vào, gian phòng bày ra rất đơn giản, thuần một sắc chất gỗ đồ dùng trong nhà, một cái dây tóc mai Bạch phát cường tráng lão đầu đang nằm trên giường lật qua lật lại lẩn lộn, mà bên cạnh hắn tắc đứng đầy năm sáu cái nhân viên y tế.

Nhìn thấy Trầm Băng Nghi đến, duy nhất một tên bác sĩ nam liên tục không ngừng lại gần: "Băng nghi, ta đã vì Trầm gia gia đánh một châm giảm đau thuốc, cần phải cũng nhanh có tác dụng."

"Cần phải?" Trầm Băng Nghi chau mày, vẻ không vui phủ ở khuôn mặt, " tiếp xuống sự, giao cho Đường thầy thuốc đi."

Bác sĩ nam lúc này mới chú ý tới Đường Dược tồn tại, thần thái trở nên kiêu căng lên: "Hắn cũng là y sinh?"

Thẩm lão gia tử địa vị gì, là cái y sinh liền có tư cách xem a?

"Không sai, ta chính là trong truyền thuyết thần y thánh thủ." Đường Dược cười hắc hắc nói, chỉ là hắn bộ kia bộ dáng thực sự không dám lấy lòng, hiển nhiên như cái kẻ lang thang.

"Đồng dạng gia hỏa." Bác sĩ nam khinh thường liếc nhìn hắn một cái, quay về Trầm Băng Nghi nói ra, "Băng nghi a, người này vừa nhìn liền là lừa gạt, ngươi chớ để cho hắn mẹo cho lừa gạt!"

"Ta làm việc không cần ngươi dạy." Trầm Băng Nghi lãnh đạm nói.

Bác sĩ nam ăn một xep, ánh mắt âm trầm nhìn về phía Đường Dược: "Ta ngược lại muốn xem xem ngươi có bản lĩnh gì."

Nhìn một chút bác sĩ nam đeo ngực bài, Đường Dược cười nói: "Ngươi gọi Chu Địa đúng không, ta gọi Đường Dược, chúng ta phải nhớ kỹ lẫn nhau danh tự."

"Thôi đi, ta tại sao muốn nhớ tên ngươi!" Chu Địa ngậm lại, có thể làm gia tộc mình kiêng kỵ mấy cái y học thế gia căn bản cũng không có họ Đường, xem ra cái này Đường Dược khẳng định là lừa gạt!

Đường Dược nghiêm túc nhìn xem hắn: "Bởi vì ngươi chính là trừ lão đầu tử bên ngoài bị ta đánh bại cái thứ nhất y sinh, mà ta cũng sẽ là ngươi mãi mãi cũng phiên không qua đại sơn!"

Đường Dược từ trước tới giờ không là cái đại khí người, lúc trước Chu Địa đối với hắn trào phúng, hắn tự nhiên đến đòi hỏi trở về!

Một bên Tần Bá cả kinh tốt đỉnh, nghe Đường Dược ý tứ, hắn y thuật đã siêu việt người trong truyền thuyết kia thần y?

"Ngươi!" Chu Địa khí tức toát ra, vừa định tìm Trầm Băng Nghi lý luận, lại phát hiện Trầm Băng Nghi đã giống như sau lưng Đường Dược, đến gần đang đau đến không muốn sống Thẩm lão gia tử trước mặt.

Trầm Quốc Phi đang ôm ngực lật qua lật lại kêu đau, trông thấy Trầm Băng Nghi về sau, lại cũng chỉ nhìn một chút, sau đó lại bắt đầu lăn lộn.

Cái kia từng tiếng gào thét liên như là như đao tử cắt tại Trầm Băng Nghi tâm trong, trên mặt nàng rốt cuộc nhìn không thấy một điểm băng lãnh, chỉ còn lại có nồng đậm lo lắng, nhũu chặt lồng mày xem ở người bên ngoài trong mắt, cũng là đau lòng không thôi.

"Yên tâm, lão gia tử bệnh ta có thể trị." Đường Dược vươn tay, ấn tại Trầm Băng Nghi trên vai, nói cũng kỳ quái, giống như là có một cỗ ám áp lực lượng truyền đến, Trầm Băng Nghi lồng mày lập tức liền triển khai.

"Thật?"

"Ta từ trước tới giờ không lừa gạt nữ nhân."

Đường Dược tự nhận là suất khí cười một tiếng, từ bên hông lấy ra một cái bao bố, người ở bên ngoài xem ra vô cùng bản bao vải, lúc này lại phảng phất ẩn chứa thần kỳ năng lượng, có thể cứu vớt Trầm Quốc Phi với trong bẽ khổ.

Bao vải triển khai, sắp hàng chỉnh chỉnh tề tề ngân châm, dài ngắn không nhất, kích thước tinh tế.

"Hừ, châm cứu?" Chu Địa khinh thường bĩu môi, "chưa từng nghe qua Trung y còn có thể giảm đau."

Đường Dược mặc kệ hần, liên tiếp rút ra bốn cái ngân châm, ngắn nhất chỉ có ngón út dài ngắn, mà dài nhất, lại khoảng chừng bàn tay đồng dạng chiều dài.

Trầm Quốc Phi đối với cái này vẫn không biết chút nào, thống khổ cuộn cuộn lấy, căn bản là không có biện pháp bình thường thi châm.

"Trầm gia gia khí lực lớn đây, ta xem ngươi thế nào thi châm!" Chu Địa trong lòng cười lạnh, hần tự nhiên biết rõ, châm cứu cần tìm đúng huyết đạo, cái này Thâm lão gia tử qua lại lăn lộn, còn thế nào tìm huyết đạo?

Đường Dược vươn tay, đỡ tại Trầm Quốc Phi trên cánh tay, cái này đơn giản một động tác, lại thần kỳ chế trụ thống khổ nóng nảy Trầm Quốc Phi.

Đặt ở bình thường, coi như tới hai cái Bình, đều không nhất định theo được a!

"A?" Đường Dược lồng mày hơi nhú một cái.

"Gia gia!" Trầm Băng Nghi biết rõ Đường Dược đây là đang dò xét mạch, hồi hộp thốt ra, lại sợ quấy rầy đến Đường Dược, vội vàng che miệng ba.

Đường Dược biểu lộ rất nhanh khôi phục bình thường, giúp Trầm Quốc Phi giải khai áo, tay nâng châm lạc ở giữa, bốn cái ngân châm vững vàng đâm vào huyết đạo bên trong.

Nếu quan sát cẩn thận, liền có thể nhìn thấy, cái kia bốn cái ngân châm lại hơi rung động.

"Điều chỉnh tiểu kỹ, nếu như buộc như thế mấy châm là có thể trị bệnh, còn muốn chúng ta làm cái gì!" Chu Địa hừ một tiếng, Trầm Băng Nghi quay đầu nguyệt hần một cái, hần lúc này mới ngậm kín miệng.

Ước chừng ba phút, Đường Dược liền đem bốn cái ngân châm đều rút ra, lúc này Trầm Quốc Phi lại là đã ngủ.

"Cầm cái lông thăm vì lão gia tử đắp lên đi." Đường Dược đứng người lên, mỉm cười nhìn xem Trầm Băng Nghi, "Trong một năm, lão gia tử sẽ không lại đau."

Trầm Băng Nghi lúc này mới trường thở phào, gật gật đầu, chợt nhớ tới cái gì, hỏi vội: "Ngươi ý là, một năm sau gia gia bệnh tình sẽ còn tái phát?"

"Ừm." Đường Dược ngữ khí có chút bất đắc dĩ, "Ngươi hẳn phải biết lão gia tử tìm đau là chuyện gì đây, nếu như không đem trái tim tạng dưới góc phải ngăn chặn vật lấy ra, loại này quận đau mãi mãi cũng không cách nào loại trừ, ta chỉ là tạm hoãn đau đớn mà thôi, vẫn không cách nào lấy ra cảm đồ vật, ngươi tìm ta hỗ trợ, cũng chứng minh ngươi biết trước mắt không có người có năng lực như thế."

Trầm Băng Nghi ánh mắt âm trầm đi, vì gia gia bệnh, nàng thăm viếng không ít danh y, nhưng đều không thu hoạch được gì, những cái kia tự xưng hành y tế thế các bác sĩ có thể làm, chỉ là giảm đau mà thôi.

Chu Địa sử dụng giảm đau thuốc, chính là đương thời tốt nhất giảm đau thuốc, được hiệu lại cũng chỉ có thể duy trì một tuần lễ, Đường Dược có thể đem loại này quận đau làm dịu một năm, cũng là nguỵ xoa không được!

"Cái kia gia gia tuổi trẻ đánh trận lúc lưu lại mảnh đạn, một mực bị hần xem như là nhất Huy Hoàng quân công chương, ai ngờ hiện tại rốt cuộc thành muốn tính mạng hần đồ vật." Trầm Băng Nghi nhìn chằm chằm ngủ say ở trong gia gia, thở dài, "Nhiều lần, gia gia đều cầu ta cho hần đánh một châm an lạc."

"Ngươi không có đánh là chính xác lựa chọn." Đường Dược cười có chút đắc ý, "Một năm, nói không chừng dùng không nhất năm, ta liền có thể lấy ra mảnh đạn."

"Thật sao?" Trầm Băng Nghi mãnh liệt ngẩng đầu, không thể tin nhìn xem hần.

"Băng nghi, người thiếu tin vào hán chuyện ma quỷ, Trầm gia gia sờ đi ngủ, là bởi vì ta cái kia châm giảm đau thuốc có tác dụng, hán chỉ là lung tung buộc mấy châm a." Chu Địa lạnh lùng trừng mắt Đường Dược, một bộ hận không thể ăn tươi hán bộ đáng. "Loại này vân du bốn phương y sinh, liền nên kéo ra ngoài xử bắn, đều lừa gạt đến trong quân khu đến."

Đường Dược tiện tay từ mở ra trong bao vải rút ra một cái ngân châm, vây quanh Chu Địa phía sau, nhẹ nhàng đâm vào sau lưng vị trí, cười hi hi nói: "Đau không?"

Chu Địa bị hán cử động giật mình, vừa định rút ra ngân châm, lại cảm thấy một trận toàn tâm nhói nhói, trong chốc lát mồ hôi lạnh đều chảy ra, hán nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt Đường Dược nói: "Người với ta làm cái gì?"

"Ta chỉ là nói cho người, người thân Âm hư đã rất nghiêm trọng, lại không khống chế chuyện phòng the nói, cẩn thận bệnh liệt dương nha." Đường Dược cười nói, " đương nhiên người hoàn toàn có thể không nghe ta cái này lừa đảo nói."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cường Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 03: Lại một vị hôn thê!

Ngay trước nhiều người như vậy diện, bị Đường Dược nói ra thân hư bí mật, Chu Địa thật sự là muốn chết tâm đều có!

Nhất là nói đến khống chế chuyện phòng the bốn chữ thời điểm, Chu Địa có thể rõ ràng cảm giác được, mấy cái kia nữ y tá đều lộ ra không liên quan chuyện ta về mặt.

Đường Dược nhân tình sáng lên, cái này Chu Địa còn có thể nha, bốn cái tiểu hộ sĩ đều bị hán bắt lại!

Cái kia hai lượng y thuật đều có thể đem đến muội, đổi thành bản thiếu gia, há không đã sớm đánh xuống một tòa hậu cung!

Bởi vì cái gọi là nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng.

Nhìn xem Trầm Băng Nghi cái kia tuyệt mỹ khuôn mặt, Đường Dược không khỏi cười xấu xa lên.

"Một năm sau, người thật có thể trị hết gia gia của ta a?" Cảm giác được Đường Dược không kiêng nể gì cả ánh mắt, Trầm Băng Nghi có chút nhớ nhưng đánh người, nhưng nhớ tới gia gia thân thể, nàng vẫn là nhịn xuống.

"A?" Đường Dược đang say mê với mình YY thế giới, đột nhiên bị đánh gãy, giật mình một cái, rồi mới lên tiếng, " không có gì bất ngờ xảy ra nói, lấy ra mảnh đạn chỉ là vài phút sự tình."

Trầm Băng Nghi nghi vấn hỏi: "Ngoài ý muốn là chỉ?"

"Nói đúng là ta chết." Đường Dược hướng phía Trầm Băng Nghi nháy mắt mấy cái, cười nói, " người sẽ bảo vệ tốt ta đúng không?"

"Ừm." Trầm Băng Nghi đại mi nháy một cái, phản phó Tần Bá nói, " an bài cho hán một gian phòng ốc, còn có hai mươi bốn giờ thiếp thân bảo hộ."

"Thật có thể thiếp thân a?" Đường Dược ngượng ngùng cúi đầu xuống.

" "Trầm Băng Nghi cảm thấy ngực trong thật giống như ghen một hồi, dùng sức trừng Đường Dược vài lần, quay người rời phòng.

Có lẽ là trên lưng nhói nhói tán đi, Chu Địa cũng mang theo tiểu hộ sĩ nhóm ly khai, trước khi đi trả lại Đường Dược sau chiến thư: "Ta sẽ chứng minh ta so với người còn mạnh hơn!"

Đường Dược tự nhiên với loại này khiêu chiến không có gì hứng thú, đem bao vải thu thập xong, cũng rời phòng, nơi này chỉ còn Tần Bá cùng Trầm Quốc Phi hai người, hán cũng không có tâm tình giống như hai cái lão đầu ở cùng nhau.

Tuy nói Trầm Băng Nghi mặt ngoài lạnh như băng, nhưng rất nhanh liền an bài tốt hết thảy, Đường Dược vừa đi ra gian phòng, liền đụng phải mấy cái vệ binh, bị bọn hán đưa đến một gian phòng nghỉ ngơi.

"Cô nàng này vẫn rất hữu tâm." Nhìn thấy trên ghế sa lon bày ra mới tinh quần áo, Đường Dược cười cười, con mắt lộ ra một cái lăm lăm quang mang.

"Chờ nàng ngực phẳng khôi phục nguyên dạng, liền càng thêm hoàn mỹ!"

Mỹ mỹ tắm rửa, toàn thân hài lòng không thôi, Đường Dược chỉ mặc một đầu bình giác quần, tùy tiện ngã xuống giường liền ngủ mất.

Không biết ngủ bao lâu, một trận ào ào tiếng nước truyền đến.

Đường Dược con mắt lập tức liền mở ra.

Hắn nhớ kỹ, tắm rửa xong về sau rõ ràng đóng lại vòi nước, chẳng lẽ là ống nước phát sinh trục trặc?

Đứng dậy cảm quần áo mặc, lập tức Đường Dược đi vào phòng tắm, chỉ là cái này vừa mở cửa, Đường Dược liền mắt tròn tròn.

Mẹ nó đây cũng quá kích thích điểm đi!

Cái gấp một cái xinh đẹp đáng người, trên thân không đến một vật, trắng nõn phía sau lưng trong không khí phảng phất tản ra mê người quang trạch, bên hông bày biện ra hoàn mỹ hình chữ S, để cho người ta sinh ra vô hạn xúc động, xuống chút nữa Đường Dược không dám nhìn!

Quân đội lớn như vậy, Trầm Băng Nghi tại sao muốn chạy đến bản thiếu gia cái này tới tắm rửa sạch sẽ?

Cái này chính xác thân cùng nhau cho phép tiết tấu a!

"Tỷ." Một cái dễ nghe thanh âm truyền đến, "Ông ngoại bệnh thế nào?"

Tỷ? Ông ngoại?

Đường Dược có chút hỗn loạn, nhưng hắn không thời gian suy nghĩ trước mắt cô gái này là ai, đã nhìn thấy nữ hài quay đầu, trong chốc lát, hai người ánh mắt đụng vào nhau.

Mặc dù Đường Dược da mặt dù dày, ở trong hoàn cảnh này cũng lúng túng không thôi, cho nên hắn lựa chọn dời đi ánh mắt của mình.

Hơi hướng phía dưới chuyển chuyển.

Sau đó hắn đã nhìn thấy một đôi chỉ ít D chén đỉnh núi, hai viên tiểu xảo tinh xảo đậu đậu sinh trường ở phần nộn ** lên, chỉ là không biết người nam nhân nào có thể có cái này "Khẩu phục".

"A!"

Nữ hài kêu lên, một bên che ngực, một bên bay lên một cước, đập hướng Đường Dược hạ bộ.

Một chiêu này liều âm cước so với Trầm Băng Nghi chân, cường độ cùng tốc độ đều nhỏ rất nhiều, nhưng tà môn là, Đường Dược sững sốt không có né tránh.

Hoặc là nói, hắn căn bản là không có chú ý tới nữ hài chân, hắn ánh mắt, một mực dừng lại tại giữa hai chân cái kia rậm rạp rừng cây cùng cái kia non mịn khe hở lên.

"Ngươi ngươi không thương sao?" Nữ hài sững sờ một cái, nhìn xem diện mục ngốc trẻ Đường Dược, hỏi.

"Tại sao muốn đau?" Trước không nói nữ hài một cước kia không nhiều lắm lực lượng, Đường Dược tố chất thân thể cũng không tầm thường người có thể so sánh, huống chi hiện tại hắn vẫn đắm chìm tại vừa mới nhìn thấy kỳ cảnh lên.

Đường Dược y thuật trác tuyệt, đối với nữ nhân thân thể cấu tạo cũng vô cùng quen thuộc, dễ thân mật thấy đến, đây là lần thứ nhất.

Hắn cảm giác được huyết dịch giống như là sôi trào nước sôi, toàn bộ thân thể đều bị đốt nhiệt, mà yếu ớt nhất địa phương, không gì bằng lỗ mũi.

Hai đầu máu mũi bắt tranh khí chảy ra.

"Đá đệ đệ ngươi đều có thể chảy máu mũi, ngươi cũng quá trọng khẩu!" Nữ hài châm chọc nói, lấy ra một đầu khăn tắm che lại mỹ diệu thân thể.

"Móa, mất mặt a!" Đường Dược bất mãn mắng câu, chạy hướng phòng khách.

Trên bàn trà có một hộp giấy đánh, Đường Dược rút ra mấy tờ giấy, đổ trụ đổ máu lỗ mũi.

Chỉ là trong lòng của hắn còn tại tích tấp chảy máu.

Bị đá đệ đệ, không có đau "bi", ngược lại là máu mũi chảy đầm đìa, cái này nếu là truyền đi nói, người khác còn tưởng rằng chính mình là thụ ngược đãi biến thái cuồng đầu!

Nữ hài mặc quần áo từ té đi tới thời điểm, đang trông thấy Đường Dược khổ sáp bụm mặt, còn tại tưởng niệm cái kia toái một chỗ tôn nghiêm.

Phốc một tiếng.

Nữ hài không chịu được bật cười, trêu ghẹo nói: "Ngươi có cái gì tốt phiên muộn, bị nhìn hết sạch thế nhưng là bản tiểu thư a!"

"Nói thì nói như thế không sai." Nhìn xem nữ hài tiểu dung, Đường Dược rốt cuộc có chút cảm động, bị người xem thân thể, một không khác nhị không nháo, ngược lại là tại cái này đùa giỡn với ngươi, có thể không cảm động sao?

Hắn cũng tại lúc này, một lần nữa dò xét một cái cô gái trước mắt.

Không thể không nói, đây cũng là một cái siêu tiêu chuẩn mỹ nữ, so với Trầm Băng Nghi lãnh diễm, nàng liền như là sáng sớm một đạo ánh rạng đông, tươi mát xinh đẹp.

"Thiếu chiếm tiện nghi vẫn khoe mẽ!" Nữ hài lườm hắn một cái, bỗng nhiên thần thần bí bí hỏi, " bản tiểu thư một cước kia hết sức tiêu hồn a?"

Đường Dược thành thật trả lời: "Hết sức tiêu hồn."

Ánh mắt của hắn, không tự giác lại trôi hướng nữ hài giữa hai chân, hiểu được lên cái kia tiêu hồn khe hở.

"Xéo đi!" Nữ hài cười mắng một câu, lại lặng lẽ cũng trụ hai chân, hiểu kỳ nói, " ngươi là ai mang binh, lá gan quá lớn, bản tiểu thư phòng cũng dám vào!"

"Ta không phải quân nhân." Đường Dược lắc đầu, Trầm Băng Nghi chuẩn bị cho mình y phục là một bộ quân trang, cũng khó trách cô bé này nghĩ lầm chính mình là cái quân nhân.

"Không quan trọng." Nữ hài tùy ý khoát khoát tay, tiểu dung đột nhiên trở nên dị thường tà mị, " dù sao ta cũng là muốn giết chết ngươi!"

Vừa dứt lời, nữ hài rút cước từ bên hông rút ra một cây súng lục, hắc động động hòng súng chỉ hướng Đường Dược.

"Ta đi, không phải đâu!" Đường Dược mãnh liệt đứng lên, tuy nói Thần Châu không được phổ súng, nhưng nơi này là quân đội, hắn không hoài nghi chút nào cây súng kia thật giả.

Còn tưởng rằng cô bé này là tiểu muội nhà bên hình, hóa ra là cái không dễ chọc tiểu thái muội!

"Ông ngoại ngươi là Trầm Quốc Phi đi!" Đường Dược đầu óc chuyển nhanh chóng, lập tức đoán ra nữ hài thân thế, " ta thế nhưng là Thâm lão gia tử ân nhân cứu mạng, ngươi sao có thể với ân nhân ra tay đâu!"

"Ngươi cảm thấy ta tin sao?" Nữ hài một mặt khinh thường cười cười.

"Tỷ ngươi tới, nàng sẽ chứng minh ta làm người." Đường Dược đột nhiên nhìn xem nữ hài sau lưng nói ra.

"Tỷ ta mới sẽ không nhận biết loại người như ngươi cặn bã đâu!" Nữ hài vừa nói xong, chỉ nghe thấy có người sau lưng trách mắng, " tiểu Tuyết, ngươi đang làm cái gì!"

"Người kia là ai, làm sao lại đang ở trong phòng ta?" Mễ Tuyết vừa nhìn, thật đúng là Trầm Băng Nghi.

"Hắn là ta cho gia gia mời đến y sinh, an bài trước tại ngươi cái này nghỉ ngơi một chút, ai biết ngươi trở về sớm như vậy." Trầm Băng Nghi giải thích nói, đột nhiên nàng ánh mắt dừng lại tại Mễ Tuyết trong tay cây súng kia lên, vội vàng túm lấy súng ngắn, trách nói: "Lần này là cái nào thúc thúc khẩu súng cho ngươi, cẩn thận cô cô quan ngươi cảm đoán!"

"Tỷ, cầu ngươi đừng nói cho mẹ ta có được hay không?" Tựa như là chuột gặp mèo, nữ hài lập tức chấp tay trước ngực, lộ ra tội nghiệp biểu lộ.

Đường Dược cuối cùng thờ phào, cười nói: "Xem ra ta không đoán sai, nàng là biểu muội ngươi, hiện tại ngươi nên giới thiệu một chút thân phận ta."

Mấy phút đồng hồ sau, Trầm Băng Nghi đem hai cái nhân tình huống đều đại khái giới thiệu một lần, cái này nhưng làm Đường Dược cho xoắn xýt hông, hắn ở trong lòng âm thầm nói thầm, bị chính mình nhìn hết nữ hài gọi Mễ Tuyết, là Trầm Quốc Phi thân ngoại tôn nữ, cũng coi là người Thâm gia, cứ như vậy, chính mình chẳng phải có hai cái vị hôn thê sao?

Không đúng, chính mình với Thâm gia ân tình lại đại, chắc hẳn Thâm lão gia tử cũng sẽ không đem hai cái cô nương đều gả cho mình, đại khái muốn chính mình từ các nàng ở trong chọn một làm vợ, nhưng các nàng đều xinh đẹp như vậy, tự chọn ai tốt đâu?

Mễ Tuyết đương nhiên không biết Đường Dược tại YY thứ gì, nàng vẫn cảm thấy Trầm Băng Nghi nói không thể tưởng tượng nổi, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc hỏi: "Tỷ, ông ngoại bệnh, thật bị hắn khống chế lại?"

"Là thật, cao hứng a?" Tại Mễ Tuyết trước mặt, Trầm Băng Nghi cũng khó được lộ ra tiểu dung, triệt để đem Đường Dược gạt sang một bên.

Đường Dược nghĩ thầm mình mới là nhân vật chính, nhanh mở miệng xoát tồn tại cảm: "Nàng cao hứng đều không đóng lại được chân."

"Ngốc a ngươi, là không ngậm miệng được!" Mễ Tuyết khinh thường nói, đột nhiên thân thể chấn động, nhớ tới chính mình thân thể trần truồng đạp hướng

Đường Dược tình hình, nhìn nhìn lại Đường Dược cái kia nội Hàm tiểu dung, giống như minh bạch cái gì, mặt trứng ngỗng mà bá liền đỏ.

Trầm Băng Nghi quái dị xem Mễ Tuyết một chút, trong lòng không được đánh lầy trống, chẳng lẽ lại Tuyết Nhi giống như lưu manh này phát sinh cái gì?

"Băng Nghi, ngươi tìm ta có việc sao?" Thu hồi tiểu dung, Đường Dược hỏi.

"Gọi ta Băng Nghi tỷ." Trầm Băng Nghi không vui nhú mày, "gia gia tìm ngươi, ngươi cùng ta đến đây đi."

Đường Dược đại khái có thể đoán ra Thâm lão gia tử có chuyện gì, gật gật đầu, giống như sau lưng Trầm Băng Nghi, còn chưa đi hai bước, Mễ Tuyết liền đuổi theo, nhỏ giọng nói với hắn: "Tỷ ta giống như rất chán ghét ngươi, ngươi có phải hay không đem nằng cũng nhìn?"

"Ách, thế thì không có." Đường Dược xấu hổ liếc nhìn nằng một cái, cười khổ nói, "ta nếu đem nằng cho xem, còn có thể sống sinh sinh đứng ở chỗ này sao?"

"Cái kia ngược lại là, trên đời này nào có ta đại độ như vậy nữ hài a." Mễ Tuyết chụp Phách Cao đứng thẳng ngực, cái kia ằm ằm sóng dậy tình hình, để Đường Dược nhìn không được lại hồi tưởng lại trong phòng tắm kiểu diêm phong quang.

Đường Dược cười nói: "Coi vậy đi, ngươi đều phải nổ súng bằng ta, cái này cũng đại độ đâu?"

"Nói nhảm, ta không hướng ngươi nổ súng, chẳng lẽ muốn ngươi hướng ta nổ súng sao?" Mễ Tuyết nháy mắt mấy cái, một mặt đương nhiên nói ra, "cái kia súng hết đạn, ta liền muốn dọa ngươi một chút mà thôi."

Đường Dược bị ghen.

Hắn cảm thấy mình nói chuyện đã đủ ghen người, ai biết, cái này Mễ Tuyết còn mạnh mẽ hơn chính mình.

Trên thực tế, hắn rất muốn nói, nếu như ngươi muốn ta hướng ngươi mở "Súng", ta cái này chuẩn bị" lên đạn ""

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 04: Đáng thương trái chuối tiêu

Trầm Quốc Phi tinh thần đầu nhìn qua rất không tệ, nhất là một đôi mắt, phảng phất ẩn chứa khí thế bàng bạc đồng dạng, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

Cái gọi là Hồ lão không ngả uy, kinh nghiệm sa trường lão tướng quân vẫn như cũ có năm đó phong phạm.

Không qua so với lão đầu từ cái kia một đôi như chim ưng con mắt, vẫn là kém nhiều, Đường Dược tình mục thanh tịnh, không có chút nào khiếp đảm, mỉm cười nhìn xem Trầm Quốc Phi nói ra: "Lão gia tử, không thương đi."

"Ha ha, không thương, tiểu tử ngươi liền là Đường Dược đi, thật là có một tay!" Trầm Quốc Phi tiếng như Hồng lôi, cười lớn nói, "Ta một đời bị thương vô số, ai biết bị cái này Tiểu tiểu mảnh đạn cho tướng quân, ngươi thật không biết những năm này ta chịu khổ, nãi nãi, có đôi khi ta đều hận không thể hướng trái tim trong tôi trên một súng."

Đường Dược lý giải gật gật đầu: "Lão gia tử tim như bàn thạch, đôi người khác, sợ là sớm nhìn không được."

"Ngươi cái này miệng, so với sư phó ngươi nhưng ngọt nhiều." Trầm Quốc Phi rất là hưởng thụ, lại phát hiện Đường Dược thỉnh thoảng nhìn xem Trầm Băng Nghi cùng Mễ Tuyết, lập tức minh bạch hắn đang suy nghĩ hôn ước sự tình, cố ý hỏi, "Tiểu tử, sư phó ngươi đem chúng ta hai ước định đều nói cho ngươi đi."

"Sư phó? Ngươi nói là lão đầu từ nhà ta a." Đường Dược đang vụng trộm thương thức Trầm Băng Nghi cặp kia bị vợ đen bao khóa chân dài, căn bản không kịp phản ứng, một mặt nghi vấn biểu lộ, "Cái gì ước định?"

"Cùng ta nghĩ minh bạch giả hồ đồ đúng không?" Trầm Quốc Phi nghiêng một chút, ánh mắt liếc về phía hai đại mỹ nữ, giả bộ như tiêu tan bộ dáng, "Vậy các ngươi sự ta liền không làm chủ, cũng tình thao phần này tìm."

"Đừng a!" Đường Dược sắc mặt đột biến, cười khổ nói, "Ta tuổi già hạnh phúc, nhưng toàn dựa vào đến ngài làm chủ đây."

Tuy nói Đường Dược với hai cái mỹ nữ ẩn tượng cũng không tệ, nhưng cũng không nghĩ tới thật cưới các nàng bên trong một cái, không qua nhất định phải đem hôn ước trước lập thành, muốn về sau tìm không ra phù hợp, cái này còn có cò gần hang có thể ăn không phải sao?

Trầm Băng Nghi giống như Mễ Tuyết hai người nghe bọn hắn hai người tại cái kia trò chuyện lửa nóng, cũng không muốn đánh gãy bọn hắn, nhưng Thẩm lão gia tử luôn có sự không có việc gì nhìn chính mình một chút, mặc dù các nàng có ngốc, cũng có thể nhìn ra chút đầu mối.

"Ông ngoại, người nên không phải muốn đem tỷ ta gả cho tên sắc lang này a?" Mễ Tuyết luôn luôn nhanh mồm nhanh miệng, mở miệng liền hỏi.

"Sắc lang?" Trầm Quốc Phi sửng sốt, không hiểu nhìn về phía Đường Dược, "Tiểu Tuyết tại sao nói như thế người?"

"Ách cái kia cái mỹ lệ hiểu lầm." Đường Dược xấu hổ gãi gãi đầu.

Trầm Quốc Phi một đời chinh chiến, chuyện gì không trải qua, liếc thấy mình bạch, mặc dù Mễ Tuyết ngoài miệng không tha người, nhưng nhìn Đường Dược ánh mắt nhưng cũng không đến mức chán ghét.

Chỉ là Trầm Băng Nghi nghe nói như thế thời điểm, sắc mặt lại là biến, giống như là nuốt con ruồi buồn nôn.

Trầm Quốc Phi lập tức liền làm ra quyết định, mỉm cười nhìn xem Mễ Tuyết: "Tiểu Tuyết a, tỷ người rõ ràng muốn Đại Đường vọt mấy tuổi, hai người bọn họ không thích hợp, ta nhìn các người hai cái ngược lại là trai tài gái sắc, rất giống có chuyện như vậy!"

"A?" Mễ Tuyết trừng trừng mắt nói ra, "Hắn có tính ngược khuynh hướng, với ta mà nói thực tình quá nặng khẩu!"

Dù là Trầm Quốc Phi tính tình phóng khoáng, mặt mày cũng không nhịn được đỏ lên, xấu hổ nhìn về phía Đường Dược: "Tiểu tử, là thế này phải không?"

"Cái kia cái càn mỹ lệ hơn hiểu lầm." Đường Dược tức xam mặt lại, nghĩ thầm Mễ Tuyết cô nàng này quá mạnh, thật sự là không thích hợp làm lão bà, vẫn là tương đối bình thường Trầm Băng Nghi tốt một chút, hắn nói ra, "ta cũng cảm thấy Tiểu Tuyết cùng ta không thích hợp, vẫn là Băng Nghi tỷ tốt một chút."

"Người thích ta tỷ? A không đúng, người ưa thích loại hình là ngự tỷ?" Mễ Tuyết con mắt trừng瞪 lớn hơn.

"Ừm." Đường Dược ngượng ngùng cúi đầu xuống.

Trầm Quốc Phi đã hỗn loạn, thăm dò tính nhìn về phía Trầm Băng Nghi, còn chưa mở miệng, chỉ nghe thấy nàng quả quyết cự tuyệt nói: "Ta rất chán ghét hắn."

Đường Dược mặt toát mồ hôi nói: "Ta thật kém như vậy sao?"

"Băng Nghi, tiểu tử này nói chuyện là rất không có yên lòng, không qua những khác cũng không tệ, gia gia cùng người cam đoan, hắn tương lai khẳng định nhiều đất dụng võ." Trầm Quốc Phi cũng nịnh nọt nói ra, "người thử cùng hắn tiếp xúc nhiều tiếp xúc, có lẽ liền thấy hắn ưu tú chỗ."

"hắn quá nhỏ." Trầm Băng Nghi bắt đầu đi hấp khẩu khí, dứt khoát tìm không có cách nào cải biến lý do.

Tuổi tác chênh lệch là cả một đời đều không có biện pháp cải biến.

Đường Dược chừng chạc đang hoang nói ra: "Ta vậy tuyệt đối không nhỏ, không tin người bây giờ liền có thể nhìn xem, tuy nói so ra kém Châu Âu những cái kia biến thái, nhưng cũng có thể hùng cứ Á Châu!"

Hai người trong miệng lớn nhỏ, căn bản cũng không phải là một cái ý tứ.

"Gia gia, ta nghĩ người hẳn phải biết, ta vì cái gì chán ghét hắn!" Trầm Băng Nghi ánh mắt lạnh hơn mấy phần.

Trầm Quốc Phi cười khổ gật gật đầu, duy trì một hồi trầm mặc, đột nhiên ngữ khí trở nên rất là đáng thương: "Băng Nghi, người cũng biết, gia gia ta nhỏ nước miếng liền là đỉnh, cái nào làm qua bội bạc sự, năm đó ta hướng sư phụ hắn hứa hẹn, có hậu nhân, chúng ta liền phải kết thân nhà, huống chi tiểu tử này vẫn cứu ta đầu này mạng già, người cũng không thể để cho ta liếm láp mặt mày từ hôn đi đi?"

Trầm Băng Nghi đứng tại cái kia, nhìn như bình tĩnh, trong lòng lại là sóng cả mãnh liệt, hồi lâu sau, nàng hung hăng nhìn về phía Đường Dược: "Một năm sau người lấy ra gia gia trái tim mảnh đạn, ta liền gả cho người, nếu không ta chẳng những muốn lui đi việc hôn nhân, sẽ còn giết người."

"Thẩm lão gia tử, Băng Nghi không thích ta coi như, ta cũng không quá ưa thích ép duyên." Đường Dược cười nói, hắn ưa thích mỹ nữ không sai, nhưng hắn tuyệt sẽ không ép buộc.

"Khác trang người tốt!" Trầm Băng Nghi lạnh lùng lưu lại một câu, lập tức ra khỏi phòng.

"Ta đi, lần này đem nàng làm mất lòng!" Đường Dược buồn rầu gãi gãi đầu.

Trầm Quốc Phi cười ha ha, trêu ghẹo nói: "Tiểu tử, ta nhưng giúp người đem hôn ước định ra, dùng đến mấy lữ, liền xem chính người bản sự."

"Ngài muốn cho ta hơn mấy lữ?" Đường Dược cười xấu xa nói.

"Mặc dù ta rất bội phục người dũng khí, bất quá ta nhất định phải nói cho người, người bất không được tý ta." Mễ Tuyết đồng tình vỗ vỗ Đường Dược bả vai, "Nàng thế nhưng là Taekwondo đai đen."

"Rửa mắt mà đợi đi." Đường Dược thần bí cười cười, ngược lại với Trầm Quốc Phi nói, "Trầm gia gia, ngài nhận biết lão đầu tử nhà ta, vì cái gì không cho hắn giúp người lấy ra mảnh đan đầu?"

"Lúc ấy thân thể ta tốt, căn bản không muốn lấy ra mảnh đan, đây chính là quân ta công chương." Trầm Quốc Phi đắc ý nói ra.

"Tốt a." Đường Dược xấu hổ.

"Tiểu tử, ta đem yêu mến nhất tôn nữ đều gả cho người, người có phải hay không cũng nên đưa ta một cái nhân tình?"

Trầm Quốc Phi đột nhiên nói ra nói để Đường Dược không khỏi đánh rùng mình một cái.

Lão gia hỏa này, thật đúng là một điểm thua thiệt cũng không chịu ăn.

Trong lòng mặc dù nghĩ như vậy, Đường Dược ngoài miệng lại cười nói: "Ngài là trưởng bối, có cái gì muốn ta làm, cứ việc phân phó liền tốt, đương nhiên có thể cho điểm chỗ tốt ta cũng không cự tuyệt."

"Ha ha, người cùng người sư phó thật sự là một cái khuôn đúc đi ra!" Trầm Quốc Phi cười to nói, lập tức trở nên nghiêm túc lên, "Tiếp qua hai ngày, Tiểu Tuyết liền muốn đi trong nam đại học báo nói, ta hi vọng, người có thể bồi nàng cùng một chỗ thể nghiệm cuộc sống đại học, đương nhiên người nhiệm vụ không phải học tập, mà là bảo hộ Tiểu Tuyết an toàn."

"Thiếp thân bảo hộ a?" Đường Dược có nhiều thâm ý hỏi.

Trầm Quốc Phi sững sờ, vô ý thức trả lời: "Đương nhiên, biết rõ cận vệ là cái gì không?"

"Ông ngoại, hai người nói thiếp thân căn bản cũng không phải là một cái ý tứ!" Mễ Tuyết Bạch Đường Dược một chút, khinh thường nói, "Con hàng này liền là cái ác thú vị sắc lang, có thể làm ta bảo tiêu sao?"

"Yên tâm đi, ta nhìn trúng người chuẩn không sai." Trầm Quốc Phi tự tin nói, lại phát hiện Đường Dược đang theo dõi Mễ Tuyết ngược, lại có chút không có sức, "Hắn cũng không có vấn đề đi."

Lúc này, Tàn Bá đẩy cửa đi tới, cung cung kính kính nói ra: "Tướng quân, ta đã giúp bọn hắn an bài tốt chỗ ở, Đường tiên sinh thủ tục nhập học cũng đã làm tốt."

"Lão Tàn, người hiệu suất vẫn là trước sau như một nhanh a!" Trầm Quốc Phi cười cười, "Người bọn hắn đưa tới cho."

Đường Dược bưng tỉnh đại ngộ chỉ vào Trầm Quốc Phi: "Nguyên lai người đã sớm an bài tốt, thật không sợ ta cự tuyệt người a?"

"Ha ha, sư phó người nói cho ta biết, muốn đánh động tới người, liền dùng mỹ nữ làm mồi, ta đem Băng Nghi gả cho người không nói, vấn đề người bảo hộ Tiểu Tuyết, người không tâm động mới là lạ."

Nhìn xem Trầm Quốc Phi cái kia một mặt đắc ý cười xấu xa, Đường Dược cũng chỉ đành nhận.

Đương nhiên, Mễ Tuyết xem như chính mình cô em vợ, bảo hộ nàng cũng là chuyện đương nhiên.

Giống như Mễ Tuyết cùng một chỗ ngồi lên Tàn Bá xe, rất nhanh liền ly khai quân đội.

"Tỷ tỷ vậy mà thật đồng ý cùng người hôn ước, người quá vượt quá ta dự kiến." Mễ Tuyết cũng là rảnh rồi không xuống hạng người, ngồi không đầy một lát xe, liền lú rú không ngừng.

"Ta đẹp trai như vậy, nàng không có lý do cự tuyệt." Đường Dược đồng dạng nói ra.

"Thôi đi, ai mà tin, nếu không người có thể trị hết ông ngoại, tỷ tỷ mới sẽ không đồng ý đâu!" Đang nói, Mễ Tuyết giống như là minh bạch cái gì, bưng tỉnh đại ngộ nói, "ta minh bạch, người sờ dĩ nói một năm sau mới có thể lấy ra mảnh đan, chính là muốn để tỷ tỷ không có cách nào cự tuyệt người đúng không, người thật sự là quá xấu bụng!"

Đường Dược sững sờ một cái, mặt mũi tràn đầy dờ khóc dờ cười biểu lộ, nói ra: "Thật cần một năm sau mới có thể lấy ra mảnh đan."

"Vì cái gì, người ngược lại là cho ta cái lý do a!" Mễ Tuyết không buông tha hỏi.

"Ta nội khí còn chưa đủ mạnh, cũng sẽ không thể đem Tứ Tượng thần châm phát huy đến tối đại công hiệu." Đường Dược không thể làm gì khác hơn nói ra hắn còn không thể trị liệu ngọn nguồn, "chỉ có bảo vệ tâm mạch, mới có thể đem mảnh đan lấy ra, nếu không mảnh đan lấy ra trước đó, trái tim liền ngưng đập."

Đang lái xe Tần Bá đột nhiên kinh ngạc hỏi: "Ngươi đã có thể sử dụng Tứ Tượng thần châm?"

Hắn đi theo Trầm Quốc Phi nhiều năm, tự nhiên nghe nói qua Tứ Tượng thần châm, cái này một môn cần nội khí mới có thể khống chế châm cứu liệu pháp, mà có thể có được nội khí người, cũng là ngàn dặm mới tìm được một.

Đường Dược mới hai mươi tuổi a, vậy mà liền có được nội khí?

"Các ngươi nói quá huyền ảo, ta có thể hay không hiểu thành, ngươi mặc dù rất ngu bức, nhưng cần ngu bức nữa một điểm?" Mễ Tuyết hỏi.

"Không sai biệt lắm là ý tứ này." Đường Dược gật gật đầu.

Mễ Tuyết điện thoại đột nhiên vang lên, nàng xuất ra kiểu mới nhất hoa quả 6 S, có chút không vui kết nối điện thoại: "Tần Thọ, có chuyện gì sao?"

Đường Dược vừa thừa dịp lúc này uống khẩu nước khoáng, bất đắc dĩ hắt thỉnh lực cực giai, phốc một cái liền phun ra ngoài.

Danh tự này cũng quá kỳ hoa!

Trong điện thoại truyền tới một nam sinh thanh âm: "Tiểu Tuyết, ta cảm giác có chút không thoải mái, ngươi có thể theo giúp ta đi lợi bệnh viện sao?"

"Ta không thời gian." Rất rõ ràng, Mễ Tuyết với cái này Tần Thọ không có gì hứng thú, nhưng nàng vừa nghĩ bên cạnh ngồi cái thần y, vẫn là hiếu kỳ câu hỏi, "Ngươi chỗ nào không thoải mái?"

"Ta táo bón a, khó chịu chết."

Đường Dược lại uống một ngụm thủy, sau đó lại một lần phun.

Dùng đến bệnh lấy có tán gái ngược lại là cái không sai chiêu số, nhưng ngươi cũng đừng nói táo bón a, nhiều buồn nôn!

Mễ Tuyết cũng nín cười, nhỏ giọng hướng Đường Dược hỏi: "Táo bón làm sao chữa?"

"Dùng chuối tiêu." Đường Dược vịn trên nước khoáng cái nắp, hắn cũng không dám lại uống.

Mễ Tuyết chi tiết thuật lại cho Tần Thọ, sau đó liền cúp điện thoại.

Ước chừng sau mười phút, điện thoại lại vang.

Lại là Tần Thọ đánh tới.

"Tiểu Tuyết, ngươi quá lợi hại, chuối tiêu quả nhiên dùng tốt a!" Tần Thọ thanh âm rất là kích động, "Liền là dùng lên có điểm sấp, bởi điểm cam du có thể hay không tốt một chút?"

Mễ Tuyết cùng Đường Dược lập tức sững sốt.

Bởi cam du?

Tần Thọ đem chuối tiêu thế nào?

"Hắn là sẽ tốt đi một chút đi, ta còn có việc, trước treo ha." Mễ Tuyết thật sự là nhìn không được, vừa tắt điện thoại, liền cười lên ha hả, "thật có ngươi, nghĩ ra như thế cái đưa tới chính hắn!"

"Bởi vì cái gọi là, ngu bức không phải thời, chuối tiêu không phải ăn." Đường Dược cũng cười lên, "liền là đáng thương trái chuối tiêu."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 05: Một quyền phá băng

Ở địa phương trước đó, Tần Bá mang theo bọn hắn đi trước Vạn Đạt cửa hàng.

"Tuyệt tiểu thư, Đường tiên sinh tới vội vàng, cái gì hành lý đều không có mang, phiền phức ngài trước dẫn hán mua một chút đồ dùng hàng ngày cùng thay đi giặt y phục." Đem chiếc xe đình tốt về sau, Tần Bá quay đầu, đưa cho Đường Dược một trương thẻ ngân hàng, "Đường tiên sinh, bên trong tiền không coi là nhiều, nhưng cũng đầy đủ người hoa."

Đường Dược biết rõ đây coi như là làm bảo tiêu Tiểu tiểu thủ lao, cũng không khách khí với hán, vừa định đem tạp nhận lấy, một cái trắng nõn tay lại nằm ngang ở trước mặt.

Đem thẻ ngân hàng thu đến trong túi, Mễ Tuyết cười nói: "Tỷ phụ, ta dẫn người đi mua quần áo."

"Tốt a." Đường Dược với tiền không có gì khái niệm, tự nhiên cũng không so đo những này, cười tùm tùm cùng sau lưng Michelle, đi vào cửa hàng.

Nhìn qua những cái kia rực rỡ muôn màu y phục, Đường Dược con mắt đều hoa, nhìn thấy cái kia một bộ nông dân công vào thành bộ dáng, Mễ Tuyết cười hi hi nói: "Người cũng đừng mất dấu, trong này lớn đâu, chính người khẳng định đi choáng."

"Bằng không ta nắm người?"

Mễ Tuyết giặt mình nắm tay nhét vào trong túi, một mặt trêu chọc ý vị: "Con thỏ vẫn không ăn cỏ gần hang đâu, người dám khinh bạc cô em vợ?"

Đường Dược nhún nhún vai: "Ta cũng không phải con thỏ, ta là sói, chuyên môn ăn hoa tỷ muội tiểu bạch thỏ."

"Nghĩ hay lắm!"

Mễ Tuyết đã thành thói quen Đường Dược phương thức nói chuyện, cũng sẽ không cảm thấy sinh khí, chỉ là ngắn gọn đình chỉ hai người trò đùa nói, mang theo Đường Dược đi vào một nhà vận động nhãn hiệu cửa hàng, tùy tiện để Đường Dược thử nhất thân đồ thể thao, sau đó dựa theo cái số này đem sở hữu kiểu dáng đều mua lại.

Cô gái nhỏ này thật đúng là sẽ không chiều cổ người.

Mua xong Đường Dược y phục về sau, Mễ Tuyết căn bản không có đi ý tứ, lại dẫn Đường Dược đi vào nữ trang bộ, vì chính mình chọn lựa y phục đến.

Nữ hài tử chọn lựa chính mình y phục, liền phải tuyển chọn tỉ mỉ, nửa giờ thời gian, nàng đã thử không dưới năm mươi kiện.

Làm Mễ Tuyết vừa lòng thỏa ý xoát xong tạp về sau, muốn Đường Dược dẫn theo cái túi, lại phát hiện thế nào cũng tìm không thấy chính mình cái này tỷ phụ.

Nàng nhón chân lên, cố gắng nhìn quanh vài lần, phát hiện tại không xa địa phương, Đường Dược chính cùng một tên ăn mặc thấp ngực áo ngắn xinh đẹp nữ lang trò chuyện.

Đường Dược con mắt trống rỗng vô thần, tựa như là người mù đồng dạng.

Làm Mễ Tuyết đến gần về sau, đang nghe thấy Đường Dược nói ra: "Tiểu thư, thầy ta nhận Long Hồ sơn Trương Thiên Sư, tập được xem bói bấm đốt ngón tay chi thuật, kinh ta tính toán, người chỉ ít cũng có C tráo chén a?"

"Đại sư, ngài thật sự là thần, ngài có thể hay không giúp ta nhìn xem, ta như thế nào mới có thể tăng lương a, đều nhanh sầu chết ta." Tên kia xinh đẹp nữ lang kinh động như gặp thiên nhân nhìn xem Đường Dược.

Mễ Tuyết lại là cười gập cả người đến.

Chính mình cái này tỷ phụ cũng quá cực phẩm, nữ nhân kia cup không phải hán tính ra đến, căn bản chính là hán dùng nhìn bằng mắt thường.

Chỉ bất quá tại nữ nhân kia xem ra, Đường Dược là cái mù lừa a.

"Mỗi khi gặp xem xét tiền lương lúc, người trước thăm tra đô la số dư còn lại, tra nữa nhân dân tệ số dư còn lại, tăng lương tự nhiên nước chảy thành sông." Đường Dược thần thần bí bí nói, "với ta phải phía trước có một tên nữ hài, ta cảm giác được nàng hình như có sự tìm ta, đi đầu một bước."

Xinh đẹp nữ lang hướng Đường Dược nói phương hướng nhìn một chút, Mễ Tuyết đang đứng ở chỗ đó nhìn xem Đường Dược, nàng kinh ngạc há to mồm: "Thật không hồ là đại sư, ngài có thể cho ta lưu cái phương thức liên lạc sao?"

"Hữu duyên, tự sẽ gặp nhau." Đường Dược cuối cùng đem ánh mắt từ đôi phương trên ngực dịch chuyển khỏi, đi hướng Mễ Tuyết.

"Ta dựa vào, tỷ phụ người thật quá vô sỉ, trước tra đô la lại tra nhân dân tệ, chữ số đương nhiên sẽ biến lớn a!" Chờ cái kia xinh đẹp nữ lang vô cùng cao hứng đi xa về sau, Mễ Tuyết không chút khách khí châm chọc nói, "một hồi này công phu, người cũng nhìn mấy nữ hài tử?"

"Hai cái mà thôi." Đường Dược cười nói, "Người là cái thứ hai."

Mễ Tuyết đột nhiên phát hiện, ánh mắt của hán đang dừng lại tại bộ ngực mình lên, mà chính mình đang ăn mặc vừa mua váy liền áo, đương nhiên, là thấp ngực.

"Người cũng không phải chưa có xem, có đẹp như thế sao?" Mễ Tuyết cùng Trầm Băng Nghi bất đồng, nàng cảm thấy Đường Dược mặc dù sắc sắc, lại là cái thật có ý tứ người, hơn nữa lại là chính mình tỷ phụ, nói chút ăn mặn trò cười, nhìn xem chính mình xuyên thấp ngực cái gì, cũng đều không quan trọng.

Đương nhiên, nếu là nàng chán ghét người dám giống Đường Dược dạng này nhìn nàng chăm chăm, nàng liền muốn bộc phát.

"Người không biết y sinh khổ, các loại biến đổi bệnh lý thân thể đều gặp, không tìm điểm đẹp để muội tử nhìn nói, quá tra tấn đôi mắt này." Đây đều là Đường Dược vô ích kéo, hần tử nhỏ đã sinh hoạt tại Ngọa Long trên núi, mỗi ngày cùng lão đầu tử mắt lớn trừng mắt nhỏ, cái nào gặp qua bệnh gì biến thân thể.

Không qua cái này không trở ngại hần tử dọa đơn thuần mà còn coi mò Mễ Tuyết.

"Nói cũng thế, vậy bản tiểu thư liền phát phát thiện tâm, để người nhiều đường đường nhân đi." Trong lúc nói chuyện, Mễ Tuyết còn cố ý rất một cái đứng ngạo nghễ hai ngọn núi.

"Có thể càng thâm nhập nhìn xem a?" Đường Dược cười xấu xa nói.

"Người quá được tiến thêm thước." Mễ Tuyết đầy vẻ khinh bỉ nhìn xem hần, càng nghĩ càng thấy thật tốt kỳ, hỏi, "gia gia của ta đến cùng coi trọng người cái nào điểm, để người tới bảo hộ ta, người chỉ là cái y sinh, đánh nhau cái gì, người sẽ sao?"

"Đánh nhau ai không biết, cùng lắm cùng người khác liều mạng chứ sao." Đường Dược trong lòng nhỏ giọng nói, kỳ thật so với y thuật, tỷ phụ người ta am hiểu hơn đánh nhau.

"Người sẽ vì ta cùng người khác liều mạng sao?" Mễ Tuyết buồn cười nói.

"Đương nhiên hội." Đường Dược ngược ngừng cúi đầu xuống, "điều kiện tiên quyết là đối phương vị thành niên."

"Ta dựa vào, ta phát hiện ta càng ngày càng khinh bỉ người." Mễ Tuyết lớn tiếng kêu lên.

Hai người lại đang trong thương trường chuyển một hồi, vừa định ly khai, chỉ nghe thấy có người đang kêu gọi Mễ Tuyết danh tự.

Theo tiếng kêu nhìn lại, một cái cách ăn mặc thành thực nam sinh xuất hiện ở trước mắt, mặc dù hần khí chất cùng trên thân âu phục không hợp nhau, nhưng cổ áo nơi dễ thấy Versace dấu hiệu là chói mắt như vậy.

Đương nhiên, loại xa xỉ phẩm này bài tại Đường Dược trong mắt, chẳng so với Mễ Tuyết mua cho hần đồ thể thao cao quý bao nhiêu.

Mễ Tuyết nhủ này, giọng nói tựa như là Trầm Băng Nghi đồng dạng lãnh đạm: "Tần Thọ, làm sao người tới?"

"Tiểu Tuyết, người quên a, toà này cửa hàng là cha ta sản nghiệp." Nhìn một chút Đường Dược trong tay túi hàng, Tần Thọ kiêu ngạo nói ra, "Người đi cuối cùng quầy phục vụ báo tên của ta, cho Tiểu Tuyết xử lý một trương thẻ vàng, về sau tới này tiêu phí hết thấy 50%."

"Mua chuỗi tiêu cũng 50% a?" Đường Dược cười quái dị hỏi.

Hóa ra cái này làm ra vẻ thành thực giả hóa liền là Tần Thọ a!

Tần Thọ giống như là nhớ tới cái gì, ánh mắt hiện lên vẻ lúng túng, lập tức cười nói: "Tiểu Tuyết, cái này người tư **, hần ngược lại là rất hài hước, ta nói, hết thấy 50%, coi như người mua căn kẹo que cũng là 50%."

"Không cần, về sau ta sẽ không tới cái này mua đồ." Mễ Tuyết một trận bất đắc dĩ, nàng tính cách rất hướng ngoại, nói chuyện cũng ăn mặn vốn không kị, nhưng vừa nhìn thấy Tần Thọ này tầm tự cho là đúng sắc mặt, trong lòng liền thẳng hiện buồn nôn.

"Cũng đúng, nơi này thế nào xứng với Tiểu Tuyết đâu, vừa mở không lâu nhà kia Tần Hải Thiên Địa cũng là cha ta sản nghiệp, bên trong cũng là xa xỉ phẩm, đó mới là Tiểu Tuyết nên đi địa phương." Tần Thọ may may nghe không hiểu Mễ Tuyết trong lời nói chán ghét, mười phần nịnh nọt nói ra, "Cái kia còn có một nhà chính tông kiểu Pháp nhà hàng, hôm nay ta làm chủ, mời người ăn bữa cơm đi."

Mễ Tuyết đang muốn tìm cái lý do cự tuyệt hần, đột nhiên nghe thấy Đường Dược nói ra: "Thật có lỗi a, Tiểu Tuyết đã đáp ứng ta mời, nàng bữa tối từ ta phụ trách."

Mễ Tuyết nhàn châu xoay động, trên mặt lập tức hiển hiện vui mừng, phụ họa nói ra: "Đúng vậy a, thật sự là đáng tiếc a, ta không thể cùng người cùng đi ăn tối."

"Là như thế này a, người dự định mang Tiểu Tuyết đi đâu ăn cơm, bằng không tới ta kiểu Pháp nhà hàng đi." Tần Thọ không buông tha nói ra.

"Chúng ta trong nhà ăn liền tốt, ta cho nàng làm." Đường Dược nói ra, "Vừa vận gan ngừng bỏ bít tết loại hình ta cũng sẽ làm."

"Người sẽ làm?" Tần Thọ miệt thị nhìn xem hần, còn kém làm ra khinh bỉ người tay thế, hừ một tiếng nói ra, "Đây chính là chính tông kiểu Pháp tiệc, người xác định người sẽ làm?"

"Chính tông không chính tông đi, Tiểu Tuyết ưa thích là được." Đường Dược cười cười, bình bình đạm đạm một câu, lực sát thương lại so Tần Thọ mỉa mai mạnh lên gấp trăm lần.

Nhất là làm Mễ Tuyết mỉm cười gật đầu thời điểm, Tần Thọ cảm thấy giống như là âu yếm đồ chơi bị cướp đi đồng dạng, sắc mặt bỗng nhiên liền âm trầm xuống: "Tiểu Tuyết, đừng trách ta không đề tính ngươi a, cùng một người tài xế đi được quá gần, sẽ chỉ đem ngươi thân phận cùng phẩm vị kéo thấp."

"Ai nói hần là ta lái xe?" Mễ Tuyết ngẫm lại, nói ra, "Hần gọi Đường Dược, là bạn thân ta, cũng thi đậu trong nam đại học, ta dẫn hần đến mua điểm đồ dùng hàng ngày."

Mễ Tuyết tận lực giấu điểm Đường Dược là nàng tỷ phụ bí mật, điều này cũng làm cho hai người bọn họ quan hệ càng phát ra khó bề phân biệt lên.

Tần Thọ sắc mặt càng kém một phần, đột nhiên hần nhìn thấy Đường Dược trong tay túi hàng, sinh lòng một kẻ, nụ cười âm trầm lướt qua khóe miệng: "Xem ra ngươi còn không mua giày đi, mấy phút đồng hồ sau trong thương trường vừa vặn có cái đập bằng thắng giày hoạt động, ngươi có muốn hay không thử xem? Đây chính là năm ngàn nguyên bản số lượng có hạn giày đá bóng nha."

"Miễn phí sao?" Đường Dược rất phối hợp hỏi.

"Chỉ cần ngươi có thể tại có hạn thời gian bên trong đem khối băng đập nát lấy ra bên trong giày, liền miễn phí xuyên đi." Tần Thọ trong lòng vui mừng, xem ra chính mình đoán quả nhiên không sai, cái này căn bản là cái thích chiếm tiện nghi dễ nhũ.

Chỉ cần để hần tại Mễ Tuyết trước mặt bị trò mèo, hần cùng Mễ Tuyết quan hệ cũng là tự sụp đổ!

"Không cần tham gia loại hoạt động này, ta có thể đưa ngươi một đôi giày thể thao." Mễ Tuyết giữ chặt Đường Dược cánh tay, cái này muốn dẫn đến hần ly khai.

Loại này cái gọi là đập bằng thắng giày hoạt động, cũng là cửa hàng vì mời chào khách hàng thủ đoạn, giày bị cơ hồ một mét khối khối băng một mực đông cứng, thường thường cần rất nhiều người hao phí hơn năm, sáu tiếng mới có thể đập ra.

Mà còn cửa hàng cho phép sử dụng công cụ, cũng là một chút râu ria đồ vật, tỉ như tiểu đao loại hình.

"Có tiện nghi làm gì không chiếm?" Đường Dược đương nhiên nhìn về phía Tần Thọ, "Chỉ cần đập ra, liền miễn phí xuyên đi, đúng không?"

"Tuyệt đối miễn phí!" Tần Thọ trong lòng cũng vui vẻ nở hoa, cái này dễ nhũ, chờ ngươi thấy khối băng thời điểm liền mất trọn tròn!

Mễ Tuyết còn muốn lại khuyên hai câu, lại bị Đường Dược cường ép túm hướng hoạt động địa điểm, bởi vì hoạt động vừa mới bắt đầu, cho nên chung quanh nơi này cũng không có nhiều người.

"Chính là cái này." Tần Thọ chỉ vào trên bàn khối băng nói, "ngươi có thể lựa chọn đạn hoàng đao loại hình công cụ, nhưng công cụ không thể quá lớn, hạn định thời gian là một phút đồng hồ, có vấn đề sao?"

"Lớn như vậy khối băng a?" Kỳ thật Đường Dược đã sớm đoán ra ở trong đó chuyện ẩn ở bên trong, nhưng hần vẫn là làm ra một bộ kinh ngạc biểu lộ, thậm chí có chút lùi bước bộ dáng.

Trước yếu thế, lại đánh mặt, lúc này mới có thể đạt tới hoàn mỹ nhất hiệu quả.

Tần Thọ cười tùm tùm nhìn xem hần: "Chỉ có lớn như vậy khối băng, mới có thể xứng với này đôi giày đá bóng, không phải sao?"

"Nói cũng có đạo lý."

Đường Dược đi đến khối băng bên cạnh, với tên kia nhân viên công tác hỏi: "Có thể đem ngươi tay đeo cho ta mượn a?"

"Đương nhiên có thể." Nhân viên công tác sững sờ một cái, lập tức đem gang tay cời ra đưa cho hần, trong lòng lại là hiếu kỳ không thôi, người anh em này nên không phải dự định mang phụ tay đeo liền đập băng a?

Đường Dược hấp khẩu khí, đem nắm đấm nắm chặt, một cái đấm thẳng, hung hăng ném ra đi.

Tốc độ cũng không nhanh, liền cùng người bình thường đánh đi ra quyền không có gì khác biệt.

Nhưng nắm đấm va chạm trên khối băng thời điểm, lại truyền đến oanh một tiếng.

Cái kia một mét vuông vẫn khối băng, lại bị Đường Dược một quyền đánh nát thành mấy khối.

Bị đông lại giày thể thao cũng lộ ra, Đường Dược đem giày thể thao cầm lên, quay đầu lại hỏi nói: "Không quá thời gian a?"

"A? Ta ta quên tính theo thời gian." Công việc kia nhân viên há hốc mồm, cả người ngây ra như phỗng nhìn xem Đường Dược, hồi lâu mới nói quanh co nói nói, "hần là không có chứ."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 06: Thiên dương khí

"Vậy cái này đôi giày liền thì ta." Đường Dược đem giày đưa cho nhân viên công tác, lộ ra người súc vô hại tiểu dung, "Giúp ta chứa vào, tạ ơn."

Mễ Tuyết một mặt sùng bái hỏi: "Nguyên lai người lợi hại như vậy a, trách không được gia gia của ta như vậy thường thức người, thế nhưng là người tại sao muốn ẩn giấu đi chính mình đâu?"

"Lão đầu tử nhà ta nói qua, nắm đầm là dùng tới bảo vệ người, không phải lấy ra khoe khoang." Đường Dược mỉm cười, mười phần có phong độ nói ra.

Chỉ bất quá, có chiều sâu như vậy nói chỉ là hấn dùng để đùa nghịch, hấn ở trong lòng thỏa thích hưởng bốn phía kêu gọi, các thiếu nữ, đều yêu ta đi!

"Người rốt cuộc là ai?" Tần Thọ chấn kinh một hồi lâu, sắc mặt mới bình thường điểm, đứng lại cách Đường Dược lại xa một phần.

"Người trông thấy trên đầu ta quang hoàn sao?" Đường Dược chỉ mình đầu đỉnh, ý cười dạt dào nói ra.

Tần Thọ sửng sốt, không hiểu hỏi: "Cái gì quang hoàn?"

"Nhân vật chính quang hoàn a." Đường Dược hết sức nhận chân giải thích nói, "ta chính là trong truyền thuyết nhân vật chính."

Tần Thọ cùng Mễ Tuyết đều sùng sốt.

"Ha ha, người thật sự là chơi thật vui, ta phát hiện ta càng ngày càng thích người." Mễ Tuyết đầu tiên kịp phản ứng, vui vẻ cười lớn, chủ động nắm lấy Đường Dược tay nói ra, "Chúng ta nhanh lên trở về đi, ta muốn nhìn người đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại."

Đúng lúc lúc này, giày cũng đã đóng gói tốt, giao cho Đường Dược.

Hai người cùng Tần Thọ đơn giản chào hỏi về sau, liền rời đi cửa hàng.

Nhìn xem vỡ thành một chỗ khối băng, Tần Thọ sắc mặt âm tình bất định, hấn trầm tư một lát, lấy điện thoại di động ra phát một cái mã số, phân phó nói: "Các người giúp ta tra người."

Đem nên mua đồ đều mua đến tay, Đường Dược cùng Mễ Tuyết liền bị Tần Bá mang đến bọn hấn tại đại học giai đoạn chỗ ở, đem bọn hấn sau khi để xuống, Tần Bá liền lái xe ly khai.

"Nơi này nhưng so sánh quân đội thật nhiều." Đánh giá trước mắt toà này tinh mỹ biệt thự, Đường Dược hết sức hài lòng gật gật đầu.

"Cái kia nhất định phải, ông ngoại hiểu rõ ta nhất." Mễ Tuyết đắc ý cười cười, lập tức một mặt chờ mong thúc giục nói, "Đường Dược, người mau đưa đồ vật đều buông xuống, lại cho ta biểu diễn một chút."

"Biểu diễn cái gì?" Đường Dược khó hiểu nói.

"Người nắm đầm a, ta cảm thấy người so với thật nhiều lính đặc chủng đều muốn lợi hại!" Mễ Tuyết gia gia là khai quốc người có công lớn, năng kiến thức tự nhiên cũng không hề ít, nhưng giống Đường Dược loại này một quyền phá băng biến thái cấp thần thủ, năng còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

"Ta người này thói quen điệu thấp." Đường Dược ngượng ngừng cười cười, dẫn theo to to nhỏ nhỏ cái túi, tiếp tục hướng biệt thự đi đến, "Về sau có cơ hội cho người thêm biểu diễn đi, vào nhà trước, nhìn xem phòng bếp có hay không nguyên liệu nấu ăn, ta nấu cơm cho người ăn."

"Liền người vẫn điệu thấp đâu?" Mễ Tuyết đưa cái ánh mắt khi dễ, lại ngay cả bận bịu theo sau, hiếu kỳ nói: "Người thực biết nấu cơm sao?"

"Cái kia tự nhiên." Đây cửa ra, Đường Dược một cước bước vào, "Ta chính là trên đến phòng, xuống đến phòng bếp, đánh qua lưu manh, sẽ còn làm ẩm giường cực phẩm nam nhân, cùng ta sinh hoạt chung một chỗ, tuyệt đối là một loại hưởng thụ."

Ai ngờ vừa dứt lời xuống trong tầm mắt rốt cuộc bay tới một cây đao, cái kia ngân bạch kim loại sáng bóng để Đường Dược trong lòng một cái giật mình.

Đình!

Đá một cái bay ra ngoài phi đao, Đường Dược nghiêm mặt nhìn về phía trước.

Thấy rõ ràng đứng ở trước mắt mỹ nữ lúc, Đường Dược lại có chút dở khóc dở cười, còn tưởng rằng là tiểu thâu vào xem, nguyên lai là Trầm Băng Nghi, chỉ là sắc mặt nàng nhìn qua rất tức giận, giống như bị người khinh bạc đồng dạng.

Chẳng lẽ lại thật sự là bị người cho khinh bạc a?

Đường Dược lập tức trở nên chính nghĩa lắm rồi, vỗ chính mình bộ ngực nói ra: "Băng Nghi, là có người hay không khi dễ ngươi, ta đi cấp ngươi báo thù."

"Liên là ngươi." Trầm Băng Nghi lạnh lùng theo dõi hắn, hận không thể muốn đem hắn cho ăn đồng dạng.

"Ta lúc nào khi dễ ngươi?" Đường Dược im lặng.

Trầm Băng Nghi ánh mắt chuyển qua Mễ Tuyết trên thân, sau đó lại lần nữa dừng lại tại Đường Dược trên thân, tăng thêm giọng nói: "Ngươi không được với Tiểu Tuyết có bất kỳ ý nghĩ!"

"Tỷ, ngươi nói cái gì đó, ta cũng không phải hắn vị hôn thê." Nhìn thấy Trầm Băng Nghi ở chỗ này, Mễ Tuyết cũng giật mình, bất đắc dĩ giải thích nói.

Nghe được vị hôn thê ba chữ, Trầm Băng Nghi mặt không tên đỏ một chút, lập tức khôi phục lạnh nhạt, nhắc nhở nói: "Ngươi tốt nhất biết rõ ràng thân phận của ngươi, ngươi chỉ là Tiểu Tuyết bảo tiêu mà thôi, không thể cùng nàng xuất hiện những khác quan hệ."

"Ta không chỉ là bảo tiêu đi." Đường Dược cười nói.

"Ngươi có ý tứ gì."

"Ta thế nhưng là nàng danh chính ngôn thuận tỷ phu." Đường Dược quay về Mễ Tuyết tặc chớp mắt, lộ ra một bộ đương nhiên biểu lộ.

Trầm Băng Nghi hung hăng khoét hắn một chút, lần nữa ngồi xuống đến, nhưng có nàng loại kia cường đại khí tràng tại, luôn cảm thấy khách này sánh giống như là phạm nhân phòng thẩm vấn dường như.

"Tỷ phu, ngươi đi trước nấu cơm đi, ta bồi bồi tỷ ta." Mễ Tuyết tận lực kêu một tiếng tỷ phu, chính là vì cùng Đường Dược phải sạch quan hệ, trên thực tế, càng như vậy, vượt dễ dàng càng che càng lộ.

Quả nhiên, Đường Dược vừa đi vào phòng bếp sát na, chỉ nghe thấy Trầm Băng Nghi thanh âm truyền đến: "Tiểu Tuyết, ngươi cùng hắn đã quen thuộc tới trình độ nào, ngươi làm sao lại thân mật gọi hắn tỷ phu?"

Đường Dược bất đắc dĩ cười cười.

Xem ra chính mình muốn cầm xuống Trầm Băng Nghi, còn cần phí không ít khí lực a!

Mở ra tủ lạnh, trong này nguyên liệu nấu ăn ngược lại là rất phong phú, Đường Dược tùy ý xào vài món thức ăn, liền từ trong phòng bếp đi tới.

"Ngươi thực biết nấu cơm a?" Mễ Tuyết đang uốn tại ghế sofa trong bị Trầm Băng Nghi các loại khuyên bảo, nhìn thấy Đường Dược sau khi ra ngoài, lập tức hưng phấn lên.

Trầm Băng Nghi Bạch Đường Dược một chút, lập tức ánh mắt cũng dừng lại trong tay hắn trên bàn ăn.

Không thể không nói, mấy cái này món ăn cùng Hương đều đạt tới nhất định tiêu chuẩn, chỉ là không biết hương vị thế nào.

Đem bàn ăn bày ở trên bàn cơm, Đường Dược cười nói: "Không thể giả được Đại Sư cấp trừ nghệ."

"Thôi đi, ai mà tin đâu!" Mễ Tuyết nỗ bữu môi, một mặt khinh thường.

Lời tuy nói như vậy, nhưng vừa đến trên bàn cơm, nàng lại là phong quyền tàn vân, hoàn toàn liền là một cái ăn hàng bộ dáng.

Mà bên người nàng Trầm Băng Nghi liền bình thản nhiều, mỗi lần chỉ là kẹp lên một chút xiu đồ ăn, còn phải là nhai kỹ nuốt chậm, sợ sẽ tạp đến cuồng hống đồng dạng.

Hai loại phong tình, hai loại mỹ lực.

Đường Dược không tính quá đói, đơn giản ăn một điểm, liền ngồi tại đối diện nhìn xem hai vị mỹ nữ dùng cơm, Trầm Băng Nghi trước buông xuống bát đũa, nhìn thấy Đường Dược cặp kia trực câu câu đôi mắt lúc, lập tức cau mày một cái, nói ra: "Nấu cơm rửa chén công việc liền giao cho ngươi."

Nói xong nàng liền đứng dậy, chỉ chỉ lầu hai mấy cái gian phòng: "Về sau ta cũng sẽ ở chỗ này, bên trái hai gian phòng ngủ là ta cùng Tiểu Tuyết, ngươi ở tại bên phải nhất gian kia."

"Đến mức như thế phòng bị ta a?" Đường Dược lộ ra một nụ cười khổ, hẳn phòng ngủ là xa nhất một gian, cô đơn tọa lạc tại trong một cái góc.

"Ngươi cứ nói đi!" Trầm Băng Nghi vút xuống một câu, liền rời đi bàn ăn, đi hướng phòng ngủ mình.

Nhìn qua cái kia hờ hững lại mị lực mười phần hình bóng, Đường Dược không tự chủ đánh sịt sịt cái mũi, tựa hồ đang hấp thu nàng lưu lại hương khí.

Ai ngờ Đường Dược đang nghe hăng say lúc, Trầm Băng Nghi đột nhiên quay đầu liếc nhìn nàng một cái, cái kia đạo ánh mắt giống như là có thể ngưng tụ thành cây đao, đâm trong Đường Dược mi tâm.

Sau đó "đông" một thanh âm vang lên, Trầm Băng Nghi liền đóng lại cửa phòng ngủ.

"Xem ra tỷ ta với ngươi ấn tượng coi như có thể nha." Mễ Tuyết cười hi hi từ bên cạnh nói ra.

"Nói thế nào?" Đường Dược lại có chút hồ đồ, cô nàng này đều đối với mình dùng tới từ vong ánh mắt, còn gọi ấn tượng có thể?

"Tỷ ta thế nhưng là Taekwondo đai đen, nếu là khác nam nhân, sớm đã bị nàng thu thập thành tàn phế."

Đường Dược cười cười, từ chối cho ý kiến.

"Ta ăn no, ngươi muốn đem nơi này thu thập sạch sẽ a, tỷ ta nhẫn nại là có cực hạn." Mễ Tuyết vỗ vỗ tròn trịa bụng, vừa lòng thỏa ý đi hướng phòng ngủ.

Nhìn qua một bàn bừa bộn, Đường Dược đành phải cười khổ, chính mình cái này làm lấy ngũ hảo trượng phu việc, lại ngay cả cơ bản nhất một điểm phúc lợi đều hưởng dụng không đến a!

Giải quyết hết thảy về sau, Đường Dược cũng lập tức trở về đến trong phòng ngủ mình, ngược lại không phải vì nhìn xem cái này hoàn cảnh mới, mà là muốn luyện công.

Cái này công, không phải bên trong huyền ảo tiểu thuyết phi thiên độn địa pháp thuật, mà là một loại luyện khí phương thức, nói một cách khác, là Đường Dược dùng để vật bảo mệnh.

Mặc dù hẳn là cái thần y, nhưng không có nghĩa là trên đời này không có hần trị không hết bệnh.

Đường Dược nói cho Trầm Băng Nghi, chỉ cần hần không chết, một năm sau liền có thể lấy ra Trầm Quốc Phi trái tim trong mảnh đạn, đó cũng không phải một câu trò đùa nói, mà là hần thực sự bệnh nặng.

Dựa theo lão đầu tử nói, năm đó ở Ngọa Long dưới núi phát hiện hần thời điểm, hần liền đã trong trên đời tà ác nhất sắc bén nhất độc —— phản dương độc.

Người phân nam nữ, khí phân âm dương.

Nếu như trong thân thể dương khí không đủ, sẽ dụ phát đủ loại chứng bệnh, nếu là dương khí triệt để không, người cũng là chết.

Phản dương độc đáng sợ, ngay tại ở nó có thể thôn phệ dương khí, cho đến chết đến.

Rất nhiều y sinh dốc cả một đời, cũng đối loại độc này bó tay luống cuống, trong lịch sử thậm chí có một đoạn thời gian, loại độc này dẫn phát đại diện tích tử vong, mà vậy cũng bị chính thức định nghĩa vì ôn dịch loại hình, bởi vì loại độc này thật đáng sợ, một chút áp đảo quy tắc luật pháp thượng vị giả, bắt đầu với loại độc này thì hành chèn ép tiêu hủy thủ đoạn, cho đến hôm nay, phản dương độc cũng không có ở Thần Châu đại địa bên trên xuất hiện qua.

Xui xẻo Đường Dược liền may mắn thế nào trong loại này vốn đã biến mất độc.

Vì giúp hần khống chế lại độc tố lan tràn, lão đầu tử liền thu dưỡng xuống hần, dạy cho hần một bộ công pháp, có thể giúp hần chậm trễ trụ phản dương độc độc tính.

Nhưng cũng chỉ là chậm trễ mà thôi.

"Lão đầu tử nói, đem Thiên dương khí tu luyện tới tầng thứ sáu, mới có thể giải khai phản dương độc, muội, nói cách khác tầng thứ sáu trước đó, ca đều phải duy trì thân xử nam, liền ngay cả tìm Ngũ cô nương hỗ trợ đều không được!" Tại phản dương độc tra tấn xuống sống lâu như thế, Đường Dược đã sớm nghĩ thoáng, trong mắt hần, không thể phá Chu mới là thống khổ nhất sự tình.

Bộ công pháp này có thể hái Thiên Địa linh khí, chuyển hóa thành thể nội dương khí, nhưng cái này so với thường nhân dương khí muốn nguơu bức nhiều, cho nên gọi là Thiên dương khí, sở dĩ nói nó nguơu bức, là bởi vì thi triển Tứ Tượng thần châm cần thiết nội khí, cũng có thể do trời dương khí thay thế, về phần Thiên dương khí có phải hay không nội khí, cái này Đường Dược liền không được biết.

Lúc đầu tu luyện Thiên dương khí sẽ có được một cái tương đối tốt phúc lợi, cái kia chính là nam tính công năng cường đại dị thường, nhưng Đường Dược trong phản dương độc, tầng thứ sáu trước đó Thiên dương khí chỉ có thể ngăn chặn phản dương độc không cho nó phát tác, nhưng phản dương

độc có cái ảm tàng chúc tính, cái kia chính là tại bản ~ tính thời điểm, độc tính sẽ càng thêm gấp đôi, gia tốc thôn phệ thể nội dương khí, đến lúc đó Thiên dương khí liền thành gân gà.

Nghĩ tới những thứ này, Đường Dược liền khí bốc khói, hận không thể đem cho hắn thi độc người, còn có tạo ra phản dương độc nhân, tất cả đều tươi sống thiên!

"Lại khí cũng vô dụng, vẫn là trung thực luyện công đi, này thiên dương khí tổng cộng có mười tầng, không biết luyện đến tầng cao nhất sẽ là bộ dáng gì." Đường Dược một bên nói một mình, một bên coi xuống y phục trên người, chỉ còn lại có một đầu quần lót.

Hắn Thiên dương khí chỉ tu luyện đến tầng thứ hai, mỗi ngày đều muốn tu luyện một lần, lúc tu luyện giống như chung nhà tắm hơi, toàn thân cao thấp đều sẽ bị mồ hôi thấm ướt, dần dà, Đường Dược cũng là dưỡng thành thoát y luyện công thói quen.

Ngồi xếp bằng trên giường, Đường Dược thuận thực vận hành công pháp, dần dần, chung quanh hết thấy đều trở nên mẫn cảm lên, liền ngay cả không khí mỗi một tia lưu động hắn đều có thể cảm thụ rõ ràng.

Hồngбет, có người đi vào!

Chuyên tâm luyện công Đường Dược có được so với bình thường càng cường đại cảm giác lực, hắn lập tức phát giác được, phòng ngủ mình bên ngoài có người.

Nhắm chặt hai mắt bỗng dung tròn to, Đường Dược cảnh giác nhìn xem cánh cửa kia.

Cửa bị đẩy ra, một trương tuyệt mỹ gương mặt xuất hiện ở trước mắt.

"A!"

Sau đó, Đường Dược chỉ nghe thấy tiếng thét chói tai.

Trầm Băng Nghi cầm trong tay cái hồ sơ túi, hoảng sợ nhìn xem hắn, đặc biệt là cái kia chỉ mặc một đầu quần lót xiati, còn có chống lên tới một thanh dù che mưa.

Tu luyện Thiên dương khí đồng thời, nơi đó sẽ trở nên cứng rắn to lớn, đây cũng là môn công pháp này duy nhất tác dụng phụ.

"Người đang làm gì!"

Trầm Băng Nghi thực sự không nghĩ tới, cứ như vậy mất một lúc, Đường Dược sẽ thoát đến chỉ còn cái quần lót, mà còn cái kia nội trong quần lót quang cảnh, khẳng định so với nàng trước mắt nhìn thấy, còn muốn hèn mọn gấp một vạn lần!

Nàng mặc dù tính cách lạnh nhạt, nhưng không có nghĩa là nàng không dính khói lửa trần gian, nàng rõ ràng nam nhân dưới loại tình huống này trong đầu sẽ ảo tưởng ra một cái YY đối tượng.

Không phải Mễ Tuyết, chính là nàng chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 07: Chu Thanh

Đường Dược biểu lộ cứng đờ, vừa định giải thích chút gì, Trầm Băng Nghi lại vượt lên trước nói ra: "Chính người trong phòng làm những gì ta không quản, nhưng ta quyết không cho phép người thương hại đến Tiểu Tuyết, nàng là cái rất đơn thuần nữ hài."

Thử liên tưởng một cái, Đường Dược vô luận như thế nào đều không thể từ Mễ Tuyết trên thân tìm tới đơn thuần cảm giác.

"Cái này người thủ tục nhập học, còn có người thân phận mới chứng minh." Vứt xuống trong tay hồ sơ túi, Trầm Băng Nghi quay người rời phòng.

Đường Dược không có lưu nàng.

Hắn cũng không có vì vừa mới chuyện làm ra cái gì giải thích, mà là có chút hiếu kỳ, mình tại Trầm Băng Nghi trong lòng hình tượng đã sớm ngã xuống

đáy cốc, nàng vẫn còn cho phép tự mình làm Mễ Tuyết bảo tiêu.

Chỉ có một khả năng, để giải thích nàng đối với mình nhẫn nại.

Cái kia chính là Mễ Tuyết sắp đến cuộc sống đại học, sẽ bị đủ loại nguy hiểm tràn ngập!

Đường Dược kim lòng không được câu lên cái tà mị tiểu dung, anh hùng cứu mỹ nhân thần mã, bản thiếu gia thích nhất!

Sau đó hai ngày, Đường Dược cũng an phận thủ thường không ít, trừ bỏ đến giờ cơm lúc cho hai nữ làm bữa cơm, trên cơ bản đều uốn tại trong phòng mình luyện công.

Rất nhanh, khai giảng thời gian đến.

Bởi vì Đường Dược cùng Mễ Tuyết chẳng trọ ở trường, cũng không chuẩn bị cái gì hành lý, ăn sáng xong về sau, liền ngồi đến Trầm Băng Nghi Cayenne đi tới trường học.

"Đến." Trầm Băng Nghi thần nhiên nói, chờ Đường Dược cùng Mễ Tuyết đi xuống xe, nhìn Đường Dược một chút, nói ra, "Nhớ kỹ người trách nhiệm, bảo vệ tốt Tiểu Tuyết."

"Nàng là ta tiểu di tử, không cần người nói ta cũng sẽ bảo vệ tốt nàng." Đường Dược không quan tâm nói.

Trầm Băng Nghi khoét hần một chút, vút xuống một câu "Tần Bá sẽ mau chóng cho người phối một chiếc xe", sau đó liền lái xe ly khai.

"Ta không biết lái xe a." Đường Dược cười khỏ nhìn xem Cayenne hoa lệ lệ đằng sau đuôi xe, "có bận rộn như vậy sao, đưa đón trên dưới tiết học ở giữa đều không có."

"Tỷ ta thế nhưng là cái nữ cường nhân nha." Mễ Tuyết thần thần bí bí nháy mắt mấy cái, sau đó giang hai cánh tay, thật sâu hấp khẩu khí, cảm khái nói, " kỳ diệu cuộc sống đại học muốn bắt đầu nha."

"Đây chính là đại học a?" Đường Dược cũng nhiều hứng thú đánh giá chung quanh.

Đại môn nhìn qua kim bích Huy Hoàng, không biết, còn tưởng rằng là đến nào đó quán rượu cao cấp cửa ra vào đây.

"Thành phố có không ít xí nghiệp đều tài trợ qua trường đại học này, cho nên nó so với những khác đại học muốn khí phái nhiều." Mễ Tuyết vừa đi đi vào, một bên cho Đường Dược giảng giải đại học tình hình chung.

Tại Đường Dược trong tưởng tượng, đại học hẳn là học thuật không khí dày đặc địa phương, nhưng nơi này lại làm cho hần với đại học có mới quen.

Chính môn bên trái dĩ nhiên là một tòa bãi đỗ xe, đủ loại quý báu xe hình đặt ở nơi nào, nhất kỳ hoa là, Đường Dược vậy mà trông thấy có chiếc Audi TT tại lúc lên lúc xuống chấn động.

Ta dựa vào, trong truyền thuyết xe chấn!

"Thành phố đại bộ phận phú Đệ nhị đều ở chỗ này đến trường, loại sự tình này cũng không cảm thấy kinh ngạc." Mễ Tuyết một bộ lơ đãng bộ dáng, nói ra, "Người chờ để cho bọn hần cho làm hư nha."

"Người không phối hợp ta, ta nghĩ hống cũng không có cơ hội a." Đường Dược cười nói.

"Người muốn ta thế nào phối hợp?" Mễ Tuyết đưa cái vũ mị ánh mắt đi qua, lập tức để Đường Dược cảm thấy toàn thân tê dại, hần cười cười, mau đem ánh mắt chuyển qua nơi khác.

Đùa giỡn cô em vợ mang đến là dị dạng hạnh phúc, mà bị cô em vợ đùa giỡn, vậy liền tuyệt đối là trăm trao cào đau lòng khổ.

Đột nhiên, mấy cái học sinh xuất hiện tại Đường Dược trong tầm mắt, bên trong một cái vẫn là người quen.

"Tiểu Tuyết, người thế nào không đánh với ta điện thoại đầu, ta xong đi tiếp người." Tần Thọ vẫn là nhất thân thành thực cách ăn mặc, mang theo mấy cái tùy tùng, cũng là nhiều mấy phần khí thế.

Tần Thọ đang cười tùm tùm nhìn xem Mễ Tuyết, ánh mắt lại thỉnh thoảng liếc về phía Đường Dược, hần đã sớm phát người điều tra rõ ràng, cái này Đường Dược là cái nông dân, bối cảnh so với đầu đều muốn sạch sẽ.

"Không cần, có người đưa ta." Mễ Tuyết bất đắc dĩ nói ra.

"Người nói là hần sao?" Tần Thọ giả bộ như lúc này mới trông thấy Đường Dược bộ dáng, tư thái dị thường cao ngạo, "Thật xin lỗi, ta quên tên người."

"Không cần nói xin lỗi, kỳ thật việc này đều tại ta cha."

Một nhóm người lập tức sững sốt, Tần Thọ cũng tò mò hỏi: "Quan người cha chuyện gì?"

"Hắn không thể lên cho ta cảm thú dạng này danh tự, bằng không nguoi khẳng định nhớ được ta." Đường Dược nghiêm túc nói.

Trong nháy mắt, Tần Thọ mặt liền trầm xuống.

Danh tự vẫn luôn là hắn cảm kỵ, chiếu hắn nói tới nói, dám giễu cợt tên hắn nguoi, không phải đã chết, liền là tại thông hướng tử lộ lên.

"Chỉ có cha ta mới dám giễu cợt tên của ta." Tần Thọ nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt Đường Dược, "Ta nghĩ nguoi hắn phải biết ta có ý tứ gì."

"Nguoi khác gọi bậy cha được không, ta không họ Tần." Đường Dược mở ra hai tay, một mặt vô tội.

"Con mẹ nó nguoi không muốn lẫn lộn!" Tần Thọ nhẩn nại đã đến cực hạn, cũng không đoái hoài tới tại Mễ Tuyết trước mặt biểu hiện cái gì phong độ thân sĩ, gào thét lớn mời đến bên cạnh nam sinh, "Mấy ca, giết chết hắn!"

Vừa dứt lời, mấy cái tùy tùng liền đem Đường Dược vây vào giữa.

"U a, đùa quần ầu a, cái này không bày rõ ra cho ta cơ hội biểu hiện nha." Đường Dược mặt đắc chí phong phạm, không có một chút sợ bộ dáng.

"Lên!"

Tần Thọ suru một cái liền tiến lên, mấy nguoi hầu kia cũng đều theo sát phía sau, chỉ là bọn hắn động tác căn bản là nhập không Đường Dược nhãn.

Ngay tại Tần Thọ sắp tới gần Đường Dược sát na, hắn hời hợt khiêng xuống chân phải, đang đá vào Tần Thọ trên đùi quần.

Phốc đông một tiếng.

Tần Thọ liền quỵ trên mặt đất, hai tay nắm thật chặt đùi quần, trong hốc mắt hiện ra lệ quang, lại là đau một chữ đều nói không ra.

Còn lại mấy cái tùy tùng đều hù đến, nhao nhao dừng lại, hoảng sợ nhìn xem Đường Dược.

Chẳng ai ngờ rằng gia hỏa này dám xuống nặng như vậy chân.

"Cũng quá khách khí, vừa - kêu xong cha liền quỵ xuống, ta còn chưa nói thu nguoi con trai của này đây." Đường Dược cũng không muốn khi dễ như vậy Tần Thọ, nhưng cái này phú đệ nhị hết lần này tới lần khác liền thích Mễ Tuyết.

Khả năng phát sinh ở Mễ Tuyết trên thân nguy hiểm còn không cũng biết, Đường Dược tuyệt không thể cho phép Tần Thọ dạng này nguoi theo đuổi nàng.

Bởi vì Tần Thọ rất có thể trở thành bị một ít với Mễ Tuyết bắt lợi nguoi cho lợi dụng!

Tần Thọ cách Mễ Tuyết càng xa, Mễ Tuyết liền càng an toàn.

"Mấy nguoi các nguoi làm gì đâu, dừng tay cho ta!" Lúc này, đã có lão sư chú ý tới nơi này, nhanh chóng hướng về tới.

Lão sư này tên là Chu Thanh, tại học sinh trong mắt liền là cái công việc Diêm Vương, chuyên môn phụ trách nội quy trường học trường học kỷ cái này một khối.

Khai giảng ngày đầu tiên liền phát sinh học sinh ầu đả sự kiện, cái này nếu như bị giáo phương biết được, Đường Dược khẳng định ăn không ôm lấy đi.

Ý niệm này tại Mễ Tuyết trong lòng vừa xuất hiện, trên mặt nàng lập tức nổi lên một vòng ủy khuất biểu lộ, nói với Chu Thanh: "Mấy nguoi này khi dễ ta, Đường Dược đồng học vì bảo vệ ta mới cùng bọn hắn động thủ, ngài nhất định phải cho ta làm chủ a, lão sư."

Tối hậu cái kia một tiếng lão sư kêu ờ à ờ ờ, quả thực muốn đem lòng nguoi đều hô toái.

Đường Dược sững sờ nhìn xem Mễ Tuyết, cô nàng này không cầm cái Oscar bóng dáng, thật sự là nhân tài không được trọng dụng!

Chu Thanh cũng không nghĩ tới sẽ có xinh đẹp như vậy tân sinh xuất hiện, cả nguoi đều sững sờ, si ngốc nhìn xem Mễ Tuyết, một thời rất cuộc quên xử lý ầu đả sự.

Đơn thuần là nhìn cũng được, hết lần này tới lần khác Đường Dược liền phát hiện Chu Thanh trên đùi quần biến hóa vi diệu.

Nhìn qua dần dần chống lên tới lều nhỏ, Đường Dược khoe miệng cười lạnh, chắc chắn, làm gương sáng cho nguoi khác a!

Hắn ngược lại là quên, nguoi nào đó nhìn thấy Mễ Tuyết đi tắm tình cảnh về sau, thân thể phản ứng so với lão sư này vẫn không chịu nổi một điểm.

"Chu lão sư, sự tình không phải dạng kia, ta chỉ là cùng Mễ Tuyết đồng học nói hai câu, ai biết hắn vậy mà với ta nói lời ác độc, thậm chí còn giễu cợt tên của ta." Trên thân đau đớn nhẹ một chút, Tần Thọ sắc mặt đỏ lên nói ra.

"Là Tàn Thọ đồng học a." Chu Thanh lúc này mới thấy rõ quỳ trên mặt đất người là ai, sắc mặt lập tức biến, cảm tức nhìn Đường Dược nói, "ta vừa lúc nhận biết Tàn Thọ đồng học cao trung lão sư, biết rõ hần là cái phẩm học kiêm ưu học sinh tốt, hần là sẽ không gạt ta, ta hi vọng ngươi cũng không cần gạt ta, ta hỏi ngươi, hần nói là thật sao?"

"Đúng vậy a." Đường Dược hết sức lưu manh nói ra.

Hần vốn cũng không phải là tới đến trường, tự nhiên không đem trường học kỷ luật để vào mắt, mà còn hần cũng nhìn ra được, Chu Thanh cùng Tàn Thọ rõ ràng liền là cá mè một lứa, hỏi thăm chính mình chẳng qua là làm cho người chung quanh nhìn mà thôi.

"Ngươi đây là thái độ gì!" Chu Thanh sầm mặt lại, phần nộ trùng mắt Đường Dược.

"Nhận lầm thái độ a." Đường Dược không nhanh không chậm nói ra.

"Nhu ngươi loại này học sinh liền không xứng lên đại học!" Chu Thanh không nói hai lời, giờ cánh tay lên, mắt thấy là phải đánh xuống.

Đường Dược khinh thường cười lạnh, đang muốn đánh trả, một thân ảnh lại ngoài dự liệu xuất hiện ở trước mặt mình.

Là Mễ Tuyết.

"Ngươi tránh ra cho ta!" Chu Thanh phản ứng không chậm, cánh tay dừng ở không trung, bất mãn quát lớn, "nếu như ngươi vẫn che chở hần, ta ngay cả ngươi cũng muốn giáo huấn!"

"Ngươi cần bản cũng không xứng làm lão sư!" Bởi vì quá quá khích động, Mễ Tuyết đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, lộ ra đáng yêu phi thường.

Đường Dược tim lập tức liền khuấy động một cái.

"Ngươi dám mắng ta, muốn ăn đòn!" Chu Thanh triệt để lộ ra hung tàn bản tướng, một bạt tai hướng phía Mễ Tuyết liền đánh tới.

Mễ Tuyết cũng không nghĩ tới hần thực có can đảm động thủ, muốn tránh cũng không kịp, dứt khoát nhắm mắt lại, chỉ là cái kia run rẩy lông mi lại bại lộ nàng hối hận.

"A!"

Không có vang dội cái tát âm thanh, ngược lại là Chu Thanh cung hạ thân, hơi co quắp.

Người chung quanh đều kinh ngạc đến ngây người, ngạc nhiên nhìn xem hần.

Sau đó, một cổ rất nhỏ mùi tanh truyền trong không khí, mặc dù rất nhạt, nhưng mỗi người đều rõ ràng ngửi được.

"Chu lão sư, ngài không có sao chứ?" Tàn Thọ vội vàng chịu đựng xiết tay truyền đến đau đớn, tiến lên nâng lên Chu Thanh.

"Hồng, ngươi mau điu ta đi phòng giáo vụ, ta, ta không cẩn thận đi ra." Chu Thanh xấu hổ vô cùng, còn cần hai tay bụng bít lấy đũng quần.

Tàn Thọ sững sờ, vô ý thức hỏi: "Cái gì đi ra?"

"Còn hỏi!" Chu Thanh hung hăng nguyệt hần một cái, bước chân càng lúc càng nhanh, nhưng cái này không thể ảnh hưởng một ít học sinh nhìn thấy hần trên quần quang cảnh.

Ướt sũng, dính dính.

Lại thêm cái kia nhàn nhạt mùi tanh, có điểm thành nhân tư tưởng học sinh liền có thể đoán được, cái kia Chu Thanh thể nội nhất tinh hoa đồ vật.

Nhưng làm sao lại ngay tại lúc này đi ra đâu?

Ánh mắt mọi người không hẹn mà cùng trôi hướng một mặt mờ mịt Mễ Tuyết, lập tức bùng tỉnh đại ngộ.

"Muốn hay không xấu xa như vậy, nhìn thấy mỹ nữ liền TM bắn, cái này cỡ nào hư a?" Xem náo nhiệt các học sinh lao nhao thảo luận, nhưng không ai chú ý tới một mặt cười xấu xa Đường Dược.

"Đường Dược, ngươi làm sao làm được a?" Mễ Tuyết lại là trước tiên liền đoán được Đường Dược, nàng đối với mình mị lực còn không tự tin đến để cho người ta nhìn một chút liền tầm bắn độ.

Đường Dược tùy ý nhún nhún vai, cười nói: "Ta chỉ là đánh một viên cục đá, vừa lúc đánh vào hần thận kinh lên, dương khí lập tức tản mất, tởa tinh năng lực liền giảm bớt đi nhiều, sau đó, hần liền bắn."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 08: Sân bay

"Đây cũng quá suất đi, ta thật hiếu kỳ, còn có cái gì ngươi sẽ không a?" Mễ Tuyết hai mắt tỏa ánh sáng nhìn xem Đường Dược, "Sớm biết ngươi ngay cả lão sư còn không sợ, ta liền không che ở trước mặt ngươi."

Đường Dược cười cười, đưa tay tại Mễ Tuyết trên chóp mũi quất một cái: "Về sau nhưng không cho làm loại chuyện ngu này."

Hắn cũng không nghĩ tới Mễ Tuyết vậy mà lại bảo vệ mình, hồi tưởng lại, cảm thấy trong lòng ấm áp.

Mễ Tuyết khuôn mặt lập tức đỏ, nị thanh nói ra: "Đẹp cho ngươi, bản tiểu thư mới sẽ không cứu ngươi lần thứ hai!"

Tuy là nói như vậy, nhưng khuôn mặt nàng lại càng phát ra đỏ, tựa hồ còn có thể cảm giác được Đường Dược ngón tay xẹt qua làn da tê dại, vốn là kiểu điểm ướm ấ khuôn mặt, lập tức căng lộ ra động lòng người.

Đường Dược cứ như vậy không kiêng nể gì cả nhìn chăm chăm nàng, chờ một lúc, dù là Mễ Tuyết cái kia tùy tiện tính cách, cũng không nhịn được e lệ cúi đầu xuống.

Hai người bọn họ đem bầu không khí khiến cho càng phát ra mập mờ, hồn nhiên không để ý chung quanh đám khán giả, một trận mắt lớn trừng mắt nhỏ về sau, những này đám khán giả cũng đều thức thời ly khai.

"Ngươi còn không nhìn đủ a?" Nghe được chung quanh tiếng xột xoạt tiếng bước chân, Mễ Tuyết rất nhanh kịp phản ứng, đỏ mặt nói ra.

Ai ngờ, làm Mễ Tuyết lúc ngẩng đầu lên sau, lại phát hiện Đường Dược ánh mắt căn bản cũng không trên người mình, mà là nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm nơi khác.

Cái kia cái tân sinh chỗ ghi danh, trong đám người ở giữa đứng đây một cái vóc người cao gầy mỹ nữ, chỉ nhìn khuôn mặt nói, Mễ Tuyết tự tin có thể xong bạo nàng, nhưng nàng lại có một đôi rung động lòng người con mắt, nhìn lên một cái, phảng phất liền muốn triệt để say mê đi vào.

Liền ngay cả Mễ Tuyết như thế cô gái, nhìn thấy cặp mắt kia, rốt cuộc đều có chút tự ti mặc cảm.

"Hừ, nàng khẳng định là dựa vào đến mỹ mạo lên làm lão sư, lại là cái dựa vào khuôn mặt ăn cơm bình hoa." Mễ Tuyết không thích trông mặt mà bắt hình dong, nhưng nàng càng không thích bị người không nhìn cảm giác.

Lúc này Đường Dược, liền hoàn toàn không nhìn nàng.

"Ừm, là cái bình hoa." Tựa hồ là nghe ra được Mễ Tuyết ngữ khí không vui, Đường Dược phụ họa nói ra, sau đó lại cười thêm câu, "bắt quả ta ưa thích."

"Ưa thích liền đi bảo hộ nàng tốt!" Mễ Tuyết vút xuống một câu, nổi giận đùng đùng rời khỏi.

Đường Dược lúc này mới kịp phản ứng, cười khổ nhìn qua cái kia bóng hình xinh đẹp, suy tư nói: "Nha đầu này không phải là thích ta a?"

Hắn gãi gãi đầu, nhưng không có nghĩ sâu, ưa thích lại có thể sao, hắn cũng không cho rằng Trầm Băng Nghi có thể khoan nhượng hắn đem cô em vợ cũng cho đẩy lên.

Đem thủ tục nhập học đều xong xuôi về sau, đã là một lúc sau, tên kia nữ lão sư xinh đẹp thoát ly ánh mắt, Mễ Tuyết tựa hồ lại khôi phục cười toe toét bộ dáng.

Sau đó liền là nhập học sau lớp đầu tiên, nội dung chủ yếu cũng chính là thầy trò gặp mặt, làm một chút tự giới thiệu cái gì.

Đi học trước, Mễ Tuyết nói muốn tới toilet, Đường Dược đành phải đi một mình vào phòng học, tùy tiện tìm chỗ ngồi ngồi xuống.

"Suất ca, hôm nay trường học phát sinh chuyện lớn, muốn biết a?" Bả vai đột nhiên bị người vỗ một cái, nương theo lấy một cái hơi có vẻ hèn mọn thanh âm.

Đường Dược nghi hoặc quay đầu lại, xuất hiện ở trước mặt hắn là một trương so với thanh âm còn muốn hèn mọn khuôn mặt, không quá lớn ngược lại là rất khỏe mạnh, nhìn cái này ca môn nhi thần bí bộ dáng, Đường Dược thật là có chút hiếu kỳ.

"Là cái gì a?"

"Nghe ngóng phí năm khối tiền, cũng là một gói thuốc lá tiền." Tiểu dung càng thêm hèn mọn.

Đường Dược ngoan ngoãn đem năm khối tiền đưa tới.

Trên thực tế, trên người hắn cũng là cái này năm khối tiền, là Mễ Tuyết khát nước thời điểm, để hắn đi mua nước tìm trở về tiền lẻ.

"Có một cái tân sinh lúc báo danh sau, vì cái mỹ nữ đem Tần Thọ cho đánh, Tần Thọ người biết là ai a, trường học chúng ta nào đó một nhà tài trợ nhi tử, cái kia thỏa thỏa phú đệ nhị a!" Cái này ca môn nhi mỹ mỹ nhận lấy năm khối tiền, nước bọt tán loạn, "Cái này còn không phải ngu bức nhất, về sau phòng giáo vụ lão sư tới duy trì trật tự, kết quả trông thấy mỹ nữ kia về sau, không cần thận cho bản, đây thật là thiên hạ kỳ văn."

Đường Dược cười tùm tùm nhìn xem hắn: "Người muốn biết cái kia tân sinh là ai a?"

"Ai vậy?" Cái này ca môn nhi nhãn tình sáng lên, "Hóa ra người biết chuyện này, nhanh nói cho ta nghe một chút đi cái kia anh hùng là ai, ta đang chuẩn bị cùng hắn lăn lộn đây."

"Nghe ngóng phí." Đường Dược vờn tay, học theo.

"Móa, người học rất nhanh!" Lời tuy nói như vậy, nhưng cái này ca môn nhi vẫn là xuất ra năm khối tiền.

Tiền này quán một vòng, lại trở lại Đường Dược trong tay, hắn nhét vào túi quần, không chút hoang mang nói: "Chính là ta, Đường Dược."

"Muốn hay không như thế máu chó?" Cái này ca môn nhi chán kinh trùng to mắt.

"Có tin hay không là tùy người." Đường Dược nhún nhún vai, không định lại nói tiếp, bởi vì hắn trông thấy Mễ Tuyết thân ảnh, đối với hắn mà nói, vẫn là cùng Mễ Tuyết nói chuyện phiếm có ý tứ một điểm.

Chờ đến Mễ Tuyết tại bên cạnh hắn ngồi xuống đến, hắn vừa định nói chuyện, lại nghe thấy sau lưng anh em kinh hãi nói: "Ta dựa vào, có mỹ nữ làm bạn, vị anh hùng kia thật là người?"

"Không thể giả được." Đường Dược cười nói, "không nên quá cao điệu."

"Ta mình bạch." Cái này ca môn nhi ngừng lại, tựa hồ đang lắng lại kích động cảm xúc, nói tiếp, "Dược ca, ta gọi Dương Trình Hạo, người gọi ta Hảo Tử là được, từ hôm nay trở đi, ta liền theo người lăn lộn."

"Người là nghĩ từ ta cái này kiếm thuốc tiền a?" Đường Dược nhưng nói nói.

"Ta ẩn tàng sâu như vậy, người cũng có thể nhìn ra, không hồ là ta Dược ca." Dương Trình Hạo khoa trương nhìn xem Đường Dược, một mặt nịnh nọt cười nói, "Nhìn người cái này nhất thân hàng hiệu, khẳng định gia cảnh không sai, quả ta mấy bao thuốc không có gì đáng ngại."

"Thực không dám giấu giếm, ta tiền đều ở trong tay nàng." Đường Dược lưu manh mở ra tay, cười khỏ nhìn xem Mễ Tuyết, lời nói này đồ không sai, Tần Bá cho hắn thẻ ngân hàng, sớm bị Mễ Tuyết cướp đi.

Dương Trình Hạo nhiên gật gật đầu, sùng bái nhìn xem Mễ Tuyết nói ra: "Tàu tử với ta Dược ca quả thật cẩn thận a."

"Tàu tử?" Mễ Tuyết sững sờ, lập tức che miệng cười lên, "ta là chủ nhân hắn, không phải hắn đối tượng, bất quá nhìn người thật biết giải quyết, nghĩ hút thuốc nói, ta có thể đề cho người lấy cho người chút bình thường không thấy được thuốc."

"Tàu tử uy vũ!" Dương Trình Hạo hai mắt sáng lên nói, thừa dịp Mễ Tuyết quay đầu đi thời điểm, lại hèn mọn nói với Đường Dược, "nam bộc đứng không, đùa thật nặng khẩu a, Dược ca người thực ngu bức đại phát."

"Ngu bức không phải thôi." Đường Dược phụ họa câu, trong lòng lại càng phát ra lẩm bẫm, Mễ Tuyết với tàu tử xưng hô thế này không có gì mâu thuẫn, chẳng lẽ lại thật thích chính mình?

Ngay tại Đường Dược hiếu kỳ thời điểm, rồi bởi phòng học đột nhiên an tĩnh lại, Dương Trình Hạo nhỏ giọng nói ra: "Chủ nhiệm lớp đến, cái này đó là cái nữ a?"

Bởi vì vừa mới nhìn thấy một tên nữ lão sư xinh đẹp, Đường Dược đối với mình chủ nhiệm lớp vẫn ôm rất lớn kỳ vọng, coi như không phải chim sa cá lặn, chí ít cũng phải tại bình quân tuyển trở lên đi.

Nhưng hắn nhìn về phía bực giảng thời điểm, mới hiểu được cái gì gọi là hiện thực hết sức tàn khốc.

Không đến năm mươi điểm khuôn mặt, không đến một mét sáu cái đầu, không đến A cup ý chí, nếu không trên chân cặp kia giày cao gót, thật đúng là nhìn không ra một điểm nữ nhân đặc thù.

Đây chính là trong truyền thuyết Thái Bình công chúa a?

Đường Dược thực sự không đành lòng lại nhìn, dứt khoát cúi đầu xuống, không biết suy nghĩ cái gì.

Đề hấn buồn cười là, Mễ Tuyết cũng giống như hấn động tác, mà còn càng nhiều một tia cẩn thận, giống như là sợ bị cái này ngực phẳng muội tử phát hiện đồng dạng.

"Ngươi sợ đã kích nằng lòng tự tin sao?" Đường Dược cười nói, trên thực tế căn bản cũng không cần Mễ Tuyết xuất mã, tùy tiện tại lớp học lòi ra tới một cái nữ sinh, liền đầy đủ miêu sát vị này ngực phẳng muội tử.

"Ta gặp qua nằng." Mễ Tuyết lộ ra xui xẻo vẻ mặt, chỉ dám dùng khí tức lên tiếng, "Ngay tại trong phòng vệ sinh, thấy được nằng thời điểm, ta còn tưởng rằng là nam sinh đi vào, muốn mời nằng rồi đi đến, ai, ai biết nằng dĩ nhiên là lớp chúng ta chủ nhiệm, lần này ta phải ngã nầm mồm."

"Ha ha, cái này cũng không trách ngươi." Đường Dược cố nén cười to xúc động, nhẹ nói.

"Mọi người tốt, ta gọi Vương Mỹ Lệ, các ngươi có thể gọi ta Mỹ Lệ lão sư." Đường nhìn Vương Mỹ Lệ trưởng uyển chuyển, nhưng thanh âm vẫn là thật là dễ nghe, nằng nhìn chung quanh một vòng, tối hậu ánh mắt dừng ở Mễ Tuyết trên thân, "Tất cả mọi người tới nói trên đài làm một chút tự giới thiệu đi, liền từ vị này nữ sinh bắt đầu."

Đường Dược sững sờ, không khỏi cười, thật đúng là oan gia ngõ hẹp.

"Móa, thật là xui xẻo!" Thầm mắng một câu, Mễ Tuyết đem đầu chôn càng sâu, "Lão sư, ta không thoải mái, xin dừng đồng học tới trước đi."

"Không thoải mái?" Vương Mỹ Lệ nhú mày, "Cái kia hấn là đi phòng y tế nhìn xem a, ngươi nhanh lên đi đi."

"Được." Mễ Tuyết như trút được gánh nặng, thân người cong lại đi ra ngoài.

"Chờ một chút!"

Cũng nhanh muốn rời khỏi phòng học thời điểm, Vương Mỹ Lệ đột nhiên đem nằng gọi lại, thanh âm nghiêm túc mấy phần: "Ngươi đầu quay tới."

Mễ Tuyết khẽ cắn môi, chậm rãi quay tới.

"Nguyên lai là ngươi!" Vương Mỹ Lệ lập tức lộ ra ác độc ánh mắt, trên dưới dò xét một cái Mễ Tuyết, châm chọc nói, "Ngươi là thật không thoải mái sao? Là nghĩ đi ra ngoài chơi đi."

"Không có, ta cảm thấy thở không ra hơi, lão sư ngài liền để ta đi phòng y tế đi." Mễ Tuyết ấn xuống ngực, tội nghiệp nói ra.

Rầm một tiếng.

Trong phòng học truyền ra thật nhiều tiếng thán phục âm, không có cách, Mễ Tuyết trước ngực quy mô thật sự là quá có mị lực.

Đường Dược lại là cười khổ không thôi, chiêu này đối phó nam lão sư là trăm phát trăm trúng, nữ lão sư không phải dính chiêu này, Tiểu Tuyết là thông minh quá sẽ bị thông minh hại a!

Quả nhiên, Vương Mỹ Lệ ánh mắt càng thêm trêu tức, hừ lạnh một tiếng nói: "Hiện tại nữ hài tử a, đều ưa thích hướng ngực trong nhét đồ vật, thở không ra hơi đi!"

"Không ăn được nho thì nói nho xanh, lão sư này cũng quá cực phẩm." Dương Trình Hạo nhỏ giọng thán một câu.

"Ai đang nói chuyện!" Vương Mỹ Lệ nổi giận nói, lại phát hiện không người tiếp lời, đành phải đem khí phát tiết tại Mễ Tuyết trên thân, "Ngươi về chỗ ngồi, nếu như lại cảm thấy lòng buồn bực, liền đem nhét đồ vật lấy ra!"

"Ngươi cũng quá đáng, ta đây là thật!" Mễ Tuyết cũng tới khí, dứt khoát không còn giả bệnh, đem ngực ưỡn một cái, tức giận trừng mắt Vương Mỹ Lệ.

Wương Mỹ Lệ co quắp khóe miệng, cười lạnh nói: "Thật sao, ngươi mới bao nhiêu lớn, có thể trưởng thành tốt như vậy? Không phải nhét đồ vật, liền là dùng tiền làm!"

Mễ Tuyết không nghĩ tới nằng có thể nói ra ác độc như vậy nói, trong lúc nhất thời ngây người, toàn bộ phòng học cũng lâm vào quái dị tĩnh mịch trong.

Cái này không phải lão sư, rõ ràng liền là bà tám đang chửi đồng a!

"Vậy lão sư ngài đã lớn như vậy, trước ngực vẫn như giấu trên đất bằng, ngài cảm thấy cái này bình thường sao?" Đường Dược đứng lên, không nhanh không chậm nói ra.

"Ngươi dám chê cười lão sư!" Vương Mỹ Lệ biểu lộ hung hãn nói.

"Ta nói thật mà thôi." Đường Dược cười nói.

"Đúng đấy, ta Dược ca nói là lời nói thật, sân bay không có gì, không thừa nhận liền không đúng!" Dương Trình Hạo cũng cả gan đứng lên, gật gù đắc ý

nói ra, "lão sư từ nhỏ đã giáo dục chúng ta, phải dũng cảm đối mặt chính mình khuyết điểm."

"Phản các ngươi!" Vương Mỹ Lệ khí mặt đỏ tới mang tai, cố gắng muốn ưỡn ngực lên, làm sao thế nào rất, cũng là một mảnh bình nguyên.

Phốc một tiếng, Đường Dược bật cười: "Rất cũng vô dụng, nhiều lắm thì ở phi cơ trên sân đình hai cái đình."

"Ngươi, ngươi, ta muốn khai trừ ngươi!" Vương Mỹ Lệ quả là nhanh muốn khí phong, cũng không tiếp tục Cố lão sư hình tượng, tức miệng mắng to, "Hai người các ngươi, còn có cái này tiểu tiện nhân, đều xéo ngay cho ta!"

"Ngươi chỉ là một học sinh, không có quyền khai trừ chúng ta." Đường Dược bình tĩnh cười nói, "Thời điểm này huấn chúng ta, không bằng cùng ngươi bạn trai đi lợi bệnh viện đi."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 09: Anh hùng cứu mỹ nhân là ta yêu thích

"Ngươi có ý tứ gì!" Vương Mỹ Lệ bản năng câu hỏi.

Đường Dược lại ngượng ngừng cười cười, nói ra: "Loại sự tình này nói ra không tốt a?"

Các bạn học lập tức quái dị nhìn xem Vương Mỹ Lệ, thật giống như nàng đến tính bệnh đồng dạng.

Cảm nhận được các loại căm ghét ánh mắt, Vương Mỹ Lệ cả giận nói: "Ngươi mau nói!"

"Tốt a." Đường Dược sắc mặt chừng chặc đàng hoàng, "ngươi có hay không cảm thấy bộ ngực có sưng cảm giác đau cảm giác, thậm chí bên trong còn có khối rắn."

Vương Mỹ Lệ mặt lập tức đỏ như là đất khi đến, gót chân đều có chút đứng không vững lắm, miễn cưỡng nói ra, "Ngươi, ngươi nói vậy!"

"Ta có hay không nói vậy, chính ngươi trong lòng rõ ràng." Đường Dược thở dài, một bộ người hiền lành bộ dáng, "đáng tiếc ta hảo tâm đề tỉnh ngươi, ngươi còn không tin, nếu là ngày nào phía dưới cũng ngứa, còn muốn trị liền phải tốn không ít công phu."

Một mảnh xôn xao!

Lúc đầu các bạn học còn tưởng rằng Đường Dược là bịa chuyện, nhưng nhìn Vương Mỹ Lệ sắc mặt, giống như là bị đâm chọt chỗ đau, lập tức đều động.

Thật chẳng lẽ bị Đường Dược cho nói trúng?

Mễ Tuyết là biết rõ Đường Dược bản sự, nhẫn nại lấy ý cười, hết sức nghiêm túc nói ra: "Mỹ Lệ lão sư, hần học qua Trung y, sẽ không nói sai."

Vương Mỹ Lệ trong lòng bàn tay ra đầy mồ hôi lạnh, suy nghĩ vài phút, trên mặt quần bách mới cười một chút, ngưng trọng nói: "Ngươi cùng ta đi ra một cái!"

"Được." Đường Dược mỉm cười cùng ở sau lưng nàng ly khai phòng học.

Vương Mỹ Lệ đi đến lão sư cửa phòng làm việc, đột nhiên dừng lại, oán độc nói với Đường Dược: "Ngươi thật học qua Trung y?"

"Không quản học không học qua, ta đều nói đúng, không phải sao?" Đường Dược hai tay Cha tại trong túi, cười mỉm nhìn xem nàng.

Loại kia tựa hồ có thể nhìn thấu hết thấy ánh mắt đề Vương Mỹ Lệ rất là khó chịu, nàng ánh mắt dao động không chừng, tựa hồ còn hơi nghi ngờ, hỏi: "Ngươi vẫn nhìn ra cái gì?"

"Ngươi cùng bạn trai ngươi sinh hoạt cá nhân quá mức thối nát, đáng tiếc hần căn bản là thỏa mãn không ngươi, dẫn đến âm khí trầm tích, Âm Dương không điều, cho nên bộ ngực sẽ cảm thấy sưng đau, cứ thế mãi, ngươi phía dưới cũng sẽ trở nên ngứa, thậm chí nghiêm trọng hơn tình huống đều có thể phát sinh." Đường Dược cùng với nàng cũng không có gì thâm cừu đại hận, liền đem nàng triệu chứng nói hết ra.

Vương Mỹ Lệ vừa kinh vừa sợ, hoàn toàn quên cùng Đường Dược ở giữa mâu thuẫn, kích động nói: "Ngươi có thể cho ta chữa cho tốt sao?"

"Đơn giản nhất phương pháp liền là đổi một người bạn trai." Đường Dược cười nói, " vấn đề đầu nguồn xuất hiện ở bạn trai ngươi trên thân."

"Hắn với ta đặc biệt tốt, ta mới sẽ không đổi bạn trai đây." Vương Mỹ Lệ chém đĩnh chặt sắt nói ra, đồng thời lộ ra đặc biệt hoa si vẻ mặt.

Đường Dược cũng không tiện lại khuyên, hăm mộ nói ra: "Lão sư, các ngươi tình cảm thật làm cho người cảm động."

"Đó là đương nhiên." Vương Mỹ Lệ kiêu ngạo ngóc đầu lên, trầm tư một hồi nói ra, "Ta đi trước đem trên lớp xong, ngươi ngay ở chỗ này đứng một tiết khóa đi, tan học ta lại tìm ngươi."

Nhìn xem Vương Mỹ Lệ đi xa hình bóng, Đường Dược đành phải cười khổ, chính mình lấy ơn báo oán nói cho nàng bệnh tình, kết quả lại bị nàng phôi ở chỗ này.

"Chắc hẳn ta trở về, nàng sợ tại trước mặt bạn học không ngóc đầu lên được đi." Nói một mình một câu, Đường Dược tựa ở trên vách tường, buồn bực ngán ngẩm hưởng thụ lấy hân nhân sinh trong lần thứ nhất phạt đứng.

Đối với nhàm chán người mà nói, cũng nên tìm một số chuyện để giết thời gian.

Đường Dược trái xem phải xem, rốt cục phát hiện một cái cho hết thời gian phương pháp tốt.

Nhìn trộm!

Nhưng hẳn nhìn trộm là hết sức quang minh chính đại thường thức, hẳn chỗ đứng vị trí, đúng lúc sát bên văn phòng cửa sổ, trong văn phòng tình cảnh nhìn một cái không sót gì.

Ánh mắt của hắn, dừng lại tại một trương mỹ không thể nói trên mặt.

Đúng là hắn ở sân trường trong nhìn thấy vị mỹ nữ kia lão sư.

Vị mỹ nữ kia lão sư ngay tại sủa sang lấy văn bản tài liệu, cẩn thận tỉ mỉ bộ dáng phảng phất mang theo nói không nên lời mị lực, thật sâu đem Đường Dược hấp dẫn lấy.

"Ai, nếu như ngươi là lớp của ta chủ nhiệm tốt biết bao nhiêu a?" Nhìn xem cái kia đạo dung nhan tuyệt mỹ, Đường Dược lập tức cảm khái lên vận mệnh bất công.

Đột nhiên, trong tầm mắt xuất hiện một cái không hài hòa thân ảnh.

Đề Đường Dược ngoài ý muốn là, vậy mà lại là người quen.

"Hắn thế nào cũng ở nơi này?" Đường Dược lực chú ý vẫn luôn tại nữ lão sư xinh đẹp trên thân, căn bản là không có nhìn thấy phòng giáo vụ Chu Thanh cũng ngồi ở trong phòng làm việc.

Lúc này Chu Thanh đã đổi một đầu mới quần, cách ăn mặc dương quang suất khí, mỉm cười đứng tại nữ lão sư xinh đẹp trước mặt, cười nói: "Hiệu Như, tan tầm ta mời ngươi ăn bữa cơm đi."

Theo lý thuyết Đường Dược là nghe không được câu nói này, nhưng hắn lại có thể bằng vào Chu Thanh rung động bờ môi đoán được trong lời nói dung.

Nguyên lai nữ lão sư xinh đẹp gọi là Hiệu Như, thật là một cái tên rất hay!

Bởi vì chỉ có thể nhìn thấy Hiệu Như lão sư bên cạnh, Đường Dược không cách nào chính xác đoán được nàng nói cái gì, nhưng có thể thấy được nàng với Chu Thanh cười cười.

Đường Dược có thể nhìn ra, đây chẳng qua là lễ phép tiểu dung mà thôi.

"Ngươi vì cái gì liền là không chịu tiếp nhận ta đây? Hiệu Như, ta biết ngươi vẫn luôn là độc thân, chỉ ít ngươi cũng phải cấp ta một cơ hội đi." Nghe được Hiệu Như lão sư trả lời, Chu Thanh hơi nhúu xuống lông mày, sau đó tiếp tục nói.

Đường Dược cũng nhăn trợn lông mày, bản năng muốn đi đi vào vì Hiệu Như lão sư giải vây, nhưng đảo mắt vừa nghĩ, cái này trường học, niệm cái kia Chu Thanh cũng không dám làm ầu, liền đem đi vào ý niệm đề xuống tới.

Hiệu Như lão sư đứng lên, tựa hồ muốn rời khỏi, đi qua Chu Thanh bên người lúc, con hàng này đột nhiên duỗi ra hai tay, một phát bắt được Hiệu Như lão sư cánh tay, cảm xúc kích động nói ra: "Trong trường học, ai cũng biết ta sắp làm trên phòng giáo vụ chủ nhiệm, chẳng lẽ ta vẫn xứng không lên ngươi a?"

Lần này, Hiệu Như lão sư nói, bị Đường Dược dùng môi ngữ đọc lên tới: "Mời ngươi buông tay."

Bản thiếu gia nên ra sân đi!

Phanh.

Đường Được đẩy ra đóng chặt môn.

Lần này, Đường Được lại không nghĩ đem sự tình làm lớn chuyện, dù sao có quan hệ Hiểu Như lão sư danh phận, hấn giả ra hết sức khó xử bộ dáng, ấp úng nói: "Ngươi các ngươi đang làm cái gì?"

Chu Thanh không nghĩ tới sẽ có người đột nhiên đẩy cửa đi vào, vội vàng buông tay ra, hốt hoảng gượng cười mấy lần, nói ra: "Hiểu Như lão sư, lần tiếp theo phải cẩn thận một chút a, đừng có lại ngã sắp xuống."

"Ngươi 'Hiểu Như' lão sư chính nhiên nhìn xem Chu Thanh, chợt tựa như nghĩ đến cái gì, nhú nhú mày, nói ra, " đa tạ ngươi."

"Ta diu nàng một cái mà thôi, vị bạn học này, ngươi có chuyện gì a?" Chu Thanh lúc này mới thở phào, cũng tại lúc này thấy rõ Đường Được bộ dáng, lập tức nộ từ đó lên, trách mắng, " ngươi không phải ầu đả Tần Thọ học sinh sao, ta đang tìm ngươi đây, đi với ta phòng giáo vụ một chuyến!"

"Hiểu Như lão sư tìm ta có việc, một hồi lại đi có thể chứ?" Đường Được cũng không có thời gian tồn tại Chu Thanh trên thân.

Hiểu Như lão sư nghiêm túc gật gật đầu: "Không sai, ta tìm hấn có một số việc."

"Vậy được rồi, ta đi trước, ngươi nhớ kỹ đi phòng giáo vụ tìm ta."

Chu Thanh trừng Đường Được một chút, cái này muốn đi ra ngoài, lại cùng vừa vụn tan học trở về Vương Mỹ Lệ, sau đó lệnh Đường Được mở rộng tầm mắt một màn phát sinh.

"Thanh, ngươi tìm đến ta sao?" Vương Mỹ Lệ mị nhãn như tơ nhìn xem Chu Thanh, cái kia ôn à ôn ền thanh âm, cơ hồ lệnh Đường Được lột da xuống tới.

Hóa ra Vương Mỹ Lệ trong miệng hoàn mỹ bạn trai, liền là con hàng này?

Đột nhiên, Đường Được với Vương Mỹ Lệ ấn tượng xấu đều biến mất, ngược lại là có chút đồng tình cái này truy cầu chân ái chủ nhiệm lớp.

"Đúng vậy a, ai biết ngươi không tại cái này, ta không thể làm gì khác hơn là rời đi trước." Chu Thanh vừa cười vừa nói.

Nhìn xem cái kia người vật vô hại tiểu dung, Đường Được đã cảm thấy nắm đấm ngứa, hận không thể một quyền gõ lên đi!

"Ngươi có thể đi trở về." Vương Mỹ Lệ cũng nhìn thấy Đường Được, bàn giao một câu về sau vừa nhìn về phía Chu Thanh, thẹn thùng nói, " có thể theo giúp ta đi tới bệnh viện a, Thanh?"

"Đi bệnh viện làm cái gì?"

"Liền là làm một chút phổ thông kiểm tra nha." Vương Mỹ Lệ ôm lấy Chu Thanh cánh tay, thói quen nắm tay Cha tại hấn trong túi.

"Đây là cái gì?" Vương Mỹ Lệ lại dừng lại, hiểu kỳ nắm tay rút ra túi, cầm một trương giấy viết thư xem tường tận, " Hiểu Như lão sư, từ khi ta nhìn thấy ngươi lần đầu tiên, liền yêu ngươi "

Đường Được nhìn không được nhìn về phía Hiểu Như lão sư, nàng xấu hổ phốc phốc, rất là đáng yêu.

"Mỹ lệ, ngươi nghe ta giải thích, cái này ta giúp người khác đưa tới." Chu Thanh trên trán đã cấp bách xuất mồ hôi, vươn tay muốn đem giấy viết thư cho đoạt tới.

"Ngươi bút tích ta vẫn không biết sao, còn có cái này kí tên, viết thế nhưng là ngươi Chu Thanh đại danh!" Vương Mỹ Lệ càng nói càng là tức giận, tới hậu rốt cuộc rốt xuống nước mắt, khóc suốt mướt nói, " ta thật không nghĩ tới, ngươi là thay đổi thất thường hỗn đản!"

Bị vạch trần diện mục thật sự, Chu Thanh cũng không che giấu nữa cái gì, đoạt lấy giấy viết thư, lạnh lùng nói: "Cũng không nhìn nhìn ngươi bộ dáng gì, thật sự cho rằng ta sẽ cùng ngươi kết hôn a, ta đi cùng với ngươi, chỉ là bởi vì ta là một tên nhân dân giáo sư, ta có ta trách nhiệm!"

"Thiếu vũ nhục giáo sư cái nghề nghiệp này!" Đường Được cười lạnh Cha một câu.

"Ngươi câm miệng cho ta!" Chu Thanh phẫn nộ chỉ vào Đường Được, " ta cùng ngươi sự tình còn chưa kết thúc, ngươi đánh Tần Thọ đồng học, nhân viên nhà trường cùng Tần tiên sinh sẽ không bỏ qua ngươi!"

"Hừ, quả nhiên là cấu kết với nhau làm việc xấu." Đường Được đi đến Vương Mỹ Lệ bên người, vỗ nhẹ chụp bả vai nàng, " lão sư, hấn là đồ cặn bã, ta nhìn thấy hấn đang quấy rầy Hiểu Như lão sư, ngươi vào lúc này thấy rõ hấn, là chuyện tốt."

"Nhưng ta bởi vì hấn mắc bệnh, ta tổn thất quá nhiều!" Vương Mỹ Lệ thương tâm khóc rống lên, một thanh hắt ra Đường Được tay, chạy ra văn phòng.

"Hừ, ngươi sớm muộn cũng sẽ trồng trên tay của ta!" Chu Thanh vút xuống một câu, cũng cùng đi theo.

Đương nhiên, hắn cũng không có đi truy Vương Mỹ Lệ, đối với hắn mà nói, Vương Mỹ Lệ có lẽ chỉ là cái công cụ tình dục mà thôi.

"Thật là một cái bại hoại!" Đường Dược nắm tay chặt chẽ nắm, phát ra một trận tim đập nhanh thanh âm.

"Loại người này trong trường học gốc không dài." Hiểu Như lão sư lộ ra cái ôn nhu tiểu dung, lập tức giống như là thổi qua một trận nhu hòa Xuân Phong, thổi tan trong văn phòng nồng đậm căn bã mùi vị.

"Hiểu Như, người cũng là tài chính hệ lão sư sao?" Đường Dược trong lòng phần nộ lắng lại rất nhiều, mỉm cười nói, " cái nào lớp có người dạng này đẹp để lão sư, thật sự là bọn hắn phúc phận a."

Nữ hài tử đều ưa thích nghe ca ngợi nói, huống chi Đường Dược vẫn cứu nàng một lần, nàng cười cười, thoải mái vươn tay ra: "Ta gọi Hàn Hiểu Như, người là mỹ lệ cái kia bạn học sinh đi, tên gọi là gì tới?"

"Ta gọi Đường Dược." Nắm cái kia Tiêm Tiêm tay nhỏ, Đường Dược tim đều say, chậm chạp không chịu buông ra, vẫn mơ mơ hồ hồ nói một đồng có hay không đồ vật, " tuổi tác hai mươi, phẩm học kiêm ưu, đến nay độc thân, yêu thích là anh hùng cứu mỹ nhân."

Phốc một tiếng, Hàn Hiểu Như lại cười đi ra: "Tựa như vừa mới dạng như vậy sao?"

"Đúng vậy a, nói đến ta còn muốn tạ ơn Chu Thanh đầu, nếu như không có hắn làm phiền người, đến bây giờ ta cũng chỉ có thể ở bên ngoài nhìn trộm người." Nói đến đây, Đường Dược vội vàng sửa lời nói, " ta nói là thương thức, người hiểu ta ý tứ."

Hàn Hiểu Như nhìn một chút cửa sổ, lập tức minh bạch hết thảy, kiều gương mặt non nớt vậy mà đỏ một chút, giống như là chín mọng ô mai, để cho người ta hận không thể cắn một cái.

"Mặc dù Chu Thanh cái kia hàng thư tình viết rất dở, bất quá ta đồng ý hắn quan điểm." Đường Dược nuốt một cái nước bọt, thừ nói ra, " nguyên lai vừa thấy đã yêu thật tồn tại."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Ta giúp người

Phốc.

Hàn Hiểu Như che miệng cười khế, trêu ghẹo nói: "Người khẳng định dùng loại phương pháp này lừa gạt không thiếu nữ học sinh đi."

"Ta có thể thề, tuyệt đối không có lừa người." Đường Dược nghiêm trang tăng thêm ngữ khí, vẫn dặt qua Hàn Hiểu Như tay, dán tại bộ ngực mình trước, " không tin người sờ sờ ta lương tâm."

Hàn Hiểu Như mặt lộ vẻ ngại ngùng.

Tại loại này giữa hè chi thiên, Đường Dược chỉ mặc kiện hơi mỏng ngắn tay, Hàn Hiểu Như cơ hồ có thể cảm giác được rõ ràng trên người hắn nhiệt độ.

Đồng đồng!

Đường Dược đang đắc ý hưởng thụ lấy trước ngực vuốt ve, cửa phòng làm việc đột nhiên bị gõ vang, như là sáng sớm đồng hồ báo thức làm lòng người phiền.

"Có người tới!" Hàn Hiểu Như lúng túng rút tay lại, như cái thẹn thùng tiểu tức phụ, đứng sau lưng Đường Dược.

Thật là một cái làm cho người thương tiếc cô nàng.

Đường Dược ở trong lòng nói một câu, thế nhưng là thanh âm lại vô cùng trấn tĩnh: "Mời đến."

Đi vào người vượt quá Đường Dược dự kiến, đứng là vừa mới thu làm tiểu đệ Dương Trình Hạo, hắn một mặt vội vàng địa đẩy cửa ra: "Không tốt, Mỹ Lệ lão sư muốn nhảy lầu! A, Dược ca người ở chỗ này a, ta tìm người khắp nơi!"

"Mỹ Lệ lão sư ở đâu?" Đường Dược vẻ mặt nghiêm túc, hần sớm đoán được Vương Mỹ Lệ cảm xúc sẽ sụp đổ, nhưng không nghĩ tới tình thế sẽ như thế nghiêm trọng.

"Giáo vụ lâu mái nhà."

Đường Dược cùng Hàn Hiểu Như liếc nhau, cùng một thời gian xông ra văn phòng.

Giáo vụ lâu là các lão sư làm việc địa phương, tự nhiên tu kiến hùng vĩ chút, rốt cuộc có bảy tầng độ cao, Vương Mỹ Lệ liền đứng tại mái nhà biên giới, nhìn qua về mặt hoàng hôn, tùy thời đều có nhảy đi xuống khả năng.

Đường Dược chạy đến thời điểm, phía dưới đã lít nha lít nhít địa vậy rất nhiều người.

"Đường Dược người có thể tính tới!" Mễ Tuyết cũng trong đám người, khuôn mặt nhỏ cấp bách đồ bùng, "lão sư không phải là bị chúng ta tức giận đến muốn tìm ý kiến nông cạn a?"

"Không có quan hệ gì với chúng ta." Đường Dược bốn phía liếc mắt một cái, "Chu Thanh tên hỗn đản kia đâu?"

"Không biết a."

Bất đắc dĩ, Đường Dược đành phải trước tiên nghĩ cứu người, hần hướng Hàn Hiểu Như bàn giao nói: "Hiểu Như lão sư, người nhất định phải bảo trì tốt các bạn học trật tự, ta đi mái nhà nhìn xem!"

"Người cẩn thận!" Hàn Hiểu Như cũng không biết chính mình lấy ở đâu dũng khí đi tin tưởng Đường Dược như thế một học sinh, nàng dặn dò một câu, liền thật chiều Đường Dược nói làm.

Vừa mới xông vào giáo vụ lâu, đã thấy đến Chu Thanh một mặt âm trầm đứng tại trong hành lang, Đường Dược lập tức minh bạch cái gì, nhanh chóng tiến lên, một thanh nắm chặt Chu Thanh cổ áo, trợn mắt nhìn: "Người đối nàng làm cái gì?"

"Nàng muốn nhảy lầu, ăn thua gì đến chuyện của ta?" Chu Thanh trợn mắt trừng một cái, ánh mắt dị thường âm lãnh, nói ra, "lại không buông tay nói, ta nhất định sẽ làm cho nhân viên nhà trường khai trừ người!"

"Thật sao?" Đường Dược khinh thường cười lạnh, cổ tay khẽ đảo, ruộng cạn rút hành liền đem Chu Thanh nhấc lên, lại nặng nề vút trên mặt đất.

Lúc đầu Đường Dược dự định để Chu Thanh nói tốt hơn nói, đem Vương Mỹ Lệ lừa gạt xuống tới, nhưng hần vừa nhìn thấy Chu Thanh trương này hận không thể khắc lên cận bã hai chữ mặt liền đến khí, dứt khoát trực tiếp đánh ngã.

Vọt tới mái nhà thời điểm, Đường Dược nhìn thấy Vương Mỹ Lệ đã khóc thành Lệ người, hần cẩn thận hướng trước xê dịch bước chân, thanh âm nhu hòa: "Mỹ Lệ lão sư, vì một người như vậy cận bã tìm chết, đáng giá không?"

"Ta vì hần nỗ lực thân thể, khỏe mạnh, còn có ta sở hữu tích súc, kết quả lại đổi lấy hần phản bội, người cảm thấy ta còn có sống sót dũng khí sao!" Vương Mỹ Lệ nghèo túng địa nói xong, cúi đầu nhìn qua dưới lầu, đột nhiên cười một cái, phảng phất không còn có quyến luyến, "Có lẽ nhảy đi xuống, ta liền có thể giải thoát."

Đường Dược nhíu mày, xem ra dùng người cận bã hình dung Chu Thanh thật đúng là cho hần mặt mũi.

"Người thật giống như nói có điểm đạo lý, vậy người nhảy đi, ta không ngăn người." Đường Dược hai tay một đám, rốt cuộc bày ra xem nào nhiệt bộ dáng, người qua đường đến đứng ở đằng kia.

Vương Mỹ Lệ tuyệt vọng cười cười: "Trước khi đi, ta còn muốn cảm ơn người, nếu như không phải người, ta vẫn thấy không rõ Chu Thanh bản tính."

"Thấy rõ hần có làm được cái gì, người sau khi đi, hần sẽ càng ngông cuồng hơn địa lừa gạt những khác nữ hài, dù sao không ai biết rõ hần đều với người làm cái gì." Đường Dược nhún nhún vai, cười nói, "Bất quá cái kia đều cùng lão sư người không quan hệ, dù sao người muốn đi nha."

Vương Mỹ Lệ tuyệt vọng sắc mặt lập tức liền nhiều bồi hận ý.

Đường Dược lại tiếp tục nói ra: "Kia cái gì, lão sư người nhanh lên nhảy đi, các bạn học đều chờ đợi đây."

Hần dĩ nhiên không phải thực tình muốn nhìn Vương Mỹ Lệ nhảy lầu, hần là muốn kích thích ra Vương Mỹ Lệ với Chu Thanh hận, để chính nàng tìm tới sống sót lý do.

"Không, ta không nhảy!" Vương Mỹ Lệ ánh mắt kiên quyết, "Chu Thanh ước gì ta nhảy đi xuống, ta còn chưa báo phục hần, sao có thể liền hần nguyên!"

Đường Dược gật đầu cười một tiếng, không nói chuyện.

Nhưng Vương Mỹ Lệ tại cái này đứng được quá lâu, hai chân đã sớm ma căn bản không nghe sai khiến, vừa định xoay người, liền mất cân bằng rơi xuống.

"Đệt!"

Đường Dược mắng to một tiếng, hai chân hơi chút phát lực, lập tức như bắn ra tiến, vọt tới mái nhà biên giới, vừng vàng nín lại Vương Mỹ Lệ.

Cái này Nhất đột nhiên biến cố sớm đem Vương Mỹ Lệ dọa đến ngất đi, thấy được nàng trên không trung an tường địa từ từ nhắm hai mắt, Đường Dược dở khóc dở cười: "Liên điểm ấy là gan, vẫn nhảy lâu đâu?"

Thành công đem Vương Mỹ Lệ cứu lại, làm Đường Dược ôm nàng đi ra giáo vụ lâu thời điểm, các bạn học đều chen chúc mà đến, như sấm sét tiếng vỗ tay đưa cho Đường Dược.

"Thấy không, cứu người là ta Dược ca, ta từ nhỏ đã cùng hần lẩn lộn!" Dương Trình Hạo lớn tiếng đến hết lớn, sợ người khác không biết hần cùng Đường Dược quan hệ.

"Háo Tử, khác vô nghĩa, tới hỗ trợ." Đường Dược cười mắng.

Dương Trình Hạo ngượng ngừng cười một tiếng, còi quần áo ra trải trên mặt đất, để cho Vương Mỹ Lệ nằm ở phía trên.

"Đường Dược, nàng thế nào?" Hàn Hiểu Như lo lắng hỏi.

"Chỉ là dọa ngất, Hiểu Như lão sư, người để các bạn học đều tán đi, nàng cảm xúc còn không tính ổn định, nhiều người ngược lại không tốt."

Hàn Hiểu Như vội vàng làm theo, chỉ chốc lát sau, giáo vụ lâu bên ngoài chỉ còn lại rải rác mấy người.

"Tiểu Tuyết, người Mỹ Lệ lão sư áo somi giải khai." Đường Dược nghiêm mặt nói, đồng thời rút ra mấy cây ngân châm.

"Úc." Mễ Tuyết không do dự, nàng biết rõ Đường Dược khẳng định là muốn thi triển cái kia y thuật thần kỳ.

"Ngừng, không để người thoát nàng y phục a!" Đường Dược mồ hôi không thôi, nếu lại không kêu dừng, Vương Mỹ Lệ cả nửa người, liền đều trần trụi đi ra.

Đương nhiên, nếu nằm trên mặt đất là Hàn Hiểu Như, Đường Dược là rất tình nguyện Mễ Tuyết làm như vậy.

Liên tục mấy kim châm tại Vương Mỹ Lệ trước ngực mấy cái đại huyết lên, lại đang nàng trên huyết thái dương vò theo mấy lần, Đường Dược lúc này mới dừng tay, cười nói: "Chờ đến đi, nàng một hồi liền tỉnh."

"Người hiểu y thuật?" Hàn Hiểu Như cùng Dương Trình Hạo đều một mặt khiếp sợ nhìn xem hần.

"Hiểu một chút xiu." Đường Dược với Hàn Hiểu Như ánh mắt rất là hưởng thụ, sắc mặt chừng chạc đàng hoàng, "bắt quá ta với xoa bóp càng hữu tâm hơn đến, Hiểu Như lão sư người vai gáy không thoải mái nói, có thể gọi ta giúp người ắn ắn."

Ai ngờ Hàn Hiểu Như lực chú ý đều tại Vương Mỹ Lệ trên thân, hồn nhiên không nghe ra trong lời này có hàm ý bên ngoài mập mờ, cười một lúc sau, liền nếu không nói.

Đường Dược bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể thu hồi nói tra, đột nhiên cảm thấy một cỗ sát khí, lại nhìn thấy Mễ Tuyết cảm tức nhìn chính mình, giống như cười mà không phải cười: "Ta vai gáy thường xuyên không thoải mái, người thế nào không giúp ta ắn ắn a."

"Ách, ta theo gọi theo đến."

Đường Dược nghĩ thầm, chính mình tiểu di tử này là ăn dấm đâu, vẫn là ăn dấm đâu?

"Khụ khụ!"

Đang khi nói chuyện, trong hôn mê Vương Mỹ Lệ lại là tỉnh, nhìn thấy trước ngực xuân quang đại tiết, vô ý thức liền muốn nhắm chửi người, lại trước hết nghe đến Hàn Hiểu Như thanh âm: "Mỹ lệ người cuối cùng tỉnh, nhưng làm mọi người dọa cho hỏng!"

Vương Mỹ Lệ sững sờ, lúc này mới nhớ tới lúc trước dự định nhảy lầu tới, hiểu kỳ nói: "Ta không phải rơi xuống sao, tại sao lại ở đây?"

"Ta lúc ấy đem người bắt lại." Đường Dược mỉm cười nói, "Chỉ là người tinh thần quá khẩn trương, mới ngất đi, vừa vận thừa dịp trong khoảng thời gian này, ta giúp người sơ tán thể nội trầm tích âm khí."

"Người nói là, ngực ta sẽ không lại đau?" Vương Mỹ Lệ một mặt không thể tin.

"Chẳng những sẽ không đau, còn sẽ có lần thứ hai trưởng thành." Đường Dược tiến đến Vương Mỹ Lệ bên tai lên, chỉ dùng khí tức lên tiếng, "Liền là giúp người ngực lớn."

"Cám ơn người Đường Dược!" Vương Mỹ Lệ đột nhiên dùng sức ôm chặt Đường Dược, chưa phát giác ở giữa, nước mắt vừa tron rơi xuống.

"Ách, lão sư, ta trước giúp người cây ngân châm lấy xuống." Đường Dược khuôn mặt cảm thấy khó xử, cười khổ đập Vương Mỹ Lệ phía sau lưng.

Chờ Vương Mỹ Lệ tỉnh tự hoàn toàn bình tĩnh trở lại, đã là tan học thời gian, mấy người đi ra cửa trường, đang chuẩn bị ai về nhà nấy, lại nghe thấy Vương Mỹ Lệ gọi lại Hàn Hiểu Như.

"Hiểu Như, ta chuẩn bị hướng nhân viên nhà trường phản ứng một cái Chu Thanh sự tình, tranh thủ đem hấn thanh lý ra trường học." Đang khi nói chuyện, Vương Mỹ Lệ ánh mắt vẫn như cũ có phần nộ thoáng hiện.

"Ừm, quyết không thể nhân nhượng loại người này!" Hàn Hiểu Như cũng mặt lộ vẻ không cam lòng, nhưng lại có chút đau lòng phải xem đến Vương Mỹ Lệ, "Nhưng ta lo lắng Chu Thanh sẽ không từ bỏ ý đồ, nếu như hấn trong trường học bại hoại người thanh danh làm sao bây giờ?"

"Hấn khẳng định sẽ làm như vậy, cho nên ta còn muốn nhờ người giúp ta một việc." Vương Mỹ Lệ nhìn về phía Đường Dược, "Ta cũng không định tiếp tục làm lão sư, chờ ta sau khi đi, hi vọng người có thể làm bọn hấn chủ nhiệm lớp."

Tại trong đại học, chủ nhiệm lớp thay đổi thường thường phi thường chậm chạp, cho nên Vương Mỹ Lệ mới có thể làm ra loại này quyết định.

"Vậy được rồi, nhưng không quản làm cái gì công việc, người cũng không thể giống như hôm nay đồng dạng." Hàn Hiểu Như hết sức lý giải Vương Mỹ Lệ quyết định, cũng không có giữ lại.

"Ừm, vậy ta đi trước." Vương Mỹ Lệ đi được rất nhanh, thậm chí không có cho Đường Dược bọn hấn cáo biệt cơ hội, ngoắc đón xe taxi, liền biến mất ở đám người trong tầm mắt.

Hàn Hiểu Như âm thầm thở dài, cảm khái nói: "Hi vọng mỹ lệ có thể tìm được tình đôi nàng nam nhân tốt."

"Hiểu Như lão sư khẳng định cũng sẽ tìm tới." Đường Dược ở bên phụ họa một câu.

"Cám ơn người." Hàn Hiểu Như một lần nữa lộ ra xán lạn tiếu dung, "Mỹ lệ đem các người ban giao cho ta, xem ra sau này ta có bận bịu."

"Hiểu Như người yên tâm, ta sẽ tận tâm tận lực phụ tá người quản lý lớp." Nói xong, Đường Dược đem mặt dăng biểu tư tưởng đều đến hoàn mỹ.

Trong ánh mắt tản ra vô cùng kiên nghị, trong nháy mắt cả người đều vĩ ngạn lên, phảng phất giờ khắc này hấn không còn là một học sinh, mà là một vị siêu anh hùng.

Trợ giúp mỹ nữ bài ưu giải nạn siêu anh hùng.

Cái này một môn rất cao thâm tán gái kỹ năng, có thể trong nháy mắt thu hoạch mỹ nữ ý lại, mà ý lại liền là hiến thân đại tiền đề.

Nhìn xem chừng chạc đang hoàng Đường Dược, Hàn Hiểu Như thật là có chút động dung, trong hốc mắt mơ hồ có thể nhìn thấy chút quang mang.

"Tốt, chúng ta nên đi, lão sư ngày mai gặp." Ngay tại Đường Dược chuẩn bị nâng lên Hàn Hiểu Như trong lòng bàn tay lờ lờ son sắt thời điểm, Mễ Tuyết trên nửa đường giết ra, níu lại Đường Dược cánh tay liền đi.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tim càng gần

Mặc dù mình tán gái kỹ năng bị Mễ Tuyết đánh gãy, nhưng cái này không có ảnh hưởng Đường Dược tâm tình, dù sao chủ nhiệm lớp đổi thành đẹp mắt như vậy muội tử, vừa nghĩ tới đó, Đường Dược liền không nhịn được nhếch miệng.

"Người có thể đùa giỡn khác nữ người, nhưng không thể đùa giỡn mỹ nữ, nhất là Hàn Hiểu Như loại cấp bậc kia mỹ nữ." Mễ Tuyết nhìn thấy hấn bộ dáng này liền đến khí, dứt khoát nói thẳng đi ra, "Ta nhất định phải thay ta tỷ tỷ coi trọng người!"

"Vậy người loại mỹ nữ này đâu?" Đường Dược cười chuyển du nói.

"Ta ta tâm tình thời điểm tốt, có thể cho người đùa giỡn một chút." Mễ Tuyết làm nũng nịu hình, khuôn mặt nhỏ bụi nhuận bụi nhuận, đáng yêu cực.

"Ha ha, ta thấy được!" Đường Dược lập tức cười lớn nói.

Trở lại biệt thự về sau, Trầm Băng Nghi không nói hai lời liền đưa tới một cái điện thoại, vẫn là mới vừa lên thị hoa quả 5 S.

"Cái này?" Đường Dược mặt lộ vẻ không hiểu, Trầm Băng Nghi cô nàng này lúc nào tốt như vậy?

"Thuận tiện liên hệ." Trầm Băng Nghi vẫn là lạnh như băng, "ta sẽ để cho Tần Bá cho người phối chiếc xe, đúng, người biết lái xe a?"

"Hội, bất quá không có bằng lái." Nói đùa, Ngọa Long trên núi chiếc kia Santana, liền là bị Đường Dược cho lái báo hồng!

"Ta giúp người mua một trương."

Đường Dược lập tức làm cảm động hình, cười nói: "Niệm tại người với ta tốt như vậy phân thượng, đêm nay ta cho người làm ấm giường thế nào?"

"Dám vào phòng ta, người liền thử xem." Trầm Băng Nghi lần nữa dùng xuất từ vong ánh mắt.

Đường Dược lập tức bắt đầu đi.

Bên cạnh Mễ Tuyết bị chọc cười, hỏi: "Đường Dược, người nhanh đi nấu cơm đi, ta đều nhanh ngực dán đến lưng."

"Không thấy người ngực thu nhỏ a?" Đường Dược lập tức bắt đầu đánh giá, giả ngu trang ra đáng.

"Không cho phép cùng Tiểu Tuyết đùa kiểu này!" Trầm Băng Nghi đã đến bật phát biên giới.

Đường Dược cùng Mễ Tuyết nhìn nhau cười một tiếng, nhanh chóng tiến vào phòng bếp.

Chờ làm tốt một bàn đồ ăn về sau, Mễ Tuyết ngay tại trước bàn ăn với Trầm Băng Nghi lưu riu nói không ngừng, cẩn thận nghe xong, đúng là đang nói Đường Dược chuyện cứu người.

"Tỷ, người không thấy được, lúc ấy chúng ta lão sư từ bảy tầng lầu rơi xuống, tỷ phu giống siêu nhân đồng dạng, bá địa liền nhảy dựng lên, đem người văng văng tiếp được, lòng mày đều không nháy."

Đường Dược lập tức im lặng.

"Trọng yếu nhất là, tỷ phu y thuật có thể ngực lớn ai, tỷ người không phải vẫn luôn muốn đem người ngực "

Mễ Tuyết lời còn chưa nói hết, Trầm Băng Nghi liền đánh gãy nằng, thanh âm rất là kháng cự: "Tiểu Tuyết, không nên nói nữa, hần y thuật lợi hại hơn nữa, ta cũng sẽ không để hần đụng ta."

Tựa hồ nhớ tới cái gì, Mễ Tuyết tràn đầy phấn khởi một đôi mắt, đột nhiên liền âm thầm xuống, cắn hàm răng gật gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Trên bàn cơm bầu không khí cũng không tên trở nên ngọt ngào.

Đường Dược nhiều lần đều muốn mở miệng hóa giải một chút, nhưng vừa nhìn thấy Trầm Băng Nghi cái kia lạnh lùng như băng khuôn mặt, liền không tự giác đem lời nuốt trở về.

"Ta ăn no." Sau mười phút, Trầm Băng Nghi buông xuống bát đũa, trở lại phòng ngủ mình.

Mễ Tuyết cảm thấy như trút được gánh nặng, thở dài ra một hơi đại khí, thấp giọng nói ra: "Xem ra tỷ ta trong lòng khúc mắc vẫn không có giải khai."

"Có thể nói một chút a?"

"Không có gì để nói nhiều, liền là bị chính mình khuê mật cho tổn thương, nữ nhân kia bạn trai thích tỷ ta, vì lưu lại chính mình nam nhân, nữ nhân kia lại đem tỷ ta bệnh tình nói ra, còn gọi một đồng nam nhân chạy đến trong nhà tới lấy cười tỷ ta, từ đó về sau, tỷ ta liền rất chán ghét đàn ông, còn vì này học Taekwondo, muốn bảo vệ mình." Nói nói, Mễ Tuyết vành mắt liền đỏ.

"Kỳ thật nàng không phải chán ghét nam nhân, chỉ là không dám nhìn thẳng thân thể của mình thiếu hụt." Đường Dược an ủi địa vỗ vỗ Mễ Tuyết bả vai, một mặt tự tin, " chuyện này Bao tỷ phu trên thân."

"Thôi đi, trước tiên đem bát đũa xoát đi." Mễ Tuyết xem thường phải nói.

" "

Trời tối người yên thời điểm, Đường Dược nằm ở trên giường, không ngừng nghĩ đến Mễ Tuyết cái kia lời nói, lật qua lật lại ngủ không yên.

Trầm Băng Nghi trên thân bệnh rất tốt trị, nhưng trong lòng bệnh lại có chút khó giải quyết.

Đang ngưng Mi trong lúc suy tư, Đường Dược đột nhiên nghe thấy ngoài cửa truyền đến một trận tiếng vang, một cái lý ngư đã đỉnh (*bật dậy), từ trên giường nhảy xuống.

Giặt quần áo thời gian, Trầm Băng Nghi đang bung lấy y phục đứng tại máy giặt bên cạnh, hình bóng có vẻ cô đơn.

Đường Dược ngẫm lại, trở lại phòng ngủ cầm một bộ quần áo bẩn, đi ra ngoài.

"Băng Nghi, trùng hợp như vậy, người cũng giặt quần áo à?" Đường Dược hữu hảo chào hỏi, chuyện đương nhiên đứng tại Trầm Băng Nghi bên cạnh.

"Ta tẩy xong." Trầm Băng Nghi quay đầu liền muốn đi, một giây đồng hồ đều không muốn cùng Đường Dược chờ lâu.

"Đến mức chán ghét như vậy ta à?" Đường Dược dở khóc dở cười, ảo não ngẫm nghĩ trực lẫn máy giặt, "Chỉ ít giáo giáo ta thứ này dùng như thế nào à?"

Trầm Băng Nghi tựa hồ bị đánh bại, đành phải lưu lại, giúp Đường Dược đem y phục ném vào máy giặt, nói ra: "Cái này toàn tự động, tẩy xong y phục người trực tiếp lấy ra phơi là được."

"Có đôi khi đem tâm sự phơi đi ra, có lẽ làm sẽ khá nhanh, người cứ nói đi?"

"Người có ý tứ gì?" Trầm Băng Nghi cảnh giác nhìn xem hắn, "Có phải hay không Tiểu Tuyết nói gì với người?"

"Đã người đề ý như vậy, cái kia không ngại nghe ta nói nói người bệnh lý, dù sao người cũng ngủ không được." Đường Dược cảm giác được Trầm Băng Nghi địch ý tán một chút, rên sắt khi còn nóng nói.

Trầm Băng Nghi trầm mặc một lát, rốt cục vẫn là gật gật đầu, lưu lại.

"Dương khí trầm tích, ngăn trở với mạch lạc, dần dần ảnh hưởng trưởng thành, thời gian lâu dài, hai cái ngực tự nhiên sẽ trưởng thành hai cái bộ dáng." Đường Dược một bên nói, một bên nhìn về phía Trầm Băng Nghi ngực, "Ta có thể giúp người bọn chúng khôi phục nguyên dạng."

Trầm Băng Nghi vẻ mặt có chút do dự, nhưng cuối cùng vẫn cự tuyệt nói: "Ta không cần."

"Cũng đúng, kỳ thật ta cảm thấy người dạng này cũng rất tốt, ngực càng nhỏ, tim càng gần nha." Với dạng này phản ứng, Đường Dược không cảm thấy có bất kỳ ngoài ý muốn, ngược lại là trò đùa nói nói.

Phốc.

Luôn luôn lạnh nhạt Trầm Băng Nghi lại bị câu nói này làm cười.

Một khắc này lãnh diễm, như là một đoá kiêu ngạo hoa mẫu đơn, đẹp để không gì sánh được.

Đường Dược trong lòng cảm khái không thôi, nhiều như vậy thiên lạnh nhạt, cuối cùng bị chính mình cạy mở vẻ tươi cười.

Như là đã có chút hiệu quả, cái kia sao không không ngừng cố gắng?

Đường Dược hỏi dò: "Chỉ bất quá, có thể tuy đẹp không một chút nào là xấu sự, người sao không thử một chút, nhìn xem ta trị liệu có hiệu quả hay không đâu?"

"Thế nào thử?" Trầm Băng Nghi hiểu kỳ nói.

"Châm cứu hiệu lực quá mạnh, ta có thể dùng ngón tay thay thế ngân châm, tại người dưới xương sườn nhũ căn huyết xoa bóp, chỉ cần người có cảm giác nóng rực, đã nói lên có hiệu quả." Đường Dược nói mười phần nghiêm túc, " người yên tâm, ta sẽ không loạn dụng."

Trầm Băng Nghi trong lòng vô cùng giãy dụa, nhưng mắt thấy là có thể trị tốt bệnh dữ, nằng lại có thể nào không tâm động, mà còn huyết đạo kia tại dưới xương sườn, cách bộ vị mấu chốt còn cách một đoạn.

"Tốt!"

"Vậy người duy trì buông lỏng, ta dụng người thời điểm, không được kháng cự." Đường Dược thở sâu, chậm rãi tới gần Trầm Băng Nghi, đưa tay chạm đến Trầm Băng Nghi dưới xương sườn.

Hắn theo rất chậm, cũng rất có tiết tấu.

Dần dần, Trầm Băng Nghi thể nội phảng phất dâng lên một vòng nhiệt khí, để sắc mặt nàng đều hồng nhuận, mà còn dưới xương sườn truyền đến xúc cảm, mang theo hơi tê dại, đừng đề cập nhiều dễ chịu, thế là nàng nhẹ nhàng nhắm mắt lại.

Mặc dù biết rõ đây chỉ là phản ứng sinh lý, nhưng người đến mức phản ứng thành thẹn thùng bộ dáng sao?

Bực này kinh tâm động phách đẹp, để Đường Dược trái tim bắt đầu phanh phanh nhảy loạn.

"Ta thay đổi ung song huyết, có thể chứ?" Đường Dược cố gắng khắc chế ôm lấy nàng xúc động, nuốt ngụm nước bọt nói.

"Ừm."

Nhưng Trầm Băng Nghi làm sao biết, cái này ưng song huyết vậy mà liền ở trước ngực bán cầu nửa bộ phận trên.

Vừa mới ấn xuống, lớn lao tê dại truyền đến, Trầm Băng Nghi thân thể Nhất Đầu, vậy mà xụi lơ đến nhào vào Đường Dược trong ngực.

Cái này, đây coi như là ám chỉ sao?

Mỹ nhân trong ngực, Đường Dược lại dọa đến như cái cọc gỗ giống như không nhúc nhích.

"Ta tiếp tục theo?"

"Ừm." Trầm Băng Nghi hoàn toàn bị loại kia cảm giác tê dại cảm giác dẫn dắt, mà xụi quỳ khiến nói ra.

Nghe được một tiếng này ân, quả thực đem Đường Dược cảm động hồng, hân hỉ sâu một hơi, ôm Trầm Băng Nghi thân thể, tại trước ngực nàng theo lên.

Ấn lấy ấn lấy, Đường Dược cả trương tay đều bao trùm lên đi, cũng không phải hân không chế không nổi xúc động, mà là bước cuối cùng này, nhất định phải đồng thời đè vào mấy cái huyết đạo, vừa lúc những này huyết đạo đều tại bán cầu trên.

Cứ như vậy, Đường Dược tựa như là tại một loại nào đó nhận không ra người sự tình.

"Không muốn!" Trầm Băng Nghi run rẩy kịch liệt, lại vận bất quá thể nội cái kia cổ xao động, một câu đừng bảo là đến càng giống là thiếu nữ hoài xuân um

Trầm Băng Nghi hai tay một vòng, vô ý thức ôm lấy Đường Dược.

Dựa vào, quá không nghiêm túc đi, cái này chữa bệnh đâu!

Đường Dược khóc không ra nước mắt địa dưới đáy lòng kêu gọi, nhưng hắn lại không thể phân tâm, mát xa trình tự sai, rất dễ dàng đưa đến phản hiệu quả, đến lúc đó đừng nói khôi phục hình dáng cũ, còn có thể tạo thành héo rút!

Vẫn chưa xong sao? Đường Dược trong lòng bắt đầu hồi hộp.

Chính mình học y nhiều năm như vậy, lần thứ nhất cảm giác được chữa bệnh là thống khổ như vậy sự tình.

Chờ xoa bóp kết thúc một khắc này, Đường Dược đã không chế không nổi, câu lên Trầm Băng Nghi cái cằm, quay về miệng nàng môi liền hôn đi.

Hai người cũng là lần thứ nhất hôn, cho nên kỹ thuật hôn đều dị thường lạnh nhạt.

Nhưng bọn hắn lại bản năng, liều mạng muốn cạy mở đối phương đầu lưỡi.

Phảng phất là một tràng chơi cò.

Cuối cùng là Đường Dược thắng, cái kia tràn ngập xâm lược tính đầu lưỡi tại Trầm Băng Nghi miệng trong phiến giang đảo hải, để thân thể nàng run rẩy càng phát ra kịch liệt.

Hai người ôm càng ngày càng gấp.

Đường Dược tay, phảng phất bị cái gì dẫn dắt, trượt vào nàng áo.

Trầm Băng Nghi lúc này mới nhớ tới kháng cự, nhưng mà quá muộn.

Sau một khắc, Đường Dược tay đã vung lên nội y, nắm chặt đoàn kia mềm mại.

Là trưởng thành bình thường, bảo miễn đầy đặn nửa phải cầu.

"Không thể!"

Đột nhiên, Trầm Băng Nghi giống như là biến người đồng dạng, dùng sức đẩy ra Đường Dược, quay lưng đi bối rối địa chỉnh lý áo.

"Thật xin lỗi." Đường Dược cũng khôi phục lý trí, hơi cúi đầu, "là ta quá xúc động."

"Đêm nay phát sinh sự, không cho phép nói cho Tiểu Tuyết!" Trầm Băng Nghi lại khôi phục lạnh lùng như băng bộ dáng, không, ngữ khí so trước đó còn muốn càng băng lãnh.

Đường Dược đuổi ra bốn cái ngón tay: "Ta phát tứ, tuyệt đối không nói."

Trầm Băng Nghi lại không để ý tí nào hần, trực tiếp ly khai giặt quần áo ở giữa, chỉ để lại một đài máy giặt, còn tại cần cù chăm chỉ địa chuyển động.

Đường Dược bấu môi, thật sự là giới thay đổi nữ nhân!

Bị Đường Dược sờ thân thể, Trầm Băng Nghi cảm thấy toàn thân trên dưới đều không thoải mái, ngược lại vào phòng tắm.

Hơi lạnh nước xối tại trên thân, Trầm Băng Nghi tâm tình thoáng bình tĩnh chút, nhưng nửa trái cầu vẫn là liên tục không ngừng địa truyền đến cảm giác nóng rực.

Dù là nằng đem nhiệt độ nước điều lạnh hơn chút, cũng không hề có tác dụng.

Chẳng lẽ là?

Trầm Băng Nghi trong lòng đột nhiên dâng lên một cái không có khả năng ý nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Tam thập lục kế, đánh vì thương kế!

Sáng sớm ngày thứ hai, dù là Đường Dược làm một bàn phong phú bữa sáng, Trầm Băng Nghi ánh mắt đều không có lộ ra một tia nhu hòa, bầu không khí so với hôm qua còn muốn kiềm chế.

Một mực đến đi ra biệt thự, Mễ Tuyết mới dám nói chuyện: "Lần này tỷ ta là thật sinh khí, người nói một chút làm thế nào chứ."

"Có thể làm sao, rau trộn chứ sao." Đường Dược nhún nhún vai.

Dù sao nằng là chính mình vị hôn thê, chạy cũng chạy không.

Ngay tại hai người đi đến cửa trường học thời điểm, Đường Dược con người bỗng nhiên co rúm người lại.

Chu Thanh cùng Tàn Thọ hai người mang theo nhất đội người, giả vờ giả vệt đứng ở ngoài cửa, thỉnh thoảng ngăn lại một người đề ra nghi vấn hai câu, mà bọn hần trên cánh tay thống nhất mang theo cái phù hiệu tay áo.

Duy trì trật tự đội.

"Hần thế nào còn tại trong trường học, hoàn thành duy trì trật tự đoàn người?" Mễ Tuyết kinh ngạc nói ra.

"Cái gì là duy trì trật tự đội?"

"Chuyên môn bất không tuân theo quy định tuân kỷ hiện tượng một một học sinh tổ chức, nhưng bình thường học sinh liền chịu Chu Thanh loại lão sư này áp bách, cũng không có học sinh nguyện ý làm khó dễ học sinh, cho nên duy trì trật tự đội một mực thùng rỗng kêu to."

Nghe Mễ Tuyết giải thích, Đường Dược đại khái minh bạch, cười lạnh nói: "Có hai người bọn họ, duy trì trật tự đội muốn bắt đầu làm mưa làm gió."

"Dừng lại, đem người thế học sinh lấy ra." Vừa dứt lời, Tàn Thọ liền vênh vang đắc ý địa chạy tới.

"Không mang." Đường Dược mỉm cười nói.

"Thân là học sinh, nào có không thể học sinh, về nhà cầm lại đến thêm khóa!" Tàn Thọ trong mắt lóe lên một tia che lấp, lớn tiếng quát lớn.

"Trường học căn bản không có mang thế học sinh vào cửa trường quy định, người dựa vào cái gì không cho chúng ta vào!" Mễ Tuyết nắm nắm tay nhỏ, một mặt không cam lòng nói.

Tàn Thọ lời nói thảm thía đối nằng nói ra: "Tiểu Tuyết, người còn không biết đi, hôm qua có cái lão sư kém chút nhảy lầu, vì bảo trì sân trường an toàn, cho nên mới có quy định này, phòng ngừa những cái kia bên ngoài trường nhân viên trà trộn vào trường học."

"Vậy người cảm thấy chúng ta là bên ngoài trường nhân viên sao?" Mễ Tuyết tức giận nói ra.

"Người đương nhiên không phải, nhưng hấn liền khó nói chắc, dù sao ta chưa thấy qua hấn." Tàn Thọ một mặt đương đương đắc ý, hấn hiện tại là duy trì trật tự đội phó đội trưởng, muốn làm Đường Dược vẫn không cùng bóp chết con kiến đơn giản như vậy?

"Hôm qua mới đánh qua người, hôm nay lại không biết cha?" Đường Dược phách lối địa thời cái huyết sáo, hấn thực sự không tâm tình cùng Tàn Thọ đối nghịch, dù sao hai người đẳng cấp chênh lệch quá nhiều, nhưng làm sao Tàn Thọ liền cùng thuốc cao da chó dường như, không cần chút ngoan thủ đoạn, chỗ nào bỏ rơi đến đi?

Mà còn, Chu Thanh còn rất tốt địa ở tại trong trường học, đã nói lên Vương Mỹ Lệ dốc lòng cầu học trường học phản ứng căn bản không có tác dụng, cái kia vì dân trừ hại công việc liên đề ca tới đi!

Tàn Thọ đã sớm ngó trông Đường Dược nói như vậy, sắc mặt lập tức âm trầm xuống, quay đầu hô: "Chu lão sư, nơi này có một học sinh chửi rủa học sinh cán bộ!"

"Lúc này liền thừa nhận cha người ta là học sinh?" Đường Dược khinh thường nói.

Chu Thanh đứng tại cách đó không xa, sớm đem đây hết thấy đều nhìn ở trong mắt, liền đợi đến lúc này phần son ra sân đầu, hấn đi tới, giả giọng điệu nói: "Lại là người, Đường Dược, người có hay không đem trường học để vào mắt?"

"Được, muốn làm gì nói nhanh một chút đi!" Đường Dược đuổi người một cái, quay đầu với Mễ Tuyết nói ra, "Tiểu Tuyết, người về trước lớp học khóa, ta cùng Chu lão sư xử lý một ít chuyện liền trở về."

"Ừm, người nhanh lên a." Mễ Tuyết là biết rõ Đường Dược bản sự, nửa điểm đều không lo lắng hấn, ngược lại là đồng tình mắt nhìn Chu Thanh cùng Tàn Thọ, quay người đi vào trường học.

Ai biết, Mễ Tuyết vừa đi, Dương Trình Hạo không biết từ chỗ nào lại chui ra ngoài.

"Chu lão sư, Dược ca không phải có ý chống đối ngài, buông tha hấn lần này đi!" Dương Trình Hạo bồi khuôn mặt tươi cười nói ra, sau đó kéo qua Đường Dược, nhỏ giọng thăm thì, "Dược ca, ta nghe nói Chu lão sư phía sau có Tàn Thọ ba hấn chỗ dựa, chúng ta vẫn là không được đối phó với hấn!"

"Ta lúc nào cho Chu Thanh chỗ dựa, cái này cũng không thể nói mò!" Đường Dược cười tủm tỉm nhìn xem Tàn Thọ, trêu chọc nói, "nhi tử, có phải hay không là người dùng ta danh nghĩa che chở người này cận bã?"

Tàn Thọ đem tròng mắt, hai tay chống nạnh: "Đường Dược, sinh mệnh lưỡi nhanh chóng không phải bản sự, có loại nói liền đi theo ta tiểu công viên, có dám hay không?"

"Nhi tử nghĩ lấy đánh, lão tử còn có cái gì không dám?" Đường Dược mỉm cười nhìn Chu Thanh một chút, "Chu lão sư, người cũng cùng nhau tới đây đi, ít người không dễ chơi."

"Không cần người nói ta cũng sẽ đi, chỗ kia còn tại thi công, ta phải đề phòng người trộm đồ!" Chu Thanh đương hoàng địa tìm cho mình cái cao lớn toàn lý do.

Nói dứt lời, Tàn Thọ vung tay lên, hấn tùy tùng nhóm tất cả đều khí thế hung hăng phóng tới tiểu công viên.

"Dược ca, chúng ta đem trong lớp nam đồng học đều gọi tới đi." Dương Trình Hạo có chút niềm tin không đủ.

"Hai ta đầy đủ." Đường Dược chuyển du nói, đối với hấn mà nói, nhiều cái Dương Trình Hạo cũng chính là nhiều cái người xem, nhưng tốt xấu đây cũng là cuộc đời mình trong cái thứ nhất tiểu đệ, cũng nên mang ra chút bộ dáng.

"Cái kia tốt a." Dương Trình Hạo cũng sờ một cái, chợt chậm rãi xuất ra một điều thuốc, cho mình điểm lên, hơi có vẻ thâm trầm nói, "hôm nay có lẽ liền là người ta huynh đệ xa nhau thời gian, nếu như ta bất hạnh chết tại trong tay địch nhân, một nhà lão tiểu liền giao phó cho người."

"" Đường Dược không đếm xỉa tới hấn, quay đầu liền đi.

"Dược ca, chờ ta một chút a!"

Nói là tiểu công viên, kỳ thật mới vừa vận khởi công, trước mắt đến xem liền là một vùng phế tích, hơn nữa bên cạnh liền là nữ sinh ký túc xá, cho nên nơi này còn có một thân phận khác.

Cái kia chính là nữ sinh ký túc xá cỡ nhỏ bãi rác, nhất là càng đến gần lầu ký túc xá địa phương, khắp nơi có thể thấy được một chút từ trong lầu vứt xuống tới rác rưởi.

Đường Dược mang theo Dương Trình Hạo đi vào lúc này, Tàn Thọ bọn hấn đã đứng thành một hàng, nhìn ra cũng phải có hai ba mươi người, từng cái mang theo duy trì trật tự đội phù hiệu tay áo, cũng là lộ ra khí thế mười phần.

Tàn Thọ rút ra một điều thuốc đưa cho Chu Thanh, tự thân vì hấn điểm lên: "Chu lão sư, người ở chỗ này cho ta áp trận là được, chúng ta giải quyết."

Chu Thanh rất là hưởng thụ, tán thưởng nói: "Được, không có vấn đề!"

"Đường Dược, ta cho ngươi thêm một cơ hội cuối cùng, chỉ cần ngươi ly khai Mễ Tuyết, đồng thời nhìn thấy ta về sau liền đi vòng, ta có thể tha cho ngươi một cái mạng." Tần Thọ đắc chí nói.

"Háo Tử, ta đem đối phó loại người này tâm đắc truyền thụ cho ngươi thế nào?" Đường Dược hơi xoay cổ tay, về mặt bụng lòng nói, "tam thập lục kế, đánh vì thượng kế!"

Nói, Đường Dược động.

Tần Thọ đám tiểu đồng bạn còn chưa kịp phản ứng, liền cảm thấy trước mắt một đạo hắc ảnh lướt qua, theo sát lấy bụng đau xót, ngời chồm hồm trên mặt đất không thể dậy được nữa.

Lúc đầu Dương Trình Hạo vẫn dự định giúp đỡ Đường Dược, nhưng lúc này hắn chỉ lo phải xem, trông mắt đều nhanh theo không kịp.

Lúc này Đường Dược trong tầm mắt chỉ còn lại có Tần Thọ cùng Chu Thanh hai người, hắn vừa định trúng chí Tần Thọ trước mặt, ánh mắt liếc một cái thiên không, một cái huyết hồng đồ vật tới lúc gấp rút nhanh địa rơi xuống, bay thẳng Tần Thọ mà đi.

Đường Dược nhãn tình sáng lên, cái này trong tức xá vị nào đại tỷ ném, thật là thần trợ công a!

Đột nhiên, Đường Dược dừng xuống tới, cười như không cười nhìn xem Tần Thọ.

"Tiểu tử, ngươi không phải có thể đánh nha, thế nào không dám tới?" Tần Thọ còn tưởng rằng Đường Dược là kiêng kị chính mình, phách lối tới cực điểm, nói xong lời cuối cùng, rút cuộc hai tay chống nạnh ngửa mặt lên trời cười ha hả.

Ba!

Một tiếng vang thật lớn, di khăn đúng lúc rơi xuống, thẳng tắp nện ở Tần Thọ trên mặt.

Trong chốc lát, máu bắn tung tóe.

"A, ta đổ máu, Chu lão sư, mau dẫn ta đi phòng y tế!" Tần Thọ vừa vút bỏ di khăn, lại phát hiện hai tay là huyết, lập tức lâm vào điên cuồng.

Chu Thanh ghét bỏ mà nhìn xem hắn, chỉ cảm thấy trong dạ dày trận trận bốc lên, một cái nhịn không được, liền cung xuống thất lưng thổ lên.

"Dược ca, chúng ta có nên hay không nói cho hắn chân tướng?" Dương Trình Hạo cũng ôm ngực, sắc mặt khó coi nói.

"Nói cho hắn biết nói, hắn sẽ điên sao?" Đường Dược cười hắc hắc nói.

"Hội."

Hai người trao đổi một cái xấu bụng ánh mắt, đồng thời lên tiếng hô to: "Tần Thọ, nữ nhân kinh nguyệt ăn ngon không?"

"Kinh nguyệt?"

Tần Thọ lúc này mới nhìn thấy bị chính mình vung ra một bên di khăn, sắc mặt bá biến thành trắng bệch, hai mắt lật một cái, vậy mà ngất đi.

"Còn có một cái!" Mắt nhìn gần như sắp phun ra một Chu Thanh, Đường Dược bắt đầu đi lác đầu, "Háo Tử, cái này sợ hàng giao cho ngươi."

"Tuân lệnh!"

Dương Trình Hạo hấp tấp địa vọt tới Chu Thanh trước mặt, nganh sinh sinh đem hắn kéo đến khỏi kia quang vinh di khăn trước, dùng sức đẩy, khiến cho hắn quỵ trên mặt đất, quát: "Chu lão sư, ngươi quay về khỏi này di khăn thề, không cho ngươi lại làm khó để chúng ta Dược ca, còn có ta!"

"Háo Tử, ta sẽ dạy ngươi cái thứ hai tâm đắc, cái kia chính là đánh người mặt, chiếu chết đánh!" Đường Dược với Tần Thọ nhiều lắm thì phiền chán, nhưng với Chu Thanh lại là đánh tâm nhãn hận, nhất là vừa nghĩ tới nhận hết tổn thương Vương Mỹ Lệ, thì càng là nghiêng răng nghiêng lợi, "Ngươi bây giờ liền đi với ta tìm hiệu trưởng, tự nhận lỗi từ chức, còn muốn đem Mỹ Lệ lão sư tiền trả lại cho nàng!"

"Đúng, chúng ta muốn vì Mỹ Lệ lão sư báo thù!" Dương Trình Hạo duỗi ra ngón tay cái, nghĩa phần điền ưng nói.

Chu Thanh đã sớm thổ hù thoát, nơi nào còn có phản kháng khí lực, chỉ cầu có thể nhanh lên ly khai chỗ này, vội vàng gật đầu nói: "Ta đáp ứng ngươi."

Chờ đến Đường Dược cùng Dương Trình Hạo mang theo Chu Thanh rời đi về sau, nằm trên mặt đất Tần Thọ mới chậm rãi đứng lên, buồn nôn địa lau máu me đầy mặt, xì một ngụm, mắng: "Xoa, may mà ta phản ứng nhanh, dùng giả vờ ngất đem hắn hồ lộng qua."

"Không hổ là lão đại, thật sự là cơ trí!" Ngã xuống đất không dậy nổi những người hầu kia nhóm cũng đều đứng lên, nhưng đi đường còn có chút Trì hoãn, rõ ràng đau đớn không có hoàn toàn tán đi.

"Xoa, nguyên lai các ngươi có thể đi, đều mẹ hắn cho ta trang đứng không!" Tần Thọ dùng sức đập cái này tùy tùng một cước, cả giận nói, "Thù này, ta

nhất định phải báo!"

"Lão đại, chúng ta đánh không lại hấn a, vẫn là tìm chút giúp đỡ ỏn thỏa chút."

"Cần phải người dạy ta?" Nói lấy điện thoại di động ra, Tần Thọ cấp tốc phát một chiếc điện thoại ra ngoài, thanh âm vô cùng khiêm cung, "Vân ca, ta bị một cái SB khi dễ."

Đứng tại hiệu trưởng bên ngoài phòng làm việc, Chu Thanh lại có chút do dự, lấy lòng hỏi: "Đường Dược, bằng không người thay cái điều kiện, ta đều đáp ứng người."

"Được a, người cũng nhảy một lần lâu, ta liền đáp ứng người." Đường Dược khoe miệng nhộn nhạo âm lãnh ý cười, Chu Thanh lập tức cảm giác được một trận ý lạnh, đóng chặt miệng, cuống quýt địa gõ gõ cửa.

"Đi vào."

Hiệu trưởng là cái hói đầu, bụng phệ, nhìn qua tâm tình không phải rất tốt, làm hấn nhìn thấy Chu Thanh lúc đi vào sau, miễn cưỡng lộ ra vẻ tươi cười, nói ra: "Chu chủ nhiệm, có chuyện gì không?"

"Bọn hấn là Vương Mỹ Lệ học sinh, muốn tới chứng thực một cái Vương lão sư lý khai trường học nguyên nhân, mà còn chất vấn ta cùng Vương lão sư quan hệ, cảm thấy việc này có liên quan tới ta, ta cảm thấy hiệu trưởng tự mình đến giải thích tương đối tốt, cho nên liền dẫn bọn hấn tới." Chu Thanh trấn tĩnh tự nhiên ngồi xuống tới, cười tùm tùm nói.

"Hóng bét, Chu Thanh trả đũa, chúng ta làm sao bây giờ a Dược ca?" Dương Trình Hạo đứng sau lưng Đường Dược, nhỏ giọng nói thầm.

"Hừ, ta đã sớm ngờ tới có thể như vậy." Đường Dược cười cười, Chu Thanh phía sau là Tần Thọ phụ thân, trường đại học này cổ đông trong một, hiệu trưởng không có cái gì lý do vì hai cái học sinh chất vấn mà xử trí Chu Thanh.

Hiệu trưởng chậm rãi đỡ một cái kính mắt, ngữ trọng tâm trường nói: "Các người vì lão sư bệnh vực kẻ yếu là tốt, nhưng cũng muốn phân rõ đối tượng, giống Chu chủ nhiệm ưu tú như vậy lão sư, tại sao có thể tùy tiện chất vấn hấn đâu, nhiều như vậy tổn thương hấn tâm, các người nói sao?"

"Không sao, ta có thể hiểu được bọn hấn." Chu Thanh gấp khe hở Cha chậm nói.

"Người nhìn, các người trách oan Chu chủ nhiệm, hấn nhưng không có trách cứ các người, các người cảm thấy" nói nói, hiệu trưởng không tự giác địa vận vẹo mấy lần cái miệng, tựa hồ là ngồi không thoải mái.

"Hiệu trưởng, miệng trong nói dối cùng dưới miệng sống trĩ đồng dạng cũng là bệnh, cần phải trị." Đường Dược nhìn như tùy ý nói ra.

Hiệu trưởng lại là sắc mặt đại biến.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Ta cho người báo danh

Hấn là thế nào biết rõ ta có bệnh trĩ?

Hiệu trưởng càng là hoang mang, dưới thân truyền đến từng tia từng tia đau đớn thì càng rõ ràng, thân thể uốn éo ở giữa, trên trán cũng chảy ra một chút mồ hôi rịn.

"Đường Dược, người tại sao có thể dạng này cùng hiệu trưởng nói chuyện!" Chu Thanh cũng chú ý tới hiệu trưởng khó coi sắc mặt, mặt ngoài răn dạy Đường Dược, trong lòng lại là Hoan Hi không thôi, hiệu trưởng là nổi danh hi nộ vô thường, chỉ bằng Đường Dược câu nói này, đầy đủ khai trừ hấn!

"Người nói hấn kêu cái gì?" Hiệu trưởng trong mắt âm trầm lập tức biến mất, ngược lại khó có thể tin nhìn xem Đường Dược, "Người là lão Tần giới thiệu Đường Dược?"

"Đúng vậy a." Đường Dược gật gật đầu, trong lòng thầm nghĩ, xem ra Thảm gia năng lượng vẫn là rất lớn, lần này sự tình muốn tốt xử lý nhiều.

"Hiệu trưởng, các người nhận biết?" Chu Thanh có chút ngoài ý muốn, thanh âm cũng không khỏi có chút chột dạ nói ra.

"Nào chỉ là nhận biết? Chu Thanh nguoi cũng thật sự là, không sớm một chút hướng ta giới thiệu, kém chút nào ra hiểu lầm a!" Trường học nhất vừa nói, một bên đứng lên, đi đến Đường Dược bên người, lôi kéo tay hắn hỏi han ân cần, "ở trường học các phương diện đều thích ứng sao, nguoi nếu là có ý kiến gì cần phải cứ việc nói, không cần khách khí với ta!"

Bất thành linh nhiệt tình, liền ngay cả Đường Dược đều có chút bất ngờ, một bên Chu Thanh cùng Dương Trình Hạo càng là tròn mắt hốc mồm, trông mắt đều nhanh trừng ra ngoài.

"Ý kiến ngược lại là không có, bất quá ta rất ngạc nhiên, trường học đối với Mỹ Lệ lão sư phản ứng tình huống, đến cùng là thái độ gì?" Trong lúc nhất thời, Đường Dược cùng hiệu trưởng vị trí giống như trái lại, Đường Dược liền thanh răn dạy, hiệu trưởng tắc dụng thẳng lỗ tai, sợ bỏ sót bất luận một chữ nào.

Chu Thanh nghe được mặt đều lục, hần chỗ nào nghĩ đến Đường Dược phía sau sẽ có lớn như vậy năng lượng, liền xem như Tàn Thọ phụ thân bảo hộ chính mình lúc, hiệu trưởng cũng chỉ là cho chút thể diện, chưa từng có dạng này tất cung tất kính thái độ.

"Kỳ thật ta hai ngày trước vẫn luôn tại ngoại địa, hôm nay trở về liền là xử lý chuyện này." Hiệu trưởng đẩy một cái kính mắt, thấu kính phía sau tựa hồ tản mát ra trận trận hàn quang, "Chu Thanh không thể xử lý tốt cùng Vương Mỹ Lệ ở giữa tình cảm riêng tư, thậm chí còn đem Vương Mỹ Lệ kích thích nhảy lầu tự sát, mặc dù không có xảy ra án mạng, nhưng bản chất cực kỳ ác liệt, cho nên ta quyết định khai trừ Chu Thanh, đồng thời báo cáo bộ giáo dục, hủy bỏ Chu Thanh giáo sư tư cách."

Chu Thanh cấp bách rướn cổ lên, hét lớn: "Hiệu trưởng, ngài hôm qua không phải còn nói "

"Ta hôm qua còn chưa có trở lại, nói cái gì?" Hiệu trưởng đem tròng mắt, không kiên nhẫn khoát khoát tay, "Chu Thanh, ta khuyên nguoi tiếp nhận cái này xử lý phương án, nhân viên nhà trường đã từ nhẹ xử lý, nếu như nháo đến cục cảnh sát nơi đó, ta nghĩ nguoi phải bỏ ra cũng không phải là công việc đơn giản như vậy."

Nghe được chỗ này, Chu Thanh triệt để đắm vào tuyệt vọng, hai con mắt trống rỗng vô thần, phảng phất ném Hồn Nhất dạng.

"Các nguoi đi ra ngoài trước đi, ta cùng Đường đồng học có một số việc muốn nói." Hiệu trưởng uy nghiêm phân phó nói, vẫn không quên khẳng định Dương Trình Hạo hai câu, "Có thể trở thành Đường Dược bằng hữu, xem ra nguoi cũng là không sai học sinh."

Trong nháy mắt, trong phòng chỉ còn lại có Đường Dược cùng hiệu trưởng hai người.

"Giữ ta lại tới làm gì?" Đường Dược trực tiếp ngồi tại hiệu trưởng chuyên môn vị trí bên trên, tùy ý cầm cán bút đặt ở trong lòng bàn tay thường thức.

"Đường đồng học, nguoi cũng không cần nghĩ mình bạch giả hồ đồ a, lão tã đã nói cho ta biết, nói nguoi là cái tiểu thần y, ngay cả lão thủ trưởng bệnh dữ đều có thể chữa cho tốt." Hiệu trưởng cười theo, như cái học sinh ngồi ở bên cạnh trên ghế, âm thanh run rẩy ở giữa lại khó nén kích thích, "Ta trước đó còn không tin đâu, vừa mới nguoi liếc mắt liền nhìn ra ta có bệnh trĩ, lúc này mới không thể không phục."

"Ta chẳng những nhìn ra nguoi có bệnh trĩ, mà còn nguoi vẫn kèm thêm muốn ăn không phẩn chán, rụng tóc, mất ngủ các loại triệu chứng." Đường Dược hơi có vẻ lười biếng, trong tay thường thức bút lại dôi lại một cái Ngọc vật trang trí.

Hiệu trưởng không có bất kỳ cái gì đau lòng, ngược lại là kích động ma quyền sát chương: "Đúng vậy a, những năm gần đây nhưng làm ta tra tấn hồng, mặc dù y học hệ cũng không ít thành danh giảng dạy, trị được tốt lại bắt đầu tái phát, nhất là gần nhất, thường xuyên đau đến ta chết đi sống lại, có đôi khi ta thật nghĩ từ chức không được!"

"Suốt ngày ngồi loại này bằng da ghế sofa, có thể trị hết mới là lạ!" Đường Dược khinh thường nói.

Hiệu trưởng gật gật đầu, trong lòng càng phát ra bội phục, liên tục không ngừng nói: "Còn, còn có cần phải trị sao?"

"Rất đơn giản, nguoi chỗ này có nước nóng sao, nhiệt độ nước tại bảy mươi độ khoảng chừng." Đường Dược nói.

Hiệu trưởng mừng rỡ như điên, nhấc lên ấm nước liền lao ra, không đầy một lát liền vòng trở lại, tràn đầy phấn khởi hỏi: "Tiếp xuống làm thế nào?"

"Đổ một chậu nước, rửa đi."

Nửa phút đồng hồ sau, hiệu trưởng lại đổi mặt nóng hôi hôi một chậu nước chùn bước, hần mười phần khổ sở nói: "Có phải hay không cần phải thêm điểm nước lạnh?"

"Có thể a, thêm coi như không dùng được." Đường Dược nhún nhún vai, một mặt không quan trọng.

Hiệu trưởng nuốt ngụm nước bọt, không nói thêm gì nữa, ngoan ngoãn mà cởi quần ra, chậm rãi ngồi xổm xuống.

Đường Dược không nói nhìn xem hần từng chút từng chút văng thân thượng trên chộc bọt nước, dứt khoát đứng lên, quay về bả vai hần hung hăng nhún một cái, chỉ nghe thấy ngao gào một tiếng, hiệu trưởng cả người đều ngồi vào đi.

Đây cơ hồ là gần bảy mươi độ nước nóng.

Hiệu trưởng cả khuôn mặt kìm nén đến như cái cà tím, mắt thấy cũng nhanh khóc lên, lại đột nhiên sững sờ, chợt lộ ra cao trào đồng dạng hường thụ trạng: "Rất lâu không thư thái như vậy."

Đường Dược đột nhiên rút lại xoay tay lại: "Móa, đừng làm như thế mập mờ được không?"

Hiệu trưởng lập tức ngưng ngừng: "Một thời không nhìn được, tiểu thần y, dạng này là có thể trị được không?"

"Có thể tốt một nửa."

Hiệu trưởng kinh hãi không thôi, đề nhiều như vậy chuyên gia y học bó tay luống cuống ngoan cố bệnh trĩ, cầm nước nóng nóng như bị phỏng, liền có thể tốt một nửa?

Bất quá hần cũng không dám đưa ra bất kỳ nghi ngờ nào, dù sao dưới thân truyền đến thoải mái dễ chịu cảm giác là chân thật như vậy, cơ hồ khiến hần phiêu phiêu dục tiên.

Chờ cái này chậu nước dần dần làm lạnh hạ xuống về sau, Đường Dược mới nói ra: "Được, lên lau sạch sẽ đi."

Hiệu trưởng mỹ tư tư đứng lên, cảm khái nói: "Ta cảm thấy cả người giống như nhẹ mấy cân, thật sự là quá nhẹ nhàng khoan khoái!"

"Nói nhầm, người không nhìn người nữa đi bao nhiêu mấy thứ bản thủ." Đường Dược che cái mũi, một mặt căm ghét mà nhìn xem hiệu trưởng.

Hiệu trưởng nhìn lại, khá lẩm, đều chậu nước từ trong suốt trạng bị nhuộm thành nồng đậm hắc sắc, hơn nữa còn tản ra trận trận hôi thối, khiến cho người chịu không được.

"Không được, ta thật sự là trị không đi xuống." Đường Dược trên bàn tìm ra một cái cuốn sổ, vội vàng viết một phút đồng hồ, dặn dò, "Người không nói trong trường học có giáo sư y khoa sao, tìm hiểu châm cứu, để hần dựa theo ta viết phương pháp thi châm, nhớ kỹ, muốn trong vòng một phút kết thúc thi châm, nếu không hiệu quả giảm phân nửa."

"Tiểu thần y, ngài không thể tự thân vì ta thi châm à?" Hiệu trưởng có chút khẩn trương, bệnh này tra tấn chính mình hơn nửa đời người, thật vất vả bắt được cái thần y, không thể liền cho trị một nửa đi!

"Muốn ta thi châm nói, liền muốn lấy tiền, ta đến khám bệnh tại nhà phí rất cao." Đường Dược bĩu môi, hiệu trưởng lại không thể cho mình một vị hôn thê, hần nhưng từ mặc kệ phí sức không có kết quả tốt việc phải làm.

Hiệu trưởng nhất nghe, lập tức ịu xui: "Vẫn vẫn là coi vậy đi."

"Thôi đi, hẹp hòi dạng!" Đường Dược tức giận mà địa mắng câu, sau đó ánh mắt dừng chạm lấy trên bàn một cái Ngọc chế con thỏ, không khỏi sáng lên, "Thứ này rất đẹp ha."

Hần sớm chú ý tới trong nhà bày không ít Ngọc vật trang trí, mà còn sáng bóng óng ánh sáng long lanh, chắc hẳn cái này Trầm Băng Nghi ham muốn nhỏ, mà còn chính mình cũng nghĩ hóa giải cùng Trầm Băng Nghi ở giữa xấu hổ, đưa nàng cái Ngọc vật trang trí, đổi lấy nàng tiêu tan hiểm khích lúc trước cũng không tệ.

Hiệu trưởng sao lại không hiểu được nhìn mặt mà nói chuyện, đảo mắt vừa nghĩ, sau này có lẽ còn hữu dụng đến Đường Dược cái này y thuật thần kỳ địa phương, ngay cả vội vàng nói: "Tiểu thần y, người ưa thích liền cứ việc cầm đi."

"Cái kia Tạ." Đường Dược lười nhác khách khí với hần, đem cái kia thỏ ngọc từ hương trong túi một thăm dò, sải bước ra phòng hiệu trưởng.

Không kịp đau lòng người khác đưa mấy chục vạn thỏ ngọc từ, hiệu trưởng vội vàng cầm điện thoại lên, thông qua đi: "Đông Phương lão đầu, người có rảnh không? Cái gì, ở kinh thành hợp? Lúc nào trở về, ta có việc gấp tìm người, tốt, ta chờ người a!"

Phòng hiệu trưởng một nhóm, chẳng những thay Vương Mỹ Lệ từng trị Chu Thanh, vẫn kiểm soát cái thỏ ngọc từ, Đường Dược tâm tình lập tức sáng sủa vô cùng, trên đường đi khẽ hát, trở lại trong lớp.

Mới vừa vào cửa, chỉ nghe thấy hai thanh âm tại cái kia kẻ xướng người họa.

"Các người không biết, ta Dược ca hướng phòng hiệu trưởng trong vừa đứng, hiệu trưởng đều đối với hần lễ nhượng ba phần, tối hậu vẫn vô bả vai ta nói, tiểu hòa tử, người không cùng làm người a, ta lúc ấy nghĩ, cái kia khẳng định a, có thể làm cho tâm ta duyệt tâm phục khẩu phục kêu một tiếng ca nhân, tuyệt đối là ngư bức nhất!"

"Đường Dược đương nhiên là ngư bức nhất, ta lúc ấy gặp phải hần thời điểm, thiên địa biến sắc, cuồng phong tứ khởi, Tôn Ngộ Không khi xuất hiện trên đời sau cũng là bộ dạng này."

"Ta sát, vẫn là tẩu tử có tài văn chương a, hình dung quá uy vũ bá khí!"

Đường Dược nghe được xạm mặt lại.

Hần đi qua, quay về đang lú lo không ngừng Mễ Tuyết cùng Dương Trình Hạo một người cho cái nào vỗ, cười mắng: "Các người còn có thể lại kéo một

chút sao?"

"Ai mẹ hấn kéo, người biết ta là ai sao?" Dương Trình Hạo lên con giận dữ, trừng hai mắt một cái, lúc này liền quay đầu.

"Người là ai a?" Đường Dược cười hỏi.

"Ách, ta là người xem trước ngựa sau tiểu đệ đệ a." Dương Trình Hạo lập tức đổi trở lại hèn mọn khuôn mặt tươi cười, thật sự là muốn bao nhiêu nịnh nọt, có bao nhiêu nịnh nọt.

"Lăn, của ta tiểu đệ đệ nhưng lớn hơn người nhiều!" Đường Dược tức giận tới câu, bốn phía khoát tay, nói ra, "tốt, đều tán đi, đừng nghe Háo Tử nói mớ, ta cũng chính là hơi ngứa bức một điếm mà thôi."

Mễ Tuyết đuổi ra ngón tay cái, nói ra: "Đường Dược, ta thật sự là càng ngày càng bội phục người da mặt dày."

"Vây còn không đều là người hai thời ra?" Đường Dược cười hắc hắc nói, tại Mễ Tuyết tiểu xảo tinh xảo trên chóp mũi quát một cái, "về sau thiếu cùng Háo Tử lăn lộn, bằng không thì tỷ người nên mừng ta."

"Hắc hắc, tỷ ta sẽ không biết." Mễ Tuyết le le chiếc lưỡi thom tho, lập tức mœ phiên một bọn người, bỗng nhiên nàng nhìn xem đồng hồ, cả kinh kêu lên, "đến thời gian, chúng ta đi nhanh một chút đi."

"Cái gì đến thời gian?" Đường Dược về mặt vô cùng nghi hoặc nói.

"Nhảy cầu xã tiết khóa thứ nhất a!" Mễ Tuyết hưng phấn mà nói ra, "ta đã giúp người báo danh, chúng ta cùng đi chứ."

"Nhảy cầu? Người nên không phải nhìn thấy Mỹ Lệ lão sư nhảy lầu, với loại chuyện này cảm thấy hứng thú a?" Đường Dược mặt toát mồ hôi nói, mặc dù nhảy cầu cùng nhảy lầu có bản chất khác nhau, nhưng với Mễ Tuyết loại này không có chút nào vận động té bảo ngực lớn mạnh muội tới nói, nhảy cầu không thể nghi ngờ là Hạng rất nguy hiểm vận động.

Ngắm lại xem, tiếp cận 36D ngọc phong xông vào bể bơi sát na, sẽ sinh ra bao lớn lực trùng kích?

Nhất là vừa nghĩ tới Mễ Tuyết cái kia non mịn làn da bị mặt nước chụp sụng đỏ, Đường Dược đã cảm thấy đau lòng không thôi.

"Ta chính là cảm thấy rất có ý tứ, nếu như nguy hiểm nói, ta lại rời khỏi không là tốt rồi?" Mễ Tuyết cũng biết Đường Dược tại cố kỵ cái gì, chủ động thay hấn tiêu tan.

Roi vào đường cùng, Đường Dược đành phải đi theo nàng đi vào bể bơi.

Đến mức Dương Trình Hạo, nói muốn tiếp tục ca tụng Đường Dược anh hùng sự tích, cũng không có cùng bọn hấn đồng hành.

Chỉ bất quá, đi vào bể bơi về sau, Đường Dược mới biết được cái này cái gọi là lớp đầu tiên, căn bản cũng không để thành viên mới ném thử nhảy cầu, mà là giảng dạy một chút chú ý hạng mục cùng cấp cứu biện pháp.

"Tiếp đó, ta muốn tìm ra một tên thành viên mới, cùng nàng cộng đồng biểu thị chính xác cấp cứu biện pháp." Nhảy cầu xã xã trưởng là cái coi như suất khí, nhưng ánh mắt tuyệt đối gã bị ối sống, hấn tại trùng trùng điệp điệp thành viên mới bên trong nhìn một trận, cuối cùng ánh mắt dừng ở Mễ Tuyết trên thân, cười nói, "liền do vị mỹ nữ kia cùng ta cùng một chỗ biểu thị đi."

Đường Dược lông mày, quyen đến nhú một cái.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Người là tại hôn ta sao?

Vị này xã trưởng có cái gì mục, Đường Dược liếc mắt liền nhìn ra đến.

Hấn biểu thị cấp cứu biện pháp là giả, thừa cơ chiếm Mễ Tuyết tiện nghi lại là thật!

Ngay tại Mễ Tuyết thụ sủng nhược kinh nhưng lại hấn nhó không muốn ra ngoài thời điểm, Đường Dược chủ động nhấc tay nói: "Học trưởng, có thể

hay không để cho ta phối hợp người cùng một chỗ biểu thị đâu?"

"Người?" Xã trưởng lúc này mới nhìn thấy, Mễ Tuyết cùng Đường Dược chịu rất gần, lập tức sinh lòng ghen tuông, bất mãn nói, "đây không phải là tùy tiện một người liền có thể biểu thị, cần phải có một chút cơ sở cấp cứu tri thức, bình thường tôi nói, nam sinh ở phương diện này không có thiên phú gì."

"Ta học qua cấp cứu, cho nên ta cảm thấy ta có năng lực phối hợp học trưởng." Đường Dược tiếp tục nói, không cho cái kia xã lâu một chút phản bác lý do.

Mễ Tuyết xem sớm xuyên xã trưởng đang cùng Đường Dược tại tranh chấp cái gì, nín cười nói ra: "Hắn cùng ta là một lớp, nghe nói hắn thật học qua cấp cứu, học trưởng liền để hắn thử xem đi."

Không thể không nói, Mễ Tuyết cái kia tựa như tiếng trời thanh âm cơ hồ liền là lực sát thương to lớn ôn nhu đao, xã trưởng lập tức liền đáp ứng: "Vậy liền để người thử xem."

"Học trưởng người tốt, ta gọi Đường Dược." Đường Dược chủ động vươn tay, hữu hảo nói ra.

"Ngụy Tác."

Đường Dược sững sờ, chợt cười nói: "Học trưởng danh tự thật có nội hàm, chúng ta sinh viên đại học năm nhất trong, cũng có cái cùng loại danh tự, gọi Tần Thọ."

Cười vang.

Ngụy Tác khí âm thâm cắn răng, hắn cũng không biết cha mẹ hắn lúc ấy là trúng cái gì gió, làm cái như thế kỳ hoa danh tự, mỗi khi mình tại trong tức xá theo Thương lão sư học tập tri thức thời điểm, kiểu gì cũng sẽ bị người trêu chọc.

Ngụy Tác nặng nề mà nắm chặt Đường Dược tay, ngoài cười nhưng trong không cười: "Đã người học qua cấp cứu, vậy sẽ phải hảo hảo phối hợp ta, người phải gìn giữ nằm thẳng, mô phỏng ngâm nước tình hình, vô luận ta đối với người làm cái gì, đều không cần kháng cự, hiểu chưa?"

"Được." Đường Dược sáng khoái đáp ứng, chỉ cần Ngụy Tác không làm người công hồ hấp nói, hắn tuyệt đối sẽ không kháng cự.

Theo sát lấy, Đường Dược liền nằm thẳng dưới đất, hết sức phối hợp hai mắt nhắm lại nín hơi, thật sự như là ngâm nước đồng dạng.

"Ta muốn dạy mọi người ngực bên ngoài áp cấp cứu biện pháp, hai tay đặt tại dưới bộ ngực chính giữa nơi, dùng cái này lực lượng kéo theo trái tim đập đều, nhịp nhàng, nhịp đập, rung động." Ngụy Tác một bên nói, một bên giải khai Đường Dược áo, chiếu vào bộ ngực hắn hung hăng ấn xuống.

Đường Dược khẽ nhủ mảy, nhưng không có lên tiếng.

Người ở bên ngoài xem ra, Ngụy Tác động tác mười phần quy tắc, nhưng Đường Dược cũng hiểu được, hắn cách làm là hoàn toàn sai lầm, bởi vì hắn đặt tại xương sườn lên, hơi không cẩn thận, rất dễ dàng đem xương sườn theo gãy, nghiêm trọng hơn còn có thể tạo thành đột tử.

May mắn Đường Dược cường độ thân thể khác hẳn với thường nhân, chẳng qua là cảm thấy như bị con muỗi cắn một cái.

Ngụy Tác làm mẫu một đoạn thời gian, cũng là định chỉ động tác, sau đó đặc ý nói ra: "Tất cả mọi người thấy rõ không có?"

"Thấy rõ!"

Ngay tại Ngụy Tác hướng thụ lấy đám người ánh mắt sùng bái lúc, đột nhiên nghe được Đường Dược thanh âm: "Học trưởng, có thể cho ta thử xem sao?"

"Người học được?" Ngụy Tác ngạo nghễ xem hắn một chút, "Mặc dù ta động tác nhìn như đơn giản, nhưng bên trong có rất nhiều học vấn."

"Ta có thể tại học trưởng trên thân thử một lần, sau đó người chỉ ra ta vấn đề." Đường Dược ngồi dậy, dùng chờ mong ánh mắt nhìn xem Ngụy Tác, "Lời như vậy, lại càng dễ giáo mọi người đi."

Câu nói này lập tức gây nên cộng minh, rất nhiều người đều phụ họa: "Đúng vậy a, học trưởng chỉ ra hắn sai lầm, chúng ta có thể nhớ kỹ rõ ràng hơn a."

"Vậy được rồi."

Ngụy Tác bắt đầu đi, đành phải nằm xuống, vừa định nói chuyện, Đường Dược liền theo tại hắn xương sườn vị trí bên trên, lập tức một cỗ nhói nhói truyền đến, mặc dù không có gãy xương, nhưng cũng có chút không chịu đựng nổi, Ngụy Tác vội vàng ngăn cản nói: "Ngừng, người dùng sức quá mạnh, mà còn không phải vị trí này."

"Thế nhưng là học trưởng theo chính là cái này vị trí a." Đường Dược làm bộ nghi ngờ nói.

"Không sai, ta cũng nhìn thấy học trưởng theo vị trí, chính là chỗ đó." Mễ Tuyết cũng nhìn ra một chút kỳ quái, lớn tiếng nói ra.

Trong đám người lập tức nghị luận ầm ĩ, một chút chất vấn ánh mắt cũng ngưng tụ tại Ngụy Tác trên thân.

Ngụy Tác rốt cục phát giác, chính mình là bị Đường Dược cái kia một mặt người vật vô hại biểu lộ cho lừa gạt, nhưng hắn lại không thể nói ra chân tướng, chỉ có thể nhịn đau, nghe đến rằng nói ra: "Chủ yếu vẫn là người dùng sức quá mạnh, muốn theo ôn nhu một chút."

"Tốt, ta hội."

Đường Dược nói như vậy, lực đạo nhưng lại tăng thêm một phần, mà còn hắn động tác tương đương Trì hoãn, nhìn qua thật giống như không dùng lực khí đồng dạng.

Ngụy Tác lại bảo đau, liền lộ ra hắn quá mãnh mai, vì biểu hiện hắn sự nhẫn nại, Ngụy Tác đành phải cắn răng kiên trì xuống tới.

Chờ Đường Dược đình chỉ thời điểm, Ngụy Tác đã đau đầu đầy mồ hôi.

"Học trường biểu diễn thật tốt, xuất liên tục mồ hôi đều biểu hiện ra ngoài." Đường Dược kinh ngạc nói ra, nhưng mà hắn câu nói này với Ngụy Tác tới nói, lại là lớn lao trào phúng.

Giờ phút này Ngụy Tác, đã hận đến hàm răng ngứa, hắn âm trầm cười cười, chỉ vào mười mét cầu nhảy nói: "Tiếp đó, ta dẫn mọi người đi cái kia, lãnh hội một cái đứng đang nhảy trên đài cảm giác."

Mọi người lập tức kích động không thôi, nhanh chóng leo đến mười mét cầu nhảy lên, cảm giác mình cũng giống là Olympic quán quân, hưởng thụ lấy vô số chú ý cùng tiếng vỗ tay.

Đường Dược đứng ở trong đám người, mỉm cười nhìn xem Ngụy Tác, hắn ngược lại là rất ngạc nhiên, Ngụy Tác biết dùng phương pháp gì tới đối phó chính mình đâu?

Nhưng mà Ngụy Tác nói lại làm cho Đường Dược Tiểu tiểu bị kinh ngạc: "Vị mỹ nữ kia, người đứng tại bên cạnh ta, nhìn người có dùng khí hay không nhìn xuống."

Mễ Tuyết sững sờ, chợt hưng phấn mà đi ra ngoài: "Rốt cục có thể đứng ở cái này."

Đường Dược hơi cười cợt, xem ra Ngụy Tác ngược lại là biết rõ không vội ở báo thù, điểm ấy so với Tần Thọ muốn hơi mạnh hơn một chút.

"Đến, ta vịn người, người có thể thử nhìn xuống phía dưới nhìn." Ngụy Tác vỗ bộ ngực, làm ra mười phần có đảm đương bộ dáng, tay lại chậm rãi sờ về phía Mễ Tuyết tay.

"Người làm gì!"

Như là bị đâm đau một chút, Mễ Tuyết mãnh liệt hướng bên cạnh bước một bước, lại là một cước đạp hụt, trực tiếp từ mười mét cầu nhảy trên thẳng tắp rơi xuống.

"Đại gia người!"

Đường Dược phản ứng giống như thiểm điện, phút chốc liền bắn vọt ra ngoài, giống con đại điều Đằng Phi trên không trung, mà còn tốc độ càng lúc càng nhanh, rốt cục trước ở Mễ Tuyết vào nước trước, nganh sinh sinh ôm lấy nàng, để nàng rúc vào ngực mình, chính mình thì là lựa chọn đưa lưng về phía mặt nước.

Ba!

Thanh âm chói tai nương theo lấy to lớn bọt nước phiêu đảng tại trong bể bơi, trong nháy mắt, cầu nhảy thượng nhân đều dọa ngốc, kinh ngạc nhìn chăm chăm cái kia mãnh liệt tàn phá bờ bãi mặt nước, không biết nên làm những gì.

Ngụy Tác càng là sắc mặt trắng bệch, mặc dù Mễ Tuyết không phải hắn đẩy xuống, nhưng cũng cùng hắn có chặt chẽ không thể tách rời quan hệ, với tư cách nhảy cầu xã xã trưởng, hắn là cần chịu trách nhiệm hoàn toàn!

Băng lãnh nước từ bốn phương tám hướng đánh thẳng tới, Đường Dược cảm thấy trên lưng rầu rĩ, giống như là bị người đánh một quyền, nhưng cũng chỉ là hơi đau như vậy một cái mà thôi, trong lòng của hắn suy nghĩ hoàn toàn là Mễ Tuyết.

Dựa vào cường đại tố chất thân thể, Đường Dược cuối cùng ôm Mễ Tuyết bơi tới bên bờ, lại phát hiện tình huống không ổn.

Coi như bị chính mình làm dịu đại bộ phận xung lực, nhưng Mễ Tuyết vẫn là bị đập choáng, trong suốt như Ngọc khuôn mặt nhỏ trở nên trắng bệch, làm cho người ta tim yếu khó chịu.

"Chống đỡ!"

Đường Dược rống một câu, mặc dù lúc này nói chuyện Mễ Tuyết cũng sẽ không nghe được, sau đó hắn tại Mễ Tuyết trên ngực nén lên, động tác không lớn, lại hiệu quả rõ rệt, mới theo hai lần, Mễ Tuyết liền ọe ra không ít nước đến.

Chỉ bất quá, nàng như cũ hôn mê.

Đường Dược lỏng mảy đã khóa chặt, mà lúc này, Ngụy Tác còn có những bạn học khác, cũng đều từ cầu nhảy trên chạy xuống, thấy cảnh này, Ngụy Tác lập tức cấp bách, bắt lấy Đường Dược bả vai, nói ra: "Ngươi lên, ta vì nàng làm ngâm nước cấp cứu."

"Chớ tới gần ta!" Đường Dược không quay đầu lại, nhưng thanh âm dị thường băng lãnh.

Ngụy Tác cảm thấy giống như là bị người dùng đao chống đỡ tại yết hầu lên, bị một cổ nói không nên lời ý lạnh vây quanh, đứng tại chỗ, thân thể vô cùng cứng ngắt.

Nhưng cổ này ý lạnh tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Ngay tại Đường Dược cung hạ thân vì Mễ Tuyết làm hô hấp nhân tạo thời điểm, Ngụy Tác đã khôi phục bình thường, ánh mắt lạnh lùng xem Đường Dược một chút, rốt cục vẫn là đi ra.

Với Mễ Tuyết tiến hành hô hấp nhân tạo đồng thời, Đường Dược tay vẫn dừng lại tại Mễ Tuyết trước ngực, bất quá hần cũng không có công phu chiếm tiện nghi, hần mỗi một căn ngón tay, đều đặt tại Phế Kinh huyết đạo lên, dạng này có thể gia tốc Mễ Tuyết khôi phục bình thường hô hấp.

Hô.

Đường Dược âm thầm thở phào, hần cuối cùng cảm giác được, trong bàn tay truyền đến một cái đập trùng, điều này nói rõ Mễ Tuyết đã bắt đầu hô hấp.

Nhưng mà hần cũng phát hiện, trong lúc bất tri bất giác, mình đã hoàn toàn cạy mở nàng răng môi, tiến thêm một bước, liền có thể cuốn lấy nàng chiếc lưỡi thơm tho, thỏa thích tàn phá bữa bãi.

Trong đầu không tên ở giữa lại hiện lên cùng Trầm Băng Nghi ôm hôn hình ảnh, loại kia tuyệt diệu cảm giác, để hần không chịu được nhiệt huyết sôi trào.

Phảng phất là bản năng, hần đầu lưỡi như Giao Long tiến vào Mễ Tuyết miệng trong.

Mới vừa rồi là hô hấp nhân tạo, mà bây giờ thì là thật sự hôn.

Dần dần, chung quanh quần chúng vây xem cũng phát hiện Đường Dược đang làm cái gì, nhưng người ta đến cùng là cứu mỹ nữ anh hùng, bọn hần âm thầm bấu môi, cũng đều tán đi.

Ngay tại Đường Dược hưởng thụ thời điểm, Mễ Tuyết động.

Như là làm nhận không ra người sự đồng dạng, Đường Dược nhanh chóng ngồi thẳng lên, lúng túng nhìn xem nàng.

Lúc này Mễ Tuyết, đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, trắng nõn áo somi bị triệt để ướt nhẹp, hoàn mỹ đường cong nhìn một cái không sót gì, so với Đường Dược từng trong phòng tắm nhìn thấy qua phong quang, hiện tại loại này ướt thân dụ hoặc, hiển nhiên càng có lực sát thương.

"Ngươi mới vừa rồi là tại hôn ta sao?" Mễ Tuyết đánh vỡ cái này giống như chết yên tĩnh, nghe vào tựa hồ không quá giống là tức giận, ngược lại là có chút Tiểu tiểu kích thích.

Đường Dược gãi gãi đầu, làm bộ nói: "Ngươi ảo giác đi, ta tại làm cho ngươi hô hấp nhân tạo a."

"Có đúng không, ta thế nào cảm giác có cái đầu lưỡi xông tới." Mễ Tuyết thẳng tắp nhìn chăm chú lên Đường Dược, mặc dù cái này ánh mắt sẽ không để cho người cảm thấy có áp lực, nhưng Đường Dược cũng nói quanh co đến không dám nói ra chân tướng.

Đây chính là chính mình cô em vợ a!

"Ày." Đường Dược dứt khoát tiếp tục giả vờ ngốc.

"Đường Dược, ngươi vẫn là nụ hôn đầu tiên đi, kỹ thuật hôn đầu." Mễ Tuyết nhìn thấy hần cái bộ dáng này, đã cảm thấy chơi vui, rốt cuộc hứng thú bùng bùng ngồi lên, lộ ra một bộ trêu chọc tiểu dung.

Đường Dược sững sờ, hơi có chút đánh nhau địa nói ra: "Tôi hôm qua lần kia, kỳ thật mới tính nụ hôn đầu tiên đi."

"Tôi hôm qua?" Mễ Tuyết con mắt lập tức sáng lên, như là phát hiện đại lục mới đồng dạng, chỉ vào hần chớp mũi kêu lên, "Ngươi cùng ta tỷ hôn?"

"Ách, nói lộ ra miệng." Đường Dược lúc này mới chợt hiểu, cười nói, "Lúc ấy tỷ ngươi không chịu đựng được ta suất khí, nhịn không được liền hôn qua đến."

"Khoác lác ba ngươi!" Mễ Tuyết không chút nào mắc lừa.

Đường Dược cũng là cười hắc hắc, bất kể nói thế nào, cùng cô em vợ hôn xấu hổ tới thiểu đã hóa giải.

"Ta cùng tỷ tỷ, ngươi càng ưa thích hôn ai?"

Đột nhiên, Mễ Tuyết lại một vấn đề, lần nữa để Đường Dược lộn xộn.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tiếp tục

Mễ Tuyết tựa hồ thích vô cùng trêu chọc Đường Dược, nhìn thấy hắn ăn quả đắng bộ dáng, liền lòng tràn đầy Hoan Hi, còn tốt không có tiếp tục truy vấn, xem như cho Đường Dược lưu một điểm mặt mũi.

Bởi vì trượt chân rơi xuống nước duyên cớ, Mễ Tuyết cũng không có tâm tình gì tiếp tục lưu lại trong trường học, cùng Hàn Hiểu Như xin phép nghỉ liền vội vàng về nhà, về phần hắn cận vệ Đường Dược, tự nhiên muốn một bước không cách mặt đất đi theo bên người nàng.

Ra ngoài ý định là, vừa về tới biệt thự, Trầm Băng Nghi xe liền xuất hiện tại trong tầm mắt, Mễ Tuyết kinh ngạc nói: "Tỷ tỷ vậy mà trở về sớm như vậy, có phải hay không xảy ra chuyện gì?"

"Đi xem một chút." Đường Dược cũng có chút ngoài ý muốn, cùng Mễ Tuyết cùng đi vào biệt thự.

Nhưng mà, khi bọn hắn đẩy cửa ra một sát na, lại đồng thời kinh ngạc đến ngây người.

Trên bàn cơm bày đầy thức ăn thịnh soạn, nóng hôi hổi, mùi thơm nức mũi, càng làm cho người ta mở rộng tầm mắt là Trầm Băng Nghi vẫn cố ý lấy ra một bình Lafite, rót cho mình một ly, đang đắc ý mà nhắm nháp đến.

Đây cũng quá khác thường đi!

Bình thường Trầm Băng Nghi thể nhưng là cái chính công công việc điên cuồng, đi sớm về trễ là chuyện thường ngày, hôm nay vậy mà trở nên tiêu tu.

"Tỷ, người cái này thế nào?" Mễ Tuyết thực sự kìm nén không được trong lòng hiếu kỳ, ăn mặc nhất thân quần áo ướt liền đi qua.

Trầm Băng Nghi xoay đầu lại, kinh ngạc liếc nhìn nàng một cái, cau mày nói: "Người thế nào toàn thân ướt sũng, bên ngoài không trời mưa a?"

"Không cần thận rớt xuống bể bơi, còn tốt Đường Dược cứu ta." Mễ Tuyết đơn giản tự thuật nói.

"Cám ơn người." Trầm Băng Nghi lông mày lập tức triển khai, vẫn với Đường Dược đến câu Tạ.

Cái này nhưng làm Đường Dược cho kinh không nhẹ.

Dạng này hồ hững ngự tỷ vậy mà hiểu được nói tạ ơn?

Lại nói nàng không phải còn tại giận mình sao?

Ngay tại Đường Dược nghi hoặc ở giữa, Trầm Băng Nghi lại nhấp một ngụm rượu đỏ, mỗi một cái tinh tế tỉ mỉ động tác đều cho người ta một loại phong hoa tuyết đại kinh diễm, nói ra: "Uống một chén?"

"Vui lòng phụng bồi." Đường Dược tiểu đáp, lân cận ngồi xuống, đồng dạng đồ ly rượu đỏ, lại là hướng lên cái cổ, non nửa ly rượu đỏ đều vào trong bụng, sau đó hắn tại hai nữ hài kinh ngạc dưới ánh mắt, bất mãn chép miệng một cái, "thật là khó uống, còn không bằng lão đầu tử phao thiêu đao tử."

"Ta vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy có người như thế uống Lafite." Mễ Tuyết giơ ngón tay cái lên, sợ hãi thán phục liên tục, "rượu này hơn hai vạn một bình đầu."

"Ách "

Nhìn thấy Đường Dược xấu hổ bộ dáng, Trầm Băng Nghi cũng không nhịn được chuyển du cười nói: "Người lãng phí ta nhiều như vậy rượu đỏ, đến bồi nha."

Lúc đầu đây bất quá là câu nói đùa, Trầm Băng Nghi không thật nghĩ để Đường Dược bồi rượu đỏ ý tứ, nhưng mà nàng lại nhìn thấy Đường Dược từ trong túi xuất ra một cái tinh xảo đáng yêu nhẫn ngọc tử, đặt lên bàn, Đường Dược nói: "Vừa vặn, đem thứ này bồi thường cho người."

"Thứ này là nơi nào tới?" Trầm Băng Nghi một bả nhấc lên thỏ ngọc tử, mừng rỡ không thôi mà thưởng thức đến, nàng với Ngọc chế phẩm có mãnh liệt yêu chuộng, nhất là loại này vật trang trí, trong phòng khách khắp nơi có thể thấy được, nhưng cũng đều không phải quá quý báu đồ vật, chỉ là đều có đặc sắc mà thôi.

Mà cái này một cái thỏ ngọc tử, ngọc chất óng ánh, tia bôi trơn ngán, sờ lên liền như là thiếu nữ da thịt, liền ngay cả Đường Dược loại này hoàn toàn không hiểu người ngọc đều rất là ưa thích, đến Trầm Băng Nghi trong mắt, tự nhiên coi như trân bảo.

Nhìn xem Trầm Băng Nghi yêu thích không buông tay bộ dáng, Đường Dược cũng lộ ra tiếu dung: "Thay người chữa bệnh cảm thù lao, không biết có thể chống đỡ bình này rượu đỏ à."

"Cái này thỏ ngọc tử, ít nhất cũng phải năm mươi vạn, đương nhiên có thể chống đỡ bình này rượu đỏ." Trầm Băng Nghi bưng lấy thỏ ngọc tử, ánh mắt đều chưa từng dời qua một phần, chỉ bắt quả ánh mắt bên trong lại hiện lên một chút do dự, rốt cuộc một lần nữa đem thỏ ngọc tử thả lại đến trên mặt bàn, "Thứ này quá quý giá, ta sẽ không tiếp nhận."

"Tỷ, cái này Đường Dược đưa người tín vật đính ước a, người cứ như vậy cự tuyệt, cũng quá tàn nhẫn đi!" Mễ Tuyết hương trong mồm lấp đầy đầy áp thức ăn, mơ hồ không rõ nói.

Trầm Băng Nghi trừng Mễ Tuyết một chút, nàng lập tức đóng chặt miệng.

"Tiểu Tuyết nói kỳ thật không sai, người vẫn là thu cất đi, ta muốn thứ này lại không dùng." Đường Dược nói.

Trầm Băng Nghi ngẫm lại, từ trong ví tiền rút ra một trương tạp, đặt ở Đường Dược trước mặt: "Mật mã là số thẻ sau sáu vị, bên trong có năm mươi vạn, cái này thỏ ngọc, xem như ta mua."

Đường Dược sững sờ một cái, cũng chỉ đành thu hồi tạp, cười tủm tỉm nói: "Ta coi như cái này người cho lão công phát tiền tiêu vật."

"Khác nói mò!" Trầm Băng Nghi sắc giọng, chợt lại tiếp tục nghiên cứu lên thỏ ngọc, cũng không tiếp tục nói chuyện.

Kết thúc bữa cơm này về sau, Đường Dược muốn đi đội cái nước, bể bơi nước luôn có một loại nói không nên lời hương vị, nhất là hong khô về sau, nghe lên rất khó chịu.

"Đường Dược, người có thể tới ta phòng ngủ một chút không?" Trầm Băng Nghi đem cửa phòng ngủ hơi mở ra một đường nhỏ, cái lộ nửa bên mặt nói ra.

Nàng thanh âm có chút khàn trướng, nhưng càng như vậy, thì càng chọc người.

Đường Dược hơi ngạc nhiên mà nhìn xem Trầm Băng Nghi, trong đầu đi qua vô số ý niệm tà ác.

"Băng Nghi, người biết, ta là chính trực người." Đường Dược nhất thân chính khí nói, "Bất quá, với tư cách người vị hôn phu, ta cảm thấy chuyện này cũng không có gì."

Nói xong, hắn liền chui đi vào.

"Người không nên hiểu lầm, ta chỉ là muốn cùng người chứng thực một sự kiện." Trầm Băng Nghi không khỏi đỏ bừng mặt, nhưng mà nàng nhanh chóng đóng cửa động tác, vẫn là đem bầu không khí đầy hương nếp mờ mờ biên giới.

"Là nghĩ hỏi người ngực hai lần trưởng thành sự tình đi." Đường Dược cũng không có lại đùa nàng, cười nói.

Trầm Băng Nghi cắn chặt bờ môi, gật gật đầu.

"Lần trước ta vì người thủ pháp đâm bóp, trên thực tế là đến từ Tứ Tượng thần châm trong Xuân Noãn Hồi Dương Châm, có thể đã thông tắc kinh mạch, vốn nên là dùng châm cứu, nhưng ta cũng đã nói, hiệu lực quá mạnh, người có thể sẽ không chịu đựng nổi, cho nên mới dùng ngón tay thay thế, nhưng hiệu quả cũng sẽ hết sức rõ ràng." Đường Dược trong phòng ngủ tùy ý đi dạo, tối hậu ngồi tại màu hồng phần trên giường lớn nói ra.

Hắn thật sự là không nghĩ tới, giống Trầm Băng Nghi dạng này ngự tỷ, vậy mà cũng sẽ có như thế tiểu nữ nhân một mặt, dùng loại này đáng yêu phong cách ga giường.

Trầm Băng Nghi nghe được nhần tinh sáng lên, ngay cả quát lớn hắn không được ngồi giường ý niệm đều không có, ngay cả vội vàng nói: "Thật không phải là ảo giác, mặc dù biến hóa không nhiều, nhưng thật to lớn một chút, tiếp xuống liền sẽ chậm rãi khôi phục lại nguyên dạng sao?"

"Sẽ không." Theo sát lấy Đường Dược liền một chậu nước lạnh dội xuống đến, "Xoa bóp chỉ là bước đầu tiên, đã thông tắc nhiều năm kinh mạch, nhưng hiệu quả không thể nào là vĩnh cửu, nếu như không tiến hành tiếp sau trị liệu chuyên, kinh mạch sẽ lần nữa tắc, đến lúc đó còn muốn đã thông, liền không có dễ dàng như vậy."

"Dạng này a." Trầm Băng Nghi ánh mắt lóe lên vẻ thất vọng, nhưng cũng không có quá mức ủ dột, tựa hồ là đi qua một trận tư tưởng gãy dựa, rốt cục nắm nắm tay nhỏ nói ra, "Vậy người tiếp tục sờ đi."

Tiếp tục sờ?

Đường Dược đầu trông không một cái, vài giây đồng hồ sau mới khôi phục bình thường, mặc dù hắn đã sớm dự liệu được Trầm Băng Nghi sẽ để cho hắn tiếp tục trị liệu, nhưng cũng không nghĩ tới, lời này từ Trầm Băng Nghi trong miệng nói ra, là như thế gọi cảm chộc người.

"Cái này, chỉ sợ không được." Kích động thì kích động, nhưng Đường Dược còn muốn giữ vững tỉnh táo nói ra.

"Người không nguyện ý?" Trầm Băng Nghi có chút kinh ngạc, con người cũng nhẫn co lại đến mấy lần, nhìn như phi thường bất mãn Đường Dược chuyện.

Đều nói ngay thẳng như vậy, người có cái gì tốt già mồm?

Nói người béo người vẫn thờ lên đứng không?

Vừa nhìn nàng kia phở thờ phì phì bộ dáng, Đường Dược liền biết hiểu lầm, giải thích nói: "Ta một ngàn một trăm nguyện ý, chỉ là tiếp sau trị liệu, không thể dùng sờ, phải dùng châm cứu."

"Ách ừc." Trầm Băng Nghi hơi xấu hổ một cái, lập tức sắc mặt khôi phục bình thường, "Vậy bắt đầu đi."

"Đến làm phiền người đi trước tắm rửa." Đường Dược nói ra, "Tây xong lúc tận lực chỉ mặc một bộ áo ngủ, lần này xảy ra rất nhiều mồ hôi, phải đem sở hữu mồ hôi đều phát ra, không thể bùng bít lấy."

"Được." Trầm Băng Nghi ly khai, chỉ chốc lát sau, bên cạnh phòng tắm trong liên truyền đến ào ào tiếng nước.

Đường Dược suy nghĩ cũng theo sát lấy này trận tiếng nước chảy bay vào, hướng phòng tắm thủy tinh mờ lên nhìn một chút, tựa hồ có thể xuyên thấu qua cái kia mỏng lung cảm giác nhìn thấy bên trong uyển chuyển đáng người, cái kia Hương tron bóng non mịn da thịt, hoàn mỹ không một tí vết đường cong, còn có dưới thân cái kia một luồng ti mi hắc sắc bụi cò.

"Thật không có tiền đồ, kích động trong lòng bàn tay đều xuất mồ hôi." Đường Dược lấy lại tinh thần thời điểm, mới phát hiện chính mình hai cánh tay, đều đã hơi thấm ướt, hắn nhìn hai bên một chút, phát hiện cái gối bên cạnh bày đặt một chồng màu hồng vải vóc, còn tưởng rằng cái kia khăn tay, liền lấy tới chuyện đương nhiên lau lên trong lòng bàn tay.

Với tư cách một tên Trung y, trong lòng bàn tay cùng ngón tay cũng không thể có một tia mồ hôi, nếu không sẽ ảnh hưởng thi châm cảm giác.

Chỉ là, làm Đường Dược đem khăn tay triển khai thời điểm, lại ngoài ý muốn phát hiện, cái kia dĩ nhiên là một cái gọi cảm tiểu nội nội!

Đơn bạc vật liệu, chạm rồng viên ren, còn có cái kia che lấp thần bí mang theo địa phương.

Cạch!

Cửa phòng tắm bị đẩy ra, Trầm Băng Nghi mặc đồ ngủ đi tới, ánh mắt vừa vận cùng Đường Dược trong tay đồ vật đụng vào nhau.

"Người đang làm gì?" Thanh âm cực độ băng lãnh, phảng phất đem Đường Dược đánh vào vô biên Địa Ngục.

"A, ta nói ta đang sát mồ hôi, người tin không?" Đường Dược áp ứng nói.

Lý do này quả thực yếu bạo a!

Bất quá còn tốt, chính mình là thật đang sát mồ hôi, cũng không có làm quá phận động tác.

"Bản tính không thay đổi!" Trầm Băng Nghi quát lớn một câu, đem đặt ở đầu giường sạch sẽ nội y đều khóa vào tủ quần áo, về phần Đường Dược cầm trong tay cái kia, thì là không chút lưu tình ném vào thùng rác.

"Kỳ thật còn có thể xuyên." Đường Dược bất đắc dĩ nói.

"Lại nói nhảm, người cũng không cần cho ta trị liệu!" Trầm Băng Nghi nổi giận nói, hung hăng ngồi ở bên cạnh trên ghế sa lon, "Châm cứu chuyện, cần ta làm cái gì?"

"Người chỉ cần cời quần áo liền tốt." Đường Dược đành phải trước lựa chọn quên mất nội y sự tình, chuyên chú vào châm cứu, bằng không thì Trầm Băng Nghi tính bướng bỉnh vừa lên đến, ảnh hưởng trị liệu thời gian tốt nhất, về sau ăn thiệt thòi không phải là chính mình cái này vị hôn phu?

Trầm Băng Nghi đầu lông mày khóa chặt, chậm chạp không có động tác, phải biết nàng tầng này trong áo ngủ chỉ mặc nội y, sao có thể như thế cời xuống đâu?

"Nếu như người cảm thấy không có ý tứ, ta có thể thi mù châm." Đường Dược thở sâu, trong lòng thở dài, vì về sau cuộc sống hạnh phúc, lúc này liền không chiếm người tiện nghi.

Trầm Băng Nghi như được đại xá, tại trong tủ treo quần áo tìm ra một khối hắc sắc khăn lụa, không nói hai lời liền che khuất Đường Dược con mắt, vẫn

trời cái bết tắc, trừ phi dùng cây kéo kéo, nếu không không có khả năng cho rằng giải khai.

"Người sớm muộn đều muốn gả cho ta, coi như hiện tại không cho nhìn, cũng không đến mức trời như thế chặt a?" Đường Dược dở khóc dở cười nói.

Trầm Băng Nghi hừ lạnh một tiếng, không nói gì, âm thầm nằm ở trên giường, nhẹ nhàng giải khai trên thân vật áo, thế là thân thể nàng liền hiện ra tại Đường Dược trước mặt.

Đương nhiên, cái này hoàn mỹ phong tình, Đường Dược lại là một chút cũng không nhìn thấy.

"Thoát xong sao?"

"Ừm."

"Tráo tráo cũng muốn thoát."

"Cái gì?"

Trầm Băng Nghi có chút uẩn nộ, nàng thậm chí hoài nghi Đường Dược cho dù mộng lụa đen, có phải hay không cũng có thể trông thấy thân thể của mình, "Làm sao người biết ta không có thoát nộ ý?"

"Bằng ta đối với người hiểu, coi như con mắt ta mù, người cũng không có khả năng ở trước mặt ta cười xuống nộ ý đi." Đường Dược cười nói.

Trầm Băng Nghi bĩu môi, cũng chỉ đành đem nộ ý giải khai.

"Dược."

"Vậy ta muốn thi châm." Đường Dược xuất ra tùy thân mang theo châm bao, mặc dù được hai mắt, lại thành thạo rút ra mấy cây ngân châm, một cái tay khác, thì là huyền tại Trầm Băng Nghi trên ngực, chậm chạp không có hạ lạc, "Ta cần tìm tới huyết đạo, cho nên đừng phải không nên đừng địa phương, đừng quá hồi hộp."

"Ừm." Trầm Băng Nghi biết những chuyện này không có khả năng trốn tránh mở, chỉ có thể dặn dò, "Người tận lực không cần loạn động."

Vừa dứt lời, Đường Dược tay liền hướng phía cái kia một cao một thấp hai tòa đỉnh núi ấn xuống.

Trầm Băng Nghi thân thể, bỗng nhiên xiết chặt.

Cảm nhận được trong bàn tay truyền đến căng cứng cảm giác, Đường Dược cũng không tự chủ mở to mắt, đương nhiên, tại trong tầm mắt, có một lớp vải đen cách trở.

Nhưng hần như cũ nhìn thấy trên giường cổ này cơ hồ hoàn mỹ thân thể.

Quái cũng chỉ có thể quái Trầm Băng Nghi tìm cái này lụa đen, cũng không có dày như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Ta là Băng Nghi vị hôn phu!

"Người cười cái gì đầu?"

Trầm Băng Nghi thanh âm bỗng nhiên xuất hiện, đem Đường Dược dọa đến tay Nhát Đầu, vội vàng khống chế lại tâm thần, lúc này mới không một châm đâm vào không nên đâm địa phương.

"Nghĩ đến ngay từ đầu người chán ghét như vậy ta, bây giờ có thể chủ động để cho ta vì người chữa bệnh, không tự chủ liền cười." Đường Dược cố gắng nụ cười nói.

"Chuyên tâm châm cứu, chớ suy nghĩ lung tung!" Nhìn như Trầm Băng Nghi cũng không có phát giác được cái gì.

Hồ, nguy hiểm thật.

Đường Dược âm thầm buông lỏng một hơi, mà là đem sở hữu lực chú ý đều đặt ở trong tay trên ngân châm, đã thị giác lên đã không còn trở ngại, tiếp xuống trị liệu cũng phi thường thuận lợi, không đến nửa phút thời gian, Đường Dược liền kết thúc thi châm.

"Những ngân châm này là đang run sao?" Trầm Băng Nghi hơi kinh ngạc hỏi.

"Cái này dùng nội khí không chế ngân châm hiệu quả, có thể phát huy ra Tứ Tượng thần châm tối đại công hiệu." Đường Dược cười nói, vừa dứt lời, Trầm Băng Nghi cũng cảm giác được, đâm vào trước ngực ngân châm tựa hồ rung động địa càng thêm rõ ràng, mỗi một lần rung động, đều mang theo một trận kích thích nhiệt lưu, để nàng thoải mái mà cũng đi theo rung động lên.

"Hiệu quả dần dần lên." Theo Trầm Băng Nghi dần dần nồng đậm tiếng hít thở, Đường Dược không nhanh không chậm nói ra, "Ngươi để bụng ta vì ngươi làm một lần xoa bóp sao, dạng kia có trợ giúp bài mồ hôi, sinh ra hiệu quả càng tốt hơn."

"Được." Lúc này Trầm Băng Nghi đã quên kháng cự là như thế nào một loại cảm giác.

Đường Dược nhẹ nhõm cười một tiếng, tự nhiên nắm tay đặt ở Trầm Băng Nghi dưới xương sườn, chậm rãi theo vò lên.

Đường Dược hai tay càng ngày càng nóng, cùng ngân châm sinh ra nhiệt lưu có dị khúc đồng công chi diệu, khiến cho Trầm Băng Nghi tại thân thể mềm mại khẽ run đồng thời, rốt cuộc nhìn không được thân âm đi ra.

Không giống đêm hôm ấy, nàng còn tại tận lực địa ngừng lại thanh âm, lần này nàng biểu hiện muốn thân nhiên rất nhiều.

Chờ đến Đường Dược hai tay dừng lại thời điểm, Trầm Băng Nghi sớm đã đỏ mặt hồng ly, sắc mặt ửng hồng, tình trạng kiệt sức địa nằm ở trên giường.

Lựa đen phía dưới, Đường Dược hai mắt không nhúc nhích dừng lại ở bộ này trên thân thể mềm mại, hồi lâu không dời ra.

Cái kia khô quắt hạ xuống ngực, bắt đầu có hơi đàn hồi, tốc độ càng tăng tốc, không ra một phút đồng hồ, lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ biến lớn lên.

Rốt cục chịu khôi phục nguyên dạng!

Đường Dược khoe miệng xẹt qua vẻ tươi cười, tại cái kia khoảng chừng hai tòa đỉnh núi rất cực chung sống vai thời điểm, nhanh chóng rút lui châm, để cái này có chút tí vết thân thể triệt để trở thành hoàn mỹ.

"Ồ!" Trầm Băng Nghi gần như sắp phải ngủ đến, bỗng nhiên cảm giác được nói không nên lời sáng khoái, loay hoay mở to mắt, lập tức bị kinh ngạc.

Bộ ngực mình cao ngất thẳng tắp, nơi nào còn có đã từng lớn nhỏ ngực khó coi bộ dáng.

Đây hết thảy, rốt cuộc hình như là giống như nằm mơ.

Nhìn qua dáng vẻ thướt tha mềm mại chính mình, Trầm Băng Nghi hốc mắt rốt cuộc dần dần ướt át, không còn giống bá khí ngự tử, ngược lại là cái yếu đuối tiểu cô nương.

Có lẽ đây mới là trong nội tâm nàng chân chính chính mình đi.

Đường Dược nghiêm trang vỗ vỗ bả vai: "Nếu như ngươi muốn mượn cái bả vai dựa vào chuyện, tùy thời chờ ngươi."

"Không nghĩ tới, ta còn có tốt một ngày." Trầm Băng Nghi thật sâu gật đầu, lại sơ hở một bên chờ đợi ôm Đường Dược.

"Đã sớm nói, ta sẽ trị tốt ngươi." Đường Dược nói, "lần này có thể đáp ứng làm bạn gái của ta đi."

"Ngươi ý là, có thể lấy tiêu hôn ước, chỉ làm bạn gái của ngươi liền tốt à?"

Xuyên thấu qua lựa đen, Đường Dược rõ ràng trông thấy Trầm Băng Nghi khoe miệng xẹt qua một tia giảo hoạt tiểu dung.

Đệt!

Cho tới bây giờ cũng là tiểu gia ta đùa nghịch người, hôm nay lại bị cô nàng này cho đùa nghịch!

"Hắc hắc, nghĩ hay lắm." Đường Dược tà khí địa cười một tiếng, lúc này lại truyền đến đồng đồng tiếng đập cửa, Mễ Tuyết thanh âm thấu môn mà vào, "Tỷ, có khách nhân đến!"

"Tiểu Tuyết thanh âm có chút cứng nhắc, xem ra cái này khách nhân là khách không mời mà đến a."

"Ta tắm trước, cái này đến." Trầm Băng Nghi trì trệ một cái, nói ra, "Đường Dược, ngươi trước giúp ta ra ngoài chiêu đãi một chút đi."

"Không có vấn đề."

Đường Dược bước nhanh lái xe trước cửa, lập tức mở cửa phòng.

Ngoài cửa lại là khom lưng nằm ở trên cửa nghiêng tai lắng nghe Mễ Tuyết, Đường Dược bỗng nhiên mở cửa, đem nằng quả thực giật mình, áp ứng địa nói ra: "Đường Dược, thật là đúng dịp a, ngươi cũng ở đây."

"Ừm, tỷ ngươi nội y tử thất không lên, ta giúp nàng thất một cái." Đường Dược tùy tiện tìm lý do nói ra.

Mễ Tuyết một mặt kinh ngạc nhìn qua hắn.

Lập tức, trong phòng truyền đến Trầm Băng Nghi thanh âm phần nộ: "Đường Dược, ngươi là không muốn sống sao!"

Đường Dược cùng Mễ Tuyết xám xịt địa liếc nhau, vội vàng chạy trốn chết.

Đi vào phòng khách về sau, Đường Dược ngoài ý muốn phát hiện, Mễ Tuyết trong miệng cái gọi là khách nhân, dĩ nhiên là cái mỹ nữ.

Lập tức, Đường Dược con mắt liền sáng, liên tục không ngừng địa tiến tới: "Ngươi tốt, vừa nhìn ngươi mỹ mạo, ta liền biết ngươi là Băng Nghi bằng hữu."

"Ha ha, ngươi cái này người hầu ngược lại là miệng rất ngọt, Băng Nghi đâu, ta vừa xuống phi cơ, liền không kịp chờ đợi đến xem nàng đâu." Nữ nhân đều ưa thích nghe người ta khen, vị mỹ nữ kia cũng không ngoại lệ, lập tức cười trang điểm lộng lẫy, trước ngực tuyết trắng bốc lên lên từng đợt bọt nước.

"Ngươi hiểu lầm, ta là Băng Nghi vị hôn phu." Đường Dược lạnh nhạt cười nói.

"Cái gì?" Mỹ nữ khoa trương hét lên một tiếng, lại tại nghiêng ngả đánh giá Đường Dược một trận về sau, mườì phần trang Bi cười nói, "Ngươi cùng Băng Nghi ngược lại là thật xứng."

"Tạ ơn, ta cũng cho rằng như vậy."

Đường Dược đương nhiên nghe ra được nữ nhân này ngữ khí mang theo trùng điệp châm chọc, nhưng hắn cũng lười giải thích cái gì, cũng chỉ là yên tĩnh ngồi ở bên cạnh trên ghế sa lon.

Mễ Tuyết ngồi tại bên cạnh hắn, nhỏ giọng thăm thì nói: "Nàng liền là lúc trước hung hăng tổn thương tỷ ta nữ nhân, gọi là Lâm Kỳ, nàng lần này tới, khẳng định không chuyện tốt!"

Đường Dược cười không nói.

Nếu đặt ở bình thường, nàng có lẽ sẽ đứng ra vì Trầm Băng Nghi xuất đầu, bất quá lần này, hắn chuẩn bị làm quần chúng.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Hai ngàn vạn!

Quá lớn chừng mười phút đồng hồ, Trầm Băng Nghi rốt cục xuất hiện trong phòng khách.

Trên người nàng xuyên kiện phổ thông quần áo ở nhà, cùng cách ăn mặc tịnh lệ Lâm Kỳ tự nhiên không so được, nhưng nàng lãnh diễm mỹ mạo lại vì y phục làm rạng rỡ không ít, nhất là trước ngực nhô thật cao, càng là đem trên quần áo con thỏ đầu cho chống đỡ sung lên đến, nhìn qua có một phen đặc biệt phong tình.

"Cái kia con thỏ tốt béo, quá có hi cảm giác." Đường Dược nhin không được bật cười.

Trầm Băng Nghi hung hăng nguyền hắn một cái, trong lòng lại tràn đầy nhàn nhạt cảm giác hạnh phúc, nàng chú ý tới tiểu dung châm chọc Lâm Kỳ, mặt không đổi sắc nói: "Làm sao ngươi tới?"

"Đương nhiên là nghĩ ngươi mới đến." Lâm Kỳ cười duyên đi đến Trầm Băng Nghi trước mặt, dặt tay nàng, dạng như vậy thật sự như nhiều năm không

thấy khuê mặt đồng dạng, "Nhất là vừa nghe nói nguoi cũng đĩnh hôn, ta càng là mừng thay cho nguoi."

Trầm Băng Nghi bình tĩnh quét Đường Dược một chút, nhưng không có nói cái gì.

"Bắt quá lần này, ta là có chính sự tìm nguoi." Lâm Kỳ đổi đề tài, ánh mắt khóa chặt tại Trầm Băng Nghi trên ngực, lập tức hoang mang lên, "Băng Nghi, ta nhớ được nguoi ngực nguoi làm giải phẫu sao?"

"Không có." Trầm Băng Nghi từ tốn nói.

"Vây là tốt rồi." Lâm Kỳ vỗ ngực một cái, cố ý đem cái kia hai tòa núi thịt chụp run run, tiểu dung xán lạn nói, "ta chuẩn bị làm hạng mục lớn, càng nghĩ, cảm thấy chỉ có nguoi mới có thể làm ta người phát ngôn."

"Thật có lỗi, ta không hứng thú."

"Đừng vội cự tuyệt a." Lâm Kỳ ánh mắt lại dời về phía Trầm Băng Nghi trước ngực, nói xác thực, là đã từng trưởng thành không tốt trên ngực trái diện, "Ta đưa vào một loại dung rất tốt ngực đệm, đã thoải mái dễ chịu lại thực dụng, nếu như nguoi đáp ứng làm ta người phát ngôn chuyện, ta có thể vì nguoi miễn phí cung cấp ngực đệm."

"Ta nói qua, ta không cần." Trầm Băng Nghi kiên nhẫn đã tiêu hao hầu như không còn, quay đầu liền đi, "Nếu như không có chuyện gì khác chuyện, nguoi rời đi trước đi, có thời gian ta sẽ mời nguoi ăn cơm."

Đường Dược mỉm cười, chen miệng nói: "Ta cảm thấy, Lâm Kỳ chính nguoi liền có thể làm người phát ngôn."

"Không cần đến nguoi quản!" Chịu đến ngoài ý liệu vắng vẻ, Lâm Kỳ mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ, lớn tiếng nói, "Băng Nghi, nguoi bây giờ liền dùng đến ngực đệm, vì cái gì không chịu làm ta người phát ngôn đâu, vẫn là nói, nguoi đã làm những khác nhân hiệu ngực đệm người phát ngôn?"

Mễ Tuyết âm thầm cắn răng, vừa định nói chuyện, lại bị Đường Dược cho đè lại, Đường Dược đưa cho nàng một cái an ủi ánh mắt: "Yên tâm đi, tỷ nguoi ứng phó."

Trầm Băng Nghi dừng bước lại, lạnh lùng nhìn chăm chú lên Lâm Kỳ, nói ra: "Ta muốn uốn nắn hai nguoi sự tình, thứ nhất, ta hiện tại không có đệm vật kia, cũng không có khả năng làm bất luận cái gì thương phẩm người phát ngôn, thứ hai, ta lớn nhỏ ngực đã được đến trị liệu, hiện tại đã khôi phục bình thường."

"Tỷ, cái này thật sao?" Mễ Tuyết kinh ngạc trừng to mắt, "Chẳng lẽ là Đường Dược chữa cho tốt?"

"Ừm."

Đường Dược cười khở nói: "Băng Nghi, nguoi phản ứng cũng quá bình thản, liền không ca ngợi một cái nguoi cái này diệu thủ hồi xuân vị hôn phu sao?"

Trầm Băng Nghi còn chưa kịp nói chuyện, bên cạnh Lâm Kỳ lại đem bàn tay hướng nàng, không khách khí chút nào tại ngực nàng lên vò hai thanh.

Ừng ực.

Đường Dược thấy cảnh này, nhin không được nuốt ngụm nước bọt, trong lòng kêu rên không thôi, cái kia ta chữa cho tốt, ta còn chưa kịp vò một cái a!

Trầm Băng Nghi giống như là điện giật đồng dạng, bỗng nhiên hướng phía sau tránh thoát đi, cả giận nói: "Nguoi muốn làm gì?"

"Nguoi nguoi thật trị tốt?" Lâm Kỳ lập tức mắt tròn, nàng thân là nữ nhân, với ngực có thiên sinh miễn cảm, tự nhiên có thể phân biệt ra được thật giả.

Thế nhưng là nàng cũng không dám tin tưởng, cái kia rõ ràng là không có khả năng chữa cho tốt bệnh dữ, làm sao lại đột nhiên liền chữa cho tốt?

Hình như là nàng vị hôn phu chữa cho tốt?

Lâm Kỳ giờ mới hiểu được, cái kia nhìn như lỗ mũi không bị trói buộc nam nhân, giống như có không tầm thường năng lực.

Ánh mắt của nàng bỗng nhiên sáng, nhìn chăm chăm Đường Dược nói ra: "Xem ra ta đánh giá thấp nguoi bản sự, cho một cái giá đi."

"Ra giá bao nhiêu?" Đường Dược ngược lại là bị hỏi một cái.

"Ngay cả Băng Nghi bệnh dữ đều có thể chữa cho tốt, xem ra nguoi rất hiểu ngực lớn, phương pháp này ta mua." Lâm Kỳ chuyện, làm cho tất cả mọi người đều giật mình, nhưng suy nghĩ kỹ một chút, cũng đều minh bạch Lâm Kỳ vì cái gì làm như thế.

Nàng cùng Trầm Băng Nghi quan hệ, cơ hồ có thể dùng địch nhân vốn có để hình dung, có thể đem Trầm Băng Nghi vị hôn phu trong tay ngực lớn phương pháp mua lại, tự nhiên là với Trầm Băng Nghi tạo thành một cái đã kích rất lớn!

Mễ Tuyết hừ lạnh một tiếng, tại Đường Dược bên tai nói ra: "Nàng tại sự nghiệp lên cùng ta tỷ tương xứng, đạt được y thuật của nguoi, liền có thể siêu việt tỷ ta."

Đường Dược ngẫm lại, lộ ra cái ý vị thâm trường tiểu dung: "Ta có thể giúp người trị liệu bệnh nhân, đến lúc đó người cho ta trích phần trăm là được rồi."

"Vây cũng được." Lâm Kỳ lập tức mừng rỡ, đặc ý nhìn một chút Trầm Băng Nghi, trong lòng thầm nghĩ, lúc trước người kém chút cướp đi lão công ta, hiện tại ta thì là thành người vị hôn phu lão bản, cuối cùng ra lúc trước ác khl!

Mễ Tuyết không hiểu nhìn xem Đường Dược, vội vàng nói: "Đường Dược, người sao có thể giúp nàng kiếm tiền đâu, người cũng không phải không biết "

"Tiểu Tuyết, không nên nói nữa." Trầm Băng Nghi lạnh giọng đánh gãy, "Hắn làm cái gì quyết định, không liên quan gì đến chúng ta."

Mễ Tuyết muốn nói lại thôi, chỉ có thể hung hăng nhìn chằm chằm Lâm Kỳ, tựa hồ nếu đem nàng nuốt mất đồng dạng.

"Tiểu Tuyết, người không nên tức giận a, ta chỉ là cùng người tỷ phu hợp tác, cũng không phải cướp đi tỷ phu người, người nói đúng đi, Băng Nghi?" Lâm Kỳ ngữ khí nhiều một tia khiêu khích hương vị.

"Đúng, ta còn chưa nói ta yêu cầu." Đường Dược nói.

"Cái kia dễ nói, người cứ mở miệng, ta sẽ không bạc đãi người." Lâm Kỳ hào phóng nói ra.

"Mỗi chữa cho tốt một người, người muốn thanh toán cho ta hai ngàn vạn." Đường Dược thần sắc bình tĩnh, liền như là nói một kiện lại bình thường bất quá sự tình.

Nhưng mà, Lâm Kỳ lại nộ, mà lại là giận quá thành cười: "Người nói đùa sao, ta cho người hai ngàn còn tạm được."

"Nếu như người không chịu hợp tác coi như, người có thể tiếp tục bán ngực đệm a, thứ này cũng hết sức kiếm tiền." Đường Dược nhún nhún vai, căn bản không cảm thấy từ bỏ hợp tác có cái gì tiếc nuối.

Lâm Kỳ âm trầm trừng mắt Đường Dược, nàng đã nhìn ra, Đường Dược căn bản không thành ý cùng với nàng hợp tác, cái này căn bản là coi nàng là khi đùa nghịch mà thôi!

"Đúng, người ngực đệm lộ ra một điểm, Lâm Kỳ tiểu thư, đã người cũng mang thứ này, sao không tự mình làm người phát ngôn đâu?" Đường Dược tiểu dung như dao, lãnh ý bức người, "Bất quá ta phải nhắc nhở người một câu, loại này si-lic mù cao su ngực đệm với thân thể là có nhất định tác dụng phụ, nếu như ta không đoán sai, người cần phải thường xuyên cảm giác được bộ ngực sưng, nhưng lại không thấy biến lớn, đó cũng không phải hai lần trưởng thành, chỉ là si-lic mù cao su trở ngại bài mồ hôi mà thôi, thời gian lâu dài, thậm chí sẽ khiến tuyến sữa tăng sinh."

"Không cần người dạy!" Lâm Kỳ bận bịu đem lộ ra ngực đệm một góc nhét trở về, lạnh như băng với Trầm Băng Nghi lưu lại một câu, "Trầm Băng Nghi, ta lần này trở về, chính là vì đánh bại người tập đoàn, liền từ nơi này ngực đệm bắt đầu!"

Nói xong, Lâm Kỳ liền rời đi biệt thự.

Đường Dược lại bị nàng lưu lại khiêu chiến cho điểm tình, tràn đầy tự tin nói: "Ta nghĩ đến một cái kiếm tiền tốt biện pháp, có muốn nghe hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Đấu y!

Trầm Băng Nghi đối với cái này tựa hồ không có gì hứng thú, cầm trước đó Đường Dược đưa nàng thả ngọc tử, đầy mắt Hoan Hi thường thức.

Mà Mễ Tuyết thì là rất phối hợp địa lại gần: "Đường Dược, là cái biện pháp gì a?"

"Nếu như ta đem ngực lớn phương pháp bán đi, chẳng phải kiếm nhiều tiền sao?" Đường Dược cười nói, mặc dù hắn đem Lâm Kỳ đùa nghịch xoay quanh, nhưng hắn vẫn là từ Lâm Kỳ mời trong, đạt được một tia cảm ngộ.

Trên cái thế giới này, dùng tiền tới giảm người hiệu quả, tựa hồ so với nắm đấm muốn tiết kiệm lực nhiều a!

Mà còn rất nhiều phương diện đều cần dùng tiền, hắn với tư cách Trầm Băng Nghi dạng này một cái đem cửa về sau vị hôn phu, nếu như ngay cả tiền loại này đặt chân xã hội nhu cầu cơ bản đều không có, cái kia dùng cái gì cưới Trầm Băng Nghi đâu?

Cho nên tại hán khí chạy Lâm Kỳ một sát na, cũng làm ra một cái quyết định, cái kia chính là, hán muốn kiểm đến đếm cũng đếm không xuể tiền!

Trầm Băng Nghi hừ một tiếng, không chút lưu tình đổ xuống một chậu nước lạnh: "Đó là cái rất ngây thơ ý nghĩ!"

"Băng Nghi, không đến mức đánh như vậy kích người đi." Đường Dược cười khò.

"Kỳ thật ta cũng cảm thấy rất ngây thơ." Mễ Tuyết le lưỡi, hi hi cười một tiếng, "Người là võ thuật cao thủ, cũng là y thuật cao thủ, thế nhưng là người tuyệt đối không phải kinh thương cao thủ a!"

"Giải thích thế nào?" Đường Dược khốn hoặc nói.

"Bán đi phương pháp xác thực sẽ cho người mang đến một bút không ít thu nhập, nhưng cũng sợ là, từ nay về sau người liền không thể lại dùng loại phương pháp này." Trầm Băng Nghi tùy ý giải thích nói, ánh mắt vẫn như cũ không rời đi trong tay thỏ ngọc tử.

Đường Dược bưng tỉnh đại ngộ.

Xem ra chính mình tại kinh thương phương diện xác thực còn cần tạo hình a!

Nhưng không biết không có nghĩa là không thông minh, Đường Dược đảo mắt vừa nghĩ, lại đưa ra một cái khác phương án: "Vậy ta đem ngực lớn sản phẩm bán đi đâu?"

"Người có thể đẩy ra sản phẩm sao?" Trầm Băng Nghi nhãn tình sáng lên, lập tức thả tay xuống trong thỏ ngọc tử, không chớp mắt nhìn chăm chăm Đường Dược.

Loại này nhận hết chủ mục cảm giác, Đường Dược rất là hưởng thụ, hán đắc ý cười cười, nói: "Cái kia đương nhiên, thật sự cho rằng ta liền dựa vào một môn Tứ Tượng thần châm ăn cơm?"

"Hiệu quả kia như thế nào đây?" Trầm Băng Nghi không kịp chờ đợi nói.

"So ra kém Tứ Tượng thần châm, nhưng cũng nói qua được."

"Người mau chóng làm một phần hàng mẫu cho ta." Trầm Băng Nghi như thế nhiệt tình thái độ, để Đường Dược có chút hơi ngạc nhiên, nhưng nhìn nàng bộ dáng, liền biết rõ ở trong đó rất có làm đầu, Đường Dược sáng khoái nói, "Tốt, ngày mai cho người."

Theo sát lấy, Trầm Băng Nghi liền chui vào trong phòng ngủ mình, không biết tại nghiên cứu thứ gì.

"Tỷ ta thật lâu không có như thế có nhiệt tình." Mễ Tuyết phát ra một tiếng cảm khái, "Có lẽ người ngực lớn sản phẩm, có thể làm cho tỷ ta sự nghiệp nâng cao một bước đâu."

"Lại nói ta còn không biết nàng đến cùng là làm cái gì đây." Đường Dược nói, chính mình với vị hôn thê giống như không phải quá hiểu a!

"Nàng mỹ dung trung tâm là trong Nam thị mỹ dung ngành nghề người nổi bật, trọng yếu nhất là, nàng có thể có như thế hoá mắt thành tích, cùng với nàng bối cảnh không có chút quan hệ nào, lúc trước nàng xông sự nghiệp thời điểm, căn bản không ai biết rõ nàng là bên ngoài Công Tôn nữ." Nói lên những này, thật giống như những cái kia vinh quang là thuộc về Mễ Tuyết, trên mặt nàng tràn ngập kiêu ngạo.

Đường Dược gật gật đầu, trong mắt lại lóe ra như có điều suy nghĩ quang mang.

Sau đó thời gian, Đường Dược trong phòng ngủ tu luyện một trận Thiên dương khí, thấy không có gì tiến bộ về sau, đưa một hồi điện thoại, liền đi tắm rửa đi ngủ.

Ngày kế tiếp, mặc dù trường học không có lớp, Đường Dược nghĩ thừa dịp thời gian này đi mua dược liệu, nhưng Mễ Tuyết vẫn là đem Đường Dược ngành sinh sinh kéo đến trong trường học.

Đến mức lý do, thì là Mễ Tuyết lại báo danh một cái thủ công xã, muốn đi tham gia câu lạc bộ hoạt động.

Bồi tiếp Mễ Tuyết đi vào thủ công xã trong phòng học, Đường Dược mới im lặng phát hiện, cái này cái gọi là câu lạc bộ hoạt động, dĩ nhiên là muốn bọn hán những này sinh viên đại học năm nhất học tập như thế nào cắt giấy.

Đường Dược cảm thấy cái này thực sự buồn tẻ vô cùng, mà còn thủ công xã trong cũng là thuần một sắc muội tử, căn bản sẽ không có người khi dễ Mễ Tuyết, hán tại Mễ Tuyết bên cạnh ngồi một hồi, liền tìm lý do bỏ chạy, chạy đến trong hành lang đi dạo lên.

"Thủ công xã muội tử phổ biến chất lượng thấp chút a." Đường Dược một bên cảm khái, vừa quan sát cùng mình gặp thoáng qua nữ sinh, đang mong đợi có thể đụng tới một vị nào đó giáo hoa, tới một lần mỹ diệu gặp gỡ bất ngờ.

Nhưng hán hôm nay tựa hồ là công tới cực điểm, đừng nói giáo hoa, liền ngay cả một cái có thể được xưng là phổ thông nữ hài đều không có nhìn thấy.

"Mọi người đều biết, Tây y ở trong nước phát triển cực kỳ cấp tốc, nhất là những năm gần đây, danh tiếng đã hoàn toàn áp đảo Trung y, nguyên nhân là

cái gì, cũng là bởi vì Tây y thấy hiệu quả nhanh, cái này Trung y mãi mãi cũng so ra kém."

Đang nhàn nhã dạo bước ở giữa, Đường Dược đột nhiên nghe thấy bên cạnh trong phòng học truyền đến giảng bài âm thanh, chỉ bắt quá, mỗi một câu đều giống như cưa Mộc phát ra âm thanh đồng dạng, để hắn cảm thấy chói tai vô cùng.

"Quý nói cho người, Tây y so với Trung y thấy hiệu quả nhanh?" Đường Dược không nói hai lời, một cước đá tung cửa, chầm chọc nói.

Toàn bộ phòng học người đều một mặt đưa mắt nhìn xem hắn.

Cái này lấy ở đâu nhị hàng, đầu óc tú đâu a?

Cái này mọi người thống nhất ý nghĩ.

Mà đứng tại bực giảng người lão sư kia, cũng hơi kinh giật mình, chẳng qua là khi hắn thấy rõ Sở Đường Dược tướng mạo lúc, trong mắt lại thâm thấu ra âm trầm hương vị.

"Người thế nào tại cái này?" Chu Địa cơ hồ là từ trong hàm răng phát ra âm thanh, sắc mặt nộ đỏ nhìn xem Đường Dược.

"Nguyên lai là người a, có thể coi là người bại trong tay ta, cũng không đến mức như thế cừu thị Trung y a?" Đường Dược cũng không nghĩ tới, tại quân đội đại viện gặp qua Chu Địa, vậy mà lại là trong nam đại học y học hệ lão sư.

Mà trong phòng học học sinh, tất cả đều từ đưa mắt ánh mắt, biến thành kinh ngạc ánh mắt. Chu Địa thế nhưng là phó giáo sư cấp bậc lão sư, mà còn nghe nói hắn xuất thân từ y học thế gia, tiền đồ bất khả hạn lượng.

Liên là như thế một cái y học giới thiên chi kiêu tử, đã từng thua với trước mắt như thế cái học sinh bình thường?

Trọng yếu nhất là, Chu Địa bị hắn nói nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng không có bất kỳ phản bác nào, nhìn ra được, cái kia là ngậm đồng ý a!

Đám người nhìn về phía Đường Dược kinh ngạc ánh mắt, lập tức lại biến thành ánh mắt sùng bái, thậm chí còn có một phần nhỏ người nhận ra Đường Dược, nhao nhao nghị luận nói hắn liên là đem chính giáo nơi chủ nhiệm Chu Thanh tra tấn xoay quanh cái kia anh hùng, trong lúc nhất thời, Đường Dược trong phòng học rốt cuộc thành giống như quần tinh vây quanh vàng trắng tồn tại.

Thẳng đến một thanh âm xuất hiện, loại này cách cục mới bị đánh phá: "Đường Dược, người thiếu tại quý kia chuyện hết bài này đến bài khác, Chu lão sư là phó giáo sư cấp bậc, người mới một học sinh, vẫn là tài chính hệ, có tư cách gì nói loại lời này."

Đường Dược sững sờ, ngậm cười khô, thế giới đến cùng có bao nhiêu nhỏ, khắp nơi đều có người quen a!

Nói lời này dĩ nhiên là Ngụy Tác!

"Ai quy định tài chính hệ học sinh không thể dựa vào y thuật đánh bại phó giáo sư lão sư? Người rõ ràng là y học hệ học sinh không phải cũng như cũ làm nhảy cầu xã trường sao?" Đường Dược tức giận nói ra.

Ngụy Tác ăn một xep, khí xiết chặt nắm đấm, nói với Chu Địa: "Chu lão sư, hắn hôm qua tại ta nhảy cầu xã liên gây không ít loạn, hôm nay lại muốn đánh nhiều người đi học, người nhất định phải hảo hảo trừng phạt hắn!"

"Ngụy Tác, người ngồi xuống trước đã, ta tự có chủ trương." Có Ngụy Tác vì chính mình tăng thanh thế, Chu Địa cũng dần dần tỉnh táo lại, nói với Đường Dược, "Ta nói Tây y so với Trung y thấy hiệu quả nhanh, cái này công nhận sự tình, chẳng lẽ người có ý kiến?"

Các bạn học tỉ mỉ nghĩ lại, cảm thấy cũng đúng, nhìn về phía Đường Dược ánh mắt cũng nhiều không ít chất vấn.

Vậy mà cho rằng Trung y so với Tây y thấy hiệu quả nhanh, phạm loại này thường thức tính sai lầm, làm sao có thể tại y thuật lên thắng được qua Chu Địa?

"Tại thấy hiệu quả nhanh chậm lên, Tây y tốc độ đã hình thành thì không thay đổi, mà Trung y có nhanh có chậm, nhất là một chút thần kỳ Trung y y thuật, có thể đạt tới nhanh hơn Tây y hiệu quả, cho nên ta nói trung y thấy hiệu quả càng nhanh!" Đường Dược lý trực khí tráng nói, hắn cũng không phải không nên tại trung y cùng Tây y ai mạnh ai yếu lên đánh nhau, mà là hắn vừa nghe đến Chu Địa chán ghét Trung y ngữ khí, đã cảm thấy giận không chỗ phát tiết.

Trung y là quốc thuật, ngay cả quốc thuật đều không nhận người, không đánh mặt giữ lại hắn làm gì?

Chu Địa không nghĩ tới Đường Dược như thế am hiểu lời lẽ sắc bén, trong lúc nhất thời nói không lại hắn, chỉ vào trong phòng học đồng học: "Đã như vậy, người có hay không đảm lượng cùng ta so thử một chút, dùng chúng ta thắng bại tới quyết định Trung y cùng Tây y cái nào thấy hiệu quả càng nhanh."

"Tùy tiện, đuổi giết thời gian cũng không tệ." Đường Dược đang lo không địa phương tiêu khiển thời gian, Chu Địa sẽ đưa lên môn muốn cùng hắn tỷ thí, có sao mà không làm đâu?

So với Đường Dược không quan trọng, Chu Địa bởi vì sớm tại Trầm Băng Nghi trước mặt bại bởi Đường Dược mà ghen một hơi, thời khắc đều nghĩ

đến có thể tại đại chúng trước mặt đánh tan Đường Dược, hiện tại đến cơ hội này, thì là trận địa sẵn sàng đón quân địch, trong mắt cơ hồ đều có thể phun ra lửa.

"Vừa lúc Lưu Hiểu Tĩnh đồng học nói với ta thân thể nàng không quá dễ chịu, chúng ta liền so với ai khác có thể càng mau trị tội hơn tốt nàng thể nào?" Chu Địa chỉ hướng một cái sắc mặt trắng bệch nữ hài nói ra.

Đường Dược cũng thuận phương hướng nhìn sang, cau mày nói: "Nàng dạ dày quận đau rất nghiêm trọng, ngươi nếu biết thân thể nàng không thoải mái, vì cái gì không trước đó thay nàng trị liệu đâu?"

Chu Địa bị nói đến sững sờ, cắn răng nói: "Ngươi không được nói sang chuyện khác, ta trước nói cho ngươi, ta phương pháp trị liệu là uống thuốc, nếu như ngươi cũng nên cho nàng phục dụng thuốc Đông y chuyện, nhất định phải tìm tới những bệnh nhân khác, nếu không chúng ta không có cách nào xác định là ai phương pháp sinh ra hiệu dụng."

"Không cần thiết phiền toái như vậy!" Đường Dược đi hướng Lưu Hiểu Tĩnh, thông dong nói, "ngươi đại khái có thể nói ra thuốc tây trị liệu thời gian, đã như vậy, liền khỏi phải cho nàng phục dụng thuốc tây, cái bảo giờ ở giữa liền có thể!"

"Chẳng lẽ ta muốn nhìn đến ngươi dùng thấy hiệu quả chậm hơn Trung y vì nàng trị liệu?" Chu Địa đem trừng mắt, nói nghĩa chính ngôn từ.

Đường Dược quay đầu phiết hẳn một chút, khinh thường nói: "Ta nói qua, Trung y thấy hiệu quả càng nhanh!"

"Hừ, vậy thì tốt, đã ngươi có lòng tin như vậy, chúng ta sao không sau tiên đặt cược, nếu như ngươi thua, liền muốn tại Băng Nghi trước mặt thừa nhận ngươi thua với ta Chu Địa." Đang khi nói chuyện, Chu Địa khoe miệng hiện lên một tia cười tà, hẳn biết rõ, chỉ cần Đường Dược đáp ứng, liền triệt để rơi vào chính mình đào trong cạm bẫy!

"Vậy nếu như ngươi thua, liền tại bọn hắn trước mặt thừa nhận ngươi là thẹn hù." Đường Dược mắng trả lại, cùng hắn so với ai khác càng Âm, thật đúng là không người là đối thủ của hắn.

Chu Địa sắc mặt cứng đờ, hỏi tường lại tại quân đội đại viện đi ra khứu, trong lòng lửa càng là vọt cao một trượng, hung hăng nói: "Ta để nàng phục dụng áo mỹ kéo tọa, trong vòng hai mươi phút, liền có thể để nàng dạ dày quận đau đạt được làm dịu."

"Hai mươi phút cũng đáng được khoe khoang, thật phục ngươi." Đường Dược cười nói, theo sát lấy đi đến Lưu Hiểu Tĩnh bên người, vịn nàng ngồi thẳng thân thể, "Duy trì buông lỏng, ta sẽ giúp ngươi định chỉ đau đớn."

"Ta ta có thể ăn Chu lão sư được sao?" Lưu Hiểu Tĩnh vẫn là không quá tin tưởng Đường Dược năng lực, gian nan nói câu, cũng hướng Chu Địa đầu đi cầu trợ ánh mắt.

Cứ như vậy, Chu Địa càng thêm đắc ý, phảng phất đã lấy được trận này đấu y thắng lợi, trên mặt nhộn nhạo ý cười.

Đường Dược sâu thở dài: "Xem ra ngươi chịu Tây y độc hại rất sâu a."

Vừa dứt lời, hắn liền nhắc lên Lưu Hiểu Tĩnh áo, tay phải nhanh chóng chui vào.

Lần này đem tất cả mọi người nhìn ngốc.

Nhất là Ngụy Tác phản ứng tối đại, hắn vọt đứng lên, vẫn suất nữa đụng phải trước người cái bàn, nổi giận mắng: "Con mẹ nó ngươi không muốn sống, ngay cả ta bạn gái cũng dám động!"

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Đông phương Thánh!

Đường Dược mặc kệ hắn, một cái tay tại Lưu Hiểu Tĩnh bóng loáng trên bụng có tiết tấu địa ấn lấy, vẫn không quên với bên cạnh nói ra: "Ai có thể hỗ trợ tính một ít thời gian?"

"A, ta tới!" Có người nghênh hợp âm thanh, lại là không chút hoang mang địa lấy điện thoại di động ra, mở ra đồng hồ bấm giây công năng, hắn căn bản không tin tưởng Đường Dược có thể tại trong vòng 20 phút chữa cho tốt Lưu Hiểu Tĩnh, cho nên động tác Trì hoãn rất nhiều.

Chỉ là, còn không qua một phút đồng hồ, liền có người ngạc nhiên hô: "Hiệu Tĩnh sắc mặt giống như biến tốt."

Tất cả mọi người là một cái giật mình, nhao nhao chen chúc tiến lên, đánh giá đến hiện tại Lưu Hiểu Tĩnh.

Cái thấy mặt nàng sắc không còn là giấy màu tái nhợt, mà là khôi phục hơi hồng nhuận phon phớt, con mắt cũng toả sáng không ít quang mang, không còn là trống rỗng vô thần.

"Người cảm thấy thế nào?" Đường Dược nắm tay lấy ra, giúp Lưu Hiểu Tĩnh chỉnh lý tốt hơi không ngay ngắn áo.

Lưu Hiểu Tĩnh có chút thất lạc mà nhìn xem hắn, mím chặt bờ môi, thử dò xét nói: "Cái này xong sao?"

"Ừm, kết thúc." Đường Dược cười nói.

"Thế nhưng là ta muốn cho người giúp ta nhiều theo một hồi." Lưu Hiểu Tĩnh ngượng ngùng cúi đầu, dùng con muỗi thanh âm nói ra, "Người theo cho ta hết sức dễ chịu, tựa như là tựa như là cao ~ triều đồng dạng."

Đường Dược yên lặng im lặng.

Cô nàng này cũng quá bá khí, loại thiên tài này đồng dạng hình dung từ, nàng là thế nào nghĩ ra được?

Lúc đầu Đường Dược cảm thấy mình chỉ là làm lần hết sức phổ thông xoa bóp, nhưng bị nàng kiểu nói này, cũng cảm thấy chính mình vừa mới với Lưu Hiểu Tĩnh làm trị liệu, tựa hồ có chút không thích hợp.

Mà Ngụy Tác cơ hồ đã muốn nuốt mất hắn, gương nanh múa vuốt xông lại, đưa tay liền muốn đánh, lại bị bên cạnh đồng học kéo lại, lúc này mới kết thúc cái này Tiểu tiểu Cha công.

"Lần này trị liệu bao lâu thời gian?" Đường Dược quay về tính theo thời gian tên kia đồng học nói ra.

"A?" Bạn học kia hoàn toàn quên việc này, vội vàng nhìn về phía điện thoại, lại là cả kinh ngay cả lời đều nói không lưu loát, "Chỉ dùng chỉ dùng năm phút đồng hồ."

Trên thực tế, nếu không phải hắn lè mà lè mè, có lẽ chỉ dùng ba phút cũng không đến.

So với Chu Địa nói tới hai mươi phút, Đường Dược có thể nói là toàn thắng!

"Điều đó không có khả năng!" Chu Địa tại thắng lợi cảm giác trong đám chìm mới chỉ có năm phút đồng hồ, liền bị Đường Dược gọi như thế một cái bồn lớn nước lạnh, lập tức không hài lòng địa kêu la, "Người đây rõ ràng là trùng hợp, chỉ bất quá Hiểu Tĩnh dạ dày quận đau không có nghiêm trọng như vậy, vừa lúc tại người xoa bóp thời điểm không đau mà thôi!"

"Không phải, ta trước đó làm qua kiểm tra, ngao mạn tính viêm dạ dày rất nghiêm trọng, mỗi một lần quận đau, cũng sẽ tiếp tục hai đến ba giờ thời gian, nếu như không phải hắn, ta hiện tại khẳng định còn tại đau." Không cần Đường Dược giải thích, Lưu Hiểu Tĩnh liền chủ động đánh nát Chu Địa giải thích.

"Đúng vậy a, Chu lão sư, không có khả năng trùng hợp như vậy chứ."

"Chu lão sư, cái kia không phải người không chịu chịu thua, cho nên mới nói như vậy?"

Những học sinh kia cũng nhìn ra Chu Địa là đùn sôi con vịt —— liền còn lại mạnh miệng, từng cái nghị luận lên.

Dù sao Đường Dược giống như bọn hắn cũng là học sinh, nhìn thấy có học sinh đánh bại lão sư, đối bọn hắn mà nói, cũng là hết sức thoải mái một việc!

"Im miệng!" Chu Địa quát lớn.

Các học sinh chê cười im miệng, lại là đối Chu Địa lại không một tia kính ý.

"Ta cảm thấy, tranh tài kết quả không có gì tốt tranh luận, người cứ nói đi Chu lão sư?" Đường Dược híp mắt hỏi.

"Người thắng!" Chu Địa sắc mặt âm trầm, thanh âm chua xót nói.

"Vậy là người không phải nên thực hiện trước đó tiền đặt cược đâu?" Đường Dược vừa nói xong, các học sinh tất cả đều vênh tai, chờ đợi Chu Địa tại trước mặt bọn hắn thừa nhận chính mình thẹn hù.

Lúc này Chu Địa, cảm thấy trên mặt nóng bỏng, giống như là bị trùng điệp tát một bàn tay, hắn một mặt sốt ruột địa nói ra: "Đường Dược, nói cho cùng ta là người lão sư, người cần gì phải đuổi tận giết tuyệt!"

"Mới vừa rồi là chết không nhận thua, hiện tại bắt đầu làm dáng sĩ diện đúng không?" Đường Dược giọng nói vừa chuyển, trở nên lạnh lẽo, "Trên thực tế, ta đối với người có thừa nhận hay không thẹn hù không có nửa điểm hứng thú, bởi vì người vốn là thẹn hù, ta sợ dĩ làm như vậy, là nghĩ trừng phạt người thân là một tên y học hệ lão sư, không nên để cho mình học sinh chịu đựng đau bụng nghe giảng bài, coi như không được nàng nghỉ bệnh, ít nhất phải giúp nàng trị liệu, dù là chỉ là đơn giản nhất một chén nước nóng!"

Đường Dược trong lúc nói chuyện, hai đầu lông mày phảng phất tàn mát ra một cổ ngạo nhân khí thế, áp Chu Địa không ngóc đầu lên được.

"Nói hay lắm!"

Một cái to thanh âm đột nhiên vang lên.

Cửa phòng học lần nữa bị người đẩy ra, xuất hiện ở trước mắt mọi người, là một tên người mặc cổ phác đường trang, hạc phát đồng nhan lão giả, nhìn qua đại khái đến có bảy mươi tuổi!

Nhìn thấy tên lão giả này thời điểm, Chu Địa mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

"Đồng Phương giáo sư, ngài lúc nào trở về." Chu Địa tất cung tất kính nói.

"Sáng nay liền trở lại." Lão giả không giận tự uy, nghiêm túc nói ra, "Chu Địa, Thần Châu có câu chuyện xưa, thầy thuốc tám lòng của cha mẹ, cấp bách người bệnh chỗ cấp bách, ngươi cũng quên sao?"

"Ta biết sai." Đối mặt lão giả, Chu Địa không có quái đản cùng kiêu căng, chỉ còn lại có xấu hổ cùng cung kính.

Đường Dược nhìn ra, tên lão giả này khẳng định ở trung nam đại học có cực cao địa vị, hơn nữa nhìn hấn trong lúc phát tay, giống như là tập qua Trung y dưỡng sinh chỉ pháp, chẳng lẽ lại hấn là cái trung y?

"Ta gọi đồng phương Thánh, là Trung y chuyên nghiệp khách tọa giáo sư." Tựa hồ là nhìn ra Đường Dược suy nghĩ, đồng phương Thánh Chủ động giới thiệu chính mình.

Đường Dược gật gật đầu.

"Ngươi cùng Tiểu Chu tiền đặt cược, ta đại khái đều nghe rõ, hi vọng ngươi có thể bán ta cái mặt mũi, thả hấn lần này đi." Đồng phương Thánh mặt lộ vẻ tiếu dung, cứ việc nói lúc về mặt bình thường, nhưng người hữu tâm vẫn là nghe đi ra, hấn là vì Chu Địa hướng Đường Dược cầu tình.

Lập tức, Chu Địa cùng Đường Dược thân phận càng thêm khó bề phân biệt lên.

Hai người trẻ tuổi, dựa vào cái gì đặt được trong nam đại học đệ nhất giáo sư y khoa coi trọng?

"Ta có thể cho lão tiên sinh mặt mũi này, nhưng ta cần cái lý do." Đường Dược nhìn về phía Chu Địa, mặt lộ ra trào phúng, "Loại người này không xứng làm y sinh."

"Lý do nha, có hai cái." Với Đường Dược lạnh lẽo cứng rắn thái độ, đồng phương Thánh chẳng cảm thấy sinh khí, mà là cười nói, "Đầu tiên là bởi vì hấn là người Chu gia, phần này mặt mũi ta không thể không cho, thứ hai là ngươi khí thế khinh người, phải học được thu liễm."

Đường Dược liền giật mình, âm thầm suy tư đồng phương thánh sở ngôn thâm ý.

Một lát, Đường Dược thu hồi lăng lệ ánh mắt, lần nữa khôi phục lạnh nhạt: "Ta buông tha hấn."

"Cái này đúng." Đồng phương Thánh hướng hấn đầu đi tán thưởng ánh mắt, lập tức với Chu Địa nói, "Đường Dược đồng học y thuật tinh xảo, y đức càng hơn ngươi gấp trăm lần, ngươi muốn bao nhiêu hướng hấn học tập, về phần lão sư học sinh thân phận, lẽ ra không hề để tâm."

"Ta minh bạch." Chu Địa trốn qua một kiếp, liền vội vàng khom người nói ra.

"Đường Dược đồng học, có hứng thú hay không theo giúp ta lão đầu từ này nói mấy câu?" Đồng phương Thánh thượng trước hai bước, càng thêm tới gần Đường Dược một chút, lộ ra mười phần thân thiết.

Đường Dược với cái này mặt mũi hiền lành lão giả cũng rất có kính ý, không chút nghi ngại nói: "Có thể, lão đầu từ nhà ta nói qua, nhìn thấy tu dưỡng cực sâu lão trung y, bất luận y thuật, trước kính ba phần."

"Ha ha, có ý tứ!" Đồng phương Thánh cười to vài tiếng, chủ động nắm lấy Đường Dược cánh tay, cùng hấn cùng rời đi phòng học, chò chỉ còn hai người bọn họ lúc nói chuyện, mới vội vàng hỏi, "Ngươi có thể hay không nói cho ta biết, sư phó ngươi danh tự?"

"Ách, ta từ nhỏ đã để hấn lão đầu từ, không nghe hấn nói qua danh tự a." Đường Dược đương nhiên nói.

"Vậy được rồi." Đồng phương Thánh hơi có vẻ thất vọng, theo sát lấy hỏi, "Vậy ta hỏi ngươi vấn đề thứ hai, ngươi lưu cho Hiệu trưởng châm pháp, là Tử Tạng thần châm sao?"

"Vâng." Đường Dược thành thật trả lời.

Chắc hấn, vì Hiệu trưởng thi châm Trung y, liền là trước mắt đồng phương Thánh lão tiên sinh.

Đồng phương Thánh nghe xong, đúng là một mặt kích động, trong mắt thậm chí còn lóe ra mấy sợi óng ánh, không ngừng mà nói một mình: "Nguyên lai

Tứ Tượng thần châm thật tồn tại."

"Cái kia châm pháp chỉ là Tứ Tượng thần châm trong cơ sở nhất bộ phận, nếu như lão tiên sinh muốn nhìn, ta có thể đem tứ châm đều dùng đi ra." Đường Dược vừa cười vừa nói, hẳn biết rõ Tứ Tượng thần châm đối với một tên Trung y tới nói đại biểu cho cái gì, cho nên cũng không tăng tư.

Mà còn, hẳn còn có chính mình tiểu tư tâm.

"Người có thể làm được như thế hào phóng, ngược lại là vượt quá ta dự kiến." Đông phương thánh ý bên ngoài liếc hẳn một cái, nhưng từ hẳn trong ánh mắt phát hiện những vật khác, một chút suy nghĩ, cười nói, "Người có phải hay không muốn theo ta nhắc tới điều kiện gì a?"

"Ách, bị ngài nhìn ra." Đường Dược cười mĩa, không tự giác sờ sờ cái ót, "Ta là nghĩ khai phát một cái chữa bệnh dược vật, chỉ là tra tư liệu mới phát hiện, nghĩ đại quy mô sản xuất, cần phê số cái gì, phương diện này ta không hiểu rõ lắm, hi vọng lão tiên sinh có thể giúp một chút ta."

Hôm qua nói ra kiếm tiền đại kế về sau, lại bị Trầm Băng Nghi không chút khách khí khinh bỉ, cái này khiến Đường Dược rất bị dả kích, cũng trên điện thoại đi động tìm đọc không ít liên quan tới sản xuất dược vật tri thức, xem như bù lại một trận, cuối cùng hiểu trong đó chương trình.

"Là dạng gì chữa bệnh dược vật." Đông phương Thánh cảm thấy hứng thú hỏi.

"Ngực lớn sản phẩm." Đường Dược cười hắc hắc, đều không nói trong

"Tuổi còn nhỏ, thế nào đối với phương diện này cảm thấy hứng thú?" Đông phương Thánh hơi cau mày, ần ần có một ít không vui.

"Cái này ngài vừa cũng nói, cấp bách người bệnh chỗ cấp bách, rộng rãi mỹ nữ đối với mình cup cũng sẽ có bất mãn, cho nên ta cảm thấy, đây coi như là lửa sém lông mày vấn đề." Đường Dược nói đường hoàng, như là chính nghĩa vệ sĩ, "Chúng ta muốn đối xử như nhau."

Đông phương Thánh bị hẳn cho vòng vào đi, sững sờ một hồi, nhin không được cười ha ha: "Ta thật sự là càng ngày càng thích người!"

"Ta với đồng tính không hứng thú." Đường Dược nghĩa chính ngôn từ nói.

Một phen trò đùa qua đi, đông phương Thánh nhưng lại hỏi: "Đã người muốn khai phát ngực lớn sản phẩm, cái kia phối phương làm tốt a, không được nói với ta, người muốn làm là trên thị trường những cái kia tuyên truyền lớn hơn công hiệu hư giả dược vật, nếu là như vậy, ta tuyệt đối sẽ không giúp người."

"Yên tâm đi, ta phối phương khẳng định sẽ tạo phúc ngàn vạn mỹ nữ." Đường Dược vỗ ngực, một bộ tính trước kỹ càng bộ dáng.

"Khoác lác không phải bản sự, người trước tiên đem dược liệu mua đủ, chế tạo ra hàng mẫu để cho ta nhìn xem." Đông phương Thánh cũng bị chọc cười, trêu chọc một câu.

"Hai nhà chúng ta nghĩ cùng nhau đi, ta đang định sau khi tan học đi mua dược liệu, chỉ bất quá nơi nào bán, ta cũng không rõ ràng, cho nên" nói quanh co ở giữa, Đường Dược lại là đem cái này vấn đề trực tiếp ném cho đông phương Thánh.

Bất đắc dĩ cười cười, đông phương Thánh đành phải nói ra: "Đã như vậy, ta liền giúp người dược liệu chuẩn bị đầy đủ, nhưng ta đem lời trước đặt ở chỗ này, người nhất định phải cho ta giao nộp quá Quan dược vật, nếu không ta cái gì cũng sẽ không sẽ giúp người."

Đường Dược trịnh trọng gật gật đầu, trong lòng lại là dương dương đắc ý.

Hiện tại vạn sự sẵn sàng, chỉ thiếu chính mình thuốc ngực lớn!

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Ngọc phong lộ!

Chờ Đông Phương Thánh cầm tới Đường Dược liệt hảo dược tài danh sách lúc, lại cầm tờ giấy kia, suy nghĩ xuất thần.

Phía trên mỗi một loại dược liệu hẳn đều biết, nhưng những dược liệu này đồng thời xuất hiện thời điểm, hẳn lại không biết.

Không phải dược liệu trân quý, mà là bọn chúng quá phổ thông!

Phổ thông cơ hồ Thiên Kiều phía dưới kẻ lang thang đều có thể mua được.

"Đường Dược, ta nói qua chuyện, ngươi cũng quên mất quá nhanh!" Đông Phương Thánh buông xuống danh sách, mặt lộ vẻ vẻ phần nộ, "Phía trên này viết được liệu trong, trừ phong mật xem như không sai, những khác được liệu quả thực quá giá rẻ, dùng loại này nguyên vật liệu chế được, ngươi không phải quyền tiền là cái gì?"

Đường Dược cười cười, hóa ra lão già này là cảm thấy mình chọn trúng được liệu quá tiện nghi mới có thể một bầu nhiệt huyết, hấn ung dung giải thích nói: "Giảng dạy, ngươi hiểu lầm, cũng không phải là ta muốn quyền tiền, những này xác thực chính là ta cần nguyên vật liệu, đôi những khác được liệu, còn chưa nhất định có ta muốn hiệu quả đâu."

Đông Phương Thánh bị nói đến sừng sốt, nghi ngờ nhìn chăm chăm Đường Dược hồi lâu, lúc này mới lúng túng nói: "Dùng những được liệu này thật có thể chế tạo ra hiệu quả tốt đẹp thuốc ngực lớn?"

"Đương nhiên, ngài còn không tin ta a?" Đường Dược tự tin nháy mắt mấy cái.

"Vậy thì tốt, ta cái này người liên hệ chuẩn bị được liệu, ngươi cần bao lâu có thể đem được chế ra?" Nhìn xem Đường Dược tính trước kỹ càng bộ dáng, Đông Phương Thánh cũng cảm thấy mong đợi.

Hắn theo nghề thuốc cả một đời, vẫn chưa bao giờ thấy qua dùng loại này giá rẻ phương thuốc chế tạo ra hiệu quả kinh người được vật đâu!

Chỉ chớp lát sau, liền có người gọi điện thoại tới, nói đã chuẩn bị kỹ càng được liệu, đều đưa đến Đông Phương Thánh trong văn phòng.

Đề điện thoại xuống, Đông Phương Thánh hưng phấn nói: "Đi, hiện tại liền cho ta bọc lộ tài năng đi!"

"Được." Đường Dược cười nói, đi theo phía sau, hai người cấp tốc đi vào trong văn phòng, mặc dù trong nam đại học đại lực tôn sùng Tây y chuyên nghiệp, cũng không dám lười biếng Đông Phương Thánh vị này Trung y đại năng, hấn trong văn phòng cái gì cần có đều có, đừng nói Đường Dược cần thiết được liệu, Đường Dược thậm chí phát hiện vài cọng trăm năm nhân sâm.

"Ta chỗ này còn có thể đi." Đông Phương Thánh tâm tình cũng không tệ lắm, vẫn khoe khoang khoác lác, "Ngươi về sau muốn dùng được liệu chuyện, liền đến ta cái này cảm, quá cực phẩm được liệu không có, nhưng đồ tốt cũng không ít."

Đường Dược mỉm cười gật đầu, hấn không cảm thấy có cái gì qua ý chỗ, ngược lại trong lòng tự có tính toán, về sau sẽ hồi báo cho Đông Phương Thánh viễn siêu nơi này chỗ tốt.

Chọn lựa một chút phẩm tướng không sai thảo dược, Đường Dược đem bọn nó đều đầu vào đáy ném vào nồi đất, về phần thuốc dẫn, thì là những được liệu này bên trong tương đối mà nói sang quý nhất phong mật.

Chỉ bất quá, Đường Dược chế biến thuốc Đông y phương pháp, lại cùng chính quy chế biến phương pháp có chỗ bất đồng.

Tại nồi đất cùng hỏa lò ở giữa, Đường Dược lại giá một cái nồi, bên trong thịnh hơn phân nửa nồi nước, mà nồi đất thì là gác ở cái này nồi nấu trên.

Nói là chế biến, kỳ thật đến không bằng nói là chưng chế càng thêm xác thực một điểm.

Đông Phương Thánh mới đầu còn nửa tin nửa ngờ, cảm thấy Đường Dược không giống cái nghiêm túc chế được bộ dáng, nhưng nhìn một hồi, liền phát hiện trong đó một chút tinh diệu, như cái cầu học như khát học sinh đứng ở bên cạnh, vội vàng hỏi: "Ngươi cái này chẳng lẽ lại là phương pháp thủy luyện?"

"Giáo thụ ngươi nghe nói qua thủy luyện?" Đường Dược ngược lại là hơi kinh ngạc, "Ta nghe lão đầu từ nói phương pháp thủy luyện thất truyền thật lâu, thậm chí so với Tử Tượng thần châm còn muốn lâu."

"Không sai, trên thực tế thất truyền cũng không phải là phương pháp thủy luyện, mà là thích hợp dùng phương pháp thủy luyện phương thuốc, ta tại một chút cổ tịch lên nhìn thấy, cái này phương thuốc thường thường nhìn như bình thường, lại có thể sử dụng phương pháp thủy luyện kích phát ra khó có thể tưởng tượng hiệu dụng, Đường Dược, ngươi cho ta kinh hi thật sự là càng lúc càng lớn!" Đông Phương Thánh lộ ra không tên kích động, "mà còn ta thật muốn biết, trong miệng ngươi lão đầu từ đến tột cùng là thần thánh phương nào!"

"Ách "Đường Dược không khỏi bật cười, nếu như nói cho hấn biết, là lão đầu từ giáo hội chính mình kế tiếp già lão sư, hấn sẽ nghĩ như thế nào?

Chỉ chớp lát sau công phu, nồi đất bên trong truyền đến trận trận đôm đốp thanh âm, một cổ nhàn nhạt mùi thuốc tràn ngập mà đến.

Đường Dược sắc mặt trầm tĩnh, cảm xuống nồi đất, lại tiếp đến một chậu nước lạnh, rót cuộc trực tiếp đem nồi đất bỏ vào, nhất kinh làm lạnh, lập tức dâng lên vô số hơi nước, tùy theo càng thêm thấm vào ruột gan mùi thuốc tràn ra nồi đất.

"Thật sự là thần!" Đông Phương Thánh nhìn vui mừng không thôi, nhin không được nói, " trong sách ghi lại, phương pháp thủy luyện có thể hóa mộc nát thành thần kỳ, không nghĩ tới cái này dĩ nhiên là thật!"

Đối với cái này thuốc ngực lớn hiệu quả, Đông Phương Thánh đã tin bảy tám phần, so với những này, hấn càng thêm cảm thấy hứng thú, là tại Đường Dược trong thân thể chôn giấu thật sâu tinh diệu y thuật: "Đường Dược, ngươi còn biết những khác thích hợp phương pháp thủy luyện phương thuốc

sao?"

"Còn có hai ba loại, nhưng dược liệu cũng không tốt tìm, dù sao tại thời cổ khắp nơi có thể thấy được dược liệu, hiện tại khả năng đều trần quý vô cùng." Đường Dược chi tiết đáp, chờ nồi đất nhiệt độ triệt để làm lạnh về sau, lúc này mới cẩn thận mở ra cái nắp.

Trong nháy mắt, thuốc kia Hương triệt để trần ngập không trung, rót cuộc áp đảo bên trong nhà này khó ngửi thuốc Đông y hương vị, ôn nhuận nhu hòa, phảng phất nghe bên trên, đã cảm thấy tâm thần thanh thản.

Đông Phương Thánh vội vàng tiến tới, hương nồi đất trong vừa nhìn, con mắt phút chốc thẳng.

Bình thường tôi nói, chế biến xuất ngoại dùng thuốc Đông y, cũng sẽ hiện ra cao hình, nhưng cái này nồi đất trong, lại hiện ra canh hình, mà còn óng ánh sáng long lanh, phảng phất là tốt nhất dương chi bạch ngọc.

Đường Dược hải lòng gật gật đầu, nói ra: "Không nghĩ tới một lần liền thành công suất, mà còn chất lượng tốt như vậy, xem ra có truyền thụ cho ta áp trận, xác xuất thành công đều đề cao thật lớn."

"Ta giúp ngươi cái gì? Thiếu cho ta mạng mũi cao a." Tuy là nói như vậy, ngữ khí lại không nửa điểm trách cứ, Đông Phương Thánh giống như là bùng lầy một kiện giá trị liền thành hàng mỹ nghệ, cẩn thận từng li từng tí nâng lên nồi đất, "cái này thật sự là quá hoàn mỹ!"

Đường Dược cười cười, không cắt đứt đắm chìm trong đó Đông Phương Thánh, hẳn biết rõ, Đông Phương Thánh như thế khác thường, là bởi vì thực tình yêu quý Trung y.

"Hai ngày trước Hiệu trưởng vừa vận đưa ta cái không sai bình ngọc, dùng để chứa bọn chúng là không thể tốt hơn!" Đông Phương Thánh đem nồi đất buông xuống, vỗ ột một cái, bình tĩnh đại ngộ nói.

"Cũng quá lãng phí đi, tìm bình thủy tinh trang liền tốt." Đường Dược có chút dở khóc dở cười, luyện chế loại thuốc này chi phí không vượt qua được hai mươi khối tiền, lại phối bình ngọc đem chứa, cái kia không thành đại tài tiểu dụng?

Ai ngờ Đông Phương Thánh lại nguyệt hẳn một cái, không chút do dự tìm ra bình ngọc, đem nhóm này dược canh đều bỏ vào.

Cái kia bình ngọc nhìn qua xanh biếc tinh xảo, lại chứa cái này tuyết trắng dược canh, nhìn xem liền lên cấp bậc, bỗng đem dược canh giá trị đề cao gấp bội.

"Nói trở lại, ngươi còn không nói cho ta biết, này dược canh tên gọi cái gì đâu?" Bận rộn xong đây hết thảy về sau, Đông Phương Thánh lúc này mới nghĩ đến.

"Lão đầu tử nói cái này gọi ngọc lớn cao, ta cảm thấy thật không có phẩm, liền cho nó cái danh tự, gọi Ngọc phong lộ." Đường Dược nói.

"Tên rất hay!" Đông Phương Thánh lập tức khen không dứt miệng.

Lúc này, Đường Dược điện thoại bỗng nhiên vang lên, hẳn móc ra vừa nhìn, Mễ Tuyết tiểu dung ở trên màn ảnh xán lạn nở rộ, không khỏi ở giữa, Đường Dược cũng lộ ra từng tia từng tia tiểu dung, kết nối điện thoại, vừa định nói chuyện, lại nghe thấy bên trong truyền tới một âm trầm thanh âm "Tiểu Tuyết, ngươi liền tự mình một người a, có muốn hay không ta cùng ngươi?"

Tần Thọ!

Đường Dược không nghĩ tới, trên thủ công khóa công phu, đều có thể bị Tần Thọ bắt được cơ hội, hẳn nín hơi Ngưng Thần nghe một hồi, cuối cùng nghe rõ, nguyên lai Mễ Tuyết đã sớm tan học, hiện tại là tại trên đường về nhà bị Tần Thọ chặn đứng!

"Tần Thọ ngươi muốn chết!" Đường Dược nắm nắm đấm, rắc xương cốt âm thanh làm người sợ hãi.

Đông Phương Thánh cũng thu hồi tiểu dung, ngưng trọng nhìn xem Đường Dược, hỏi: "Tiểu tử, cần phải ta hỗ trợ sao?"

"Không cần, chính ta xong!" Đường Dược mắt lộ ra hàn quang, tiện tay từ trên bàn tìm ra một cái bình nhỏ, đổ ra một nửa, đưa cho Đông Phương Thánh, "Giáo sư, cái này một nửa ngươi cầm, ta tìm tới Tiểu Tuyết về sau, còn muốn mang theo thứ này cho người khác nhìn xem."

"Là xuất tiền lão bản a?" Đông Phương Thánh một mặt nhiên, chân thành nói, "Ta cầm cái này một nửa, khẳng định cho ngươi thay cái phê số trở về!"

"Ừm!" Đường Dược trọng trọng gật đầu, lập tức co cẳng liền lao ra.

Đông Phương Thánh lại có chút lo lắng, suy nghĩ một lát, đem trợ thủ gọi đi vào: "Ngươi đi giúp Đường Dược, đừng để hắn ăn thiệt thòi."

"Biết rõ."

Không tới mấy phút, cái này trợ thủ nhưng lại vòng trở lại, nhìn qua là một mặt kinh hãi bộ dáng.

"Thế nào?" Đông Phương Thánh trong lòng run lên, vội vàng tiến lên hỏi.

"Hắn chạy quá nhanh, ta mới truy một cái giao lộ, liền không thấy hắn bóng dáng." Trọ thủ lòng vẫn còn sợ hãi nói, phải biết hắn lái mặc dù không phải xe thể thao, nhưng dầu gì cũng là bốn bánh, nhưng hắn thêm chân mã lực, đều từng sát bị Đường Dược cho bỏ rơi một con đường.

Đông Phương Thánh kinh ngạc không thôi, bỗng nhiên trong đầu hiện lên một cái ý niệm trong đầu, bưng tỉnh đại ngộ: "Đều nói cái này Tứ Tượng thân châm là dùng nội khí ngự châm, thoát đầu ta còn không tin, nhưng nhìn Đường Dược thân thủ, cái này truyền thuyết, tám chín phần mười là thật!"

Đông Phương Thánh bên này nói, bên kia Đường Dược cũng đã xa xa nhìn thấy Tần Thọ thân ảnh.

Trừ hắn ra, còn có ước chừng hơn mười người vây quanh ở nơi đó, nhìn qua từng cái thái độ hung dữ, không có nửa điểm học sinh bộ dáng.

"Tần Thọ, trường năng lực a, biết rõ tìm trên xã hội người tới đối phó ta!" Đường Dược không có chút nào e ngại, sải bước đi ra phía trước, phảng phất giống như có một cỗ to lớn khí thế giá lâm, lập tức liền đem Tần Thọ bọn người lực chú ý hấp dẫn tới.

Có nhiều như vậy giúp đỡ tại, Tần Thọ cũng lớn mạnh lá gan, cười lạnh nói: "Đường Dược, ngươi ngược lại là có đảm, dĩ nhiên là một người đến, thế nào, là người đơn đầu chúng ta, vẫn là chúng ta quần ầu người!"

"Tiểu Tuyết đầu!" Đường Dược lười nhác cùng hắn mắng nhau, ánh mắt gần như có thể xuyên thấu lòng người, thẳng tắp định tại Tần Thọ trên thân.

Tần Thọ không giải thích được cảm giác được một trận băng lãnh, vô ý thức nói: "Nàng không phải hảo hảo ở tại cái kia sao?"

Lúc này, mười mấy người này sau lưng truyền đến Mễ Tuyết thanh âm: "Đường Dược, ta ở đây này, ta không sao."

"Vậy là tốt rồi." Đường Dược hoạt động một chút cổ tay, từ trong hàm răng gạt ra mấy chữ, "ta có thể hảo hảo cùng các ngươi chơi đùa."

"Ngươi muốn làm gì?" Tần Thọ muốn đem lại nói có sát khí một điểm, nhưng hắn sớm bị Đường Dược cái kia băng hàn ánh mắt cho chấn nhiếp, ngữ khí nghe vào mềm nhũn, giống như là đã nhận thua.

Bên cạnh đột nhiên bay tới một cước, đem Tần Thọ hung hăng lật tung, chỉ nghe người này mắng: "Con mẹ nó ngươi cũng quá sợ, hắn chỉ có một người, có cái gì tốt sợ!"

"Vân ca, hắn rất biết đánh nhau, khó đối phó a." Tần Thọ về mặt đau khổ nói ra.

Vân ca thề lười liếm môi một cái, bất âm bất dương cười nói: "Nếu là không có thể đánh, ta vẫn không có hứng thú đâu, tiểu tử, ngươi cũng đừng làm cho ta thất vọng."

"Yên tâm, khẳng định đánh tới ngươi trông thấy mỹ nữ đều không cứng nổi." Đường Dược khí định thần nhàn nói.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Hắc người tiền, không thương lượng!

Vân ca nụ cười trên mặt dần dần rút đi, biểu lộ trở nên càng ngày càng nghiêm túc.

Hắn ở trong xã hội sờ soạng lẫn mò nhiều năm như vậy, cùng bên cạnh mấy cái này mã tử không cùng đẳng cấp, hắn liếc thấy được đi ra, Đường Dược cái kia lười biếng thể đứng trong, kì thực ẩn chứa cực lớn tính nguy hiểm.

Người này là cái hàng cứng!

Nhưng cái này không có nghĩa là Vân ca sẽ biết sợ, hắn có thể lẫn lộn cho tới bây giờ trình độ này, tự nhiên là có được bản sự của mình, đem trong tay thuốc lá bóp tắt, Vân ca ánh mắt trở nên sắc bén vô cùng: "Ai đem hắn đánh ngã, ta cho ai một vạn khối tiền!"

Tiền sức hấp dẫn không thể nghi ngờ là to lớn!

Vừa dứt lời, cơ hồ sở hữu tiểu lưu manh đều xông lên, mà còn trong tay bọn họ nắm chặt Khai Sơn Đao, sáng loáng Đao Thần giống như là từng khóa nhiễm mùi máu tanh răng thú, điên cuồng địa bổ về phía Đường Dược.

Đường Dược con mắt từng cái đảo qua bọn hắn, khóe miệng rút cuộc lướt qua vẻ tươi cười, hơi có chút bất mãn nói ra: "Bản tiểu gia liền đáng giá một

vạn khối, trước khi ra cửa ngơ quên mang kính mắt đi!"

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Đường Dược liền tóm lấy lân cận một thanh Khai Sơn Đao, cái kia Đao Phong cách hấn trong lòng bàn tay còn kém mây may, nhưng vô luận cái này mã tử ra sao dùng sức, đều không có biện pháp để Đao Phong lại hướng trước một phần.

Đường Dược hơi chút dùng sức, chỉ nghe âm vang một tiếng, thân đao rốt cuộc đứt thành hai đoạn, Đường Dược cảm thấy mất thân đao cười nhẹ nhàng đứng tại chỗ, mà cái kia mã tử, thì là một mặt kính hải, khó có thể tin nhìn qua một nửa khác Khai Sơn Đao, chậm chạp nói không nên lời một câu.

"Nói đùa sao!"Sở hữu lưu manh tất cả đều dừng lại, nhao nhao ở trong lòng ước lượng, cái này một vạn khối tiền đến cùng cảm có đáng giá hay không!

Không chừng đến tối hậu, tiền không tới tay, mệnh còn phải góp đi vào.

"Vân ca, ta cứ nói đi, người này khó đối phó vô cùng."Mặc dù Tần Thọ trong tay Đường Dược ăn mấy lần thua thiệt, nhìn thấy tình cảnh này, vẫn là không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, thậm chí, hấn đều có chút lo lắng, vạn nhất Vân ca cũng không phải Đường Dược đối thủ nên làm cái gì?

"Không nghĩ tới học sinh trong còn có người có thể đánh như vậy nhân vật."Vân ca hai con mắt híp lại, ngược lại là tán một câu, thường thức đánh giá Đường Dược, " như vậy đi tiểu tử, chỉ cần người đáp ứng từ đây đi theo ta lăn lộn, hôm nay bút trưởng này, ta cùng người xóa bỏ."

"Muốn ta theo người lăn lộn cũng không phải không thể."Đường Dược cười lạnh một tiếng, chậm rãi mở miệng, " chỉ cần người để cho ta làm lão đại, mà còn đem người sở hữu tài sản đều cho ta, vậy ta có thể ở trước mặt người ngoài, chiếu cố một chút mặt mũi người, nói là theo người lăn lộn."

"Người đùa bốn ta đùa đâu?"Vân ca thanh âm rất nhạt, nhưng có thể nghe được, hấn trong thanh âm này chất chứa cực sâu bất mãn.

"Mới nhìn ra tới a, thật vì người trí thông minh sốt ruột."Đường Dược một mặt khinh thường.

"Muốn chết!"Từ bên cạnh một cái mã tử trong tay đoạt lấy Khai Sơn Đao, Vân ca bá địa liền lao ra, so với những cái kia mã tử, tốc độ không biết nhanh mấy lần.

Đường Dược đôi mắt sáng lên, cuối cùng là đụng phải cái hợp cách đối thủ!

Nói là hợp cách, nhưng cũng chỉ là miễn cưỡng hợp cách mà thôi.

Đường Dược đứng tại chỗ, không nhúc nhích, cứ như vậy chờ lấy Vân ca hướng chính mình vọt tới, chờ tay hấn lên đao lạc một sát na, lúc này mới không chút hoang mang xuất thủ, trở tay khê chụp, vừa vận nội lực lên Vân ca trên cổ tay, không dùng bao nhiêu lực nói, liền đem Vân ca bóp đau nhức, Khai Sơn Đao cũng ném ở một bên.

Đánh xong?

Lúc trước nhìn thấy Đường Dược cái kia lười biếng vẻ mặt, Tần Thọ đã cảm thấy Vân ca tám thành đến thua, nhưng thế nào cũng không nghĩ tới, đường đường trong Nam thị Hoa Dụ khu giang bá tử, cứ như vậy bại?

Đột nhiên, Vân ca hướng Tần Thọ hung hăng trừng một chút, sau đó với Đường Dược mắng to: "Tiểu tử, người có gan đánh tiếp!"

"Còn muốn bị đánh? Như thế kích yêu cầu ta vẫn là lần đầu tiên nghe được!"Đường Dược vừa dứt lời, một quyền đánh về phía Vân ca mặt.

Mấy quyền hạ xuống, Vân ca tựa như là dùng huyết tẩy đem mặt, nhìn lên một cái đều thay hấn cảm thấy đau.

"Đường Dược, người không nên đánh!"

Đánh thẳng hưng khởi, Đường Dược đột nhiên nghe thấy Tần Thọ gọi, lúc này mới chậm ung dung địa thu hồi quyền, giương mắt vừa nhìn, lại là mặt sắc phát lạnh.

Tần Thọ đang nắm lấy Mễ Tuyết, dùng hết toàn lực khóa lại nàng cổ trắng, khàn giọng hô: "Người Vân ca phóng, ta liền thả nàng!"

"Đường Dược, người đừng nghe hấn, ta kiên trì được."Mễ Tuyết cũng lên tiếng hô.

Đường Dược nhìn vài giây đồng hồ, xác định Mễ Tuyết sắc mặt xác thực không có bao nhiêu biến hóa về sau, lúc này mới yên tâm lại, giễu cợt nói: "Tần Thọ, người cái này hai lượng khí lực, còn chưa đủ uy hiếp ta, còn không bằng nắm chặt phóng Tiểu Tuyết đi đường đâu!"

"Đánh rầm!"Tần Thọ bị nói đỏ mặt lên, trong tay không khỏi lại đa dụng chút khí lực, nhưng hấn công việc lớn như vậy, vẫn là cái đàn ông, lại chỉ có thể khó khăn lắm mới buộc chặt Mễ Tuyết, muốn dùng khóa cổ tới lệnh Mễ Tuyết hô hấp khó khăn, lại là không được môn kính, khiến cho nửa ngày kinh, cũng không thấy Mễ Tuyết có cái gì khó chịu.

"Heo đồng đội a!"

Vân ca diện mục dữ tợn, hung hăng tới một câu.

"Hắc hắc, Vân ca, người nghĩ rõ ràng không, đem tài sản đều cho ta chuyển, liền thả người cái này một ngựa."Đường Dược thẩm thấu khuyên nhủ.

"Nghĩ hay lắm, coi như cho ngươi tiền, ngươi cũng không bán lãnh này hoa!" Vân ca vẫn như cũ mạnh mẽ.

"Cái kia chuyện ta, ngươi ngoan ngoãn đưa tiền là được." Đường Dược bắt vì sở động, trở tay lại cho Vân ca một bàn tay.

Vân ca đã bị đánh thất điên bát đảo, nhưng hắn liền là không chịu thua, thậm chí còn thừa dịp Đường Dược dừng tay sát na, hướng Tần Thụ quát: "Tần Thụ, đem cô nàng kia cho ta giết chết, ta liền đem Rock and roll cho ngươi!"

"Thật?" Tần Thụ nghe xong, giống như là đánh như máu gà, khí lực lớn gấp đôi, Mễ Tuyết cũng dần dần cảm thấy ngạt thở, phản ánh khuôn mặt nhỏ rớt cuộc biến thông đỏ.

Cạch!

Đường Dược lông mày nhíu chặt, trực tiếp liền đem Vân ca cánh tay cho tháo xuống, trật khớp so với chịu nắm đấm cần phải đau cái mấy lần, Vân ca lập tức hét thảm lên, phát ra trận trận rú thảm.

"Tần Thụ, phóng Tiểu Tuyết!" Đường Dược trừng mắt Tần Thụ, nổi giận nói.

Tần Thụ có chút choáng váng, liền cứng lại ở đó, một thời không biết như thế nào cho phải.

Lại là kết một tiếng!

Đường Dược lại là đem Vân ca cánh tay lại cho đón về, không đợi Vân ca thở một ngụm, Đường Dược vừa dùng lực, lại cho tháo xuống.

"Ta nói, phóng Tiểu Tuyết!" Đường Dược thanh âm đã không bao nhiêu kiên nhẫn.

Trong tay động tác cũng là càng lúc càng nhanh, tháo bỏ xuống cánh tay, ngược lại lại tiếp về, dạng này lặp đi lặp lại, Vân ca đau đầu đầy mồ hôi, mấy lần đều ngất đi, lại tại lại một lần đau đón xuống tỉnh lại.

Loại này tội, căn bản cũng không phải là người bình thường có thể chịu được!

"Ngươi không phải người!" Tần Thụ dọa đến quả thực sợ vỡ mật, đem Mễ Tuyết hướng về phía trước đẩy, nhanh chân liền chạy, đảo mắt liền không thấy tăm hơi.

Đường Dược hừ lạnh một tiếng, đem Vân ca vút trên mặt đất, như mũi tên lên đến Mễ Tuyết trước người, đưa nàng vững vàng đỡ lấy.

"Cám ơn ngươi, Đường Dược." Mễ Tuyết tham lam thở phì phò, miễn cưỡng lộ ra một cái mỉm cười.

"Về sau không cho phép một thân một mình về nhà." Đường Dược Tiểu tiểu địa oán trách một cái, lập tức quay trở lại đến Vân ca trước người, một cước dẫm ở hán cái kia bị gỡ năm sáu về bả vai, lạnh lùng nói, "Đưa tiền sao?"

"cho, ta cho." Vân ca là hoàn toàn lâm vào tuyệt vọng, không còn có nửa điểm phản kháng tâm tư, mặc cho Đường Dược bài bố.

Đem Vân ca trên thân sở hữu thẻ ngân hàng cùng tiền mặt đều giữ lại về sau, Đường Dược mới thả bọn họ đi, một phen kiểm kê về sau, rốt cuộc mừng rỡ phát hiện, đánh cho tên người người khác một trận, rốt cuộc kiếm được năm trăm vạn nhiều!

"Tiểu Tuyết, ta phát hiện cướp bóc so với kinh thương kiếm tiền a." Đường Dược đem tiền đều nhét vào trong túi, một mặt cười giỡn nói.

Mễ Tuyết tức giận khoét hán một chút, cảnh cáo nói: "Bọn hắn cũng là người xấu, ta có thể cho phép ngươi đoạt bọn hắn tiền, nhưng ngươi tuyệt đối không thể gia nhập bọn hắn!"

"Yên tâm đi, ta với loại này chém chém giết giết nghề nghiệp không hứng thú." Đường Dược ánh mắt liếc về phía Mễ Tuyết kịch liệt chấp trùng ngực, "vẫn là làm thuốc ngực lớn có tiền đồ."

"Khác nhìn loạn." Mễ Tuyết ngượng ngùng cúi đầu xuống, khuôn mặt đỏ bừng, để Đường Dược không nhìn được nghĩ gộp qua cần một cái.

Trong tiểu thuyết anh hùng cứu mỹ nhân thường thường đều có thể lĩnh cái lấy thân báo đáp đại mỹ nhân, coi như mình không vận khí này, đạt được một cái môi thơm, cũng không đủ đi.

Ngay tại Đường Dược chuẩn bị mặt dạn mày dày tác hôn thời điểm, sau lưng đột nhiên vang lên một cái dị dạng thanh âm: "Ngươi đoạt Vân ca tiền, chờ đến bị hắn trả thù đi!"

"Ngươi là ai?" Đường Dược quay đầu, phát hiện đứng ở trước mắt ca môn nhất thân phong trần, nửa bên mặt vẫn sưng lên đến, giống như là chịu đòn đánh.

Hắn khoảng chừng suy tư, lại là càng phát ra mê hoặc: "Ta không nhớ rõ vừa mới đánh qua ngươi đi."

"A, ngươi là vừa vận cứu ta người kia?" Mễ Tuyết che miệng, hoảng sợ nói.

Đường Dược lại là càng ngày càng hồ đồ: "Tiểu Tuyết, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

"Vừa mới ta bị Tần Thọ bọn hắn chặn đứng, cái kia gọi Vân ca nghĩ với ta mưu đồ làm loạn, người này vẫn phản đối, còn bị Vân ca để cho người đánh một trận, thế nhưng là thế nhưng là người hắn là Vân ca thù hạ à?" Mễ Tuyết cũng là nghi ngờ nhìn xem hắn.

"Ta đã từng là Vân ca thù hạ." Cái này ca môn nhi thờ miêng, vỗ vỗ trên thân bụi đất, "hắn sẽ không cho phép bất kỳ một cái nào tiểu đệ phản đối hắn, hắn đang trả thù người về sau, khẳng định cũng sẽ tìm ta."

"Cho nên người trốn ở trong đám người, phát hiện ta thân thủ về sau, mới quyết định muốn tới tìm ta?" Đường Dược nhanh chóng phân tích nói, "người muốn cho ta giúp người trốn qua Vân ca trả thù?"

"Người giúp ta? Thiếu nói đùa, ta chỉ là gặp người sẽ hai tay công phu, muốn hợp tác với người." Người này nói ngừng lại, trong mắt bỗng nhiên hiện lên một tia băng lãnh, "chúng ta liên thủ chuyện, nhất định có thể đem Vân ca diệt trừ."

"Muốn diệt trừ hắn, vừa mới ta liền có thể làm đến." Đường Dược không quan trọng nhún nhún vai, nắm Mễ Tuyết chuẩn bị ly khai, "nhưng ta đối giết người cái gì, một chút hứng thú cũng không có, mà còn Tiểu Tuyết cũng không hy vọng ta tham dự loại sự tình này, cho nên, chúng ta đại lộ chỉ lên trời đều đi một bên, ai cũng đừng để ý tới ai tốt."

"Vậy người với tiền có hứng thú hay không?"

Đường Dược bước chân, bỗng nhiên dừng lại.

"Chỉ cần người giúp ta diệt trừ đi Vân ca, ta liền có thể đem hắn sản nghiệp, phân cho người một nửa." Người này biết mình thành công, vỗ chính mình bộ ngực nói, "ta Sơn Dương làm người, vẫn còn tin được!"

"Đám phản đối lão đại của mình, nói rõ người người này thiên sinh phản cốt, đối mặt Tiểu Tuyết dạng này nữ hài, người vẫn có lưu tình thần trọng nghĩa, nói rõ người coi như có nguyên tắc, án lý thuyết người có được thuyết phục ta hết thấy lý do, nhưng trong mắt của ta, hết lần này tới lần khác còn thiếu một cái." Đường Dược cười tùm tùm nói ra, thâm thúy con mắt giống như là chôn dấu rất nhiều âm mưu.

Sơn Dương hơi kinh ngạc, lại có chút bất mãn: "Người dựa vào cái gì nói như vậy, ta còn thiếu cái gì?"

"Thiếu huyết huyệt tính." Đường Dược như là một tên hồng lão sư, hướng dẫn từng bước, "ta hỏi người, người là nghĩ làm dê, vẫn là muốn làm sói?"

"Nói nhảm, ta gọi Sơn Dương, nhưng ta thực chất bên trong tuyệt đối là một cái sói đói!" Sơn Dương ánh mắt lăm lăm, tàn mát ra ả ả sát khí.

"Là sói chuyện, vừa mới liền thừa dịp Vân ca trọng thương cơ hội xử lý hắn!" Đường Dược cười lạnh đánh gãy hắn, "người muốn theo ta hợp tác, đơn giản là lợi dụng ta, nhưng người lại bỏ lỡ lợi dụng ta thời cơ tốt nhất."

Sơn Dương lập tức lâm vào trầm tư.

Hồi lâu sau, Sơn Dương bội phục mà nhìn xem Đường Dược, chân thành nói: "Người nói không sai, ta còn thiếu huyết tính, vậy người nguyện ý để cho ta theo người lăn lộn à?"

"Ta nói, ta sẽ không tham dự những chuyện này." Đường Dược nói, "diệt trừ Vân ca làm lão đại, là chính người sự tình, ta có thể giúp người, là cho người chế tạo một cái cơ hội, đương nhiên người sau khi thành công, cái kia phân cho ta sản nghiệp, tuyệt đối không thể thiếu."

"Ta minh bạch." Sơn Dương trịnh trọng gật đầu.

"Trước tiên nói một chút Vân ca hứa hẹn cho Tần Thọ Rock and roll là cái thứ gì." Đường Dược có qua tai không quên gốc sự, đem Vân ca nói chuyện qua đều nhớ rõ rõ ràng, hắn suy đoán, cái này cái gọi là Rock and roll, hẳn là một cái nào đó sản nghiệp, mà còn có thể nhập Tần Thọ cái này phú đệ nhị nhân, định là phi thường mê người sản nghiệp!

"Rock and roll là Hoa Dụ khu tối đại quán bar."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Thần hiệu!

"Một cái quầy rượu mà thôi, có lớn như vậy năng lượng?" Đường Dược thoáng có chút kinh ngạc, "bằng Tần Thọ gia cảnh, để ba hần mở cho hần một cái không liền có thể lấy?"

"Không có khả năng." Son Dương nghiêm túc cái chính, "quán bar cùng KTV cái này một khối thị trường, tất cả đều bị Vân ca lũng đoạn, những thương nhân khác muốn ở chỗ này diện kiếm một chén canh, trừ phi là bọn hần không muốn kiếm lại tiền."

"Ta hiểu." Đường Dược nhiên gật đầu, "tại Vân ca sản nghiệp trong, Rock and roll địa vị thế nào?"

"Vân ca hết sức coi trọng Rock and roll tiền cảnh, cơ hồ mỗi lúc trời tối hần đều đợi ở nơi đó, ta đại khái địa hiểu qua, Rock and roll một ngày lợi nhuận, đại khái tại chừng ba vạn."

Son Dương chuyện, để Đường Dược thật to bị kinh ngạc, một ngày liền có thể chi toàn kiếm lời ba vạn, như vậy một tháng đâu, một năm đâu?

"Trách không được ngay cả Tần Thọ cái này phú Đệ nhị, đều gấp ghé Rock and roll đâu." Đường Dược nhin không được cảm khái nói.

"Tần Thọ liền là cái ngu ngốc, đừng nói toàn bộ Rock and roll, liền xem như một điểm cổ phần, Vân ca cũng sẽ không cho hần." Nói lời này thời điểm, Son Dương có chút nghiêng răng nghiêng lợi, "Vân ca là nổi danh không nhả xương, chúng ta những này cùng hần lẫn lộn, lấy tiền còn chưa đủ nhét hần hàm răng."

"Cho nên ngươi muốn phản." Đường Dược cười, Son Dương với Vân ca hận càng sâu, hần cảm tới Rock and roll xác suất lại càng lớn.

Mặc dù Đường Dược có thể dùng thần diệu y thuật kiếm nhiều tiền, nhưng hần không bài xích có thể đủ nhiều một phần thu nhập, hưởng hờ, không chế lại Son Dương loại này đại lưu manh, đối với hần sau này phát triển, cũng là đánh phải không hỏng!

"Trời tối ngày mai, ngươi dẫn ta đi Rock and roll nhìn xem." Lưu lại một câu như vậy, Đường Dược liền mang theo Mễ Tuyết ly khai, sợ với Rock and roll, còn có quan trọng hơn sự tình chờ lấy Đường Dược đi làm.

"Tiểu Tuyết, ngươi biết Băng Nghi công ty ở đâu sao?" Cản một chiếc xe taxi, Đường Dược nhẹ giọng hỏi.

"Hiện tại liền đi, chẳng lẽ ngươi đã đem thuốc ngực lớn cho chế ra?" Mễ Tuyết mười phần kinh ngạc hỏi, nàng sợ dĩ chọn một mình ly khai, liền là không muốn cùng đến Đường Dược đi mua dược liệu, ai biết hần như thế thần tốc, đem thành phẩm đều chế ra.

"Phải nhất định, cái này đối ta tới nói, là chuyện nhỏ." Đường Dược tự tin nháy mắt mấy cái.

"Liền thôi a, tỷ ta nếu là không nhìn trúng ngươi được, nhìn ngươi kết thúc như thế nào." Mễ Tuyết chuyển du nói, lập tức cùng lái xe nói xuống tuyến đường, nhanh chóng hướng Băng Nghi tập đoàn chạy tới.

Đường Dược từng thử nghĩ qua một trăm loại Băng Nghi tập đoàn bộ dáng, nhưng chân chính đi vào lúc này, hần mới hiểu được, Mễ Tuyết trong miệng mỹ dung ngành nghề người nổi bật, đến tột cùng là như thế nào một loại khí phái.

Băng Nghi tập đoàn vị trí chỗ với thành nam khu phần hoa nhất hoàng kim khu vực, mà còn mướn một tòa cao ốc năm tầng gian phòng với tư cách công ty địa điểm, văn văn nơi này tiền thuê, một tháng liền muốn tiêu xài năm trăm vạn nhiều!

Sờ sờ trong túi còn có năm trăm vạn thẻ ngân hàng, Đường Dược trên mặt không khỏi nổi lên cười khổ, xem ra chính mình còn phải kiếm càng nhiều tiền, mới có thể hàng được cái này thỏ hào vị hôn thê a!

Mễ Tuyết hần là thường xuyên đến chỗ này đùa, cùng mỗi người đều rất quen thuộc, rất nhanh liền mang theo Đường Dược đi vào Trầm Băng Nghi văn phòng.

So với trong nhà cái kia lãnh diễm Trầm Băng Nghi, người mặc nhất thân OL trang phục nghề nghiệp nàng, càng nhiều một vòng cao quý.

Giản lược tiểu Tây trang vì nàng tô đậm ra một loại thành công nữ tính độc hữu hương vị, trước ngực cao ngất chống cái kia mấy khóa nút thắt phụ tải từng đồng, nhất là giữ mình đến gối nghề nghiệp váy, mới nhìn lên một chút, Đường Dược liền không cầm ảo tưởng lên trong quần phong quang.

Bình thường nữ nhân mặc loại này trang phục nghề nghiệp, có thể là quá xinh đẹp có thể là quá trong tính, nhưng xuyên tại Trầm Băng Nghi trên thân, liền thật có một loại nói không nên lời vạn vị.

Nhìn thấy Đường Dược, Trầm Băng Nghi có vẻ hơi kinh ngạc: "Làm sao ngươi tới, chẳng lẽ ngươi được đã chế thành?"

"Chẳng những chế thành, mà còn ta còn thuyết phục trong trường học y giáo sư, vì chúng ta mau chóng tranh thủ đến sản xuất phê số." Đường Dược chỉ mặc phổ thông đồ thể thao, nhưng hần khí chất lại không thua với Trầm Băng Nghi, thậm chí còn có một loại nhàn nhạt chán nản cảm giác, để cho người ta cảm thấy hai người bọn họ cực kỳ xứng.

Mễ Tuyết kinh ngạc không thôi: "Ngươi cũng quá lợi hại, ngay cả giáo sư đều chịu ra tay giúp ngươi."

"Tần Bá an bài hán nhập học thời điểm, khẳng định nói quân đội bối cảnh, làm chuyện này, không tính khó." Trầm Băng Nghi đương nhiên nói, lại là đem Đường Dược nói thành sẽ chỉ dựa vào bối cảnh người.

Đường Dược đối với cái này cười bỏ qua, cũng không có làm ra bất kỳ giải thích nào.

Đi theo Trầm Băng Nghi đi vào nội bộ công ty, Đường Dược phát hiện, mình đã triệt để yêu cái chỗ này.

Bởi vì chỗ này nhân viên công tác cũng là thuần một sắc muối tử, mà còn một cái so với một cái đẹp mắt!

Suy nghĩ kỹ một chút, đây cũng là trong dự liệu, một cái mỹ dung cơ cấu, nếu là mời một đám vợ va vợ vẫn làm tiêu thụ, cái kia còn thể nào kiếm tiền?

Tối hậu, Trầm Băng Nghi mang theo hán vào một cái đơn độc đại sảnh.

Nơi này cũng là thuần một sắc muối tử, có tướng mạo cực đẹp, có khí chất xuất chúng, chỉ bất quá các nàng đều có một cái cộng đồng đặc điểm, cái kia chính là ngực phẳng!

Vùng đất bằng phẳng a!

Nhìn xem vậy không có một tia chấp trùng áo, Đường Dược thần thức không thôi, càng phát ra bình tĩnh tự mình khai phát Ngọc phong lộ quyết sách là vĩ đại đường nào!

Những nữ nhân này nhìn thấy Trầm Băng Nghi đi vào, nhao nhao như là nhìn thấy bảo tàng đồng dạng, tất cả đều lại gần, mồm năm miệng mười chào hỏi.

"Băng Nghi, người nhanh nói cho chúng ta một chút, chữa cho tốt người vị thần y kia đến cùng lúc nào tới a?"

"Nghe người nói vẫn là cái trung y, bọn hán thể nào ngực lớn, có phải hay không dùng châm cứu a, đây không phải là muốn cởi quần áo cho bọn hán trị sao?"

"Băng Nghi, người này cũng quá có phúc khí đi, đem chúng ta bên trong đẹp nhất Băng Nghi đều cho nhìn hết sạch."

Dù là Trầm Băng Nghi tính từ lãnh đạm, nhưng cũng không chịu được những nữ yêu tinh người một câu ta một câu trêu ghẹo, nhất là nói đến nhìn hết sạch thời điểm, càng là thẹn đến muốn chui xuống đất, một câu đều nói không được.

Những nữ nhân này gặp nàng không đáp lời, lại đem chủ đề chuyển dời đến Đường Dược cùng Mễ Tuyết trên thân.

"Đây không phải là Tiểu Tuyết sao, cái này tiểu suất ca là bạn trai người a?"

"Thật sự là trai tài gái sắc đâu, người mang cái này tiểu suất ca tới này, là muốn cho tỷ người giúp người kiểm định một chút, nhìn xem người nam này bằng hữu thể nào a?"

"Các tỷ tỷ trải qua tình trường, cũng có thể giúp người giữ cửa ải nha."

Đối diện với mấy cái này nữ yêu tinh trêu chọc, Đường Dược cùng Mễ Tuyết hai cái này xưa nay am hiểu Cha khoa pha trò gia hòa, đều có chút chống đỡ không được.

Đường Dược dờ khóc dờ cười nhìn xem các nàng, chuẩn bị giải thích một chút: "Kỳ thật ta là "

Chuyện còn không xuất khẩu, Trầm Băng Nghi một cái từ vong ánh mắt liền trừng tới, khiến cho Đường Dược đành phải đem vị hôn phu ba chữ lại nuốt trở về, đành phải dùng cười ngậy ngó tới ứng phó trước mắt cục diện.

"Được, các người đừng đùa hai người bọn họ." Trầm Băng Nghi không kiên nhẫn khoát khoát tay, cuối cùng là đôi lấy một lát yên tĩnh, " hán gọi là Đường Dược, chính là ta nói thần y, cùng Mễ Tuyết là bạn học cùng lớp."

"Hán liền là hiểu được ngực lớn thần y a!" Nữ yêu tinh nhóm giật mình nhìn xem hán, lập tức lại kỳ kỳ tra tra nói không ngừng, " vẫn là tiểu thần y đâu."

Đường Dược không tự chủ hướng dưới thân nhìn một chút, nói lầm bầm: "Không nhỏ đi, chinh phục các người tuyệt đối không có vấn đề."

"Có đúng không, vậy người tới chinh phục tỷ tỷ thử xem." Có cái nữ yêu tinh trêu ghẹo nói, vẫn nắm tay khoác lên Đường Dược trên bờ vai, cùng hán cự ly càng gần càng gần.

Đường Dược lập tức xạm mặt lại.

Mấy cái này ngực phẳng nữ, khẳng định là hồi lâu không chiếm được nam nhân thoải mái, cho nên mới sẽ như vậy phóng đảng ách, là hoạt bát.

"Đường Dược, người bớt tranh cãi!" Trầm Băng Nghi khẽ nhíu mày, những nữ yêu tinh cũng là nàng rất trọng yếu khách, nàng tự nhiên là không dám cùng với các nàng nổi giận, đành phải mức độ lớn nhất kiềm chế lửa giận, " ta đem hán mang đến, là bởi vì hán nghiên cứu ra một loại thuốc ngực lớn, muốn để cho các người thử xem, bởi vì là tân dược, còn không cảm tới sản xuất phê số, cho nên thành phẩm rất ít, hiệu quả phương diện cũng

không dám làm ra hứa hẹn, cho nên ta sẽ không miễn cưỡng các người lấy thân thí nghiệm thuốc."

"Ta tới!"

"Người tới thiếu vẫn là B chén đâu, để cho ta tới đi!"

Vượt quá Trầm Băng Nghi dự kiến là, những nữ yêu tinh hoàn toàn không có nàng trước đó lo lắng không chịu hợp tác, ngược lại là bày biện ra tranh nhau chen lấn thái độ.

Ngắm lại cũng thế, có chính nàng như thế cái công việc ví dụ, chỗ nào sẽ còn với Đường Dược được đưa ra chất vấn đâu?

"Vậy được rồi, liền để Vương tỷ tới đi." Trầm Băng Nghi chút người tên, sau đó từ trong đám người đi ra một người tướng mạo mỹ lệ nữ nhân.

Nàng thoải mái đi đến Đường Dược trước mặt, trêu chọc nói: "Tiểu thần y, ta gọi Vương Lâm, người có phải hay không tự thân vì ta bó thuốc a?"

"Còn không biết là khẩu phục được vẫn là thuốc bôi, người thế nào cứ muốn người ta cho người bó thuốc a!" Trong đám người lập tức vang lên trêu chọc thanh âm.

Đường Dược cười cười, xuất ra Ngọc phong lộ, nói ra: "Cái này xác thực thuốc bôi, mà lại là một lần thấy hiệu quả."

"Thật có như vậy thần?" Vương Lâm lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, ngực phẳng tra tấn nàng gần ba mươi năm, đột nhiên tới cái một lần thấy hiệu quả thần dược, có thể nào không cho nàng kích động.

"Thử một chút thì biết." Đường Dược đưa cho Trầm Băng Nghi, phân phó nói, "còn nhớ rõ ta vì người làm xoa bóp sao, ngay tại những cái kia vị trí bên trên đem được đắp liền tốt."

"Băng Nghi, nghe tiểu thần y ý tứ, hẳn thật đem người nhìn hết sạch á!" Nữ yêu tinh nhóm lập tức cấn chuyện tra, vui cười nói ra.

Trầm Băng Nghi ngang Đường Dược một chút, không nói gì, mang theo Vương Lâm đi hướng một bên phòng trị liệu.

Chỉ chốc lát sau công phu, bên trong liền truyền đến Vương Lâm tiếng kinh hô: "Đây cũng quá thần đi!"

Các nữ nhân sững sờ, cùng nhau phóng tới phòng trị liệu.

Tại nữ nhân chen chúc phía dưới, Vương Lâm như là kiêu ngạo công chúa đi tới, mặc dù trước ngực nàng còn không thấy quá lớn quy mô, nhưng cẩn thận quan sát, cũng có thể nhìn ra nơi đó tựa hồ là so trước đó trông canh một điểm.

"Tiểu thần y, cái này thật sự là quá thần, bó thuốc về sau, ta lại mặc trước đó nội y, vậy mà cảm thấy biến chặt!" Vương Lâm nhìn qua kích động không thôi, hai tay chộp vào trên ngực, không ngừng xoa nắn lấy, "mà còn hiện tại vẫn cảm thấy ngực trong có một đoàn nhiệt khí, phẳng phất còn tại trường thành."

Đường Dược xấu hổ nuốt ngụm nước bọt, nói ra: "Nếu như cảm thấy nội y không thích hợp, vẫn là đổi đi đi, tốt nhất là chỉ mặc rộng rãi áo ngủ, dạng này có thể đưa đến tốt nhất dược hiệu."

Vương Lâm gật gật đầu, liền vội vàng hỏi: "Cái này được tên gọi là gì a?"

"Gọi là Ngọc phong lộ." Đường Dược vừa cười vừa nói, "nó tác dụng không chỉ là ngực lớn, còn có thể mỹ dung dưỡng nhan, hiệu quả cũng là tuyệt đối xuất sắc."

"Danh tự này thật sự là êm tai." Các nữ nhân lần lượt truyền lại Ngọc phong lộ, khen không dứt miệng nói.

Chỉ bất quá, Mễ Tuyết lại không đúng lúc cười một tiếng.

Tất cả mọi người đem ánh mắt nghi ngờ đưa tới: "Tiểu Tuyết, người cười cái gì đâu?"

"Ta nghĩ các người cũng không biết danh tự này hàm nghĩa chân chính đi." Mễ Tuyết giống như là nhớ tới buồn cười trò cười đồng dạng, lúc nói chuyện còn không dừng lại tiểu dung.

Đường Dược lúng túng liếc nhìn nàng một cái, trong lòng thầm hô không ổn, chẳng lẽ nàng thật đoán ra danh tự hàm nghĩa chân chính?

"Tiểu Tuyết, người mau nói, danh tự này rốt cuộc là ý gì a?"

Gặp mọi người khẩu vị cũng đều bị điều chân, Mễ Tuyết lúc này mới chậm ung dung địa nói ra: "Ngọc phong lộ, hài âm không phải liền là Dược Phong ru sao, liền là Đường Dược vì nữ nhân Phong ru ý tứ."

Trong nháy mắt, một mảnh cười vang.

Trầm Băng Nghi mở rộng một câu nhảm chán về sau, cũng không nhận được lộ ra tiểu dung.

"Tiểu Tuyết, người cũng quá thông minh, cái này đều đoán được." Đường Dược có chút thẹn thùng mà thấp giọng nói, "thế nhưng là người có biết hay không, ta tại chế được Ngọc phong lộ thời điểm, vẫn phát cái thẻ đâu."

"Cái gì thẻ a?"

"Cái nào nữ hài cái thứ nhất đoán ra danh tự hàm nghĩa, ta liền cưới nàng làm vợ." Đường Dược cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Thiên ngoại bay tới

Mễ Tuyết cũng không nghĩ tới sẽ có một màn như thế, trắng nõn khuôn mặt lập tức nhiều một vòng ánh nắng chiều đỏ, đem đầu chôn ở sâu không thấy đáy trước ngực khe rãnh trong, một câu cũng không chịu nói.

"Đường Dược, không nên nói bậy nói bạ!" Trầm Băng Nghi mở miệng khiển trách, nhìn xem Mễ Tuyết phản ứng, lại là càng phát ra hồi hộp, nghĩ thầm trở về nhất định phải hảo hảo hỏi một chút Mễ Tuyết, nhìn nàng cùng Đường Dược ở giữa có phải hay không chính mình nghĩ dạng kia.

Chung quanh nữ nhân lại không có chỗ nào mà không phải là tốt đùa chủ, tất cả đều vây quanh ở Đường Dược bên người, trêu ghẹo nói: "Không nghĩ tới chúng ta tiểu thần y ưa thích là Tiểu Tuyết đâu, kỳ thật các tỷ tỷ cũng không tệ, muốn hay không suy tính một chút."

"Có thể a, chỉ cần các người ủng hộ ta cùng Băng Nghi Ngọc phong lộ." Đường Dược cười ứng đối, đem những này yêu tinh lực chú ý chuyển dời đến Ngọc phong lộ đi lên.

Nhất thời, các nữ nhân đều kịp phản ứng, tranh nhau chen lấn nói: "Băng Nghi, ngọc này phong lộ lúc nào mới có thể mua được a?"

"Có quan hệ phê số sự tình còn tại cố gắng, bất quá ta tin tưởng, rất nhanh liền có thể cùng mọi người gặp mặt." Trầm Băng Nghi đưa trong tay bình ngọc lắc lắc, cười giòn nói, "Lại nói, cái này không phải có nửa bình hàng mẫu đó sao?"

"Ta ra năm mươi vạn, đem cái này nửa bình Ngọc phong lộ bán cho ta đi." Vương Lâm nhất là cơ linh, lôi kéo Trầm Băng Nghi tay nhỏ giọng nói ra.

"Vương tỷ, người quá không mà nói, đã trị liệu cho người, người còn muốn nó làm cái gì?" Một cái hơi béo chút nữ nhân mặt lộ vẻ bất mãn, kéo qua Trầm Băng Nghi, kêu lên.

"Nói là, Băng Nghi, người ngọc này phong lộ bán cho ta, ta ra sáu mươi Vạn."

"Ta ra bảy mươi vạn!"

Chẳng ai ngờ rằng, chỉ là một lần Tiểu tiểu lâm sàng thí nghiệm, vậy mà diễn biến thành Ngọc phong lộ đầu giá hội, Đường Dược nhân nhả nhìn xem đám nữ nhân này tranh đoạt kêu giá, tâm tình lại là nói không nên lời mỹ lệ.

Cái này nửa bình Ngọc phong lộ giá vốn không đến hai mươi, vậy mà có thể bán được mấy chục vạn giá cao, đây quả thực so với trong vé số cào còn kích động hơn lòng người!

Rất nhanh, Ngọc phong lộ giá cả, liền bị gọi vào một trăm năm mươi Vạn.

Trầm Băng Nghi căn bản không nghĩ tới sự tình sẽ mất đi chương không, vội vàng làm im lặng thủ thế, áy náy nhìn xem mọi người: "Thật có lỗi, Ngọc phong lộ vẫn ở vào nghiên cứu phát minh giai đoạn, là không thể bán, huống chi trong tay của ta cũng chỉ có cái này nửa bình mà thôi."

Các nữ nhân nghe xong Trầm Băng Nghi ý tứ này, lập tức giống nhụt chí bóng da, nhưng trong nháy mắt, các nàng lại đem ánh mắt tụ lại đến Đường Dược trên thân, có người hô: "Tiểu thần y, người vậy khẳng định còn có Ngọc phong lộ, đúng không?"

"Như thế không có, bất quá còn có thể làm." Đường Dược một lòng nghĩ kiếm tiền, làm sao biết những này yêu tinh nhóm trong lòng đều nghĩ đến cái gì.

Wang Lâm cái thứ nhất chen đến Đường Dược bên người, hai đầu cánh tay không có dấu hiệu nào treo ở trên cổ hắn, mị nhãn như tơ nhìn xem hắn: "Tiểu thần y, hai trăm vạn, trực tiếp bán cho ta đi."

"Móa, Vương tử, người vậy mà sắc ~ dụ, cũng quá đáng đi!" Những nữ nhân khác nhóm lập tức biểu đạt không phần.

"Vậy làm sao, tiểu thần y đã đáp ứng bán cho ta." Vương Lâm lạnh nhạt phản bác trở về, hơi cúi người, trước ngực lộ ra một vòng tuyết trắng, chỉ là cái kia quy mô còn chưa đủ hùng vĩ, hai mảnh cặp môi thơm tiến đến Đường Dược bên tai, thô khí như lan, "Chỉ cần người bán cho tỷ tỷ, tỷ tỷ liền thân người một ngủm thế nào?"

Đường Dược trái tim nhỏ đều nhanh đập tới, mặc dù hắn cùng Trầm Băng Nghi cùng Mễ Tuyết hai người cũng đã có tiếp xúc da thịt, nhưng này hai tỷ muội tựa như là còn không khai phát nụ hoa, Vương Lâm lại là như lang như hổ niên kỷ, loại kia thực ~ phụ trên thân tản mát ra sức hấp dẫn, Đường Dược căn bản là không có cách chống cự.

Hắn vừa định gạt đầu, lại cảm thấy phía sau lưng lạnh lẽo, nhìn không được hướng bên cạnh nhìn lại, cái gặp Trầm Băng Nghi đang theo dõi chính mình, cái kia quen thuộc tử vong ánh mắt so với bình thường lực sát thương càng hơn một bậc.

"Tỷ tỷ người khách khí như vậy làm gì, bán cho người chính là." Đường Dược cũng không muốn nhặt hạt vừng, ném dưa hấu, nếu là thỏa mãn cái này Tiểu tiểu dục vọng, đem vị hôn thê ném làm sao bây giờ?

"Tiểu thần y người thật sự là quá đáng yêu." Ai biết, nói xong câu đó, Vương Lâm vẫn là tại Đường Dược trên mặt hôn một cái.

Bất quá là chuồn chuồn lướt nước, nhưng này lạnh lạnh mềm mềm nhũn xúc cảm, nhưng trong nháy mắt bốc lên Đường Dược dục hỏa.

Cơ hồ sở hữu nữ nhân, đều phát hiện hắn trên quần cái kia chống cao cao dù che mưa.

"Vẫn thất thần làm gì, hôn một cái liền giải quyết, còn có so với đây càng tiện nghi hẹn trước giá sao?" Không biết là ai hô một câu, trong khoảnh khắc, bọn này yêu tinh nhóm tất cả đều vây quanh, bày ra một bộ đáng nộ hôn bộ đáng.

"Tiểu thần y, người còn không đã nghiền đi, tỷ tỷ có thể cho người hôn môi môi nha."

"Tiểu thần y, người muốn đi tỷ tỷ nhà làm khách sao?"

"Nhà nàng rất xa, nhà ta liền tại phụ cận, tiểu thần y, người đi ta cái kia ngồi một chút thế nào?"

Trong tầm mắt nhiều chỉ ít mười cái bờ môi, Đường Dược hồi hộp đầy tay mồ hôi rịn, thân thể đều trở nên có chút cứng ngắc.

Cái này thật sự là muốn mạng người a!

Đường Dược hít sâu một hơi, cố gắng điều chỉnh tốt chính mình tâm tình, sau đó nhẹ nhàng nhắm mắt lại, chờ đợi đến những này yêu tinh cái gọi là dự định giá.

Ngay sau đó, trên mặt truyền đến một trận hơi đau.

Đường Dược mở to mắt, lại trông thấy Trầm Băng Nghi tầm kia che kín nộ khí mặt, phát ra một trận cười ngượng ngùng: "Ta chính là phối hợp một chút mà thôi."

"Được, dừng ở đây, ta sẽ tận lực cho mỗi người đều chuẩn bị một phần Ngọc phong lộ." Trầm Băng Nghi hiển nhiên là động chân hỏa, hung hăng khoét Đường Dược một chút, xoay người rời đi, "Người đi theo ta."

Mễ Tuyết cũng hướng Đường Dược làm mặt quỷ, một mặt cười trên nỗi đau của người khác: "Lần này người thăm rồi "

Đường Dược đành phải theo sau, đi hai bước, không quên quay đầu nói ra: "Kia cái gì, những này hôn coi như các người thiếu nợ ta, nhớ kỹ vẫn a."

Một đường không nói chuyện, thẳng đến bọn hắn lần nữa trở lại Trầm Băng Nghi trong văn phòng, Trầm Băng Nghi mới mở miệng nói chuyện: "Các nàng cũng là ăn nam nhân không nhả xương yêu tinh, người cùng với các nàng không cho phép đi được quá gần."

"Băng Nghi, người cái này ăn đấm a?" Đường Dược ngượng ngùng cúi đầu xuống.

"Lại nói bậy, ta liền đem người miệng xé!" Trầm Băng Nghi hung dữ mắng, lập tức từ dựa vào tường văn án trong tủ xuất ra một chồng trang giấy, đưa cho Đường Dược, "Cái này một phần hợp tác hiệp nghị, người cảm thấy không có vấn đề chuyện, liền ký đi."

"Người chiếm Ngọc phong lộ ba thành cổ phần, ta lại chiếm bảy thành? Ta cũng không có đầu một phần tiền a." Đường Dược với cái hiệp nghị này cảm thấy kinh ngạc, mình muốn đem Ngọc phong lộ đẩy hướng thị trường, cơ hồ tất cả đều cần xã Băng Nghi một tay thao tác, nàng lại đưa ra như thế có lợi cho chính mình yêu cầu.

"Người cung cấp Ngọc phong lộ a, mà còn ba thành với ta mà nói liền đầy đủ, ta tin tưởng, có lần này hợp tác, người sẽ mang lại cho ta càng nhiều tốt hơn sản phẩm." Tựa hồ là nhìn thấy vô hạn mỹ hảo tiền cảnh, Trầm Băng Nghi cũng không nhìn được trong mắt chứa ý cười, "Ta càng thêm tin tưởng, Ngọc phong lộ sẽ là chưa từng có thành công một cái sản phẩm."

Đường Dược nghiêng cổ nhìn xem nàng, lúc này Trầm Băng Nghi, như kiều ngạo nữ vương, tản ra mê người mị lực, Đường Dược cười hắc hắc cười, nói ra: "Chúng ta vợ chồng gắn liền thủ, nhất định có thể đạt được thành công lớn."

"Nếu như không phải người người mang thần kỳ như vậy y thuật, ta thật nghĩ để bảo an đem người oanh ra ngoài." Trầm Băng Nghi lườm hán một cái, nói.

Gia hòa này, nhất định phải như thế sát phong cảnh a?

Ký tên xong hợp tác hiệp nghị, Đường Dược thuận tiện đem Ngọc phong lộ nguyên liệu cùng phương pháp luyện chế cũng đều viết xuống đến, Trầm Băng Nghi nhìn kỹ về sau, lại là hoảng sợ toàn thân run rẩy, thấy được nàng bộ dạng này, Mễ Tuyết nhất thời vội la lên: "Tỷ, người không thoải mái sao?"

Trầm Băng Nghi thẳng nhìn chằm chằm Đường Dược: "Cái kia bình Ngọc phong lộ, thật sự là dùng những này nguyên liệu chế ra?"

"Không thể giả được, Đông Phương giáo sư nhìn tận mắt ta chế được Ngọc phong lộ." Đường Dược sớm biết nàng sẽ có loại phản ứng này, sắc mặt bình tĩnh nói.

"Tỷ, cái này nguyên liệu có vấn đề a?" Mễ Tuyết hiểu kỳ nháy mắt hỏi.

"Không có vấn đề." Trầm Băng Nghi cẩn thận địa đem nguyên liệu đơn buông xuống, kích động giữ chặt Mễ Tuyết tay, "Một bình Ngọc phong lộ nguyên liệu giá trị còn chưa vượt qua hai mươi khối, dù là ta đem Ngọc phong lộ giá cả định là một vạn khối, cũng là bạo lợi trong bạo lợi, Tiểu Tuyết, chúng ta sẽ không cái thu hoạch được thành công đơn giản như vậy, có lẽ chúng ta có thể thành lập được một tòa thương nghiệp đế quốc, có lẽ chúng ta có thể đem thúc thúc cứu ra."

"Các người muốn cứu cái gì thúc thúc?" Mặc dù lúc này Trầm Băng Nghi có chút nói năng lộn xộn, nhưng Đường Dược vẫn là bắt được nàng trong lời nói từ nấp chốt, nghiêm túc nhìn chằm chằm nàng hỏi.

Trầm Băng Nghi cùng Mễ Tuyết hai người đồng thời một cái cơ linh, trao đổi cái ánh mắt về sau, lại là trầm mặc một lời: "Cái gì cứu ai vậy, người nghe lầm đi!"

Nhìn xem hai người bọn họ xuất mồ hôi trán hỏi hộp bộ dáng, Đường Dược biết rõ, chuyện này tuyệt sẽ không đơn giản như vậy!

Nhưng Đường Dược không có tiếp tục hỏi tiếp, hán biết rõ, ngay cả Mễ Tuyết đều im miệng không nói bí mật, khẳng định dính đến rất nhiều chuyện, chờ đến các nàng muốn nói thời điểm, tự nhiên sẽ nói cho hán nghe.

Mà còn hán cũng có thể nghe được, Trầm Băng Nghi muốn cứu cái này thúc thúc phương pháp, thật giống như là muốn kiếm đến rất nhiều rất nhiều tiền, nếu là tiền có thể giải quyết vấn đề, hán là cũng sẽ không nguy cấp sinh mệnh đi.

"Băng Nghi, ta nghĩ làm phiền người sự kiện." Đường Dược nghĩ một lát, nói ra, "Ta cái kia bộ phận chia hoa hồng, đánh trước tại người trương mục đi."

"Có ý tứ gì?" Trầm Băng Nghi có chút ngoài ý muốn nhìn xem hán.

"Nghe Tiểu Tuyết nói người là dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, không có dựa vào trong nhà duy trì, cho nên ta nghĩ, với tư cách người vị hôn phu, ta cũng hán là nhiều dựa vào chính mình." Đường Dược nói rất giống chuyện, "Ta cũng không phải nói những số tiền kia ta tặng không cho người, chỉ là tạm thời đặt ở người cái kia."

"Không quan trọng." Trầm Băng Nghi thông minh tuyệt đỉnh, hơi ngừng lại liền đoán ra Đường Dược là nghĩ nhiều để cho mình kiếm chút tiền, nhưng nàng cũng tâm hữu linh tê chưa hề nói phá, "Về nhà trước đi."

Ngọc phong lộ tựa như là Đường Dược cùng Trầm Băng Nghi ở giữa giảm xóc thuốc, có lần này hợp tác về sau, Đường Dược có thể cảm giác được, Trầm Băng Nghi đối với mình là càng ngày càng tốt, ban đêm lúc ăn cơm sau, còn tự thân xuống bếp, làm nàng mấy cái sở trường thức ăn ngon, đương nhiên còn có cái kia hơn hai vạn một bình Lafite.

Một trận phong phú sau buổi cơm tối, Trầm Băng Nghi cũng không có giống Đường Dược chờ mong dạng kia, muốn theo hán phát sinh chút gì, mà là trước tiên tiến vào phòng ngủ, nói là muốn chỉnh lý giải Ngọc phong lộ tiêu thụ phương án, về phần Mễ Tuyết, bưng lấy TV điều khiển từ xa nhìn một trận phim truyền hình về sau, cũng là trở về phòng đi ngủ.

Lưu lại Đường Dược một người lẻ loi lơ lửng ngồi trong phòng khách, hán không khỏi thờ dãi nói: "Phao hoa tỷ muội chưa thành công, bản thiếu gia vẫn vẫn cần cố gắng a!"

Trở lại trong phòng ngủ, Đường Dược đem chính mình thoát sạch sành sanh, chuẩn bị mỗi ngày thiết yếu "Trên giường vận động" —— tu luyện Thiên dương khí.

Chỉ là, mới luyện đến một nửa, ngoài cửa sổ bỗng nhiên thổi vào một trận gió mát, Đường Dược phát giác được có cái bất minh vật thể hướng mình đánh tới.

Giương tay vỗ một cái, động tác sạch sẽ đẹp đẽ.

Nhưng Đường Dược vừa mở mắt, dưới thân kia bởi vì luyện công mà một trụ giờ cao Thiên huy nh độ, suýt nữa phun ra ít đồ.

Đường Dược trong tay nắm lấy, là một đầu thuần bạch sắc đày ~ quần, hết sức phổ thông kiểu dáng, không tính là gọi cảm, có thể lên diện hết lần này

tới lần khác viết dạng này mấy chữ: Đoán xem bên trong là cái gì?

Có thể là cái gì a!

Đường Dược tại già lão sư giáo học trong video nhìn thấy qua, tại gặp Mễ Tuyết khi tắm cũng nhìn thấy qua, nơi đó tên khoa học nơi riêng tư, nữ danh tiểu muội muội, cái kia trên người một nữ nhân bất khả tư nghị nhất đẹp nhất không thảng thu một cái bộ vị.

Nhưng vấn đề là, viết loại này chọc người chữ tiểu nội nội, là từ đâu bay tới?

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Ta nóng quá, có kem cây sao?

Trong nháy mắt, Đường Dược liền không có tiếp tục luyện công hào hứng, xoay người xuống giường, đứng tại bên cửa sổ cẩn thận quan sát.

Hắn ánh mắt, bỗng nhiên sáng lên.

Đường Dược phòng ngủ chính đối diện, đúng lúc là một cái khác ngôi biệt thự lầu hai ban công, phía trên kia bất luận cái gì quang cảnh, Đường Dược đều có thể nhìn nhất thanh nhị sở.

Lúc này, đang có một tên trần truồng lộ · thể muội tử đứng tại ban công một bên, trong tay xách ngược đến một bình rượu, thỉnh thoảng địa đội lên một ngụm, nhìn qua say khướt.

Đầu này tiểu nội nội, đại khái liền là muội tử kia đi.

Trong lúc nhất thời, Đường Dược lâm vào xoắn xuýt bên trong, đến cùng có nên hay không đem đầu này tiểu nội nội trả lại cho nàng đâu?

Đang do dự ở giữa, kia nữ hài đột nhiên liền đem bình rượu vứt trên mặt đất, toái phiến văng khắp nơi, che kín toàn bộ ban công, nữ hài thì là thất hồn lạc phách ngồi xổm xuống, đem đầu chôn sâu ở đầu gối trong, không biết có phải hay không khóc.

"Nhìn bộ dạng này là cực độ thương tâm a, bản thiếu gia lại không đi qua, nói không chừng nàng liền làm chuyện điên rồi!"

Đường Dược xoay người sang chỗ khác, tùy tiện đeo một bộ y phục, liền từ chính mình cửa sổ nhảy ra đi, đi vào đối diện trên ban công.

Chân vừa xuống đất, liền có một cổ ngút trời mùi rượu xông vào mũi.

Đường Dược không chịu được nhăn được lông mày, đi đến nữ hài trước người, đem áo khoác choàng tại bả vai nàng lên, ôn nhu nói: "Mỹ nữ, không quản ngại kinh lịch cái gì, mua say đều không phải là biện pháp giải quyết."

Nữ hài không để ý tới hắn, bả vai run lên run lên, chỉ chốc lát sau, liền truyền đến riu rít tiếng nước nở.

"Khóc lên là một cái không sai phương pháp." Đường Dược gạt đầu nói, lập tức đứng người lên, chuẩn bị giúp nữ hài đem trên mặt đất mảnh kiếng bề quét sạch sẽ.

Ai ngờ, nữ hài thừa dịp lúc này bỗng nhiên bỏ nhào vào trên người hắn, đối với hắn lại nện lại đánh, mang theo tiếng khóc nước nở hô: "Người dựa vào cái gì chi phối ta hôn nhân, dựa vào cái gì!"

Đường Dược không có trốn tránh, nặc cho nữ hài nắm đấm như mưa rơi rơi vào trên người, đương nhiên, nắm đấm này đối với hắn mà nói, hoàn toàn liền là xoa bóp đồng dạng cường độ.

Hắn là muốn nữ hài đem sở hữu bi thương đều theo những này nắm đấm phát tiết ra ngoài, ngay tại lúc này, tình trạng kiệt sức ngược lại là tốt nhất biện pháp giải quyết.

Chờ nữ hài đánh mệt, Đường Dược mới lưng còng nàng đi vào phòng ngủ, đem nàng đặt lên giường, cứ như vậy, nữ hài cái kia hoàn mỹ thân thể đều nhìn một cái không sót gì.

Không quản là ngạo nghễ ưỡn lên C chén đỉnh núi, vẫn là Linh Lung hình chữ S đường cong, hoặc là dưới người nàng thể thì hình tam giác thần bí rừng

cây, đều giống như thuốc phiện đồng dạng hấp dẫn lấy Đường Dược ánh mắt , khiến cho hần thú huyết sôi trào.

Ừng ực.

Đường Dược sinh sinh nuốt ngậm nước bọt, lòi ra cái chần, giúp nữ hài đắp lên, nhìn qua nàng an tường ngủ dung, cười khổ nói: "Ngươi ngược lại là ngủ, ta lại xui xẻo, Thiên dương khí luyện đến một nửa, tiểu đệ độ nói cái gì đều mềm không đi xuống."

Hạ thân căng đến khó chịu, Đường Dược suy nghĩ trở về hướng tắm nước lạnh, ai ngờ còn không động, liền bị nữ hài một phát bắt được cổ tay.

Vồ chết chết, đến mức nữ hài lông mày cũng không khỏi nhíu chặt lên.

"Cầu ngươi, chờ đi." Nữ hài cặp môi thom khê nhếch, êm tai thanh âm có thể hòa tan hết thấy.

Đường Dược đành phải ngồi xuống.

Nữ hài nhíu mày lúc này mới triển khai, vẫn lộ ra một cái ngọt ngào tiểu dung, ôm Đường Dược cánh tay, nói khẽ: "Phụ thân, có lẽ chúng ta còn có những biện pháp khác."

Đường Dược có chút hiếu kỳ: "Biện pháp gì?"

"Ta ta cũng không biết, nhưng ta thật không thích Triệu Bản, cảm nữ nhi hôn nhân cứu vãn xường thuốc nguy cơ, ngươi thật cam lòng sao?" Nữ hài hiển nhiên say, coi Đường Dược là làm phụ thân nàng, nói nói, lại chảy xuống nước mắt.

"Thật xin lỗi, ta sẽ không để cho ngươi gả cho hắn."

Nói xong, Đường Dược vỗ vỗ nữ hài đầu, dỗ dành nàng dần dần chìm vào giấc ngủ, trong lòng lại là quyết định , chờ nữ hài tỉnh lại, nhất định muốn gặp gặp nàng phụ thân, xinh đẹp như vậy nữ nhi, dù là công ty đóng cửa, cũng không thể để nàng khổ sở a!

Mà còn Đường Dược nghe được một cái hần cảm thấy rất hứng thú chữ, xường thuốc!

"Xem ra, cô bé này phụ thân, hẳn là kinh doanh một nhà lâm vào nguy cơ xường thuốc, nếu là dạng này, vậy liền dễ làm!" Đường Dược như có điều suy nghĩ nói.

Thời gian từng phút từng giây đi qua, nữ hài hình dáng hoàn toàn bị hắc dạ bao phủ, đã nhìn không thấy, nhưng Đường Dược thể nội khô nóng không chút nào không giảm, hạ thân cái kia đem dù che mưa, như cũ khoái hoạt địa chống đỡ, giống như là muốn nứt vỡ quần đồng dạng.

"Nàng ngủ được ngọt như vậy, ta đem ta huynh đệ kia phóng xuất hít thở không khí, nàng hẳn là sẽ không biết rõ a?" Đường Dược trong lòng nghĩ như vậy đến, nhẹ nhàng đem quần trút bỏ đến, nhất thời, nhất trụ kinh thiên hạ thân cảm nhận được bên ngoài mát mẻ không khí, cảm thấy vô cùng dễ chịu.

Đường Dược nhắm mắt lại, hưởng thụ lấy cái này kiếm không dễ dễ chịu.

Đột nhiên, một cái không tưởng được biến cố phát sinh: "Ta nóng quá a, có kem cây sao?"

"Cái gì?" Đường Dược cũng gần như xem như thoát tinh quang, vội vàng hấp tấp đứng người lên, một bên nói quần một bên nói, "ta cho ngươi tiếp chén nước lạnh đi."

Quần còn không nâng lên, trong bóng tối đột nhiên đưa qua tới một cái tay, nắm chặt dưới người hần hùng vĩ.

"Tê!"

Đường Dược hít sâu một hơi, vừa mới đổi lấy dễ chịu biến mất không thấy gì nữa, ngược lại là càng thêm khô nóng!

"Căn này kem cây thế nào cũng thật là nóng?" Nữ hài một bên bản thân hỏi thăm, một bên dùng sức nắm Đường Dược tiểu đồng bọn túm hướng mình, tối hậu trực tiếp mở ra miệng nhỏ, đựng lên đi.

"Ta sát!"

Đường Dược cảm thấy độ ẩm thân thể, sắp tiếp cận nước sôi sôi trào nhiệt độ.

Nữ hài hoàn toàn coi là trong mồm hàm là cái gọi là kem cây, Đường Dược khó tránh khỏi sẽ cảm giác được có giữa hàm răng cọ xát, nhưng lại không có chút nào đau đớn, ngược lại là vô cùng kích thích.

Thiếu nữ trong miệng ướt át, còn có linh xảo mềm mại chiếc lưỡi thom tho, đều bị hần cảm thấy muốn ngừng mà không được.

Nhưng hết lần này tới lần khác, hần nhất định phải gián đoạn chính mình tiểu đồng bọn cùng thiếu nữ cái kia duy mỹ gặp gỡ bất ngờ.

Tiếp tục như vậy nữa, Đường Dược thân xử nam không nên phá không thể, đến lúc đó, trong cơ thể hần phần dương độc sẽ thừa cơ phản phệ, đem hần... Những năm này tu luyện Thiên dương khí thôn phệ hầu như không còn, thậm chí còn khả năng cướp đi tính mạng hần!

Dù là dưới thân khoái cảm càng ngày càng phong phú.

"Đừng làm rộn được không?" Đường Dược đem hết toàn lực, rốt cục khắc chế thể nội cái kia cổ nguyên thủy xúc động, để tiểu đồng bọn thống khổ ly khai nữ hài.

Nữ hài lập tức bắt mặn kêu lên: "Ta kem cây đâu?"

"Ta đi cấp người cảm" Đường Dược không dám có dừng lại thêm nữa, nâng lên quần về sau, xám xịt địa chạy ra phòng ngủ, tại trong tủ lạnh tìm tới kem cây, lúc này mới trở lại phòng ngủ.

Cầm tới chân chính kem cây, nữ hài đừng đề cập cao hứng biết bao nhiêu, mỹ tư tư bắt đầu ăn, chỉ là cái kia hấp trượt hấp trượt thanh âm, như cũ để Đường Dược cảm thấy trên người có ngàn vạn cái con kiến đang bò đồng dạng, nói không nên lời khó chịu.

"Móa, ăn đồ vật thời điểm, liền không thể an tĩnh chút sao!" Đường Dược nhìn không được mắng câu.

"Hấp trượt hấp trượt." Nữ hài càng thêm ra sức, vẫn lửa cháy đổ thêm dầu nói ra, " mặc dù không bằng vừa mới kia thô, thể nhưng là cái này lạnh, ăn thật ngon."

" "Đường Dược như muốn sụp đổ.

Thẳng đến ánh nắng từ ngoài cửa sổ chiếu vào một khắc này, Đường Dược cảm động đến đều muốn khóc lên, lúc này, hắn mới nhìn rõ ràng trong phòng ngủ quang cảnh.

Túi tiền, nội y, đồ trang điểm rơi là tả trên đất, khiến người chú mục nhất vẫn là trên sạp hàng tấm kia thẻ căn cước.

Đường Dược nhìn không được cảm lên, đều nói nam sinh nhìn tóc húi cua, nữ sinh nhìn giấy chứng nhận chiếu, chỉ có giấy chứng nhận chiếu nữ sinh xinh đẹp mới có thể được xưng tụng là chân chính mỹ nữ.

Mà cái này một trương, tuyệt đối là Đường Dược nhìn thấy qua xinh đẹp nhất giấy chứng nhận chiếu.

Nhất là tấm kia miệng anh đào nhỏ, nhìn qua nở nang óng ánh, khẳng định rất có co dãn.

Không khỏi ở giữa, Đường Dược lại nghĩ tới tới hôm qua trong đêm kiều diễm, mặt mo đỏ ửng, vội vàng đem ánh mắt chuyển đến danh tự đi lên: "Trầm Thuần, thật sự là một cái dễ nghe danh tự."

"Người là ai!" Sau lưng bỗng nhiên truyền đến cảnh giác thanh âm

Đường Dược trong lòng một cái lộp bộp, vội vàng quay đầu lại, nghiêm túc giải thích nói: "Tối hôm qua người uống nhiều, là ta đem người đặt lên giường."

"Vậy người vì cái gì còn ở lại chỗ này? Người người có hay không làm gì ta?" Trầm Thuần trong mắt phun lửa giận, hận không thể muốn đem Đường Dược ăn đồng dạng.

"Người cứ nói đi!" Đường Dược buồn cười nháy mắt mấy cái, đều là trêu chọc chi sắc.

Phần nộ Trầm Thuần lập tức liền hoảng, cúi đầu tự nhủ: "Người khẳng định là đem ta ăn xong lau sạch, vẫn vỗ xuống ta lỏa chiếu, muốn dùng những hình kia dọa dẫm ta "

"Ngừng!" Đường Dược thật sự là nghe không vô, đánh gãy nàng chuyện, " người tưởng tượng lực quá phong phú, bắt quá đáng tiếc, người toàn đoán sai, ta cùng người cái gì đều không có phát sinh."

"Làm sao có thể!" Trầm Thuần vừa trừng mắt, hỏi ngược lại.

"Thế nào không có khả năng?" Đường Dược phốc một tiếng bật cười, hắn tâm nói nếu không bản thiếu gia thân trong phần dương độc, liền hôm qua hai người phát sinh điểm này sự tình, không đem cái này đám tỷ tỷ ăn xong lau sạch mới là lạ!

Trầm Thuần hiển nhiên là không chịu tin tưởng hắn, ngưng trọng nhìn chăm chăm Đường Dược, hỏi: "Người phải cho ta cái lý do, nếu không ta hiện tại liền báo động."

"Tốt, ta cho người lý do." Đường Dược cười nói, " ta không có khả năng cùng người phát sinh nguyên nhân gì, là bởi vì ta "

Lời còn chưa nói hết, Trầm Thuần đột nhiên làm dáng chột hiểu ra, dùng dị dạng ánh mắt đánh giá Đường Dược, còn muốn ngôn lại dừng, "Không nghĩ tới người "

"Người biết liền tốt, đừng nói đi ra." Đường Dược cười nhạt một tiếng, nghĩ thâm cái này muội tử thật sự là bỉ ặc luân Tô thuần sữa vẫn tinh khiết a, chẳng lẽ nói chính mình có vị hôn thê, liền sẽ không cùng những nữ sinh khác phát sinh quan hệ sao?

"A, ta, ta sẽ thay ngươi giữ bí mật." Trầm Thuần chỉ ngơ đạo, trên mặt hiện lên một tia áy náy, trong lòng tràn ngập tự trách, chính mình mới vừa rồi là không phải quá không lễ phép, nghe nói đồng tính luyện ái cũng rất để ý người khác ánh mắt, chính mình nhất định phải biểu hiện càng thân thiết hơn một điểm.

Nghĩ tới đây, Trầm Thuần trở lên lớn địa phương nhiều, chủ động nói ra: "Tối hôm qua ta có phải hay không giày vò thật lâu a?"

"Còn tốt, ngủ về sau liền không thể nào giày vò."

"Thật sự là không có ý tứ, bởi vì một điểm nhà sự, tâm tình không tốt lắm, cho nên uống hơi nhiều một chút." Trầm Thuần mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, đột nhiên hiểu kỳ nói, "đúng, ta là tại trong quán bar cùng ngươi biết không?"

"Không phải, ta liền ở tại nhà ngươi đối diện, nhìn thấy ngươi tại ban công đem bình rượu ném hồng, sợ ngươi đâm lên mảnh kiếng bể, dứt khoát liền đến chiếu cổ ngươi." Đường Dược như nói thật nói, nhưng liên quan tới hắn là thế nào nhảy lên ban công, trực tiếp lấy có nói Trầm Thuần quên đóng cửa, dù sao cái này muội tử uống say không còn biết gì, sớm quên những chi tiết này.

Trầm Thuần mặt lập tức càng đỏ, với Đường Dược hảo cảm cũng là gia tăng thật lớn.

Reng reng reng.

Trầm Thuần vút trên mặt đất điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Đường Dược giúp nàng cầm lên, lòng mày lại là nhú một cái.

Điện thoại này là Trầm Thuần phụ thân đánh tới.

Không cần phải nói, khẳng định là nghĩ thuyết phục Trầm Thuần tiếp nhận trong gia tộc cho nàng an bài hôn nhân.

"Cái kia, có thể đem điện thoại cho ta a?" Trầm Thuần nhỏ giọng nhắc nhở.

"Điện thoại này, ta giúp ngươi tiếp." Đường Dược sinh lòng một kế, ra hiệu Trầm Thuần không cần nói, lập tức kết nối điện thoại, "Uy, ngươi tốt bá phụ."

Trầm Thuần sùng sốt, là phụ thân đánh tới?

Đầu bên kia điện thoại nghe được là nam nhân thanh âm, cũng rõ ràng có chút giật mình, dừng lại thật lâu mới nói ra: "Ngươi là tiểu thuần người nào?"

"Ta là bạn trai nàng." Đường Dược gọn gàng nên nói nói.

Trầm Thuần trừng to mắt, tràn ngập ngạc nhiên nhìn xem Đường Dược.

"Hừ, ta nói tiểu thuần thế nào không đồng ý Triệu đại thiếu cầu hôn, nguyên lai là tiểu tử ngươi dắt chúng ta tiểu thuần chân sau." Trầm Thuần phụ thân cười lạnh, ngữ khí mườì phần cao ngạo, "Nói cái giá đi."

Với loại này tự nhận là cao cao tại thượng người, Đường Dược ghét nhất, trong tay có hai cái tiền liền có thể túm cùng nhị ngũ bát vạn (*ngồi chém gió tự kỷ) giống như?

"Ta giá cả ngươi lái không nổi." Đường Dược khòe miệng giờ lên cái trêu tức đường cong, "Tương phản, ta nghĩ cả gan đề bá phụ ra cái giá."

"Tiểu tử, ngươi muốn chết a?" Nghe thanh âm, Trầm Thuần phụ thân là triệt để nộ.

"Mất đi tiểu thuần, với ta mà nói mới là muốn chết." Đường Dược cười cười, "Không vô nghĩa, bá phụ, ta nghiêm túc hỏi ngươi một câu, Triệu Bản đáp ứng cho ngươi bao nhiêu tiền?"

Lần này, Trầm Thuần phụ thân trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 25: Không sợ nhất liên là tình địch!

Cấp thấp đàm phán là người tới ta đi khác khẩu, mà cao cấp đàm phán là lẫn nhau trầm mặc chơi cò.

Ai có thể bảo trì bình thân, ai càng có khí thế, ai liền có thể cầm tới thắng lợi sau cùng.

Trầm Thuần phụ thân trầm mặc sau một hồi lâu, rốt cục mở miệng nói ra: "Tiểu tử, không thể không nói, người cùng ta tưởng tượng không giống, sáu giờ chiều, tới Trầm Thị công ty tìm ta."

Đường Dược đưa di động ném cho Trầm Thuần, cười nói: "Mặc xong quần áo, ra ngoài làm kiểu tóc, đem chính mình thu thập thật xinh đẹp, nhìn lão công ta làm sao thuyết phục cha người."

Trầm Thuần như cái người gỗ ngồi ở trên giường, che tại ngực cái chân cũng trượt xuống đến, hai cái tuyết trắng đáng yêu con thỏ đựng tới.

Đường Dược hơi thất thần, một giây sau, dờ khóc dờ cười nói: "Ta đóng vai lão công người, người phản ứng cần như vậy đại sao?"

Trầm Thuần lúc này mới kịp phản ứng, nhưng không có che lấp trước ngực xuân quang, hiếu kỳ nói: "Làm sao người biết cha ta cùng Triệu Bản giao dịch?"

"Tôi hôm qua người uống nhiều, đem cái gì nói hết ra." Đường Dược nhún nhún vai, cố gắng đem ánh mắt dời về phía nơi khác, chỉ bất quá, hấn ánh mắt đặt ở Trầm Thuần trong mắt, lại là mặt khác một phen hương vị.

Trầm Thuần vốn là ngộ nhận là Đường Dược là cái gay, nhìn thấy hấn ánh mắt tại trên thân thể mình không may dừng lại, lập tức càng thêm bình tĩnh cái suy đoán này, cả người đều xuống giường, ngay trước Đường Dược diện, cầm lấy trên mặt đất nội y, chậm ung dung địa mặc vào.

"Ách, ta ra ngoài chờ người." Đường Dược không nghĩ tới cô nàng này nóng bỏng đến nước này, mặt mỗ đỏ ửng, cái này muốn đi ra ngoài.

"Không cần, ta không ngại." Trầm Thuần chân thành nói, "chúng ta là bằng hữu nha."

Lúc đầu nàng muốn nói khuê mật, nhưng lại lo lắng tổn thương đến Đường Dược lòng tự trọng, liền dùng bằng hữu thay thế.

Một câu nói Đường Dược suýt nữa bão tố Lê, còn có so với đây càng bạn chí cốt sao? Ngay cả lửa· thể cũng có thể làm cho người nhìn!

"Ta cũng không để ý." Đường Dược cười ha ha một tiếng, lập tức nghiêm mặt nói, "ban đêm đến cha người công ty, nhất định phải giả ra cùng ta rất thân mật bộ dáng, bị hấn nhìn ra chuyện, ta kế hoạch sẽ rất khó thành công."

"Người sẽ không thật dự định cùng Triệu Bản liêu tiền a?" Trầm Thuần có chút lo lắng hỏi.

"Đó là cái bí mật, tạm thời trước không nói cho người." Đường Dược thần bí nháy mắt mấy cái, sau đó liền ngồi ở trên giường, tự nhiên hào phóng thưởng thức Trầm Thuần mặc quần áo bộ dáng.

Chờ Trầm Thuần chuẩn bị kỹ càng, Đường Dược cũng nên trở về cho Trầm Băng Nghi cùng Mễ Tuyết làm điểm tâm, hấn cùng Trầm Thuần lẫn nhau lưu điện thoại, liền rời đi Trầm Thuần, một lần nữa nhảy về phòng ngủ mình, giả ra không hề rời đi qua biệt thự bộ dáng.

Vừa mới xuống lầu, đã nhìn thấy Trầm Băng Nghi cùng Mễ Tuyết ngồi tại trước bàn cơm ăn điểm tâm.

Hết thấy có tam phần bữa sáng, hiển nhiên là cho Đường Dược lưu.

"Mặt trời mọc ở hướng tây, cái này bỗng nhiên bữa sáng là ai làm?" Đường Dược tại trước bàn cơm ngồi xuống, cười tủm tỉm nhìn xem đôi kia tú sắc khả xan hoa tỷ muội.

"Đương nhiên là tỷ tỷ làm." Mễ Tuyết mặt lộ vẻ bất mãn nói ra, "ta gõ nửa Thiên Môn, người cũng không để ý tới người, ngủ được cũng quá chết!"

"Tôi hôm qua xem phim tới." Đường Dược tùy tiện mượn cớ, thuận tiện hướng miệng trong nhét khối trứng trắng.

"Nhìn phim "hành động tình cảm" đi." Mễ Tuyết cười khanh khách nói.

"Các người hai cái lại mở loại này trò đùa, liền ra ngoài phòng cho thuê được!" Trầm Băng Nghi Bạch bọn hấn một chút, tức giận nói, nhưng trong mắt cũng có không che giấu được ý cười.

Đường Dược cùng Mễ Tuyết ăn ý đóng chặt miệng.

Ăn nghỉ bữa sáng về sau, Trầm Băng Nghi vẫn lần đầu tiên lái xe đưa bọn hấn đi trường học, càng tại trước khi đi, nói một cái lệnh Đường Dược kích động không thôi tin tức, Tần Bá vì Đường Dược chuẩn bị xe đại khái buổi chiều liền có thể đến.

Vì thế Đường Dược cả một cái buổi sáng, đều tại trên lớp học cười ngây ngô, âm thầm suy nghĩ lấy Trầm Băng Nghi thủ bút, sẽ chuẩn bị cho mình xe gì?

Kém nhất cũng phải là chiếc Lamborghini a?

Đây chính là nỗi danh tán gái thiết yếu, có xe, lại thêm chính mình người này thần chung nộ suất khí khuôn mặt, đến có bao nhiêu muội tử ôm ấp yêu

thương?

"Được ca, người nghĩ gì thế, cao hứng như vậy?" Thừa dịp lão sư không chú ý, Dương Trình Hạo lại gần, nhỏ giọng hỏi.

Đường Dược không để ý tới hắn.

"Ài, ta lại cao hứng không nổi, nhất là vừa nghĩ tới Hàn lão sư yêu đương, trong lòng thì càng cảm giác khó chịu."

"Người nói cái gì?" Đường Dược mãnh liệt quay đầu, cái này đột ngột thanh âm đem toàn lớp lực chú ý đều hấp dẫn tới, liền ngay cả vậy lão sư đều hung hăng trừng Đường Dược mấy nhãn.

Dương Trình Hạo làm nhanh lên cái im lặng thủ thế, tiểu thâm nghĩ: "Người không có nghe nói sao, Hàn lão sư yêu đương."

"Hiểu Như?"

Dương Trình Hạo gật gật đầu.

"Xoa, cái này lúc nào sự, nhanh nói cho ta nghe một chút đi." Đường Dược lập tức đem xe sự tình ném đến lên chín tầng mây, rất là phần nộ hỏi.

"Nghe nói cái kia Hàn lão sư đại học thời kì sự, lúc ấy có cái gia súc truy nã, bắt quá không đuổi kịp, nhưng người cũng biết, điều ti cuối cùng cũng có nghịch tập ngày, cái kia gia súc "

Đường Dược hung hăng nói: "Nói điểm chính!"

"Trọng điểm liền là cái kia gia súc hiện tại lẫn lộn rất tốt, bây giờ trở lại trong Nam thị, chuẩn bị một lần nữa đuổi tới Hàn lão sư." Dương Trình Hạo sắc mặt một khổ, "giống như đêm nay bọn hắn ước tại Rock and roll quán bar gặp mặt."

Vừa nghe đến Rock and roll cái tên này, Đường Dược lập tức nhớ tới, chính mình cùng Sơn Dương ước định, cũng là tại đêm nay.

Mà đóng vai Trầm Thuần bạn trai, thuyết phục Trầm phụ hủy bỏ Trầm Thuần cùng Triệu Ân hôn ước, cũng là tại đêm nay.

"Xem ra tối nay là cái rất có ý tứ ban đêm a." Đường Dược lộ ra một cái tà mị mỉm cười.

"Được ca, người dự định đi đập cái kia gia súc bãi?" Dương Trình Hạo hiểu kỳ nói, "Mạnh như vậy tình địch, người liền không sợ sao?"

"Người Được ca không sợ nhất liền là tình địch, biết tại sao không?" Đường Dược hết sức phách lối rất ngông cuồng nói ra, "Bởi vì người Được ca có Lamborghini!"

"Ta sát!" Dương Trình Hạo trừng đến tròn mắt đều nhanh đi, lập tức lộ ra nịnh nọt vẻ mặt, "Được ca, qua mấy ngày đem Lamborghini cũng cho ta mượn mở một chút đi, đây chính là lợi khí tán gái."

"Kính dâng người hoa cúc, ta liền cho người mượn." Một mặt đắc chí phong phạm.

"Không có vấn đề." Dương Trình Hạo lập tức quay về Đường Dược mân mê cái miệng, "Ta hậu đình hoa còn không người ngắt lấy qua đây."

"Lăn nha!" Đường Dược hung hăng một bàn tay chụp đi lên, cười mắng, "Bị người đánh bại, ngày mai liền đem lái xe đi."

Hai người vượt trò chuyện vượt này, hoàn toàn quên đây là thời gian lên lớp.

"Dương Trình Hạo, Đường Dược, các người đều đứng lên cho ta!" Đang giảng bài lão sư rốt cuộc kìm nén không được, ra sức một hô, toàn bộ phòng học đều an tĩnh lại.

Mề Tuyết quay về Đường Dược làm mặt quỷ, vụng trộm cười không ngừng.

Đường Dược ngược lại là không quan trọng, hết sức quang côn đứng lên, Dương Trình Hạo vốn chính là khom lưng, thấy một lần điệu bộ này, vội vàng chế cười đứng thẳng lưng lên.

"Dương đồng học, người đang làm cái gì?" Lão sư cái kia hậu hậu dưới tám kính lóc ra hàn quang lạnh như băng.

"Nhặt xà phòng a." Dương Trình Hạo vừa căng thẳng, thốt ra.

Trong nháy mắt, trong lớp cười vang.

Đường Dược cùng lão sư mặt đều đen xuống tới.

"A, là nhặt cục tẩy." Dương Trình Hạo vội vàng giải thích.

"Lăn ra ngoài!" Đường Dược cùng lão sư đồng thời hô.

Chỉ là sau một khắc, Đường Dược cũng cảm giác được lão sư cái kia hai đạo ăn người hàn quang, dừng lại trên người mình.

"Lão sư, ta ra ngoài giáo huấn hắn!" Đường Dược rất có tự mình hiểu lấy lý khai phòng học.

Đường Dược cùng Dương Trình Hạo hai người cách tuân thủ nội quy trường học bốn chữ cách quá xa, ở phòng học bên ngoài mới đứng không vài phút, liền riêng phần mình lấy điện thoại di động ra, đùa lên đầu địa chủ trò chơi.

Mà còn hai cái này hèn mọn gia súc, đồng thời tiến vào một cái phòng, xưa nay không đoạt địa chủ, tại bàn đánh bài lên người một hất ta vừa cùng, vậy mà xông đến đầu địa chủ trong trận chung kết.

Lúc đầu đùa trò chơi này chỉ là tiêu khiển thời gian, nhưng một cái khác người chơi ID lại gây nên Đường Dược chú ý.

Cái kia ID tên gọi "Thật thổ hào Triệu Bản".

"Xoa, cái này ID thật TM kích a!" Dương Trình Hạo nhìn không được mắt cá.

"Háo Tử, cái này một thanh để hắn thua mất cả chỉ lẫn chài thế nào?" Cứ lấy không được cái này thật thổ hào Triệu Bản có phải hay không Trầm Thuần vị hôn phu Triệu Bản, nhưng Đường Dược vẫn là quyết định hào hào thu thập một chút cái này gia súc.

Dương Trình Hạo đánh cái búng tay, cười nói: "Không có vấn đề, đem hắn thua trở thành sự thật điều ti Triệu Bản!"

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Thật điều ti Triệu Bản!

Trận chung kết quy tắc rất đơn giản, tam (ván) cục hai thắng chế, bất quá nếu là ván đầu tiên liền thua sạch sở hữu tiền của trò chơi, mà còn không có tại hữu hiệu thời gian bên trong nạp tiền chuyển, liền sẽ sớm đảo thái.

Đường Dược cùng Dương Trình Hạo hai người, hoàn toàn như trước đây lựa chọn nông dân, phóng mấy lần tạc đạn về sau, lại đem bội số lật đến hai ngàn lần, chỉ cần thắng được là bọn hắn, liền có thể một ván đào thải đi cái này thật thổ hào Triệu Bản.

"Tiểu tử, ta không sợ nói cho người, trong tay của ta còn lại mở lớn Vương, chỉ cần các người ra số lẻ, ta thắng chết các người, ha ha." Thật thổ hào Triệu Bản rất là đắc chí dựa vào những chữ này, hiển lộ rõ ràng chính mình lợi hại.

Chỉ là, hắn hồn nhiên không biết, hắn đã nhảy vào Đường Dược vì hắn chuẩn bị kỹ càng trong cạm bẫy.

"Dược ca, ta chỗ này có không ít đơn bài, người có thể thắng hắn a?" Dương Trình Hạo có chút trung khí không đủ.

"Ta lúc nào đánh qua không nắm chắc bài?" Đường Dược cười lạnh một tiếng, đưa di động hướng Dương Trình Hạo trước mặt vừa để xuống, "Hai bức một lốc, lại thêm sắp vỗ đánh, nổ chết hắn nha."

"Hắc hắc, ngưu bức."

Theo trong điện thoại di động một tiếng tạc đạn âm thanh, thật thổ hào Triệu Bản vốn có hai trăm vạn tiền của trò chơi, toàn diện chảy đến Đường Dược tài khoản.

Trò chơi này cùng với những cái khác lá bài trò chơi bất đồng là, tiền của trò chơi hối đoái suất dị thường thấp, một khối tiền chỉ có thể hối đoái một trăm cái trò chơi tiền, nói cách khác, hai trăm vạn tiền của trò chơi, trọn vẹn tương đương với hai vạn khối chân kim bạch ngân!

Đương nhiên, thắng được trận chung kết ban thưởng cũng dị thường phong phú, là chỗ thắng được số lượng gấp hai, là ý nói, nếu đối phương không nạp tiền, Đường Dược có thể có được bốn trăm Vạn tiền của trò chơi, trọng yếu nhất là, sở hữu nghênh đón tiền của trò chơi, đều có thể hối đoái thành thẻ ngân hàng trong chữ số.

Tại trên internet, cái này trò chơi bị gọi đùa vì lưới trên sông bạc.

"Lần này phát!" Dương Trình Hạo để điện thoại di động xuống, cao hứng hô to một tiếng.

"Số lượng nhỏ mà thôi." Đường Dược lơ đãng, lập tức đưa vào một ít chữ nhân, "Ta, ca môn."

Cái này đơn giản bốn chữ, tại đối phương xem ra, không thể nghi ngờ là to lớn chằm chọc.

Không đến nửa phút, vốn hẳn nên kết thúc trận chung kết lại khôi phục chờ đợi người chơi chuẩn bị hình ảnh, Dương Trình Hạo sững sờ, hắc u một tiếng, nói ra: "Ta sát, đừng tới cái phú Đề nhị, lại hướng hai vạn đi vào."

"Vậy liền đem hẳn thua thành phú Đề nhị." Đường Dược cười, không quản đối phương có phải hay không chính mình muốn tìm cái kia Triệu Bản, nhưng ít ra tiếp xuống thời gian bên trong, có thể Tiểu tiểu kiếm lời một chút.

"Tiểu tử, nhìn ta tiếp xuống không thắng chết các ngươi!" Thật thô hào Triệu Bản lại phát tới một câu, vẫn giao trên khiêu khích biểu lộ.

Đường Dược cùng Dương Trình Hạo nhìn chăm chú một chút, đồng thời điểm kích chuẩn bị trò chơi.

Kết quả có thể nghĩ, thật thô hào Triệu Bản lại một lần bị Đường Dược thua sạch tiền của trò chơi, mà ván này về sau, Đường Dược thắng được tiền của trò chơi, cũng đã tăng gấp đôi, là tám vạn khối.

Tại cái trò chơi này trên bình đài, tám vạn khối số lượng mặc dù không tính là một ngựa tuyệt trần, nhưng cũng là cái số lượng lớn, hệ thống vẫn cố ý tại toàn bộ server vụ khu thông cáo một phen: "Người chơi Đường Dược thắng được tám vạn tiền của trò chơi, để cho chúng ta vùng hoa chúc mừng, đồng thời cũng động viên người chơi thật thô hào Triệu Bản, hi vọng hẳn có thể ngọc đầu trở lại."

Thông cáo vừa mới nhấp nhô xong, liền có người chơi khác phát biểu: "Ha ha, lần này thô hào thành điều ti!"

Đường Dược có thể tưởng tượng, lúc này thật thô hào Triệu Bản sẽ tức thành bộ dáng gì.

Chỉ chốc lát sau, Đường Dược cửa sổ trò chơi lên nhảy lên lên một cái loa nhỏ, cái này nói chuyện riêng ý tứ, hẳn mở ra loa nhỏ, lập tức trông thấy thật thô hào Triệu Bản phát tới một đầu tư tin: "Tiểu tử, ngươi đánh bài rất lợi hại, có dám hay không đua (ván) cục đại?"

Đường Dược vừa định nói không có vấn đề, lại nghe thấy một trận tiếng chuông, nhằm chán chương trình học cuối cùng kết thúc, cũng là thời điểm tìm Tần Bá muốn xe đi.

"Thật có lỗi, ta còn có việc, đến logout." Đường Dược đành phải ở trong game nói như vậy.

"Thao, thắng liền muốn chạy đúng không!" Thật thô hào Triệu Bản có chút nộ, liền phát mấy cái nổi giận biểu lộ, "Toán, nếu không một hồi đi gặp ta vị hôn thê, ta khẳng định đem ngươi thua còn lại cái quần lót!"

Lúc đầu loại này lừa mình dối người ngoan thoại, Đường Dược là chẳng thêm ngó tới, nhưng vị hôn thê ba chữ, lại gây nên hẳn chú ý.

Chẳng lẽ nói cái này ID thật sự là cái kia Triệu Bản?

"Ngươi còn có vị hôn thê?" Đường Dược cố ý hỏi.

"Đương nhiên, ca truy nàng hai năm, may mắn ca nghĩ biện pháp đem nhà nàng sinh ý làm vàng, lúc này mới đuổi tới tay, xoa, nói với ngươi nhiều như vậy làm gì, ngươi bức này điều ti, sẽ không hiểu ta thế giới."

"Xảo, ban đêm ta cũng muốn gặp vị hôn thê, vừa vặn dùng thắng tới tiền mua chút lễ vật, Ta a, thật điều ti Triệu Bản." Đường Dược trong lòng hơi động, đem những này nói chuyện phiếm ghi chép làm Screenshots, lập tức rời khỏi trò chơi.

"Hảo Tử, cùng ca đi xem một chút ca xe mới." Chờ lấy Mễ Tuyết đi ra phòng học về sau, Đường Dược mang theo bọn hắn ly khai phòng học.

Không ngoài sở liệu, Tần Bá liền đứng ở trường học ngoài cửa, mà bên cạnh hắn, ngừng lại một cỗ bình thường Alto.

"Tần Bá." Đường Dược hữu hảo chào hỏi, lập tức tràn ngập chờ mong nói ra, "Chúng ta đi đề xe a?"

"Ta đã giúp ngươi ra." Tần Bá cười tủm tỉm nói.

Đường Dược, Mễ Tuyết cùng Dương Trình Hạo ba người đều hiếu kỳ nhìn về phía bốn phía, lại không nhìn thấy một cỗ xe cá nhân, đương nhiên, trừ trước mặt chiếc này Alto.

Chờ chút!

Đường Dược đột nhiên sinh ra cái dự cảm không tốt, hắn chỉ vào chiếc kia mới tinh Alto nói: "Băng Nghi đưa cho ta xe, sẽ không phải là chiếc này a?"

"Đúng vậy a."

Tần Bá một câu, trực tiếp đem Đường Dược trong lòng nhiệt tình hết thảy giội tắt!

"Không như thế hồ đồng đội, Băng Nghi như vậy đại thủ bút, liền cho ta làm một cỗ Alto? Tối thiểu nhất, cũng phải là người tiếp ta lúc mở đường Hồ a?" Đường Dược mất đi ngày xưa tính táo, cơ hồ là găm thét nói ra.

"Đại tiểu thư đã phân phó, nàng vì người chuẩn bị liền là chiếc xe này." Tần Bá ném chìa khóa xe cho Đường Dược, chân thành nói, "Đương nhiên cái này cùng bình thường Alto vẫn còn có chút bất đồng, lớp xe là phòng ngừa bạo lực lớp xe, toa xe cũng là thêm dày, có thể chống cự rất lớn trình độ va chạm."

Đường Dược tức xạm mặt lại, coi như thay đổi xe tăng bánh xe, không phải cũng là Alto sao?

Mễ Tuyết phốc một tiếng bật cười: "Đường Dược, kỳ thật cái này rất không tệ, xe hình nhỏ, có thể tại bất luận cái gì địa phương xe chần."

"Như thế, Tiểu Tuyết, người nguyện ý cùng ta đùa run run sao?" Đường Dược hai mắt tỏa sáng, không hề có kỳ một bên Tần Bá cùng Dương Trình Hạo, vô liêm sỉ nói.

"Đương nhiên không nguyện ý." Mễ Tuyết vũ mị cười một tiếng, lập tức tại hân thương vết rầu rĩ tim trong lại tới Nhất Dao, "Tần Bá, ta muốn đi mua thủ công khóa dụng cụ, người theo giúp ta đi đi."

"Được." Sau năm phút, Tần Bá gọi điện thoại lại gọi tới một chiếc xe, mang theo Mễ Tuyết vội vàng ly khai.

Đường Dược trong mắt chứa ý cười, nhìn xem Dương Trình Hạo nói: "Hảo Tử, người không nói muốn mượn ta xe dùng sao?"

"Ách, ta chợt nhớ tới, ta còn không bằng lái, hắc hắc, Dược ca, cái này người trước mở ra đi." Nói xong, Dương Trình Hạo vỗ ót một cái, lấy cớ trong nhà mình còn có việc, ngoắc đánh chiếc xe liền chạy.

Ở trung nam thị cái này tắc đất tắc vàng địa phương, trên đường tùy tiện một chiếc xe taxi, đều muốn chừng mười vạn, chiếc này Alto, định phối cũng là sáu vạn khối tiền, liền xem như cái tiền qua, cũng không ai thấy rõ, cho nên Dương Trình Hạo tình nguyện đón xe, đều không muốn ở giá ngoài cửa ngồi Đường Dược xe.

Không có cách, gánh không nổi người này a!

"Thao, chờ các người xin ca mượn xe thời điểm, ca tuyệt đối không mượn!" Đường Dược hung hăng mắng câu, thuận thực phát động xe, nhanh chóng biến mất ở giá trước cửa.

Cái này là Tần Bá làm ra, cũng coi như được là xuất thân quân đội, cái tiền về sau cũng là không tính khó mở, mà còn Đường Dược kinh ngạc phát hiện, vận tốc quay biểu vậy mà đến kinh người 240 bước, cái này so với nguyên thủy vận tốc quay biểu, muốn chỉnh đều nhanh một trăm bước a!

"Tần Bá thật là một cái phong tử!" Chửi một câu về sau, Đường Dược lại là rất nhanh liền nghĩ mình bạch Tần Bá đưa chiếc xe này dụng ý, chính mình chức trách là bảo vệ Mễ Tuyết, bình thường ăn ở, tự nhiên là càng biết điều càng tốt.

Đường Dược cũng không có trực tiếp đi đón Trầm Thuần, mà là đem xe dùng ở một nhà đồ trang sức ngoài tiệm, tuyển chọn tỉ mỉ một chiếc nhẫn, lúc này mới bấm Trầm Thuần điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Gạo nấu thành cơm!

"Đường Dược, người cuối cùng điện thoại tới, cha ta đã thúc ta nhiều lần, người thật có thể thuyết phục hắn sao?" Trầm Thuần ở trong điện thoại thanh âm lộ ra rất gấp.

"Yên tâm đi, vạn sự sẵn sàng, ta cái này đi đón người." Đường Dược tràn đầy tự tin.

"Vậy được rồi, ta tại XX thương thành, cho người chọn lựa một bộ y phục, người tới thay đổi đi."

Đường Dược sững sờ, không khỏi hiểu ý cười một tiếng, ngược lại là chính mình chủ quan, đây chính là gặp cha vợ, xuyên thân quần áo thể thao toán chuyện gì xảy ra?

Đề điện thoại xuống, Đường Dược ngẫm lại, lại cho Sơn Dương đánh tới.

"Ban đêm tại Rock and roll chờ ta." Đường Dược chỉ là đơn giản bàn giao một câu, hần tin tưởng, bằng Sơn Dương tại trên đường lẫn lộn nhiều năm như vậy, có thể nghe ra được hần những lời này dụng ý.

Tại Đường Dược đến Rock and roll trước đó, hần không cho phép Sơn Dương có bất kỳ động tác.

Mấy phút đồng hồ sau, Đường Dược liền xe chạy tới Trầm Thuần nói tới cửa hàng, để hần ý bên ngoài là, Trầm Thuần vì hần chọn lựa y phục, vậy mà giá trị năm chữ số nhiều!

Trong lúc nhất thời, Đường Dược có chút cảm động, hần trêu chọc nói: "Trang một lần bạn trai, liền có thể đạt được tốt như vậy y phục, có muốn không người bao nuôi ta đi."

"Nói mò gì đâu." Trầm Thuần hai tay vác tại đằng sau, tự nhiên hào phóng mà nhìn xem hần, "Nhanh mặc vào đi, ta cũng đi thay y phục lên."

"Tốt a."

Từ phòng thử áo đi ra, Đường Dược chưa phát giác có chút sững sờ, đây là hần lần đầu tiên mặc đồ vét, thẳng dáng người đem đồ vét mị lực phát huy phát huy vô cùng tinh tế, chợt nhìn đi, còn tưởng rằng là trên TV đi ra mẫu nam đặc đầu.

"Ừm, không sai, vẫn rất suất." Theo thanh âm, Trầm Thuần xuất hiện trong gương, nàng đang híp mắt, mỉm cười đánh giá chính mình.

Đường Dược quay đầu, thẳng tắp nhìn xem Trầm Thuần, đều nói phát dựa vào mạ vàng người dựa vào ăn mặc, mặc dù Trầm Thuần đã rất đẹp, nhưng đôi một thân trang phục, lập tức kinh diễm lên.

Đứng tại trước mặt Trầm Thuần, mặc một bộ thuần bạch sắc viền ren viền rìa vảy ngắn, mộc mạc phong cách đem nàng tô đậm giống như cái tiên nữ, nhất là trước ngực một mảnh sáng trong, khiến cho người ý nghĩ kỳ quái, nhưng lại không sinh ra bất luận cái gì ý biến thái, chỉ là, trên cổ trụ lủi, tựa hồ thiếu chút gì.

"Ta lúc đầu đeo dây chuyền, nhưng cùng cái quần này không quá mắc, cũng chỉ phải dạng này." Tựa hồ là đoán ra Đường Dược ánh mắt là có ý gì, Trầm Thuần ngượng ngùng nói.

Tiền mình trong bọc tiền, cơ hồ đều tiêu vào Đường Dược bộ quần áo này lên.

"Xem ra chúng ta rất có ấn ý." Đường Dược ảo thuật xuất ra chính mình chọn lựa dây chuyền, cái kia đầu màu lam nhạt kim cương mặt dây chuyền, tản ra cao quý quang mang, cùng Trầm Thuần khí chất quả thực là thiên y vô phòng.

Trầm Thuần kinh ngạc nhìn xem dây chuyền: "Cái này người mua?"

"Đúng vậy a, đưa người." Đường Dược tự thân vì nàng đeo lên, càng xem càng là hài lòng, "Ừm, nhìn qua rất không tệ."

"Cái này" Trầm Thuần muốn cự tuyệt, nhưng vừa nghĩ có cái này dây chuyền, liền càng thêm dễ dàng hướng phụ thân chứng minh Đường Dược đối nàng tốt, liền tạm thời nhận lấy, chuẩn bị việc này kết về sau, lại đem dây chuyền trả lại Đường Dược.

Ra cửa hàng, Trầm Thuần có chút lúng túng nhìn xem Đường Dược chiếc kia Alto, thiếu điều liền nói ra bị thương người tự tôn chuyện, chỉ là dọc theo con đường này, nàng đều đang suy nghĩ muốn làm sao giải thích chiếc này tràn ngập điều ti khí chất xe.

Trầm Thuần phụ thân công ty, ngay tại trong Nam thị Hoa Dụ khu biên giới lên, Đường Dược vừa đem chiếc xe định tốt, đã nhìn thấy một cái sắc mặt phấn trắng, giày Tây nam nhân nghênh tới, trong tay vẫn bưng lấy một chùm hoa hồng, gặp Trầm Thuần xuống xe, lập tức cười nở hoa.

"Tiểu Thuần, người cuối cùng đến."

"Triệu Bản, người thế nào tại cái này? Phụ thân ta gọi người tới sao?" Trầm Thuần khẩn trương nhìn xem hần.

Triệu Bản quả thực là đem hoa nhét vào trong tay nàng, cười nói: "Đúng vậy a, bá phụ điện thoại nói cho ta biết, nói muốn ta cùng hần gặp người, còn thuyết người này vẫn luôn đang quấy rầy người, là thật sao?"

Không đợi Trầm Thuần giải thích, Đường Dược liền đem hoa nhận lấy, một mặt nghiền ngẫm: "Thật sự là xảo, bá phụ cũng là như thế nói với ta."

"Nói vậy, ta thế nhưng là Tiểu Thuần vị hôn phu!" Triệu Bản vô ý thức giải thích câu, lập tức mới phát hiện trước mắt đột nhiên xuất hiện cái tiểu suất ca, không khỏi sững sờ, "Người là ai?"

"Tiểu Thuần đã thông báo, người bình thường không tư cách biết rõ thân phận ta, cho nên rất xin lỗi." Đường Dược đáp lại một cái hữu hảo mỉm cười, lại đem hoa hồng một thanh vứt bỏ, nắm chặt Trầm Thuần tay nhỏ, "Tiểu Thuần, người với hoa hồng Hương dị ứng, vừa mới không có ngửi được a?"

Triệu Bản đầy mắt kinh ngạc, hần truy cầu Trầm Thuần thật lâu, cho tới bây giờ chưa nghe nói qua tại Trầm Thuần bên người có như thế nhân vật, mặc dù nói tiểu tử này xuyên hàng hiệu âu phục, thế nhưng là đồng hồ đai lưng cũng là cực hàng thông thường, rõ ràng là cái quý nghèo, nói không chừng cái kia âu phục cũng là hàng via hè đãi tới A hàng.

"Tiểu Thuần, thật xin lỗi, ta không biết người với hoa hồng mùi thơm dị ứng, về sau ta tuyệt sẽ không cho người thêm hoa hồng." Mắt thấy Đường Dược cùng Trầm Thuần tay dắt tại cùng một chỗ, Triệu Bản vội vàng xen vào nói.

"Vâng cảm ơn người." Trầm Thuần thuận miệng đáp, trong lòng lại là kinh ngạc Đường Dược biểu hiện, cái này Triệu Bản vẫn luôn ý vào trong nhà có tiền, bên ngoài hoành hành bá đạo, ai biết tại Đường Dược trước mặt, hai ba câu nói liền bị Đường Dược áp chế gắt gao được, xem ra Đường Dược có lẽ thật có thể thuyết phục phụ thân đâu!

Khi bọn hắn đi vào công ty lúc, Đường Dược mới phát hiện, nơi này chỉ có một chỗ cao ốc, ở bên trong công việc lại không mấy người, linh linh tinh tinh gặp phải mấy công việc nhân viên, lại còn là tiến hành rồi chứ.

"Tiểu Thuần, chỉ cần chúng ta kết hôn, ta liền sẽ để phụ thân ta vì nơi này bom tiền, không ra nửa năm, Trầm Thị công ty liền sẽ một lần nữa quật khởi!" Triệu Bản vỗ bộ ngực, dương dương đắc ý nói ra, không quên dò xét vài lần Đường Dược, nhìn thấy Đường Dược chỉ là trầm mặc đi tới, trong lòng nhất thời nặc nỡ hoa.

Thế nào, thật đến liều tiền thời điểm, liền không lên tiếng đi!

Đi vào Trầm Thuần phụ thân văn phòng, Triệu Bản cái thứ nhất đi vào, sau đó Trầm Thuần mới mang theo Đường Dược đi vào.

So với Trầm Băng Nghi văn phòng, nơi này muốn lộ ra đơn giản nhiều, bất quá Đường Dược cũng nhìn ra được, nơi này đã từng khẳng định là mùi phần xa hoa văn phòng, bởi vì mới vừa vào đến, hắn đã nghe đến nhàn nhạt gỗ lim hương vị.

"Cha, ta dẫn hắn tới." Tại trước mặt phụ thân, Trầm Thuần lộ ra cẩn thận từng li từng tí, bị Đường Dược nắm tay nhỏ, cũng nhẹ nhàng rút ra ngoài.

Trầm Thuần phụ thân nhìn qua hơn bốn mươi tuổi bộ dáng, trạng thái tinh thần còn có thể, chỉ là tóc mất không ít, trán đã trọc một nửa, còn lại đáng thương mấy túm tóc.

Chú ý tới Đường Dược đang theo dõi chính mình trán nhìn, Trầm Thuần phụ thân nhú chặt được lông mày, âm thanh lạnh lùng nói: "A, tiểu tử, đây đưa nữ nhi của ta trước đó, người có hay không nghe qua ta Trầm Quốc Phong danh hào?"

Trầm Thuần trong lòng không khỏi xiết chặt, phụ thân mặc dù sinh ý thất bại, nhưng nhân mạch vẫn là có, nhất là cùng cục cảnh sát một ít lãnh đạo quan hệ rất sâu, chỉ cần hắn một chiếc điện thoại, liền có thể để Đường Dược ăn không ít đau khổ, định tội là không thể nào, nhưng giam cầm cái mười ngày tám ngày là dễ dàng.

Nghĩ tới đây, Trầm Thuần cũng có chút dao động, muốn để Đường Dược từ bỏ toán.

"Bá phụ, ta truy cầu Trầm Thuần, là bởi vì coi trọng năng thiện lương, cũng không phải là coi trọng ngài thành tựu, huống chi ngài hiện tại cũng không có gì thành tựu, không phải sao?" Đường Dược cười nói.

Trầm Quốc Phong sắc mặt biến rất khó coi: "Tiểu tử người đảm lượng rất lớn, người cảm thấy uy hiếp ta, liền có thể để cho ta đem Tiểu Thuần gả cho người sao?"

Trầm Thuần trong lòng nhất thời một cái lộp bộp, vội vàng hoà giải nói: "Cha, hắn không phải ý tứ kia."

"Vậy hắn là có ý gì đâu, hắn căn bản cũng không đem bá phụ coi ra gì, Tiểu Thuần, người làm sao lại cùng dạng này người xen lẫn trong cùng một chỗ!" Triệu Bản trong lòng quả thực muốn thoải mái phiến, vốn đang lo lắng Trầm Thuần cùng tiểu tử này thật có tình cảm gì cơ sở, không nghĩ tới tiểu tử này đồ giúp mình một đại ân, lần này Trầm Quốc Phong nói cái gì đều chứng mất tiểu tử này.

Trầm Thuần cấp bách trong lòng bàn tay đỏ mồ hôi, lại là một điểm biện pháp đều không nghĩ ra được, ai biết, Đường Dược đột nhiên đem tay nâng dặt, thâm tình liếc nhìn nàng một cái: "Với bá phụ tôn kính, là dùng tới để ở trong lòng, mà không phải treo ở bên miệng, mặt khác đâu, ta muốn cưới Tiểu Thuần lý do, dĩ nhiên không phải uy hiếp bá phụ ngài, mà là chúng ta hai cái, đã tư định cả đời, thuyết phục tục một điểm, liền là gạo nấu thành cơm."

Cái này trống rỗng trong văn phòng, lập tức tĩnh lặng phảng phất roi cây châm đều có thể nghe được.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 28: Ta cũng không tệ!

Mặc dù bây giờ trong cái xã hội này, xử nữ tỉ lệ rất nhỏ, nhưng càng như vậy, những cái kia thành công nam sĩ liền sẽ có càng thêm mãnh liệt xử nữ tình kết, bởi vì cưới được một cái xử nữ, với nam nhân mà nói, cũng là một loại thành tựu.

Lúc này Triệu Bản biểu lộ, quả thực so với ăn vào con ruồi còn muốn đặc sắc.

Trầm Quốc Phong trước hết nhất kịp phản ứng, tức giận vỗ bàn đứng dậy: "Tiểu tử thúì, ngươi nói cái gì, ngươi lại đem "

Lời còn chưa nói hết, Trầm Quốc Phong liền lấy ra điện thoại, giống như là muốn gọi điện thoại.

Trầm Thuần một cái bước xa, đưa di động ngành sinh sinh đoạt tới, khỗ sở nói: "Cha, ta là cam tâm tình nguyện, ngươi không nên trách hần!"

Trầm Quốc Phong kinh ngạc nhìn Trầm Thuần một chút, hiển nhiên là bị tức không nhẹ, khuôn mặt lên cùng gan heo một cái nhan sắc, rốt cục hung hăng ngồi xuống, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Triệu Bản cũng rốt cục khôi phục tinh táo, châm chọc nói: "Tiểu tử, ngươi chính là tôn kính như vậy bá phụ sao, ngươi chẳng lẽ không biết, trong mắt hần, Tiểu Thuần là trọng yếu nhất, hần tuyệt đối không cho phép bất kỳ người đàn ông nào động Tiểu Thuần một sợi tóc!"

"Ta cũng không nhúc nhích Tiểu Thuần tóc a, không tin ngươi đếm xem." Đường Dược một nhún vai, vô tội nói.

"Ngươi!"

Đường Dược lập tức nghiêm mặt xuống tới, lấy điện thoại di động ra đưa tới Trầm Quốc Phong trước mặt: "Lúc đầu đầu, ta là không có ý định vạch trần ngươi sắc mặt, nhưng ngươi thật sự là quá nhận người phiền, ta không thể làm gì khác hơn là cho bá phụ nhìn xem những vật này."

Triệu Bản tim lập tức nhấc lên, cố gắng nghĩ lại lên, nhìn chính mình từng làm qua sự trong, có hay không bỏ qua chân ngựa.

Không đúng, tự mình làm thiên y vô phòng, Trầm Quốc Phong tìm không ít cảnh sát bằng hữu, đều điều tra không ra một điểm dấu vết để lại.

Nghĩ đến cái này, Triệu Bản lại trở nên tự tin lên, lạnh lùng nhìn xem Đường Dược: "Ta ngược lại muốn xem xem ngươi có thể ra cái gì yêu thiêu thân!"

Trầm Quốc Phong vừa nhìn thấy trên điện thoại di động nội dung, sắc mặt liền biến, dị thường lạnh lùng nhìn về Triệu Bản, ánh mắt kia phảng phất có thể đem hần nhìn thấu đồng dạng.

"Bá phụ, ngài thế nào?" Triệu Bản lập tức lại có chút lực lượng không đủ.

"Nguyên lai ta sinh ý thất bại, là ngươi giờ trò!" Trầm Quốc Phong cơ hồ là tại giữa hàm răng gặm ra mấy chữ này.

Triệu Bản cực kỳ sợ hãi, vội vàng giải thích: "Bá phụ ngài nói cái gì đó, ta làm sao lại xuống tay với ngài?"

"Vậy ngươi dám không dám đổ bộ một cái đầu địa chủ tay boi tài khoản đâu?" Đường Dược cười híp mắt chen miệng nói.

"Mụ trứng, cái này bỏ nhào địa chủ có cái mao quan hệ, tiểu tử, ngươi tốt nhất xuất ra chứng cứ tới!" Triệu Bản khí thanh âm đều biến.

Không đợi Đường Dược mở miệng, Trầm Quốc Phong đột nhiên đưa di động ném qua đi: "Chính mình nhìn!"

Triệu Bản hốt hoảng tiếp được, chỉ nhìn một chút liền minh bạch tiền căn hậu quả, cảm tức nhìn Đường Dược nói ra: "Nguyên lai ngươi chính là Đường Dược!"

Đường Dược cười không nói.

Trầm Thuần kinh ngạc nhìn xem Đường Dược, trong lòng từ đầu đến cuối suy nghĩ không thông, thiếu niên này đến tột cùng lớn bao nhiêu năng lực, chỉ dùng một ngày, liền đem hãm hại phụ thân người tìm cho ra!

Chỉ là, nếu như hần không phải đồng tính luyến ái tốt biết bao nhiêu?

Trầm Thuần trong lòng, vụng trộm thở dài một hơi.

Triệu Bản chân diện mục bị vạch trần về sau, dĩ nhiên là càng thêm can rõ, hần đưa di động phiệt tới đất lên, một mặt khinh thường nói: "Trầm Quốc Phong, ngươi tốt nhất nhận rõ thế cục, nếu như không có ta trợ giúp, ngươi xương thuốc liền muốn đứng trước phá sản, đến lúc đó, ngươi dốc sức làm xuống tới hết thảy, đều sẽ bị ngân hàng lấy đi!"

"Ngươi" Trầm Quốc Phong giận không kềm được theo dõi hần, khí tuôn ra trong lòng, vậy mà bất tỉnh đi.

"Cha!" Trầm Thuần hô to một tiếng, vô ý thức tiến lên.

Nhưng mà, có người so với Trầm Thuần nhanh hơn.

"Trái tim của hần bệnh phạm, chuyện nhỏ." Đường Dược đỡ lấy Trầm Quốc Phong, tay phải giữa ngón tay, rốt cuộc thật tốt mấy cây ngân châm.

Trầm Thuần nhìn qua thiếu niên này, thất kinh tim rớt cuộc an định lại, nàng cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Cha ta không có chuyện gì sao?"

"Nếu như không có gặp được ta, hẳn định sẽ có sự." Đường Dược cười cười, lập tức đem Trầm Quốc Phong áo giải khai, trong tay ngân châm nhanh chóng rơi xuống, nói cũng kỳ quái, ngân châm kia đâm vào về sau, Trầm Quốc Phong nhũ mầy dần dần giãn ra, một phút nữa, Trầm Quốc Phong dĩ nhiên là tỉnh lại.

Trầm Thuần vui mừng quá đổi: "Cha, ngươi không có việc gì?"

"Ta không phải té xỉu a? Tiểu Thuần, đây là có chuyện gì?" Trầm Quốc Phong vẫn là một bộ như lọt vào trong sương mù bộ dáng.

Trầm Thuần lau lau trong mắt óng ánh, kích động chỉ vào Đường Dược: "Là hấn cứu ngươi."

Trầm Quốc Phong kinh ngạc không thôi.

Bệnh tim là bệnh gì, Trầm Quốc Phong là biết rõ, coi như kịp thời uống thuốc thậm chí là đưa bệnh viện, đều không nhất định có thể khôi phục nhanh như vậy, nhưng mà Đường Dược lại tại ngắn ngủi vài phút bên trong, đem chính mình cứu trở về, mà còn toàn thân cảm giác vô cùng nhẹ nhàng, thật giống như đỡ xuống cái gì gánh nặng đồng dạng.

"Thần y a!" Trầm Quốc Phong liền vội vàng đứng lên, cung kính nói ra, "Ta có mắt không biết Thái Sơn, vừa mới thật sự là đắc tội."

"Bá phụ không cần khách khí với ta, chúng ta cũng là người một nhà." Đường Dược cười hắc hắc, nhìn về phía Trầm Thuần.

Cái này thân nhiên ánh mắt nhất thời làm Trầm Thuần ngượng ngùng lên, trắng nõn khuôn mặt nhỏ xoa một đoàn ánh nắng chiều đỏ, mảnh mai động lòng người.

Trầm Quốc Phong có thể nào xem không hiểu những này, cười ha ha một tiếng, nói ra: "Nói là, chúng ta cũng là người một nhà."

Trầm Thuần sững sờ, chấn kinh ngẩn đầu: "Cha, ngài không tiếp tục để ta gả cho Triệu Bân?"

"Ta làm sao lại để ngươi gả cho tên cận bã này! Hấn đem ta hại thành dạng này, ta còn muốn tìm hấn tính sổ sách! A, Triệu Bân tên hỗn đản kia đâu?"

Trầm Quốc Phong kiểu nói này, Đường Dược cùng Trầm Thuần cũng phát hiện, trong phòng này đâu còn có Triệu Bân thân ảnh?

"Đại khái là nhìn bá phụ ngươi bị tức đỏ, liền chạy trốn chết đi." Đường Dược cười nói.

"Hấn cho là hấn chạy trốn được?" Trầm Quốc Phong làm bầm một câu, lông mày lại là lại khóa, "Chỉ là ta xường thuốc, đại khái thật muốn phá sản."

Không Triệu Bân giúp đỡ, Trầm Quốc Phong với góc đầu trở lại bốn chữ, căn bản cũng không ôm hi vọng.

"Không biết bá phụ xường thuốc, có tiếp hay không mỹ dung sản phẩm tờ đơn đâu?" Đường Dược đột nhiên nói một câu.

"Đương nhiên là tiếp, bắt quá cái kia lúc trước, hiện tại xường thuốc danh dự đã rơi xuống đáy cốc, mất xích tài chính cũng gãy, nơi nào còn có tờ đơn để cho ta tiếp đâu?" Trầm Quốc Phong tự giấu cười cười, nụ cười kia lệnh Trầm Thuần đau lòng không thôi.

Đây hết thấy Đường Dược đều nhìn ở trong mắt, hấn đưa di động nhặt lên, cho Trầm Băng Nghi gọi điện thoại tới: "Băng Nghi, sản xuất hàng loạt Ngọc phong lộ hợp tác công ty, ngươi tìm tới sao?"

"Còn không, thế nào?" Trầm Băng Nghi thanh âm truyền đến.

"Chuyện này có thể làm cho ta quyết định sao?" Đường Dược liền vội vàng hỏi.

"Có thể, nhưng lần thứ nhất hợp tác, ta chỉ có thể đưa vào năm trăm vạn tài chính." Trầm Băng Nghi phản ứng, ngược lại là hơi vượt quá Đường Dược dự kiến, hấn không nghĩ tới, Trầm Băng Nghi dễ dàng như vậy liền đáp ứng.

Đường Dược quay đầu nhìn Trầm Quốc Phong một chút: "Năm trăm vạn, đủ sao?"

"Đủ, đủ!" Trầm Quốc Phong gật đầu như gãi tôi, kích động lại nhanh ngất đi.

Hấn thật sự là không nghĩ tới, Đường Dược không chỉ có cứu hấn, lại còn giúp hấn giải quyết lớn như vậy nan đề!

Năm trăm vạn đơn đặt hàng, nhưng xa xa so với Triệu Bân giúp đỡ muốn càng thêm có dùng đến nhiều a!

"Vậy liền như thế định, ta quay đầu mời ngươi ăn cơm a Băng Nghi." Đường Dược với Trầm Quốc Phong gật gật đầu, cười với điện thoại nói ra.

"Ăn cơm cũng không cần, lập xưởng là được."

Lần này có thể để Đường Dược giật mình, bình thường tới nói, nữ nhân với nam nhân nói lập xưởng, tám chín phần mười nói là trên thân nam nhân cây

nhang kia ruột.

"Băng Nghi, người giúp ta một chút, trả lại cho ta tốt như vậy phúc lợi, ta làm sao có ý tứ đâu?" Đường Dược ngượng ngùng nói ra, "Khác cũng không nói, người thích ăn bao lâu, ta liền cho người ăn bao lâu."

"Hỗn đản! Ta nói là Hàn ký lập xương, rất không tệ một loại quà vật, chỉ là biết rõ người không nhiều a." Trầm Băng Nghi thanh âm lập tức kỳ trà cao lần.

Đường Dược xạm mặt lại, hóa ra là thật là lập xương, lần này không xấu hổ sao?

"Tốt, người địa chỉ phát tới, ta mang về cho người." Đường Dược nói xong, còn có chút chưa từ bỏ ý định, "Băng Nghi, kỳ thật ta lập xương cũng rất tốt "

Ba một tiếng, Trầm Băng Nghi đem điện thoại treo.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cường Kiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Lái xe

Đường Dược xấu hổ để điện thoại xuống.

Trầm Quốc Phong vội vàng lại gần, cười hắc hắc nói: "Con rể, người thật giúp ta cầm tới hai ngàn vạn đơn đặt hàng?"

Con rể?

Đường Dược cùng Trầm Thuần cũng là sửng sờ, chợt Trầm Thuần nhãn nhãn nhí nhí nắm lấy góc áo, cúi thấp đầu không nói lời nào.

Đường Dược ý vị thâm trường cười.

Cô nàng này ngượng ngùng.

"Người một nhà không nói hai nhà chuyện, ta còn có thể lừa gạt mình nhạc phụ đại nhân sao?" Đường Dược cũng mở câu trò đùa, sau đó nghiêm mặt lên, "Người hợp tác thương là Băng Nghi tập đoàn, chúng ta cần chế tác một cái sản phẩm mới, tại tuyên bố trước đó, liên quan tới cái này sản phẩm bất cứ tin tức gì đều cần phong tỏa, bá phụ, ta hi vọng ngài có thể vì chúng ta giữ bí mật."

"Dĩ nhiên là mỹ dung ngành nghề trong tới đại tập đoàn, Băng Nghi tập đoàn." Trầm Quốc Phong cảm khái một câu, lại là càng thêm giật mình nhìn xem Đường Dược, "Người nói các người, chẳng lẽ nói người cũng là Băng Nghi tập đoàn người?"

"Không phải, cái này sản phẩm là ta chế ra, đơn giản tới nói, ta cùng Băng Nghi tập đoàn quan hệ cũng là hợp tác." Có Trầm Thuần ở bên cạnh, Đường Dược đương nhiên sẽ không nói ra hẳn cùng Trầm Băng Nghi quan hệ.

Trầm Quốc Phong búng tỉnh đại ngộ, duỗi ra ngón tay cái tán thán nói: "Thật không nghĩ tới, Tiểu Thuần rốt cuộc tìm cho ta đến xuất sắc như vậy con rể, tuổi còn nhỏ liền có xuất thần nhập hóa y thuật."

"Hắc hắc, khích lệ." Đường Dược cười nói, "Ta còn có sự tình khác, không thể nhiều cùng người, bá phụ."

"A, tốt, các người đi đi." Trầm Quốc Phong vỗ vỗ Trầm Thuần bả vai, một mặt ý vị thâm trường nói, "Con rể, có thời gian chuyện, người mang theo Tiểu Thuần đi trừ bị một cái hôn lễ sự tình, chúng ta Tiểu Thuần nhưng nhất định phải gả nữ mỳ nữ mặt."

"Cha, người nói cái gì đó!" Trầm Thuần ngang Trầm Quốc Phong một chút, dắt lấy Đường Dược tay áo, liền rời đi văn phòng.

Trầm Thuần hỏi hợp đi tại Đường Dược bên cạnh, nhiều lần đều muốn mở miệng, nhưng lại nuốt trở về, hai người một đường im lặng, đi vào bãi đỗ xe, lại phát hiện Triệu Bản dựa vào đến một cỗ Porsche Cayenne, âm trầm sắc mặt tựa hồ viết rất nhiều âm mưu.

"Đường Dược, có muốn không để cho ta cha gọi tới cảnh sát người đem hắn đuổi đi đi." Trầm Thuần có chút lo âu dừng lại, nói ra.

"Cảnh sát người dính vào, liền không dễ chơi." Đường Dược cười nhạt một tiếng, nắm chặt Trầm Thuần tay, thần sắc tự nhiên đi qua.

"U a, đây không phải là thật điều ti Triệu Bản sao?" Đường Dược cố ý thổi cái huyết sáo nói.

Triệu Bản lông mày nhíu lại, băng lãnh nhìn chăm chú hắn: "Tiểu tử, ngươi rất có gan, bắt quá ngươi có dám theo hay không ta lại đánh cược một lần?"

Hóa ra cái này gia súc thua còn chưa đủ thoải mái?

"Có người đưa tiền, ta thế nào không dám?" Đường Dược vẫy một cái Mi, hơi trào phúng, "Đánh cược như thế nào?"

"Cược xe!" Triệu Bản nhất chỉ sau lưng Cayenne, dương dương đắc ý nói, "ta hiện tại muốn đi Rock and roll quán bar, vừa vặn từ chỗ này đến Rock and roll có một đầu đường nhỏ, đường kia lên xe rất ít, chúng ta liền so với ai khác tới trước đạt Rock and roll!"

Trầm Thuần lại là trước ở Đường Dược nói chuyện trước đó cướp đường: "Vậy không được, chúng ta căn bản không biết con đường kia đi như thế nào, mà còn chúng ta cũng không lái xe xin tới, ngươi không phải chiếm tiện nghi lớn sao!"

Bằng dựa vào Đường Dược chiếc kia Alto, muốn theo Cayenne so với tốc độ, vậy căn bản liền là cầm lấy trứng chọi với đá a!

Ngươi bên này Alto còn không khởi động, người ta đã sớm không thấy có được hay không?

"Con đường kia không có đường rẽ, một mực mở đến liền có thể!" Triệu Bản cười lạnh nói, "Thế nào, không dám?"

"Tiền đánh cược là cái gì?" Đường Dược lười biếng nói.

Triệu Bản con mắt hung hăng nheo lại, nói ra: "Nếu như ta thắng, ngươi Trầm Thuần nhường cho ta, nếu như ngươi thắng, ta cũng cho ngươi một nữ nhân."

"Ta có Trầm Thuần liền đủ, mới không cần nữ nhân ngươi." Đường Dược khinh thường nói.

Mặc dù biết Đường Dược là đang đánh miệng trận chiến, nhưng Trầm Thuần lại nghe được mặt đỏ tới mang tai, trong lòng cũng càng phát ra phiền muộn, nếu như Đường Dược hướng giới tính là bình thường, thật là tốt biết bao?

Triệu Bản quả là nhanh bị tức tặc: "Vậy ngươi muốn cái gì!"

"Nếu như ta thắng, đem ngươi chiếc kia Cayenne cho ta." Đường Dược quay đầu nhìn xem Trầm Thuần, "Tiểu Thuần, ta đem xe kia cho ngươi mở thử nào?"

"A?" Trầm Thuần hoàn toàn cho là hắn là đang nói đùa, chỉ là phụ họa cười cười, lại thấp giọng khuyên nhủ, "Hắn xe quá tốt, chúng ta thế nào cùng hắn so với a?"

"Ngươi sợ ta đem ngươi thua bởi hắn a?" Đường Dược cố ý kích thích Trầm Thuần nói.

Trầm Thuần sững sờ, trên mặt càng thêm đỏ, trong lòng nhỏ giọng thầm thì, nói đến thật giống như ta là ngươi người đồng dạng.

Triệu Bản lại nhìn không đi xuống bọn hắn anh anh em em bộ dáng, ngay cả vội vàng nói: "Vậy liền như thế định!"

"Sáng khoái!"

Đường Dược lười kéo Trầm Thuần, đi đến chính mình Alto phía trước

Còn chưa lên xe, chỉ nghe thấy Triệu Bản điên cuồng cười to: "Ta sát, ngươi cầm cái này cùng ta so, quá ngu bức!"

"Ta ngu bức quen!" Đường Dược tự tin cười cười, mở cửa lên xe.

Chỉ là, hắn lại ý thức được một vấn đề.

Tần Bá đem chiếc này Alto nội bộ hết thấy làm cái tiến, ngay cả chỗ ngồi đều thiết kế trở thành sự thật da chỗ ngồi, lại sơ hở một cái chi tiết nhỏ.

Đôi chỗ ngồi thời điểm, dây an toàn cũng bị tháo ra, lại quên chưa đung.

Nếu dựa mình lực toàn bộ triển khai chuyện, Trầm Thuần không cài dây an toàn, khó tránh khỏi sẽ có nguy hiểm, dựa vào pha lê chuyện liền không tốt.

"Tiểu Thuần, ta quên cho xe trang dây an toàn, có muốn không ngươi chờ cùng đến ta đi." Đường Dược cười khổ nói.

"Vậy không được, ngươi giúp ta lớn như vậy bận bịu, ta còn muốn mời ngươi ăn cơm đâu." Trầm Thuần bướng bỉnh nói, chỉ phớt lờ xét một cái, đột nhiên nhìn xem Đường Dược vị trí, "Có muốn không ta ngồi ở chỗ đó?"

"A?"

"Ta không phải nói ta lái xe a, ta ý là, ta ngồi tại chân người lên, được không?"

Đường Dược lộn xộn.

Cái này muội tử rõ ràng nhìn qua rất đơn thuần a, thế nào cuối cùng làm loại này khác người sự đâu? Bất quá, ta thích!

"Cũng không phải không thể, vậy người ngồi lại đây đi." Đường Dược làm mấy cái hít sâu, vạn nhất dưới thân tiểu đồng bọn một cái xúc động, đội lên người ta làm sao bây giờ?

Trầm Thuần nhăn nhó đi sang ngồi, kỳ thật trong nội tâm nàng nghĩ rất đơn giản, dù sao Đường Dược là cái đồng tính luyến ái, chính mình liền lấy hân xem như chính mình khuê mật tốt.

Trầm Thuần đối mặt với Đường Dược ngồi xuống, vì không che chắn Đường Dược ánh mắt, đành phải đem đầu tựa ở Đường Dược trên bờ vai, cứ như vậy, trước ngực nàng hai tòa Thánh phong, cũng không thể không động lại tại Đường Dược trên ngực.

Làm xe phát động lên thời điểm, bởi vì quán tính, thân thể hai người dán thêm gần!

Cái này thật là thật sự là tốc độ cùng kích thích a!

Đường Dược ở trong lòng cảm khái một câu, lập tức đem lực chú ý đều đặt ở lái xe lên, không thể không nói, cái này Triệu Bán kỹ thuật còn thuyết qua được, một cổ Cayenne trong tay hân cũng là mở ra mấy phần xe thể thao hương vị, chỉ bất quá, cùng Đường Dược cái kia có thể xưng biến thái kỹ thuật lái xe so với, vẫn là kém quá xa.

Mà còn Đường Dược phát hiện, Tần Bá vì hân cái tiến Alto, quả thực liền là một cỗ tính năng quái thú.

Cao nhất mã lực đạt tới 240 yard không nói, mà còn các phương diện kiêm dung tính đều dị thường hoàn mỹ, cơ hồ có thể nói, cái này té ngã văn tự D trong kia chiếc AE86 là một loại loại hình xe.

Hất lên da dê sói!

Tại trục đạo lên cùng Cayenne biểu sau một lúc, vẫn hơi kém một chút, nhưng theo sát lấy liền đến đến liên tiếp chỗ vòng gấp.

Cayenne từ không cần phải nói, xe trọng lượng cao tới hai tấn, hơi chút giảm tốc độ, liền có thể nhanh chóng bẻ cua.

Nhưng Đường Dược lại lựa chọn không giảm tốc độ.

Liên tiếp đẹp đề thao túng, chiếc này Alto đúng là dựa vào quán tính trôi đi xông qua đường rẽ.

Chỉ là, lúc này Đường Dược lại kinh lịch đến thống khổ dày vò.

Vì chống cự trôi đi sinh ra to lớn quán tính, Trầm Thuần đành phải dùng hết lực khí toàn thân ôm chặt Đường Dược, không chỉ có là đến từ Thánh đỉnh trên đè ép, hai đầu đuôi ngọc cũng gắt gao chế trụ Đường Dược, hơn nữa nàng xuyên là váy, kề sát tại Đường Dược trên bụng, chỉ là một tầng hơi mỏng đồ lót mà thôi.

"Chịu không!"

Đường Dược cảm giác được chính mình tiểu đồng bọn không chút khách khí đứng thẳng lên, chống đỡ tại Trầm Thuần trên thân thể.

Nếu không phải còn có y phục ngăn cản, hai người bọn họ, liền thật sự là vừa lái xe, một bên làm.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Hân quản ta gọi ca!

Dần dần, Trầm Thuần cũng thích ứng cái này phi đồng dạng tốc độ, nàng bắt đầu cảm giác được, tại dưới thân thể mình diện, giống như có một cái thô sấp đồ vật dính lấy chính mình, hết lần này tới lần khác vẫn dính lấy nhất tư mật cái chỗ kia.

"Là cái gì đỉnh lầy ta?" Trầm Thuận rất là buồn bực hỏi.

"Ách, cái này, là điện thoại di động ta." Đường Dược mặt mớ đỏ ửng, lung tung tìm giải thích.

"Dạng này a, ta còn tưởng rằng" Trầm Thuận muốn nói lại thôi, trong lòng lại có chút cô đơn, mình tại Hồ suy nghĩ gì, Đường Dược căn bản không thích nữ nhân, làm sao lại đối với mình có loại kia phản ứng đâu?

Alto giống như quỷ mị theo sát tại Cayenne đằng sau, mặc dù Đường Dược tâm tư bị Trầm Thuận hấp dẫn tới, tốc độ chậm không ít, nhưng Cayenne trong Triệu Bản cũng bị làm cho mười phần khó chịu, lại cái cuối cùng đường rẽ lên, phạm một cái cự đại sai lầm!

Cơ hội!

Đường Dược Mi phong xiết chặt, đem chân ga dẫm lên nhất chết, trong chốc lát, Alto phăng phát bắn ra sở hữu tốc độ, một cái hoàn mỹ trôi đi, sát Cayenne tiến lên.

Siêu việt!

Cuối cùng này một chỗ ngoặt kết nối lấy một đầu chủ yếu đường đi, cho nên Đường Dược siêu việt, rất nhiều người đều thu hết vào mắt.

Kết kết một tiếng.

Đường Dược dừng xe lại, ngăn tại Cayenne phía trước, rơi vào đường cùng, Triệu Bản cũng chỉ đành đem chiếc xe dừng lại.

"Triệu đại thiếu, có chơi có chịu, cái này có phải hay không cái kia đối chủ?" Đường Dược gõ gõ song, cười híp mắt nói ra.

Triệu Bản lại giả vờ làm không nghe thấy bộ dáng, từ đầu đến cuối không chịu đem xe cửa hạ xuống đến.

Lúc đầu chung quanh đám khán giả vẫn hoài nghi Đường Dược nói chuyện, Cayenne chủ nhân lại là một bộ giữ im lặng bộ dáng, nhất thời, bọn hắn đều tin tưởng đây hết thảy.

Vậy mà thực sự có người mở ra Alto chạy thắng Cayenne? !

"Anh em, người tối hậu cái kia trôi đi thật sự là thần, có hứng thú hay không giáo giáo chúng ta a!"

"Đúng vậy a, dùng Alto thắng Cayenne, thật sự là chưa bao giờ nghe thấy!"

"Quả thực so với Fujiwara thác hải vẫn ngu bức a!"

Nghe bên ngoài những người kia với Đường Dược lớn tiếng khen hay cùng thổi phồng, Triệu Bản ngồi tại trong xe, trong đầu tất cả đều là chữ mắng lời nói, nhưng hắn cũng chỉ cảm tưởng nghĩ, một khi lái xe song, khẳng định sẽ bị những người này khinh bỉ chết!

Đột nhiên, hắn trong tầm mắt thêm một cái thân ảnh.

"Thật sự là cứu tinh a!" Triệu Bản vội vàng mở cửa xe, quay về thân ảnh kia đại lực ngoắc, hô, "Son Dương ca!"

Son Dương là Văn ca người, có hắn cho mình chỗ dựa, xem ai còn dám giễu cợt chính mình?

Tại Triệu Bản ánh mắt nơi tận cùng, Son Dương đang đứng tại cách Rock and roll không xa địa phương, vẫn tận lực đề thấp vành nón, nhưng hắn lại tại nhìn chung quanh, giống như là đang tìm người nào đồng dạng.

Đường Dược khước miệng lập tức hiển hiện cái nghiền ngẫm tiếu dung.

"Người gọi ta có việc?" Phát hiện Triệu Bản về sau, Son Dương cũng nhìn thấy đứng ở một bên Đường Dược, cùng Đường Dược giao hội một ánh mắt, hắn nhưng không có chủ động cùng Đường Dược chào hỏi, mà là không kiên nhẫn nói với Triệu Bản.

Triệu Bản một mực cung kính nói ra: "Son Dương ca, gia hỏa này tìm ta phiền phức, ta muốn mời ngài giúp ta giải quyết một cái."

"Người nói hắn tìm người phiền phức?" Son Dương hiếu kỳ nhìn Đường Dược một chút.

"Ừm, nó cướp ta bạn gái." Triệu Bản cười lạnh nói, "Son Dương ca, người nếu là giúp ta sửa chữa hắn một trận, ta đem cái này bạn gái tặng cho người thế nào?"

Trầm Thuận giật mình, vội vàng tránh sau lưng Đường Dược, mảnh mai thân thể run lẩy bẩy.

Đường Dược bắt lấy tay nàng, nhỏ giọng nói: "Không cần sợ."

"Son Dương ca, người yên tâm, nữ nhân này ta còn không **, tuyệt đối mới lạ." Vì trả thù Đường Dược, Triệu Bản không chút do dự cầm Trầm Thuận

làm thẻ đánh bạc.

"Ta nắm đầm này, cũng là tuyệt đối mới lạ." Sơn Dương lộ ra cái ý vị thâm trường tiếu dung.

Triệu Bản một thời không náo minh bạch, lập tức, Sơn Dương liền lên trước một bước, mạnh mẽ quyền đả tại Triệu Bản trên mặt, kết một tiếng, đúng là đánh rụng Triệu Bản một cái răng.

Tất cả mọi người mắt tròn tròn!

Chỉ có Đường Dược câu lên khề cười dung, nhìn về mặt chật vật Triệu Bản.

"Sơn Dương ca, người cái này có ý tứ gì?" Triệu Bản bụm mặt, đau đến không muốn sống mà hỏi thăm.

"Đánh người, không nhìn ra được sao?" Sơn Dương mặt không biểu tình nhìn xem hắn, "Gây ai không tốt, không nên chọc hắn."

Triệu Bản lập tức liền minh bạch.

Chính mình là chọc tới kẻ khó chơi!

Nhưng hắn trái lo phải nghĩ, cũng nghĩ không ra ở trung nam thành phố, lúc nào nhiều Đường Dược như thế nhân vật.

"Người người là ai?" Triệu Bản rốt cục ý thức được sợ hãi, liền nhìn Đường Dược dũng khí đều không có, chỉ là cúi đầu nhỏ giọng hỏi.

Đường Dược ngẫm lại, sau đó vỗ vỗ Sơn Dương bả vai: "Ta chính là cái phổ thông sinh viên mà thôi, vừa lúc cũng nhận biết Sơn Dương, nói như vậy, hắn quân ta gọi ca."

Sơn Dương không có phản bác.

Hắn muốn ăn Vân ca còn có Vân ca danh nghĩa sản nghiệp, liền cần cùng Đường Dược hợp tác, đương nhiên sẽ không vì Triệu Bản trêu chọc Đường Dược tôn này Đại Phật.

Lời này vừa ra, Triệu Bản sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

Đây tuyệt đối là sắc mặt hắn khó coi nhất một lần!

Triệu Bản là cái phú Đệ nhị, thế nhưng chỉ thế thôi, hắn tại Hoa Dụ khu có thể làm mưa làm gió, ở mức độ rất lớn cũng là nhờ vào Sơn Dương Vân ca những này đại đầu đường xỏ chợ cho hắn chỗ dựa.

Từ một điểm này nhìn, Triệu Bản cùng Đường Dược bạn học thời đại học Tần Thọ, là đồng dạng một loại người.

"Vẫn không cùng Dược ca xin lỗi!" Sơn Dương tức giận đập Triệu Bản một cước, hắn còn có càn đại sự hơn muốn làm, vạn nhất Đường Dược một cái tâm tình không tốt, đem hắn sự tình cho chậm trễ làm sao bây giờ?

Triệu Bản liên tục gật đầu, cười làm lành nói: "Dược ca, người nhìn chuyện này, đều tại ta mất mù, cái này người lái đi đi, ta ngày mai liền đi thực hiện thủ tục sang tên."

"Vậy được, ta cũng không khách khí với người." Đường Dược cười ha ha một tiếng, từ Triệu Bản trong tay tiếp nhận chìa khoá, ngược lại lại nhét vào Trầm Thuần trong tay.

Nhưng mà Trầm Thuần lại giống như là tiếp vào một cái khoai lang bông tay, lại nhét cho Đường Dược, cảnh giác nhìn xem hắn: "Người đến tốt cùng là ai a?"

Có thể nhận biết Sơn Dương loại người này, bởi cảnh huống định cũng sẽ không!

"Người nhớ kỹ ta là Đường Dược là được rồi." Đường Dược cười cười, một lần nữa đưa chìa khoá cho nàng.

Trầm Thuần nghiêm túc nhìn xem hắn, Đường Dược con mắt tựa như là hai bãi thanh thủy, cùng Sơn Dương loại kia tàn nhẫn quả quyết ánh mắt một trời một vực.

Rốt cục, Trầm Thuần bật cười: "Cũng thế, là ta nghĩ đến quá nhiều."

"Hoài nghi lão công cũng không phải thói quen tốt nha." Đường Dược chỉ đùa một chút.

"Người cũng không phải lão công ta." Trầm Thuần le lưỡi, lập tức kinh diễm đầm người.

"Dược ca, Sơn Dương ca, ta còn có việc, đi trước." Thừa dịp Đường Dược tâm tình thật tốt, Triệu Bản vội vàng lại gần, lấy có thoát thân.

"Cút đi!" Sơn Dương không kiên nhẫn phát phát tay, chờ Triệu Bản biến mất trong tầm mắt, hắn mới nói với Đường Dược, "Một hồi ta nên làm như thế

nào?"

"Ta nói qua, ta chỉ giúp người chế tạo một cái cơ hội." Đường Dược nói, "có thể hay không đem ta cơ hội, nhìn người làm bao nhiêu chuẩn bị."

Son Dương biết rõ Đường Dược là tại suy tính chính mình có hay không hợp tác giá trị, liền đem trong lòng kế hoạch toàn bộ dỡ ra: "Ta đã mua được Vân ca bên người mấy cái huynh đệ, chỉ là Vân ca thích ngồi ở Rock and roll trong, người ở đây quá nhiều, không có cách nào ra tay."

"Vậy nếu như ta đi vào tiêu phí đâu?" Đường Dược cười nói.

Son Dương lâm vào trầm tư, lúc ngẩng đầu lên sau, trong mắt lóe lên một tia ngoan lệ: "Ta minh bạch!"

"Vậy ta đi vào trước." Nói xong, Đường Dược mang theo Trầm Thuần đi vào Rock and roll.

Bọn hắn tùy tiện tìm chỗ ngồi xuống đến, mặc dù bên trong ánh đèn mờ mờ, nhưng Đường Dược vẫn là đem tất cả mọi người quan sát một lần, hắn nhìn thấy ngồi tại lầu hai Vân ca, nhưng không có tìm tới đêm nay lại ở chỗ này hẹn hò Hàn Hiểu Như.

Chẳng lẽ Háo Tử tin tức không được?

Đường Dược có chút hiếu kỳ nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Người không phát hiện thân thể của hắn có vấn đề sao?

Cũng Hứa Hiểu ăn không có tới a?

Đường Dược ở trong lòng dạng này tự an ủi mình, lập tức nhẹ nhàng cười nói: "Tùy tiện chút liền tốt, dù sao có Son Dương thay chúng ta tính tiền."

"Hắc hắc, vậy ta không khách khí." Trầm Thuần còn không biết Đường Dược cùng Son Dương ở giữa có cái gì hợp tác, hết sức vui mừng chút một đóng lớn đồ uống.

Chờ phục vụ viên lấy ra sở hữu đồ uống về sau, Đường Dược lại có chút ngoài ý muốn: "Không có rượu?"

"Ta từ lượng không tốt, vẫn là không uống." Trầm Thuần ngượng ngùng nói ra.

Đường Dược trước mắt lập tức hiện lên Trầm Thuần say rượu về sau bộ dáng, tràn đầy đồng cảm gật gật đầu, cô nàng này uống say về sau, thật sự là quá cường hãn!

Lập tức, Đường Dược cầm lấy một ly nước chanh, quay về phục vụ viên nói ra: "Có thể giúp ta kính Vân ca một chén sao, ta là bạn hắn."

"Tiên sinh họ gì?" Phục vụ viên tranh thủ thời gian đứng thẳng người, cung kính hỏi.

Tại Rock and roll trong, đám cùng Vân ca mời rượu người, khẳng định đều không phải là người bình thường, phục vụ viên này tự nhiên là minh bạch.

"Ta họ Đường."

"Tốt, ta sẽ giúp tiên sinh chuyển đạt." Phục vụ viên nói câu, quay người vội vàng ly khai, chỉ chốc lát sau, ngồi tại lầu hai Vân ca liền phát hiện Đường Dược.

Đường Dược giơ lên nước chanh, khí định thần nhàn uống một ngụm.

Chỉ là trong lúc lơ đãng, Đường Dược quay về Vân ca so với một ngón giữa.

"Nãi nãi, tiểu tử này dám chạy tới ta cái này giường oai!" Vân ca khí nghiêng răng nghiêng lợi, cánh tay tựa hồ lại truyền tới ần ần đau đớn, "Các người cùng khách nhân nói một cái, hôm nay sớm đóng cửa, bọn hắn tiêu phí hết thủy miễn phí, chú ý không được kinh động tiểu tử này."

"Vâng!"

Nhìn xem càng ngày càng nhiều phục vụ viên xuyên toa tại trong quán bar, mà mỗi một cái cùng bọn hắn nói chuyện với nhau khách nhân, cũng là mừng rỡ ly khai, nhìn thấy đây hết thấy, Đường Dược cũng bật cười.

"Hắn mắc câu." Đường Dược nhìn không được cảm khái nói, án Vân ca đối với mình cừu hận giá trị, khẳng định hận không thể đem chính mình loạn tốt đánh chết, nhưng tại trước mặt nhiều người như vậy giết chết chính mình, khẳng định sẽ ảnh hưởng quán bar sinh ý, cho nên Đường Dược đoán chắc Vân ca sẽ chỉ đi những khách nhân này.

Vân ca dự định là bắt rùa trong hồ, mà Sơn Dương dự định thì là hoàng tước tại hậu!

"Người nói cái gì?" Trầm Thuần nghi ngờ nói.

"Không có gì, người gọi nhiều như vậy đồ vật, thế nào không ăn a?" Đường Dược cười hắc hắc, cầm lấy một cái đùi gà liền nhét vào trong mồm.

"Đây đều là giúp người điểm, ta uống nước chanh liền tốt." Trầm Thuần miệng trong ngậm ống hút, rất chậm hết sức duy mỹ uống vào.

Đỉnh đầu ánh đèn không kiêng nể gì cả chiếu xạ tại Trầm Thuần trên mặt, những cái kia tùy ý phóng đăng chùm sáng, nhưng thật giống như là bị Trầm Thuần tịnh hóa, là dạng kia thuần khiết mê người.

Đường Dược không khỏi sửng sốt một cái.

Đột nhiên, hắn nghe được sau lưng truyền tới một thanh âm quen thuộc: "Người rằng thế nào?"

Hàn Hiểu Như!

Đường Dược vội vàng quay đầu lại, để hắn ý bên ngoài là, đang cùng Hàn Hiểu Như hẹn hò người, dĩ nhiên là vừa mới chạy trốn chết Triệu Bản.

Cái này gia súc, cùng chính mình thật sự là duyên phận không cạn cái kia!

"Ta vì cứu một thứ từ thụ trên roi xuống Tiểu miêu, kết quả không cẩn thận đâm vào thụ trên, răng liền đi một viên." Triệu Bản dùng khoa trương thanh âm trang trí đến chính mình hình tượng.

"Không nghĩ tới người vẫn rất có yêu tim." Hàn Hiểu Như cười nói.

"Cái này hỗn đản lại chạy đến cái này tới lừa gạt nữ hài!" Trầm Thuần cũng phát hiện miệng đầy nã pháo Triệu Bản, lập tức nổi giận dưng dưng đi qua, với Hàn Hiểu Như nói ra, "Mỹ nữ, nam nhân này là tại hoa ngôn xảo ngữ, hắn rằng là bị người đánh, mà còn hắn căn bản chính là đồ cặn bã!"

Hàn Hiểu Như kinh ngạc nhìn xem Trầm Thuần, trong lúc nhất thời ngược lại là có điểm choáng váng.

"Trầm Thuần, người tại sao lại ở đây?" Triệu Bản cũng đồng dạng kinh ngạc, đột nhiên nghĩ đến cái gì, vội vàng nhìn về phía Trầm Thuần sau lưng, cái gặp Đường Dược đang mỉm cười nhìn xem hắn, lập tức cảm thấy phía sau lưng lạnh suu suu, gượng cười hai tiếng, nói ra, "Hiểu Như, ta còn có việc, liền đi trước."

"Chờ một chút." Đường Dược lại là gọi lại Triệu Bản, "Người không có ý định cùng ta Hiểu Như lão sư nói hai câu sao?"

"Đường Dược, người cũng tại cái này?" Hàn Hiểu Như cảm thấy đầu óc có chút không đủ dùng, nhìn xem Đường Dược, lại nhìn xem Triệu Bản, hi vọng đạt được cái giải thích.

Triệu Bản khẽ cắn môi, đành phải nói ra: "Hiểu Như, nàng nói đúng, ta là cặn bã, ta không xứng với người."

Nói xong, Triệu Bản liền vội vàng rời đi quán bar.

"Đường Dược, ta cần cái giải thích." Hàn Hiểu Như không có truy Triệu Bản, mà là ngồi tại Đường Dược đối diện, nghiêm túc nhìn xem hắn.

"Ta để giải thích đi." Trầm Thuần chủ động tiếp lời tra, một phen tự thuật về sau, Hàn Hiểu Như rốt cục tin phục, cảm thán nói, "Không nghĩ tới Triệu Bản là như thế này người."

"Hiểu Như lão sư, người có phải hay không cần phải cảm ơn ta?" Đường Dược cười nói, rất có tranh công ý tứ.

Hàn Hiểu Như phốc một tiếng bật cười: "Tốt a, cảm ơn người, bất quá ta muốn làm sáng tỏ một cái, ta cùng Triệu Bản chỉ là phổ thông đồng học, ta cho tới bây giờ không cần nhắc qua muốn hắn làm bạn trai ta."

"Chẳng lẽ nói, Hiểu Như lão sư trong lòng đã có yêu mến người?" Đường Dược liền vội vàng hỏi.

Dựa vào bản thân như vậy suất khí khuôn mặt, Hiểu Như lão sư khẳng định sẽ thích được chính mình đi!

"Đương nhiên, chỉ là hấn không ở chính giữa Nam thị a." Nói đến đây, Hàn Hiểu Như ánh mắt đột nhiên có chút âm đạm

Đường Dục trong lòng một cái lộp bộp.

Đến, còn tưởng rằng giải quyết tình địch, hợp lấy chính mình ngay cả chân chính tình địch là ai còn không biết đâu!

"Người là lão sư hấn sao?" Trầm Thuần có chút ngoài ý muốn hỏi.

Hàn Hiểu Như ngẩng đầu, hữu hảo vươn tay: "Đúng, quên cảm ơn người, ta gọi là Hàn Hiểu Như, là Đường Dục đại học chủ nhiệm lớp."

"Người tốt." Trầm Thuần mỉm cười nắm chặt tay, bỗng nhiên có chút thần bí nói ra, "Có thể mượn một bước nói chuyện sao?"

"Cái này có thể." Hàn Hiểu Như trì trệ một cái, lập tức đi theo Trầm Thuần đi hướng một bên.

Đường Dục hoang mang nhìn xem các nàng, hai cô nàng này dự định làm gì đâu?

Trầm Thuần cũng không có ý định đi vòng thêm vòng tròn, trực tiếp đem lời trong lòng nói hết ra: "Hàn lão sư, người cảm thấy Đường Dục bình thường sao?"

"Vì cái gì hỏi như vậy?" Hàn Hiểu Như hơi kinh ngạc, suy nghĩ kỹ một chút, lại cái gì đều không nghĩ ra được, "Hấn là cái hết sức xuất sắc học sinh, những khác ta ngược lại thật ra không có phát hiện."

"Người không phát hiện hấn tâm lý có vấn đề sao?" Trầm Thuần vội vàng nói, "Ta nói là, hấn tính lấy hướng, giống như cùng nam nhân bình thường không giống."

"A?" Hàn Hiểu Như lập tức há to mồm, tỉnh táo lại về sau, ngưng trọng hỏi, "Trầm Thuần, người nói là thật?"

"Đương nhiên, ta biết ta không nên dùng không bình thường để hình dung hấn, thế nhưng là ta thật hy vọng, hấn lấy hướng có thể cùng bình thường nam nhân đồng dạng."

Hàn Hiểu Như cực kỳ nghiêm túc hỏi: "Người có phải hay không thích Đường Dục?"

Trầm Thuần có chút ngượng ngùng gật gật đầu.

Trên thực tế, nàng cũng nói không rõ ràng cái loại cảm giác này có phải hay không ưa thích, nhưng nàng vừa nghĩ tới Đường Dục tính lấy hướng, liền trong lòng cảm thấy thất lạc.

"Có thời gian ta sẽ tìm Đường Dục hiểu phương diện này tình huống, nếu như khả năng, ta sẽ thuyết phục hấn cải biến chính mình lấy hướng vấn đề." Hàn Hiểu Như cũng cảm thấy đó là cái cấp bách sự tình, dù sao Đường Dục là nàng hết sức ưa thích một học sinh.

Đương nhiên cái này ưa thích, là lão sư với học sinh một loại quan tâm mà thôi.

"Cảm ơn người."

Chờ Hàn Hiểu Như cùng Trầm Thuần hai người một lần nữa ngồi vào Đường Dục bên người thời điểm, Đường Dục vẫn hồn nhiên không biết, mình tại trong lòng các nàng hình tượng, đã toái thất linh bát lạc.

"Các người làm thần thần bí bí, đang làm cái gì?" Đường Dục cười nói.

"Không có gì." Hàn Hiểu Như lại có chút cảnh giác nhìn xem chung quanh, "Vì cái gì mất một lúc, trong quán bar người đều lộ hàng."

"Đại khái là muốn đánh dạng đi, chúng ta cũng đi thôi."

Đường Dục cũng không hy vọng tuần tú như vậy hai cái muội tử nhìn thấy một hồi chém chém giết giết tình cảnh.

Sắp đi ra quán bar thời điểm, Đường Dục đột nhiên lại nói ra: "Ta đưa đi động quên ở trên chỗ ngồi, các người đi ra ngoài trước đi."

Nói xong, hấn lại trở về trở về.

Phanh một tiếng.

Làm Hàn Hiểu Như cùng Trầm Thuần mới vừa đi ra quán bar thời điểm, đột nhiên có người đóng cửa lại.

"Xinh đẹp như vậy muội tử, các người thế nào thả đi!" Trong bóng tối truyền đến Vân ca tiếng mắng.

"Lão đại, ngài không phải nói chỉ để lại Đường Dục một người sao?"

"Thao, con mẹ nó người ngốc a!"

Nghiêm túc như vậy trường hợp, Đường Dược vốn là không muốn cười, nhưng hắn vẫn là không có nhịn xuống.

"Mang theo như thế một đồng heo đồng đội, ngươi cảm thấy ngươi có thể lưu lại ta sao?" Đường Dược cười híp mắt hỏi.

Vân ca xì một ngụm, từ trong bóng tối đi tới, vênh vang đắc ý nói ra: "Ta chỗ này chỉ ít có bốn mươi huynh đệ, ngươi cảm thấy ngươi đi ra ngoài sao?"

Chỉ là vừa dứt lời, Vân ca chỉ nghe thấy sau lưng truyền đến cái âm trầm thanh âm: "Huynh đệ ngươi trong, chỉ ít có ba mươi đều bị ta mua được, ngươi cảm thấy, ngươi đi ra ngoài sao?"

"Ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Đây chính là chênh lệch!

Vân ca còn không kịp phản ứng, đã cảm thấy tim mát lạnh, đúng là một cây chùy thủ đâm xuyên hẳn tâm khẩu.

Huyết dịch im ắng chảy xuống.

Phù phù một tiếng.

Vân ca quỳ trên mặt đất, rốt cuộc không còn khí lực đứng lên.

"Son Dương!" Vân ca cả khuôn mặt đều trở nên vặn vẹo, "Ngươi dám phản bội ta?"

"Ta không phản bội ngươi chuyện, chẳng lẽ muốn chờ ngươi tới cửa làm thịt ta sao?" Son Dương từ chỗ tối đi tới, khoe môi nhếch lên băng lãnh ý cười, mà trong tay hắn thanh chùy thủ kia, thì là lóe ra rét lạnh quang mang.

"Sát hắn!" Vân ca nói khẩu khí, dùng hết tối hậu khí lực hô.

Phốc phốc phốc!

Hương ứng hắn, lại là liên tiếp đao vào thịt thanh âm.

"Son Dương ca, giải quyết!"

Lần này, Vân ca hoàn toàn tuyệt vọng, hắn thực sự không nghĩ tới, Son Dương rốt cuộc thật có thể thu mua hắn đại bộ phận huynh đệ.

"Các ngươi tại sao muốn phản bội ta!" Vân ca thống khổ hỏi.

"Rất đơn giản, ngươi có thể cho huynh đệ chia hoa hồng quá ít, mà ta Son Dương làm lão đại, có thể làm cho đến càng thật tốt hơn nơi!" Son Dương thanh âm thoáng có chút kích thích, "Vân ca, ngươi rất biết làm ăn, nhưng ngươi lại sẽ không lung lạc lòng người!"

Dứt lời, Son Dương lại là Nhất Đao, triệt để kết quả Vân ca sinh mệnh.

"Thật hung ác a." Đường Dược khoanh tay, buồn bực ngán ngẩm địa nói câu.

Son Dương thanh chùy thủ rút ra, lạnh lùng nhìn xem Đường Dược: "Đến lượt ngươi."

"Ài, ngươi cuối cùng vẫn là khiến ta thất vọng a." Đường Dược rất là bất đắc dĩ nhìn xem những này hướng chính mình đi tới lưu manh, "Làm lão đại, liền thật sự coi chính mình không gì làm không được?"

"Thế thì không có, nhưng ăn tươi ngươi lòng tin, ta vẫn là có!" Son Dương liếm láp đến chùy thủ lên huyết dịch, đem chính mình làm hết sức tàn nhẫn bộ dáng, "Lúc đầu đầu, ta không muốn làm chết ngươi, nhưng ngươi muốn chia hoa hồng, quá khoa trương!"

"Yêu tiền không có sai, nhưng ngươi tính sai một sự kiện, nghĩ kiếm đến càng nhiều tiền, phải có cùng nhau xứng đôi bản sự." Đường Dược khinh thường

nói.

"Có bản lĩnh hay không, thử một chút thì biết." Sơn Dương hô, "*** hấn!"

Tất cả mọi người hướng về Đường Dược xông lại.

"Muốn chết!" Đường Dược hừ lạnh một tiếng nói ra.

Đường Dược dưới chân đạp một cái, giống như bắn đi ra một cái tiến, tại hơn ba mươi người bên trong xuyên toa ra ngoài, không đợi người kịp phản ứng, liền đứng tại Sơn Dương bên người.

Mà Sơn Dương trong tay kia chủy thủ, cũng xuất hiện tại Đường Dược trong tay, đang chống đỡ Sơn Dương cổ, hơi tiến lên một tấc, liền sẽ muốn Sơn Dương tính mệnh.

Tinh thể trong nháy mắt liền quay quay tới.

"Ta niệm tại ngươi đã cứu Tiểu Tuyết phân thượng, tối hậu hỏi ngươi một câu, là nghĩ cùng ta hợp tác, vẫn là muốn đi Địa Ngục tìm ngươi Vân ca?" Đường Dược lười biếng nói ra.

Nhưng cái này một giây đồng hồ với Sơn Dương tới nói, lại phẳng phất là đi Địa Ngục đi dạo một vòng.

Sơn Dương có thể cảm giác được một cách rõ ràng chủy thủ mũi nhọn mang đến hàn ý.

"Ta lựa chọn hợp tác!" Sơn Dương không chút do dự.

"Hết sức đáng tiếc, ta không tin ngươi." Đường Dược trả lời, lại làm cho Sơn Dương lâm vào tuyệt vọng.

Đường Dược một cái tay khác, nhiều mấy cây ngân châm, hấn cái nhẹ nhàng địa tại Sơn Dương trước ngực đâm mấy châm, lập tức Sơn Dương cũng cảm giác được khoan tâm đau đớn.

Ở trung nam thị lẫn lộn lâu như vậy, Sơn Dương bị thương vô số, nhưng lại chưa bao giờ có một lần, giống bây giờ thống khổ như vậy!

"Nhưng ta cùng ngươi không giống, ta có là biện pháp không chế ngươi." Đường Dược tiến lên một bước, lại đang Sơn Dương trước ngực đâm một châm, nói cũng thần kỳ, châm này hạ xuống, Sơn Dương ngực đau đớn, vậy mà biến mất không thấy gì nữa.

"Cách mỗi nửa năm, ngươi đều phải tìm ta châm kim, nếu không chuyện, ngươi sẽ bị loại đau khổ này tra tấn cả một đời." Đường Dược thu hồi ngân châm, nháy mắt mấy cái, "Quên nói cho ngươi, ta là Trung y."

Hắn dùng châm pháp trên thực tế là Tứ Tượng thần châm Trung Hạ viêm Thuận Dương châm, chỉ là làm một ít tay chân, châm cứu về sau, Sơn Dương thể nội dương khí đại loạn, tự nhiên sẽ sinh ra sống không bằng chết đau đớn.

Sơn Dương rốt cục ý thức được mình cùng Đường Dược ở giữa, đến tột cùng có lớn cỡ nào thực lực sai biệt.

"Về sau ta sẽ không làm ầu!" Sơn Dương cúi đầu xuống, nói ra.

"Dạng này tốt nhất, đương nhiên ngươi không nghe lời cũng không quan trọng, ta có thể giúp ngươi ngồi lên lão đại vị trí, cũng đồng dạng khả năng giúp đỡ người khác thay thế ngươi." Đường Dược nhìn như tùy ý nói, nhưng cái kia trong lúc lơ đãng toát ra tới băng lãnh, lại làm cho Sơn Dương cảm thấy áp lực núi lớn.

Sơn Dương liên tục gật đầu.

"Tốt, chậm trễ quá nhiều thời gian, ta phải đi." Đường Dược vút xuống chủy thủ, chậm ung dung rời đi quán bar, chờ hắn thân ảnh hoàn toàn biến mất về sau, Sơn Dương mới thở dài một hơi.

"Sơn Dương ca, thật muốn cho hắn nhiều như vậy chia hoa hồng?" Có tiểu đệ tiến đến Sơn Dương bên người, thận trọng nói.

"Nói nhảm, chẳng lẽ muốn ta chịu loại này tra tấn? Các ngươi trước tiên đem Vân ca thi thể xử lý!" Sơn Dương tức giận về câu, ánh mắt lại cùng Vi Vi nheo lại, tựa hồ là như có điều suy nghĩ.

Trầm Thuần cùng Hàn Hiểu Như tại Rock and roll bên ngoài chờ thật lâu, rốt cục nhìn thấy Đường Dược đi tới, vội vàng nghênh đón: "Bọn hắn thể nào đóng cửa lại?"

"Đoán chừng là không chú ý ta vẫn ở lại bên trong, ta tìm nửa ngày, mới tìm tới nhân viên phục vụ giúp ta mở cửa." Đường Dược tin miệng nói nói, "Hiểu Như lão sư, ta lái xe đem ngươi đưa trở về đi."

"Không cần, ta tự đánh mình xe là được rồi." Hàn Hiểu Như lại là kiên trì muốn đánh xe, điểm này, hết sức vượt quá Đường Dược dự kiến.

Chẳng lẽ nói, Trầm Thuần đem Hàn Hiểu Như đơn độc gọi đi nội dung nói chuyện, là muốn nàng cùng chính mình giữ một khoảng cách?

Đường Dược càng nghĩ, càng nghĩ không ra cái đầu tự, nhưng hắn lại không thể gợn găng làm hỏi Trầm Thuần, chỉ có thể trước tiên đem vấn đề này gác lại.

Đem Trầm Thuần đưa về nhà về sau, Đường Dược cũng trở về đi.

Vừa mới đẩy cửa ra, đã nhìn thấy Trầm Băng Nghi ngồi một mình ở trong phòng khách, giống như là đang đợi chính mình.

"Băng Nghi, đang đợi lão công về nhà sao?" Đường Dược cười hắc hắc nói.

"Khác nói mò!" Trầm Băng Nghi ngang hấn một chút, lại phát hiện hấn hai tay trống trơn, "Ta lạp xương đâu?"

"Cái gì lạp xương?" Đường Dược vô ý thức hỏi lại, sau một khắc, lại tại Trầm Băng Nghi tử vong dưới con mắt, nhớ tới Trầm Băng Nghi đã thông báo hấn, muốn hấn khi trở về đi mua một ít Hàn Kỳ lạp xương.

Mất thấy Trầm Băng Nghi liền muốn nổi giận, Đường Dược ngay cả vội vàng nói: "Vì bù đắp ta khuyết điểm, ta nấu cơm cho ngươi ăn đi."

"Trong nhà không đồ ăn."

"Cái kia làm cơm trứng chiên tốt."

"Gạo cũng không."

" "

Đường Dược xạm mặt lại, xem ra đêm nay nhất định tiếp nhận Trầm Băng Nghi lừa gạt.

"Toán, ta ra ngoài ăn được." Trầm Băng Nghi cảm lấy túi tiền, thay xong giày, chuẩn bị ly khai.

"Ai, bắt quá là cây lạp xương, lấy ở đâu như vậy đại mị lực?" Đường Dược nhỏ giọng thăm thì một câu, "Có thể có trên người của ta căn này ăn ngon a?"

"Ngươi nói cái gì!" Trầm Băng Nghi quay đầu, mặt không thay đổi theo dõi hấn.

"Ách, không nói gì."

Nhưng mà, Trầm Băng Nghi một giây sau nói ra chuyện, lại làm cho Đường Dược mở rộng tầm mắt: "Liền ngươi cái kia thân thể nhỏ bé, phương diện kia khẳng định cũng rất yếu!"

Đường Dược sững sốt.

Hắn còn là lần đầu tiên nghe Trầm Băng Nghi mở phương diện này trò đùa.

Bắt quá suy nghĩ kỹ một chút, Trầm Băng Nghi cũng là thành thực nữ nhân, lại là làm mỹ dung ngành nghề, đối với giữa nam nữ điểm này sự, làm sao lại không biết đâu?

Nàng sở dĩ đã từng không nói, mà bây giờ chịu nói nguyên nhân, chỉ có một cái, cái kia chính là nàng đối với mình độ thiện cảm, đã càng lúc càng lớn!

Nghĩ đến cái này, Đường Dược liền càng thêm không che đậy miệng: "Đừng nhìn gầy, gà có thịt a!"

"Gọi là có cơ bắp" Trầm Băng Nghi vừa định uốn nắn, lại đột nhiên ý thức được, Đường Dược trong miệng gà là có ý gì?

Cái kia tiểu đồng bọn ý tứ!

"Ngươi cái này hỗn đản!" Trầm Băng Nghi vút xuống túi tiền, lập tức bỏ nhào qua.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Giữa trưa có rảnh không?

Nhưng bằng vào Trầm Băng Nghi thân thủ, muốn để Đường Dược ăn chút thiệt thòi, quả thực có không ít độ khó, nhẹ nhõm đón lấy Trầm Băng Nghi mấy quyền, Đường Dược cười xấu xa nói: "Băng Nghi, xuống ác như vậy tay, người nghĩ như vậy thù tiết a?"

"Im miệng!" Trầm Băng Nghi cá giận nói.

"Hắc hắc, người sinh khí bộ dáng thật sự là mê người." Đường Dược trực câu câu nhìn chăm chăm nàng, trêu chọc nói.

"Người!" Trầm Băng Nghi vội vàng đem đầu ngoặt sang một bên, nhưng hai cánh tay còn bị Đường Dược chăm chú nắm chặt, loại kia da thịt kề sát cảm giác, để mặt nàng không khỏi đỏ lên.

"Người then thùng bộ dáng mê người hơn."

Trầm Băng Nghi lập tức sụp đổ.

"Các người đang làm gì?" Biệt thự môn bỗng nhiên mở, Mễ Tuyết dẫn theo bao lớn bao nhỏ, chấn kinh nhìn xem hai người.

"A!" Trầm Băng Nghi như là bị điện giật một cái, mãnh liệt nắm tay rút ra, hốt hoảng làm ra giải thích, "Ta muốn thử xem ta thân thủ có tiến bộ hay không."

Đường Dược cười hắc hắc: "Cùng lần trước so với, có rất lớn tiến bộ."

Lần trước hai người lúc giao thủ, Trầm Băng Nghi còn chưa hoạn có lớn nhỏ ngực, ngay cả tráo tráo đều bị Đường Dược cho chen lấn lún xuống dưới, nghĩ đến cái này, Trầm Băng Nghi mặt lập tức càng đỏ.

"Thế nhưng là tỷ, người mặt thế nào đỏ?" Mễ Tuyết một mặt hiếu kỳ nói.

"Làm vận động, đương nhiên sẽ đỏ mặt." Không đợi Trầm Băng Nghi mở miệng, Đường Dược liền cười xấu xa nói nói, "Chỉ bất quá cái này vận động là ở trên ghế sa lon, đúng không Băng Nghi?"

"Người không nên nói vậy!" Trầm Băng Nghi ánh mắt gọi là một cái hung ác.

"Ta thế nào nói vậy, chúng ta ở trên ghế sa lon thử xem đối phương thân thủ, có vấn đề gì không?" Đường Dược mở ra hai tay, một mặt đáng vô tội.

"Người! Cho ta về trong phòng ngủ đi!" Trầm Băng Nghi nhẫn nại đã đến cực hạn, hoàn toàn không để ý chính mình hình tượng, lớn tiếng gầm rú nói.

Đường Dược biết rõ thấy tốt thì lấy đạo lý, quay về Mễ Tuyết cười cười, bước nhanh đi trở về phòng ngủ.

"Tỷ, người có phải hay không bắt đầu ưa thích Đường Dược à nha?" Mễ Tuyết ngồi vào trên ghế sa lon, cười nhẹ nhàng mà hỏi thăm.

"Người cũng trở về trong phòng ngủ đi!"

Một đêm mộng đẹp, đương nhiên cái này đối với Đường Dược tới nói, Trầm Băng Nghi nhưng không có như vậy hải lòng, nàng bị Đường Dược tức chết đi được, com tối cũng không muốn ăn, liền về trong phòng ngủ kim nén, có đến đêm khuya, lại cảm thấy đói khát không thôi, một đêm đều không có ngủ ngon giấc.

Thiên còn chưa sáng, Trầm Băng Nghi liền bắt đầu, đơn giản làm chút bữa sáng, nhét đầy cái bao tử sau liền vội vàng rời nhà.

Một mặt là muốn cùng Trầm Quốc Phong xưởng thuốc ký kết hợp tác hiệp nghị, một phương diện khác, nàng thật sự là không muốn nhìn thấy Đường Dược cái kia hàng!

Nhưng nàng càng là trốn tránh Đường Dược, liền càng giống như là thả ra một cái tín hiệu.

"Theo tỷ tỷ cái kia tính cách, tuyệt đối sẽ không trốn tránh người, trừ phi nàng thật thích người." Vì đến trường thuận tiện, Mễ Tuyết đành phải ngồi lên Đường Dược chiếc kia bá khí Alto.

"Băng Dược ca mị lực, thay ai cũng là dễ như trở bàn tay!" Đường Dược cười lên ha hả.

"Thôi đi, người thật sự là càng ngày càng không biết xấu hổ!" Mễ Tuyết một mặt khinh bỉ nói.

Tối trường học, vừa mới dừng xe xong, Đường Dược lại phát hiện Dương Trình Hạo ngồi chờ tại chỗ đậu xe phụ cận, thấy một lần hần liền chào đón.

"Hắc hắc, lão đại, hôm qua người nói còn giữ lời sao?" Dương Trình Hạo một mặt nụ cười thô bỉ.

"Ta nói cái gì a?"

"Người không phải nói, buổi trưa hôm nay đem cái này cho ta mượn sao, người thế nhưng là lão Đại ta, không thể nuốt lời!" Dương Trình Hạo rất là nghiêm túc, còn vì Đường Dược phổ biến với một cái lão đại tới nói, hứa hẹn là trọng yếu cỡ nào đồ vật.

Đường Dược bị nói đến lỗ tai đều lên vết chai, bắt đắc dĩ khoát khoát tay: "Người thật có thể kéo, không phải liền là chiếc xe a, lái đi lái đi!"

"Đa tạ lão đại, ta yêu chết người!" Dương Trình Hạo lập tức nhảy cẫng hoan hô bắt đầu.

"Háo Tử, hôm qua người không phải còn chưa chúng mắt cái này sao, thế nào hôm nay biến cái bộ dáng?" Mễ Tuyết hết sức tò mò hỏi.

Nghe vậy, Dương Trình Hạo đột nhiên trở nên dị thường thành kính: "Tâu tâu, người còn không nghe nói đi, chiều hôm qua, có người lái một chiếc Alto tại Rock and roll phụ cận chạy thắng một cỗ Cayenne, ta sát, vậy đơn giản so với ta muốn chạy thắng Bolt còn khó a!"

"Người sẽ không nói, liền là chiếc này Alto a?" Mễ Tuyết cũng có chút chấn kinh, nếu như lúc trước, nàng tuyệt đối sẽ không tin tưởng như thế chuyện ngoại hạng, nhưng Đường Dược thật sự là cái quá thần kỳ gia hỏa, phát sinh ở trên người hắn sự tình, coi như lại không hợp thói thường cũng đáng được tin tưởng.

"Cái kia nhất định phải là a, trừ ta Dược ca, còn ai có bản lĩnh này?" Dương Trình Hạo vỗ bộ ngực, giống như chạy thắng Cayenne người là hắn như vậy.

"Háo Tử, ta mới phát hiện, người ánh mắt thực tình không sai." Đường Dược rất là hưởng thụ nói ra.

"Kỳ thật cha ta tại xe quản công việc, hắn nói với ta, toàn bộ trong Nam thị chỉ có hai chiếc Alto, còn lại chiếc kia còn tại tháng trước báo hỏng." Dương Trình Hạo ngược ngược nói ra.

Đường Dược lập tức xấu hổ.

"Ha ha, không phải Há Tử có ánh mắt, chủ yếu là trừ người cái này kỳ hoa, thực sự không ai biết lái kỳ hoa xe!" Mễ Tuyết chế giễu hai câu, lập tức nghênh ngang rời đi.

"Dược ca, tâu tâu giống như không phải quá sùng bái người a." Dương Trình Hạo cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Nữ nhân nha, cần chậm rãi điều · giáo, Cayenne hoa cúc ta đều có thể bạo, còn chưa bắt không được Tiểu Tuyết sao?" Đường Dược thu hồi xấu hổ, lại khôi phục cái kia mặt đắc chí phong phạm, "Đến, lại nói cho ta một chút, trong trường học cũng là thế nào truyền ta?"

"Còn không bao nhiêu người biết là người thắng Cayenne, bắt quá bọn hắn cũng nói ra Alto người kia khẳng định là trong truyền thuyết xe thần "

Dương Trình Hạo cùng Đường Dược hai người, kẻ vai sát cánh, lẫn nhau ôm vai, một mặt hèn mọn thảo luận bắt đầu.

Bọn hắn ai cũng không có phát hiện, lúc này, Hàn Hiểu Như một bộ váy dài đi tới.

Hàn Hiểu Như từ khi nghe Trầm Thuần nói lên Đường Dược tâm lý vấn đề, liền càng phát ra không bỏ xuống được chuyện này, đi làm trên đường còn tại cân nhắc giúp thế nào Đường Dược khôi phục tâm lý khỏe mạnh, ai ngờ lại tại cửa trường học trông thấy hắn.

Đường Dược cùng Dương Trình Hạo hai người ôm ở cùng một chỗ cười cười nói nói, lúc đầu cái này cũng nói qua đi, nhưng Hàn Hiểu Như thấy thế nào đều cảm thấy hai người kia quan hệ có chút quá thân mật!

Chẳng lẽ nói, Đường Dược thật ưa thích nam nhân?

Hàn Hiểu Như lông mày hơi nhíu lên đến, xem ra chuyện này thật sự là lừa sém lông mày!

Kết quả dẫn đến khi đi học sau, Hàn Hiểu Như đều có chút không quan tâm, luôn luôn hữu ý vô ý coi trọng Đường Dược một chút, còn may là, lên Hàn Hiểu Như khóa, Đường Dược ngược lại là lộ ra hết sức yên tĩnh, con mắt từ đầu đến cuối một tác cũng không rời dừng lại trên người mình.

"Háo Tử, người nói Hiểu Như có phải hay không thích ta?" Đường Dược chạm thử Dương Trình Hạo nói ra.

"Không biết a." Dương Trình Hạo ánh mắt nhìn qua rất là mê ly, "Dược ca, người nói ta lái xe mang theo tiểu Lệ đi đâu hỏng mất tương đối tốt đâu?"

"Tiểu Lệ là ai a?" Đường Dược lập tức cảm thấy hứng thú.

"Tiểu Lệ là ta tình nhân trong mộng a, cho người xem một chút ảnh chụp." Dương Trình Hạo đắc ý đưa di động đưa tới, nhìn thấy tiểu Lệ ảnh chụp thời điểm, trong mắt lập tức nhiều rất nhiều đào tìm.

Đường Dược tiếp nhận điện thoại vừa nhìn: "U, ánh mắt có thể a."

Tiểu Lệ trưởng rất thanh tú, thuộc về ngọc bả sinh loại kia, mà còn mũi thở bên trên có một điểm tàn nhang, nhìn qua hết sức kiện Khang Dương quang.

Linh!

Tiếng chuông tan học đột nhiên vang lên, Dương Trình Hạo giống như là đánh như máu gà, đưa di động đoạt lại: "Được ca, ta đi hẹn hò a, hắc hắc."

"Úc, Chúc người thành công." Đường Dược thuận miệng nói câu, âm thầm cảm khái, nghe Háo Tử ý kia, không chừng đầu lúc này đây Phong, liền có thể toàn lũy đánh, nhưng chính mình ngay cả một lũy cũng còn không trải qua.

Tán gái chưa thành công, đồng chí còn cần cố gắng a!

Đang suy nghĩ, Đường Dược đột nhiên ngửi được một cổ nhàn nhạt mùi thơm

Tùy theo mà đến, là một cái dễ nghe thanh âm: "Đường Dược, giữa trưa có rảnh không, ta muốn theo người nói một chút."

"A?" Đường Dược ngẩng đầu, đang trông thấy Hàn Hiểu Như mỉm cười nhìn xem chính mình, nụ cười kia giống như một đóa thuần trắng hoàn mỹ liên hoa.

Chẳng lẽ nói, chính mình lên một lũy cơ hội tới?

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Thật sự là cực phẩm!

"Yên tâm, ta trong phòng trực ban có đồ dùng nhà bếp, buổi trưa hôm nay người có thể tại ta cái kia ăn cơm, sẽ không chậm trễ người ăn cơm trưa." Nhìn xem Đường Dược như có điều suy nghĩ bộ dáng, Hàn Hiểu Như còn tưởng rằng hắn không muốn đi, liền cho ra cái không dung hấn lý do cự tuyệt.

Đều mời người ăn cơm, còn muốn thế nào?

Đường Dược càng thêm tâm hoa nộ phóng: "Lão sư ngài quá khách khí, coi như không mời ta ăn cơm, ta cũng sẽ không cự tuyệt ngài."

Dứt lời, Đường Dược lại đối vừa mới chỉnh lý xong sách vở Mễ Tuyết nói ra: "Tiểu Tuyết, Hiểu Như lão sư tìm ta có một số việc, giữa trưa chính người đi ăn cơm đi."

"Nha." Mễ Tuyết trừng Đường Dược một chút, một mình ly khai.

Đường Dược bị Mễ Tuyết năm lần bảy lượt khuyên bảo, muốn cách Hàn Hiểu Như xa một chút, lúc này Mễ Tuyết, đương nhiên sẽ không cao hứng.

Cười khò sò mũi một cái, Đường Dược âm thầm cảm khái, xem ra muốn cho những này cô nàng cùng tồn tại, còn cần nhất định thủ đoạn a!

Hàn Hiểu Như lại là có chút hiếu kỳ hỏi: "Đường Dược, người cùng Mễ Tuyết quan hệ rất tốt sao?"

Nếu như nói Đường Dược cùng Mễ Tuyết quan hệ rất tốt, có lẽ hấn tính lấy hướng, không hề giống chính mình nghĩ dạng kia.

"Nói như thế nào đây? Tiểu Tuyết gia gia nhắc nhở ta, muốn ta trong trường học bảo hộ nàng, người có thể đem ta hiểu vì Tiểu Tuyết bảo tiêu." Nói đùa, muốn phao Hàn Hiểu Như, thế nào còn có thể để nàng nhìn ra chính mình với Tiểu Tuyết ý đồ?

A, tại sao muốn nói là ý đồ?

Hàn Hiểu Như gượng cười hai tiếng: "Nguyên lai là dạng này a."

Bảo tiêu?

Hàn Hiểu Như ở trong lòng lặp lại một lần, lại là lập tức lựa chọn không tin, tương phản, nàng còn chưa dựa vào chính mình lý giải, cho Đường Dược cùng Mễ Tuyết quan hệ hạ một cái định nghĩa.

Với Đường Dược tới nói, Mễ Tuyết liền là cái tám mực, dùng để che lấp hấn đồng tính luyến ái bản chất tám mực!

Nhất định là như vậy!

Hàn Hiểu Như càng phát ra cảm thấy, chính mình cái này phỏng đoán vô cùng tinh chuẩn.

Đường Dược tự nhiên nhìn không thấu Hàn Hiểu Như trong lòng đang suy nghĩ những này loạn thất bát tao sự tình, lúc này đột nhiên nói ra: "Hiểu Như, người tìm ta có chuyện gì a?"

"Đi người liền biết." Hàn Hiểu Như nói ra, sau đó quay người đi ra phòng học.

Đùa thần bí? Ta thích!

Đường Dược cười hắc hắc, cũng theo sát đi lên.

Với tư cách một tên chủ nhiệm lớp, Hàn Hiểu Như chịu đến trường học phương diện chiếu cố vẫn là rất nhiều, chẳng những có chuyên môn phòng trực ban, mà còn trong phòng thiết bị cũng là đầy đủ mọi thứ, giường, TV, đồ dùng nhà bếp các loại, cái gì cần có đều có.

"Nơi này rất không tệ nha." Đường Dược không kiêng nể gì cả thường thức Hàn Hiểu Như phòng trực ban, mặc dù chỉ là trực ban thời điểm cần ở chỗ này, nhưng Hàn Hiểu Như vẫn là đem phòng trang trí hết sức ấm áp, trên vách tường thậm chí còn dán mấy cái hình trái tim dán giấy.

Bởi vậy có thể thấy được, đó là cái hết sức ưa thích lãng mạn cô nương.

"Người tùy tiện ngồi, ta trước nấu cơm cho người đi." Hàn Hiểu Như một bên mặc vào tạp dề, vừa nói.

"Được." Đường Dược ngồi tại trước bàn sách, cầm cái bản bút ký tùy tiện lật xem.

Quyển vở kia lên ghi chép là Hàn Hiểu Như làm lão sư một chút tâm đắc, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ hoặc nhiều hoặc ít viết lên vài đoạn chuyện, Đường Dược đang để mắt kính, đột nhiên phát hiện một tấm hình.

Cái kia một trương chụp ảnh chung, Hàn Hiểu Như đứng tại một người trung niên bên người, cười hết sức xán lạn.

Mặc dù hai người còn chưa cách một chút xíu cự ly, không có bất kỳ cái gì tiếp xúc, nhưng Đường Dược trong đôi mắt, vẫn là nhiều một vòng không vui.

"Tốt, ăn cơm đi." Hàn Hiểu Như đi tới, đột nhiên trông thấy Đường Dược trong tay ảnh chụp, vội vàng lấy tới, "Nhìn lung tung cái quái gì người."

"Không có gì." Đường Dược cũng không có hỏi nhiều, lại là đem trung niên nhân kia bộ dáng nhớ kỹ, hẳn có thể cảm giác được, trong này khẳng định có cố sự.

Một trận đơn giản sau buổi cơm trưa, Đường Dược chủ động giúp Hàn Hiểu Như quét hết bát đĩa, sau đó một lần nữa ngồi trên ghế: "Hiểu Như lão sư, lần này người cần phải nói cho ta biết, người tới tìm ta là làm cái gì a?"

"Người, người ngồi vào trên giường đi đi." Hàn Hiểu Như đột nhiên nói ra.

Cái gì?

Cái này nấy cái ý tứ?

Đường Dược mộng được, chẳng lẽ lại Hàn Hiểu Như đột nhiên phát hiện chôn giấu trên người mình cái kia không gì sánh kịp suất, sau đó bị chính mình chinh phục, tiến tới muốn lấy thân báo đáp?

"Chỉ có một cái ghế, mà còn ngồi ở trên giường thoải mái hơn một điểm." Nhìn Đường Dược không hề động, Hàn Hiểu Như lại thêm một câu.

Nguyên lai là dạng này a.

Mặc dù Đường Dược trong lòng có chút thất lạc, nhưng hẳn vẫn là không khách khí chút nào ngồi tại Hàn Hiểu Như trên giường, cái kia mềm nhũn đệm giường, để trong lòng của hắn đột nhiên có điểm ngứa.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không biểu hiện ra ngoài những vật này.

"Người cảm thấy, lão sư xinh đẹp?" Hàn Hiểu Như nghiêm mặt hỏi, vì khơi thông Đường Dược tâm lý vấn đề, nàng cố ý lật xem phương diện này thư tịch, tối hậu nàng quyết định muốn hướng dẫn phương pháp, tới kiểm tra Đường Dược đối với nữ nhân phản cảm trình độ đến cùng lớn đến bao nhiêu.

Đường Dược cười nói: "Đương nhiên đẹp đề."

"Vậy người ưa thích lão sư sao?"

"Người chỉ là loại kia ưa thích?" Đường Dược dở khóc dở cười nói, thế nào hôm nay Hàn Hiểu Như nhìn qua là lạ, chẳng lẽ nói nàng thật đối với mình có ý tứ?

Cái kia Hàn Hiểu Như tại trong quán bar nói ưa thích người lại là giải thích thế nào đâu?

Đường Dược từ đầu đến cuối không nghĩ thông suốt, quyết định thuận theo tự nhiên, yên lặng theo dõi kỳ biến.

"Tùy người lý giải ra sao đều tốt." Hàn Hiểu Như cố ý cho ra dạng này một cái cớ mở tính vấn đề, nhìn xem Đường Dược là thế nào trả lời.

"Ưu thích." Đường Dược thành thật trả lời, "Tùy người lý giải ra sao đều tốt."

Hàn Hiểu Như lập tức có loại lấy trứng chọi với đá cảm giác, xem ra chính mình vèn vèn dựa vào vấn đáp phương thức, căn bản là không có biện pháp muốn tới mình muốn kết quả.

Nhẹ nhàng nắm tay đầu, Hàn Hiểu Như đứng lên, đem thật dài váy nhẹ nhàng cuốn lên đi lên, mỉm cười nói: "Đường Dược, người cảm thấy lão sư mặc váy ngắn chuyện, sẽ xem được không?"

Lần này Đường Dược không nói gì.

Hắn khỏe mắt liếc qua, vẫn luôn nhìn chăm chăm Hàn Hiểu Như cái kia hai đầu ** đùi thon dài, nhất là theo váy từng chút từng chút cuốn lên đi lên, có thể nhìn thấy trắng nõn liền càng ngày càng nhiều, thì càng là hấp dẫn người ánh mắt.

Chỉ bất quá, Đường Dược trong lòng nghi ngờ cũng dần dần giải khai, Hiểu Như làm như vậy, hẳn là đang khảo nghiệm chính mình a?

Cho nên, Đường Dược ánh mắt tựa như là hai bãi thanh thủy, không có bất kỳ cái gì dị dạng quang mang.

Đem Đường Dược nuôi lớn lão đầu từ nghiêm chỉnh mà nói là cái quân y, với Đường Dược bồi dưỡng cũng hoặc nhiều hoặc ít có quân đội phong cách, cho nên đối với mấy cái này hơi biểu lộ yêu cầu là gần khắc nghiệt trình độ, coi như Đường Dược đã trầm trảo cào tìm, nhưng ở trên nét mặt nhìn, vẫn là một bộ bất phong bất động bộ dáng.

Cứ như vậy, lại làm cho Hàn Hiểu Như khó xử.

Hàn Hiểu Như trong sách nhìn thấy, nếu như nam nhân với một cái nữ nhân xinh đẹp đùi không có hứng thú, vậy cái này nam nhân tính lấy hướng, cơ hồ rất khó lại phù chính tới.

Lần này nhưng làm sao bây giờ?

"Hiểu Như lão sư, người quần lót người lộ ra." Đường Dược phát hiện Hàn Hiểu Như tựa hồ là đang ngăn người, nhưng nàng trong tay động tác nhưng không có ngừng, mà là tiếp tục hướng lên cuốn lên váy, chậm rãi, Đường Dược có thể nhìn thấy cái kia màu xanh da trời đồ lót.

"A!" Hàn Hiểu Như cực kỳ sợ hãi, vội vàng đem váy buông ra, kinh hoàng thời khắc, đúng là dưới chân trượt đi, trực tiếp hướng về Đường Dược đánh tới.

Anh hùng cứu mỹ nhân cơ hội, Đường Dược tuyệt đối sẽ không buông tha.

Hắn vững vàng đỡ lấy Hàn Hiểu Như.

Chỉ là, sau một khắc, hắn phát giác được, Hàn Hiểu Như tay tựa hồ dụng phải không nên dụng địa phương.

Ánh mắt hướng phía dưới dời đi, Hàn Hiểu Như tay đang đặt ở chính mình tiểu đồng bọn lên, mặc dù còn chưa cách quần, nhưng mềm nhũn trong lòng bàn tay, còn có trên lòng bàn tay nhiệt độ, Đường Dược đều có thể cảm giác được rõ ràng.

Hơi biểu lộ có thể làm ra giả tượng, nhưng trên thân thể phản ứng, Đường Dược cũng rất khó làm ra giả tượng!

Nhất là hắn mấy ngày này đến, Thiên dương khí dường như ả ả có chỗ đột phá, chỉ cần có điểm kích thích, thân thể liền sẽ bị một cỗ không tên táo lửa quán quanh.

Sau đó, tiểu đồng bọn liền sẽ trở nên dị thường cứng chắc.

"A!" Hàn Hiểu Như cũng phát giác được trên tay dị dạng, như giật điện rút tay về.

"Thật xin lỗi." Đường Dược cùng Hàn Hiểu Như cơ hồ là cùng một thời gian nói ra.

Lập tức, Hàn Hiểu Như liền cúi đầu, khuôn mặt càng phát ra đỏ.

Chính mình làm sao lại đụng phải cái chỗ kia, thật sự là quá mất mặt!

Chờ một cái!

Hàn Hiểu Như đang trách lúc, đột nhiên ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn xem Đường Dược: "Người người phản ứng làm sao lại lớn như vậy?"

"A?" Đường Dược bị hỏi đến sững sờ, chợt ngượng ngùng cúi đầu xuống, "Còn không phải lão sư người thật xinh đẹp sao?"

Cái này hèn mọn khí chất, cái này lỗ mắng trêu chọc, cái này rõ ràng đột nhiên ~ lên.

Không một không tại chứng minh, Đường Dược tính lấy hướng căn bản cũng không có vấn đề gì!

Nhìn xem Hàn Hiểu Như cái kia suy tư thần sắc, Đường Dược không khỏi nhìn si.

Ngay cả nam nhân tối thiểu nhất phản ứng sinh lý cũng không biết sao?

Thật sự là một cái đơn thuần muối tử.

Bất quá cái này muối tử đuôi, thật sự là cực phẩm a!

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cường Kiều Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Hoa Dụ khu thế lực chinh hợp!

Hàn Hiểu Như phát hiện, chính mình phạm một cái sai lầm cực kỳ lớn lắm.

Chính mình mới vừa quen Đường Dược thời điểm, con hàng này liền đùa giỡn chính mình nhiều lần, làm sao lại là một cái đồng tính luyến ái đâu?

Nhưng Trầm Thuần làm sao lại cho là hắn là đồng tính luyến ái đâu?

Hàn Hiểu Như càng nghĩ càng là kỳ quái, dứt khoát hỏi: "Người biết Trầm Thuần điện thoại sao?"

"Ừm? Người làm sao lại muốn lên muốn nàng điện thoại đâu?" Đường Dược khó hiểu nói, trong lòng lại là nói thầm bắt đầu, thật là đáng chết, chính mình cùng Trầm Thuần cũng là đóng vai qua quan hệ vợ chồng, thậm chí ngay cả nàng điện thoại cũng không biết.

"Ta cảm thấy nàng là cái rất tốt nữ hài, muốn cùng với nàng làm bằng hữu." Hàn Hiểu Như cười nói, cô nàng này biến lên nói káo đến cũng là một bộ một bộ.

"Ừm, vậy ta trở về liền giúp người muốn một cái nàng điện thoại."

"Tốt, người nắm chắc trở về đi học đi, lúc nghỉ trưa ở giữa sắp kết thúc." Hàn Hiểu Như vừa nhìn thời gian, vậy mà hao tổn hơn một giờ, lập tức vừa khổ buồn bực bắt đầu, chính mình cái này nhất trung buổi trưa đều đang làm gì, thu hoạch gì đều không có, còn bị Đường Dược chiếm cái tiện nghi.

Đường Dược có chút lưu luyến không rời mà nhìn xem nàng: "Hiểu Như, về sau ta có thể tiếp tục tới người nơi này ăn cơm trưa sao?"

"Đương nhiên không được!" Hàn Hiểu Như nghiêm chính ngôn từ cự tuyệt hắn.

Hàn Hiểu Như cũng không muốn để vừa mới sự tình lại có cơ hội phát sinh.

Không có cách nào, Đường Dược chỉ có thể rời đi trước nàng phòng trực ban, trong lòng lại là đắc ý, từ Hiểu Như vừa mới cử động đến xem, nàng hẳn là coi trọng chính mình, nếu không chuyện, đơn thuần như vậy lại bảo thủ muối tử, làm sao lại lấy dũng khí dụ hoặc chính mình đâu?

"Đường Dược."

Nghe thấy có người gọi mình danh tự, Đường Dược không khỏi dừng bước lại.

Đông Phương Thánh cười nhẹ nhàng đi qua đến, trong tay còn chưa cầm một phần văn bản tài liệu, đi đến Đường Dược trước mặt, ha ha cười nói: "Tiểu tử, ta giúp người lớn như vậy bận bịu, làm như thế nào cảm ơn ta?"

"Cái này Ngọc phong lộ sản xuất phê sô, Đông Phương giáo sư, ta thật sự là yêu chết người!" Đường Dược kích động tới đỉnh, nếu không phải lo lắng Đông Phương Thánh thân thể, nói không chừng đều muốn ôm hắn chuyển hai vòng.

Đông Phương Thánh cười giỡn nói: "Tiểu tử thôi, người yêu ta làm cái gì, muốn cho ta khí tiết tuổi già khó giữ được sao?"

"Ây." Đường Dược gãi gãi đầu, đột nhiên nói ra, "Cái kia có muốn không ta đem còn lại hai loại thích hợp phương pháp thủy luyện phương thuốc cho ngài."

"Tiểu tử ngươi" nghe được thủy luyện hai chữ, Đông Phương Thánh hưng phấn mà khóe mắt đều có chút nhảy lên, nhưng so với kích động, hắn càng cực kỳ hơn kinh ngạc, "Một cái Ngọc phong lộ phương thuốc, liền có thể sáng tạo không thể đo lường giá trị, ngươi thật nguyện ý nói cho ta biết những khác phương thuốc?"

Tại trung y trong lịch sử, xuất hiện qua rất nhiều truyền kỳ phương thuốc, nhưng đại đa số đều đã thất truyền, dù là vẫn tồn tại tại thế, cũng không biết nắm giữ ở đâu cái góc núi trong góc lão trung y trong tay.

Nguyên nhân căn bản cũng không phải là Trung y suy thoái, mà là những này Trung y chính mình tàng tư bế tỏa, mới có thể dẫn đến những cái kia thần kỳ phương thuốc không cách nào tạo phúc cho người.

Đông Phương Thánh với loại này hiện trạng rất đau lòng, nhưng cũng không có cứu vớt biện pháp, bởi vì liền xem như những khác Trung y nghĩ đòi hỏi hắn tuyệt kỹ, hắn cũng không có khả năng đưa ra ngoài.

Như vậy cũng tốt so với ngươi có một bộ võ lâm bí tịch, chẳng lẽ nói người khác cùng ngươi muốn, ngươi liền sẽ cho sao?

"Cái này có cái gì không nguyện ý? Một cái phương thuốc mà thôi." Đường Dược không có vấn đề nói.

"Tiểu tử, ngươi càng ngày càng khiến ta kinh ngạc." Đông Phương Thánh cũng không có cùng hắn muốn cái kia hai cái phương thuốc, mà là lấy ra một tờ thiệp mời, "Qua đoạn thời gian, ở trung nam thị bệnh viện, có một cái trung y nghiên thảo hội, ngươi đi theo đề ta đi."

"Ta cũng không phải tại chức y sinh, đi làm sao a?"

"Nhưng y thuật của ngươi, tuyệt đối là trong nước đỉnh tiêm tiêu chuẩn, ta nói cho ngươi đi, ngươi liền đi!" Đông Phương Thánh vung tay lên, cường ép làm quyết định.

Đường Dược cũng cố chấp hắn bất quá, đành phải đem việc này đáp ứng, sau đó cảm sản xuất phê số, trở về phòng học đi học đi.

Khóa mới lên đến một nửa, Đường Dược điện thoại đột nhiên chấn bắt đầu.

Là cái tin nhắn ngắn, phát kiện người là Sơn Dương.

Đường Dược chân mày hơi nhíu lại, lập tức mở ra tin nhắn.

"Dược ca, tại Vân ca sản nghiệp giao tiếp lên ra chút vấn đề, ta cái cảm tới hai cái quán bar, còn có một cái KTV, còn lại sản nghiệp, đều bị cao khoa khu Hung Hồ lấy đi."

"Hung Hồ là ai?" Đường Dược biên tập tốt tin nhắn, gửi đi trở về.

Rất nhanh, hắn lại thu đến Sơn Dương tin nhắn: "Hung Hồ là cao khoa khu lão đại, cùng Vân ca quan hệ rất tốt, hắn muốn tiếp nhận Vân ca đại bộ phận sản nghiệp, ta không có cách nào cự tuyệt, nếu không chuyện, liền bại lộ ta là sát hại Vân ca hung thủ."

"Ta biết, vậy ngươi đem Hung Hồ lấy đi những cái kia sản nghiệp đều cho ta phát tới."

Chờ Đường Dược sau khi xem xong, lập tức minh bạch vì cái gì Sơn Dương cho dù là liều mạng, cũng phải đem Vân ca diệt trừ!

Bởi vì Vân ca có được sản nghiệp thật sự là quá lớn!

Vân ca khi còn sống, cơ hồ nắm giữ toàn bộ trong Nam thị Hoa Dụ khu giải trí sản nghiệp.

Nếu như đem những này sản nghiệp đều nuốt vào tới chuyện, đoán chừng chính mình trong vòng một đêm, liền có thể xoay người trở thành tuyệt đỉnh cao phú soái!

"Dược ca, chúng ta cứ như vậy nén giận xuống dưới?" Đột nhiên, Sơn Dương lại tới một đầu tin nhắn.

Đường Dược khóe miệng phác họa ra một cái tà tà tiểu dung.

Sơn Dương nói như vậy, là đang hướng về mình xin giúp đỡ, hi vọng chính mình khả năng giúp đỡ Sơn Dương đem Hung Hồ xử lý!

"Thật có lỗi, ta không giao thiệp với các ngươi mấy cái này câu lạc bộ sự tình, nếu như muốn đem những cái kia sản nghiệp cảm về, ngươi liền lớn mạnh chính mình." Đường Dược dạng này hồi phục.

Qua thật lâu, Sơn Dương mới một lần nữa đem tin nhắn gửi đi trở về: "Ta minh bạch."

Đối với Đường Dược tới nói, những này sản nghiệp sức hấp dẫn to lớn, nhưng hắn biết rõ, lẫn lộn con đường này, cuối cùng sẽ càng lún càng sâu, muốn lại nhảy đi ra chuyện, căn bản là không có khả năng!

Cho nên hẳn chỉ ở con đường này bên ngoài trợ giúp Sơn Dương, nói như vậy, hẳn đã có thể hưởng thụ được chỗ tốt, cũng sẽ không đi đến con đường này.

Buổi chiều chỉ có ngắn ngủi hai tiết khóa, chờ đến sau khi tan học, Đường Dược gọi lại Mễ Tuyết: "Tiểu Tuyết, ta muốn đi mua Hàn Ký lập xướng, ngươi đi không?"

"Không đi!" Mễ Tuyết trừng Đường Dược một chút, lập tức chỉnh lý tốt sách vở, cho Tần Bá gọi điện thoại, "Tần Bá, ngươi tới đón ta đi, ă, Đường Dược có chút việc muốn làm."

Tiếp theo, Mễ Tuyết liền vút xuống Đường Dược một người ly khai phòng học.

Đường Dược có chút dở khóc dở cười: "Cô nàng này, cái kia không phải còn tại ă, ă, ă?"

Đáng tiếc, không ai có thể cho hắn giải thích khó hiểu giải hoặc.

Bởi vì Dương Trình Hạo mang theo tiểu Lệ đi hóng mát, trốn buổi chiều khóa, hiện tại cũng vẫn chưa về, Đường Dược đành phải đón xe đi Hàn Ký lập xướng.

Làm xe taxi dừng ở mục địa thời điểm, lại là hoàn toàn ra khỏi Đường Dược dự kiến.

Hắn nguyên lai tưởng rằng có thể lệnh Trầm Băng Nghi yêu Hàn Ký lập xướng, sẽ ở như thế nào phồn hoa một cái khu vực, ai biết, dĩ nhiên là giấu ở một cái chợ bán thức ăn bên trong.

Mà còn thức ăn này thị trường nhìn qua cũng phi thường rách nát, bất cứ nơi nào cũng là đồ ăn nát cần có thể là vỏ trứng gà.

Đường Dược hít sâu một hơi, nhấc chân đi vào.

"Có ai không?" Hàn Ký lập xướng bề ngoài so với một mảnh hỗn độn chợ bán thức ăn cũng không tốt gì, nhưng đáp ứng Trầm Băng Nghi, Đường Dược vẫn là không muốn trái với điều ước.

"Ừm." Sau một lúc lâu, mới có cái uể oải thanh âm vang lên.

Lại các loại đại khái năm phút đồng hồ, có cái trung niên nhân xuất hiện tại Đường Dược trong tầm mắt, người này nhìn qua lập lập tháp tháp, khề cùi đầu, mà còn đập vào mặt, còn có một cổ nồng đậm mùi rượu.

Là cái tửu quý.

Đường Dược đánh sục cái mũi, trách không được Hàn Ký lập xướng sinh ý, coi như cái này lập xướng tái xuất tên, có như thế một lão bản, cũng không có khả năng phát tài a!

"Đại thúc, ta mua lập xướng." Mặc dù như thế, Đường Dược vẫn là cung kính nói câu.

"Hôm nay không bán." Trung niên nhân tùy ý phát phát tay, không nhin được nói.

Đường Dược không hỏi vì cái gì, mà là một mặt ngưng trọng nhìn chăm chăm trung niên nhân: "Đại thúc, ngươi có thể ngừng đầu sao?"

"Làm gì?"

Theo trung niên nhân ngừng đầu, Đường Dược cũng thấy rõ hẳn hình dạng.

Cái này lại chính là Đường Dược tại Hàn ă, ă, ă nơi đó nhìn thấy trong tấm ảnh trung niên nhân!

Hơn nữa tiệm này tên là Hàn Ký.

Đường Dược lập tức đoán ra trung niên nhân này cùng Hàn ă, ă, ă quan hệ, hẳn cũng rất cuộc mình bạch, vì cái gì nhiều lần Hàn ă, ă, ă đều không muốn để cho chính mình đưa nàng về nhà.

"Đại thúc, ta là ă, ă, ă học sinh, có thể phá lệ bán cho hai ta cây lập xướng sao?"

"Lại là một cái giả mạo học sinh tới cửa nhà ta ă, ă, ă đi, ngươi cắt cho ta, cắt!" Ai biết, cái này đại thúc vậy mà nổi trận lôi đình, còn chưa cầm lấy cắt lập xướng dao phay, làm bộ liền muốn chặt tới.

Chương 36: Người lấy thân báo đáp đến!

"Cha, người làm cái gì đây!"

Chẳng biết lúc nào, Hàn Hiểu Như đã trở về, đứng ở ngoài cửa kính ngạc nhìn xem nỗi trăn lòi đình phụ thân.

"Hồn tiểu tử này muốn tán tỉnh người, ta giúp người đem hán dọa chạy!" Nói cũng kỳ quái, nhìn thấy Hàn Hiểu Như về sau, hán lập tức liền an tĩnh lại, thậm chí còn có chút khản trương, giống như là làm sai sự học sinh đồng dạng.

Hàn Hiểu Như ngượng ngừng nhìn xem Đường Dược: "Thật xin lỗi, không làm bị thương người đi."

"Không có, xem ra thúc thúc là coi ta là hái hoa tặc." Đường Dược bật cười nói, lập tức tự giới thiệu mình, "Thúc thúc, ta thật sự là nàng học sinh, mà còn ta tới là mua lạp xưởng, không phải tới của nàng."

"Người muốn mua lạp xưởng?" Hàn Hiểu Như hiếu kỳ nói.

Đường Dược gật gù đầu.

"Ta tới giúp người nướng đi, người tùy tiện tìm địa phương ngồi, khác ghét bỏ a." Hàn Hiểu Như đem trong tay phụ thân đao lấy tới, phối hợp cắt lên lạp xưởng đến.

"Hiểu Như, loại này việc nặng sao có thể để người làm đâu, nhanh cho ta, ta để nướng!"

Dứt lời, Hàn Hiểu Như phụ thân lại đem đao lấy về.

Hàn Hiểu Như không có cự tuyệt, mà là lẳng lặng mà nhìn xem hán, hồi lâu, trong hốc mắt vậy mà ướt át, nàng chậm rãi nói ra: "Người liền không thể hảo hảo làm ăn sao?"

"Có thể, ta nhất định có thể."

"Câu nói này ta đã không tin!" Hàn Hiểu Như dùng sức hô một câu, đột nhiên ngồi xổm xuống, đem đầu chôn ở đầu gối trong, thương tâm địa khóc lên.

Hành động này lập tức dọa sợ phụ thân nàng, cắt lạp xưởng động tác cứng đờ, không biết nên làm sao bây giờ.

Đường Dược đại khái cũng thấy rõ, đi đến Hàn Hiểu Như bên người, vỗ vỗ nàng công: "Hiểu Như, có cái gì trở ngại, có thể nói với ta."

Hàn Hiểu Như không để ý tới hán.

"Tiểu tử, người giúp không chúng ta, vẫn là đi nhanh một chút đi." Hàn Hiểu Như phụ thân giận dữ nói.

"Nếu như là tiền vấn đề, trong mắt của ta vậy căn bản cũng không phải là vấn đề." Đường Dược nhẹ nói nói, "ngược lại là thúc thúc thân thể người, nếu như lại tiếp tục say rượu chuyện, ta nghĩ liền cách ung thư gan không xa."

Hàn Hiểu Như đột nhiên đình chỉ gào khóc, đứng lên kính ngạc hỏi: "Đường Dược, người nói cái gì?"

"Từ thúc thúc sắc mặt đến xem, hán lá gan công năng rất kém cỏi, thật sự nếu không hảo hảo điều trị, khẳng định sẽ mắc ung thư gan, mặc dù vậy cũng không phải cái gì bệnh nặng, nhưng chịu đến tra tấn vẫn là rất thống khổ." Đường Dược như nói thật nói.

Hàn Hiểu Như lúc này mới nhớ tới Đường Dược mặc dù là cái tài chính hệ học sinh, cũng rất hiểu Trung y, liền vội vàng hỏi: "Vậy bây giờ cần phải thế nào điều trị?"

"Như vậy đi, ta giúp người mở một cái toa thuốc, mỗi ngày trước khi ngủ đều bị thúc thúc đem dược uống, không ra một tháng, thúc thúc thân thể liền có thể khôi phục." Nói đến đây, Đường Dược đột nhiên nhìn chăm chăm Hàn Hiểu Như thúc thúc, cau mày nói, "Nhưng là tuyệt đối không thể lại say rượu!"

"Cha, người về sau không cho phép lại uống rượu!" Hàn Hiểu Như hung hăng nói.

Phụ thân nàng gật đầu như già tới nói: "Minh bạch, minh bạch."

Đại khái, hán nghe được ung thư gan hai chữ thời điểm, cũng cảm thấy sợ hãi đi.

"Tốt, vấn đề này giải quyết, hiện tại các người cái kia đem các người gặp được trở ngại nói cho ta biết đi." Đường Dược đem phương thuốc viết xuống tới về sau, đưa tới Hàn Hiểu Như trong tay, hỏi.

Hàn Hiểu Như nhẹ tay nhẹ run lên, có vẻ hơi hồi hộp, nhưng vẫn là khẳng khái nói: "Người đã giúp ta rất nhiều, Đường Dược."

"Nếu như người còn như vậy nói, liền đem phương thuốc đưa ta đi." Đường Dược giả bộ cả giận nói.

Hàn Hiểu Như có chút do dự.

"Hiểu Như, chính ta nghiệp chướng, vẫn là ta tới nói đi." Hàn Hiểu Như phụ thân bỏ đao xuống, thật sâu thở dài, "Tiểu hòa tử, người đoán đúng, nhà chúng ta đúng là gặp được tiền vấn đề, đã từng ta Hàn Ký lập xưởng cũng làm được phi thường náo nhiệt, nhưng về sau ta yêu đánh bạc, chậm rãi đem tài sản đều chuyển đi, còn chưa thiếu nợ đặt mộng nợ, bị đòi nợ người ngăn ở trong tiệm hơn mười ngày, mặc dù bọn hắn đáp ứng ta tiền này từ từ trả, nhưng tiệm này sinh ý là không cứu lại được đến, sau đó ta bắt đầu trở nên nản lòng thoái chí, liền lại nhiễm lên say rượu thói quen, biết rõ phụ cận người đều gọi ta cái gì sao, tửu quỷ Hàn Đào."

"Người thiếu nợ bao nhiêu tiền?" Đường Dược gọn gàng đương đạo.

"Năm trăm vạn." Dứt lời, Hàn Đào lộ ra cực kỳ thống khổ biểu lộ, "Hiểu Như, ba ba của người có lỗi với người a!"

"Cha, người đừng nói, ta không có quái qua người, chỉ là ta hi vọng người có thể tỉnh lại, chỉ cần hảo hảo kinh doanh, tiệm chúng ta nhất định sẽ đi đến quỹ đạo." Hàn Hiểu Như hai mắt đầm lệ mong lung, cái kia đỏ mắt đỏ, nhìn xem làm lòng người đau.

Đường Dược không nói hai lời, liền đem một mực đặt ở trong túi tấm chi phiếu kia tạp lấy ra: "Trong này vừa vặn có năm trăm vạn, thúc thúc người cầm đi gán nợ đi."

Tiền này là trước kia hán tử Vân ca nơi đó cướp đến, vẫn luôn không hề động qua.

Hàn Hiểu Như cùng Hàn Đào hai người nhìn xem thẻ ngân hàng, trong lúc nhất thời đều ngây người.

"Đường Dược, tiền này chúng ta không thể nhận." Hàn Hiểu Như trước hết nhất kịp phản ứng, lại là đưa thẻ cho đẩy trở về, "Cái này nhà chúng ta sự, sao có thể dựa vào người đến giúp đỡ đâu?"

"Hiểu Như, là người dạy chúng ta muốn hỗ bang hỗ trợ, chẳng lẽ ta giúp người không đúng a?" Đường Dược cười tủm tỉm nói, "Mà còn dựa vào người tiền lương đến trả cái kia bút tiền nợ đánh bạc, đến còn tới ngày tháng năm nào a, ta vừa nghĩ tới người lên sâu bộ dáng đã cảm thấy đau lòng, cho nên người cũng đừng chối từ."

Hàn Hiểu Như đỏ mặt lên, lại là miễn cưỡng cười vui nói: "Kỳ thật thiếu nợ cũng không coi là nhiều a, ta tiền lương vừa tăng tới bốn ngàn khối, tích lũy tích lũy chẳng phải đủ sao?"

"Nói cũng thế, Hiểu Như người không ăn không uống, tích lũy cái hơn một trăm năm, là có thể đem tiền nợ đánh bạc trả lại." Đường Dược nhẹ giọng cười nói.

Hàn Hiểu Như lập tức cúi đầu xuống.

Năm trăm vạn thiếu nợ, đối với các nàng dạng này gia đình tới nói, căn bản chính là một cái xa không thể chạm chữ số, dù là Hàn Hiểu Như liễu mạng công việc, liễu mạng tiết kiệm tiền, mỗi tháng cũng chỉ có thể lưu lại tội nghiệp ba ngàn khối mà thôi.

"Cho nên, tiền này người cầm trước, coi ta cho người mượn." Đường Dược biết rõ Hàn Hiểu Như lòng tự trọng rất mạnh, liền tìm bậc thang, để Hàn Hiểu Như trong lòng có thể đủ tốt chịu một chút.

Hàn Hiểu Như suy tư thật lâu, cuối cùng đem thẻ ngân hàng nhận lấy: "Vậy được rồi, ta có tiền nhất định sẽ trả người!"

"Tiểu hòa tử, người trong thẻ này thật có năm trăm vạn?" Hàn Đào chấn kinh không ngừng lau con mắt, dùng thời gian rất lâu mới rốt cục tin tưởng, trong nháy mắt nước mắt tuôn đầy mặt, suýt nữa liền muốn quỳ xuống đến.

Đường Dược cười cười, nói ra: "Thúc thúc nếu như người cảm thấy cảm kích ta, liền giúp ta nướng chút lập xưởng đi, ta thật rất muốn ăn người làm xúc xích nướng."

"Ta cái này cho người nướng!" Hàn Đào đem nước mắt biến mất, một lần nữa cầm lấy dao phay, chỉ bất quá lúc này đây hán lại là có rất lớn nhiệt tình, chỉ chốc lát sau liền có thể nghe thấy xúc xích nướng hương vị.

"Thúc thúc vẫn là rất lợi hại nha." Đường Dược nhin không được tán dương.

"Đường Dược, người giúp ta lớn như vậy bận bịu, ta thật không biết làm như thế nào cảm tạ người."

Nhìn thấy toà ra sự sống phụ thân, che chắn tại Hàn Hiểu Như trong lòng về lo lắng cũng rốt cục tản mất, hiện tại nàng tiểu dung, muốn so bất cứ lúc nào đều muốn càng thêm đơn thuần nhẹ nhõm.

"Thật muốn báo đáp chuyện, người liền lấy thân báo đáp tốt, đây cũng không phải là nhiều khó khăn yêu cầu a?" Đường Dược ngượng ngùng cúi đầu xuống.

Hàn Hiểu Như đỏ mặt lên, vội vàng đổi chủ đề: "Vói Đường Dược, người tại sao có thể có nhiều tiền như vậy?"

"Ta sẽ nói cho người biết, ta kỳ thật liền là trong truyền thuyết cao phú soái sao?"

"Người không muốn nói coi như đi, ta có tiền khẳng định liền sẽ trả lại người."

"Hiểu Như, ta cứ như vậy không giống cao phú soái sao?" Đường Dược lập tức cảm thấy rất thụ thương.

Lúc này, Hàn Đào đã cầm một bàn hương khí nồng đậm xúc xích nướng đi tới, hân cười ha ha một tiếng: "Tiểu hỏa tử, mau tới ném thử tay nghề ta."

"Ừm." Đường Dược gật gật đầu, cầm lấy một cái xúc xích nướng, cắn một cái.

Hương giòn ngon miệng, chất thịt ngon, mỡ mà không béo.

Đường Dược tự nhận trù nghệ cũng coi như có thể, nhưng căn bản không có lòng tin nướng ra đến như vậy ăn ngon lạ xường, hẳn rồi cuộc mình bạch, vì cái gì Trầm Băng Nghi sẽ đối với Hàn Ký lạ xường như thế khen không dứt miệng.

Đột nhiên, Đường Dược trong lòng dần sinh ra một cái ý nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Tiền đánh cược là cho ta hôn một cái!

"Thức thức, người xúc xích nướng ăn ngon như vậy, vì cái gì không cân nhắc thay một cái mặt tiền cửa hàng đâu?" Đường Dược miệng trong nhét phình lên, nói chuyện đều có chút không lưu loát.

Hàn Đào tiểu dung có chút phát khổ: "Nào có dễ dàng như vậy a, ta mỗi tháng đều muốn còn chưa sáu ngàn khối tiền, căn bản cũng không có dư thừa tiền lại đi thuê tiệm khác."

"Cái kia đem số tiền kia trả hết về sau, ta giúp người tìm một cái tiệm mới đi." Đường Dược rót cục ăn no, thả tay xuống trong trúc, rất là hưng phấn nói, "Liền đem tiệm mới mở ở trung nam đại học phụ cận, học sinh nhiều như vậy, lại thêm Hiểu Như ở trường học lực ảnh hưởng, khẳng định sẽ kiếm lớn."

Hàn Đào nghe xong, cũng đối tiệm mới sự cảm thấy rất hứng thú, vội vàng nói: "Người cái chủ ý này không sai, trong lúc này nam đại học phụ cận cửa hàng cần bao nhiêu tiền thuê đâu?"

"Cha, hiện tại chúng ta là không có cách nào đem cửa hàng mở tại cái kia, theo ta được biết, trong nam đại học bên cạnh nhỏ nhất một nhà trà sữa cửa hàng, đều muốn một vạn khối tiền thuê." Hàn Hiểu Như cười khổ nói, xem ra cô nàng này cũng không ít vì Hàn Đào cân nhắc qua đem mặt tiền cửa hàng dời đi sự tình, đối với cửa hàng quảng cáo cho thuê sự tình, rất là hiểu.

"Vậy ta làm rất tốt lên một hai năm, tích lũy đủ tiền, lại đem cửa hàng lái qua." Mặc dù như thế, Hàn Đào cũng không có chán ngán thất vọng, ngược lại là càng kích thích lên đầu chí.

Xem ra, Hàn Đào là thật tính ngộ.

Đường Dược thỏa mãn nhìn Hàn Đào một chút, lập tức nói ra: "Ta trước giúp các người đưa trước nửa năm tiền thuê, chờ sinh ý ổn định lại, các người lại chính mình cầm tiền thuê không là tốt rồi?"

"Vậy không được, người đã giúp chúng ta nhiều như vậy, sao có thể tiếp theo muốn người tiền a?" Hàn Đào cùng Hàn Hiểu Như trầm miệng một lời.

"Cái kia đã dạng này, liền xem như ta cùng thức thức hùn vốn, Hàn Ký lạ xường đoạt được lợi nhuận, chúng ta một người một nửa." Đường Dược tiếp tục nói, hẳn thấy, mặc dù đây chỉ là một cái Tiểu tiểu xúc xích nướng, lại ẩn chứa phi thường lớn cơ hội buôn bán, nói không chừng còn có thể làm thành một cái quà vật nhãn hiệu đâu.

Hàn Đào bị ý nghĩ này nói sừng sốt, nghĩ một lát, rốt cục nói ra: "Người cầm tám thành lợi nhuận, ta cầm hai thành liên tốt."

"Ta chỉ là cầm nửa năm tiền thuê, phối phương cùng kỹ thuật đều nắm giữ tại thúc thúc trong tay người, sao có thể cho ta lớn như vậy cổ phần đâu?"

"Đường Dược, cái này người nên được cổ phần." Hàn Hiểu Như cũng cảm thấy phụ thân đề nghị này rất không tệ, chỉ ít có thể làm cho nàng cảm thấy không có quá chiếm Đường Dược tiện nghi.

Đường Dược vẫn như cũ không chịu, ba người thương lượng thật lâu, tối hậu rốt cục đã định, Đường Dược cầm Hàn Ký lập xưởng sáu thành cổ phần, mà Hàn Đào chiếm hữu bốn thành.

Lúc gần đi sau, Đường Dược lại từ Hàn Đào cái kia cầm năm mươi xuyên xúc xích nướng, lúc này mới đón xe chuẩn bị trở về nhà.

Ai biết, vừa ngăn lại một chiếc xe taxi, Dương Trình Hạo liền gọi điện thoại tới.

"Dược ca, người bây giờ ở đâu, huynh đệ xảy ra chuyện!" Từ trong điện thoại nghe, Dương Trình Hạo bên kia rối bời, còn có rất nhiều ô tô động cơ phát động thanh âm.

Đường Dược lập tức nhấn được lông mày: "Chuyện gì xảy ra?"

"Ta định đem xe cho người đưa trở về, ai biết nửa đường giết ra tới mấy chiếc xe thể thao, không nên cùng ta so thi đấu, ta lúc ấy không muốn quá nhiều, liền theo bọn hắn đi sân thi đấu, kết quả mới biết được, bọn hắn tranh tài là đánh bạc, nhưng ta trên thân liền ba mươi lăm a!"

Đường Dược xạm mặt lại, cười khổ nói: "Cái kia tranh tài bắt đầu không?"

"Còn không đâu."

"Được, người nói với bọn họ, ta nửa giờ sau đến, ta tới cùng bọn hắn tranh tài." Đường Dược để điện thoại xuống, đem Dương Trình Hạo phát cho chính mình địa chỉ nói cho lái xe sư phó.

Lái xe sư phó nghe được sững sờ, cười giỡn nói: "Tiểu hỏa tử cũng đùa xe a?"

"Ngẫu nhiên chơi một chút." Đường Dược tùy ý trả lời.

"Nếu như là ngẫu nhiên đùa chuyện, ta khuyên người vẫn là không được cùng người ta tranh tài, đến Địa Ngục Kiều, cùng Vương Tử nói lời xin lỗi, việc này cứ như vậy đi qua." Lái xe sư phó nói chừng chặc đang hoảng, tựa hồ đây không phải là xe đua, mà là liều mạng đồng dạng.

Đường Dược đột nhiên với cuộc thi đấu này hứng thú càng lớn: "Ta sẽ nói cho người biết, chúng ta người kia đều gọi ta xe thần sao?"

"Ai, thật đúng là ghé con mới đẻ không sợ cọp, người coi như ta không nói gì qua." Lái xe sư phó thờ dãi, chột tăng thêm tốc độ.

Đi vào mục địa thời điểm, lái xe sư phó lại hỏi câu: "Tiểu hỏa tử, còn không hỏi người mở cái gì xe cái kia!"

"Không phải cái gì tốt xe, Alto mà thôi." Đường Dược cho tiền xe, một mặt thoải mái mà đi thẳng về phía trước.

"Ta sát, mở chiếc Alto cũng dám tham gia trận đấu, tiểu tử này điên! Các loại chờ một chút, Alto! !!" Lái xe sư phó đột nhiên trừng to mắt, một mặt không thể tin.

Hắn nghe vài bằng hữu nói, đêm qua, có một cỗ Alto chạy thắng Cayenne!

Địa Ngục Kiều ngay từ đầu chẳng gọi như thế cái dọa người danh tự, chỉ là nơi này đường hẹp cong cấp bách, mà còn dưới cầu vẫn là trong Nam thị sông hồ thành, có chút một cái không chú ý, liền sẽ ngay cả người mang xe cùng một chỗ lật qua, cho nên mọi người mới lên cái tên như vậy.

Nhưng đối với những cái kia đi đua xe đang tới nói, Địa Ngục Kiều lại là cái không thể tốt hơn sân thi đấu.

Địa Ngục dưới cầu, tụ tập không ít người, suất ca Sexy Girl (Lạt muội) cái gì cần có đều có, trong nháy mắt, Đường Dược liền yêu cái chỗ này.

Dương Trình Hạo xa xa nhìn thấy hắn, liền vội vã không nhìn nổi địa ngênh tới, xin lỗi nói: "Có lỗi với Dược ca, cũng là ta làm hỏng việc."

"Chuyện nhỏ, mà còn ta thật thích nơi này." Đường Dược nhìn chăm chăm một cái Sexy Girl (Lạt muội) vậy ngắn nói ra.

"Cùng người tranh tài người là cái ngoại hiệu gọi Vương Tử người, nghe nói hắn kỹ thuật lái xe đã đến biến thái tình trạng." Dương Trình Hạo không dám khinh thường, đem chính mình biết tin tức hết thảy nói ra.

Đường Dược vỗ vỗ bả vai hắn, cười nói: "Hảo Tử, người quá khản trương, thắng tốt nhất, thua cũng không quan trọng, cùng lắm đem xe bồi cho hắn."

"Người nói như vậy, ta cảm giác tội lỗi càng nặng!"

Sau năm phút, Đường Dược liền nghe được một trận tiếng động cơ, hắn kinh diễm địa quay đầu lại: "Ferrari a, thật xinh đẹp!"

"Đây chính là Vương Tử xe." Dương Trình Hạo sắp khóc, Cayenne tuy tốt, nhưng vẫn là không có cách nào cùng Ferrari đánh đồng a!

Đây chính là chuyên nghiệp xe thể thao!

"Người chính là Alto chủ nhân?" Cửa xe mở ra, một cái làm cho người xao động thanh âm truyền tới.

Đường Dược hai mắt sáng lên, vẫn là cái muội tử?

Quả nhiên, từ Ferrari trong đi ra, là cái người mặc xe đua phục muội tử, bó sát người xe đua phục đem nòng kia nóng bỏng đáng người phác hoạ càng phát ra hoàn mỹ, một đầu như thác nước tóc dài càng là Cầu hôn nhiếp phách.

"Hóa ra là cái công chúa." Đường Dược cười cười, đi lên.

"Quy tắc tranh tài, hẳn đều nói với người sao?" Vương Tử dò xét vài lần Đường Dược, trong mắt liền dần hiện ra khinh bỉ quang mang, nàng nguyên lai tưởng rằng cái này bị truyền đi thần hồ kỳ thần lái xe là cái nào nghề nghiệp đội xe người, lúc này vừa nhìn, dĩ nhiên là cái tân nhân, hơn nữa còn là cái sắc mê mê tân nhân.

Đường Dược sững sờ, vừa mới vào xem nhìn Sexy Girl (Lạt muội), chỗ nào nghe cái gì quy tắc tranh tài, bất quá hẳn cũng lười hỏi lại, mỉm cười nói ra: "Vượt qua người, liền thắng chứ sao."

"Người nghĩ quá đơn giản." Vương Tử khinh thường nói, "Địa Ngục Kiều xe thi đấu toàn bộ hành trình, là không cho phép sử dụng phanh lại."

"Các người cũng rất dám đùa." Đường Dược không có bất kỳ cái gì giật mình, đi đua xe lúc phanh xe, lúc đầu cũng không phải hẳn phong cách.

Cô nàng này dám chế định loại này quy tắc, đoán chừng cũng là đùa quán tính trôi đi hào thủ.

Có ý tứ!

Đường Dược bắt đầu cảm thấy có chút kích thích!

"Đã người không ý kiến chuyện, ta sẽ để cho người tại xe của người bên trong đựng lên máy giám thị, toàn bộ hành trình giám sát chân người, nhìn có hay không phanh xe, nếu như giẫm chuyện, người phải trả gấp hai tiền đánh bạc, mình bạch chưa?" Vương Tử tiếp tục nói.

"Đánh bạc rất không ý tứ." Đường Dược nhìn xem cái kia kính động như gặp thiên nhân dung mạo, đột nhiên tâm huyết dâng trào nói.

"Vậy người muốn đánh cược gì?"

"Tiền đặt cược đâu, chính là cho ta hôn một cái, như thế nào?"

Lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ngây ra như phỗng!

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Tốt lửa phí than

Vương Tử cái kia giềng cổ không gọn sóng sắc mặt, cũng biến thành hơi khó nhìn lên.

"Không đánh cược nổi chuyện, coi như ta không nói tốt." Đường Dược nhún nhún vai, một mặt không quan trọng.

Nhưng hẳn trong lòng bình tĩnh, Vương Tử khẳng định chịu không chính mình kích thích.

Quả nhiên, vừa dứt lời, Vương Tử liền lạnh lẽo tương đối: "Ai nói ta không đánh cược nổi, nhưng nếu là ta thắng chuyện, người liền ngay trước tất cả mọi người diện, hô to ba tiếng ta là sắc lang."

"Ta biết ngươi là sắc lang, làm gì lại nhấn mạnh một tiếng đầu?" Đường Dược cười hắc hắc nói.

"Ngươi mới là sắc lang!" Vương Tử phần nộ, cái mũi nhỏ hơi nhũn bắt đầu, ngược lại là đồ thêm một vòng kinh diễm.

Đường Dược gặp cô nàng này một bộ muốn liều mạng bộ đáng, lúc này mới thu hồi trò đùa: "Không đùa ngươi, tranh tài đi."

"Ta nhất định sẽ thắng ngươi!" Vương Tử hung hăng nói, lập tức tiến vào chính mình Ferrari trong.

Đường Dược vào chính mình Alto trong, có cái anh em đi theo phía sau hắn, giúp hắn đem máy giám thị chứa ở phanh lại phụ cận.

Cái kia anh em hữu ý vô ý ở giữa, nghiêng mắt nhìn đến Alto đồng hồ đo, lập tức trừng to mắt, ngạc nhiên nói: "Khá lắm, 240 bước Alto, ta vẫn là lần thứ nhất gặp."

"Cho nên nói, Vương Tử ta là thân định." Đường Dược phong tao đến cực điểm nói.

"Hắc hắc, huynh đệ, ngươi có gan, chúng ta đều chờ đợi nhìn ngươi thân Vương Tử đâu!"

Hai chiếc xe lái chậm chậm đến điểm xuất phát, Vương Tử hạ xuống cửa sổ xe, so với cái ngón giữa thủ thế: "Tiểu tử, ta để ngươi một trăm mét."

"Ngươi nói, cũng không nên hối hận nha." Đường Dược cười tủm tủm nói, hắn chẳng cảm thấy để cho đối phương nhường có cái gì tốt mất mặt, tại hắn thế giới quan trong, có tiện nghi không chiếm vương bát đần!

Vương Tử hừ lạnh một tiếng, đem xe song thẳng lên.

Theo trọng tài ra lệnh một tiếng, Đường Dược giẫm chết chân ga, tiểu tiểu Alto như cái thò lao ra, không đến hai giây thời gian, liền đạt tới một trăm bước tốc độ.

Dạng này cắt bước tốc độ, đã đạt tới xe thể thao cấp bậc.

Chỉ là một cái chớp mắt, Alto liền đem Ferrari bỏ rơi rất xa, cái này khiến nguyên bản liền phần nộ Vương Tử càng thêm phần nộ.

"Đáng chết, lại đem Alto đổi biến thái như vậy!" Vương Tử căn bản không nghĩ tới, vậy căn bản liền là chiếc tính năng quái thú, nàng hoàn toàn là bị Alto hai chữ cho lừa gạt!

Trong nháy mắt, Ferrari cũng điện xạ ra ngoài.

Ferrari đến cùng là chuyên nghiệp xe thể thao, tại trực đạo lên rất nhanh liền siêu việt Alto, mà còn ngay tại chậm rãi hất ra Alto.

Đường Dược thần sắc tự nhiên, mặc cho Ferrari cái mộng cách mình càng ngày càng xa.

Hắn biết rõ, Địa Ngục trên cầu, mới là chính mình phát huy kỹ thuật lái xe địa phương.

Nửa phút đồng hồ sau, hai chiếc xe một trước một sau, lên Địa Ngục Kiều.

"Cô nàng, ta tới bạo ngươi cục!" Đường Dược cười hắc hắc, cấp bách đánh tay lái, xe lập tức liền trôi đi tiến vào khúc ngoặt, tại một trận vang dội tiếng ma sát trong, dùng tốc độ lớn nhất xông qua cái thứ nhất đường rẽ.

Thấy cảnh này người xem, lập tức sôi trào!

"Ta Thiên, trừ Vương Tử bên ngoài, vậy mà thật còn có người sẽ quán tính trôi đi!"

"Chiếc kia Alto so với Audi còn đáng sợ hơn a!"

"Lần này Vương Tử có điểm huyền."

Nghe chung quanh lao nhao tiếng nghị luận, Dương Trình Hạo huyền tại cổ họng trái tim rốt cục rơi xuống, ngược lại là kích động nắm lấy nắm đấm, hai con mắt, nhìn chăm chăm từng cái màn hình giám sát.

Trong chớp mắt, Đường Dược liền dựa vào nghịch thiên bề của tốc độ, vượt qua Ferrari, mà còn cả hai cự ly càng lúc càng ngắn, mắt thấy là phải vượt qua đi qua!

Địa Ngục trên cầu chỉ có cực ít đoạn đường có thể cho phép hai chiếc xe song hành, chỉ cần Đường Dược có thể vượt qua đi, cơ hồ liền là nắm vững thắng lợi!

Chỉ là, Vương Tử hiển nhiên không cho hắn đạt được!

Ngay tại siêu việt Ferrari sát na, Ferrari đột nhiên ngăn tại giữa đường, không quản là bên trong vẫn là cạnh ngoài, đều nhét không xuống một chiếc xe.

Đường Dược lông mày hung hăng nhả lại đến.

"Cô nàng này điên à?"

Cũng không phải là oán hận Vương Tử ngăn trở đường, mà là Đường Dược biết rõ, Vương Tử làm như vậy, đã mất đi trôi đi tốt nhất lộ tuyến.

Đột nhiên, hần nghĩ tới trận đấu này quy tắc.

Không cho phép phanh lại!

Nếu Vương Tử còn muốn tuân thủ nghiêm ngặt điều quy tắc này chuyện, dựa theo nàng lựa chọn con đường này, lại tiến hành trôi đi chuyện, chỉ có một kết quả, cái kia chính là xe phiến xuống cầu!

Không có chút gì do dự, Đường Dược liền hung hăng đạp xuống phanh lại!

"Đường Dược đang làm cái gì?" Màn hình giám sát trước, khán giả tất cả đều bị chấn kinh được.

Vừa dứt lời, Ferrari ngay tại trôi đi trong mất đi cân bằng, phiến một cái to lớn té ngã, từ trên cầu rơi xuống.

"Vương Tử rút cầu, mau đi cứu người!" Không biết là ai hô một câu, lập tức, rất nhiều xe chiếc đều phóng tới Địa Ngục Kiều.

Chỉ là, có một người trước ở trước mặt bọn họ.

Đường Dược từ trong xe nhảy xuống, một cái ngư được, xông vào dưới cầu sông hồ thành.

Ferrari gần như một trận trọng lượng, ở trong nước cấp tốc hạ xuống, mà Vương Tử ngay tại ra sức địa vuốt cửa sổ xe, cửa sổ xe lại là không nhúc nhích tí nào.

Đường Dược điên cuồng địa đi qua, chỉ là trong nước lực cản quá lớn, Đường Dược thử hai ba lần, đều không có biện pháp mở cửa xe.

Roi vào đường cùng, Đường Dược đành phải điều động toàn thân Thiên dương khí, tất cả đều ngưng tụ trên tay, dùng sức kéo một phát, cửa xe rốt cục xuất hiện bùng lỏng.

Mở!

Lạnh buốt hà thủy điên cuồng địa rút vào.

Vương Tử thân thể lập tức bị hà thủy trùng kích lung tung va chạm, Đường Dược lại phí Hào đại công phu, mới bắt lấy Vương Tử cánh tay, đem nàng từ trong xe lôi ra đến.

Ngay tại Đường Dược kéo lấy Vương Tử hướng thượng du đi thời điểm, lại có không ít người tiến vào trong hà, chỉ bất quá đám bọn hần nhìn thấy Vương Tử đã được cứu, đều lộ ra tiếc nuối thần sắc, sau đó những người này bơi về phía còn tại không ngừng chìm xuống Ferrari.

Bởi vì rút cầu sự kiện tại tranh tài lúc thường xuyên xuất hiện, cho nên bọn hần đều chuẩn bị kỹ càng cứu giúp biện pháp, hơn hai mươi người cùng nhau đem roi xuống nước xe kéo lên đi, sau đó lại từ trên bờ xe kéo lên đi.

Bịch!

Đường Dược mang theo Vương Tử từ trong nước xuất hiện.

"Đều tại ngươi, hại ta rút cầu!" Vừa mới hô hấp mấy ngụm không khí mới mẻ, Vương Tử liền không kịp chờ đợi mắng lên bắt đầu.

Đường Dược mặt xạm lại: "Vậy chính ngươi bơi về đi."

"Ta không!" Vương Tử quát to một tiếng, vội vàng ôm chặt Đường Dược, "Ta sẽ chỉ nín thở, không hiểu bơi lội!"

"Vậy liền im miệng cho ta!" Đường Dược tức giận nói câu, sau đó ôm lấy Vương Tử thân thể, còn thừa cơ tại ngực nàng lên bóp một thanh, lúc này mới chậm chậm hướng bên bờ bơi đi.

Đối với không hiểu thủy tính Vương Tử tới nói, chỉ có thể nín giận, trong lòng lại tại âm thầm tính toán, về sau nhất định phải làm cho tên sắc lang này trả giá đắt!

"Được ca, ngươi không sao chứ." Mới vừa lên bờ, Dương Trình Hạo liền chạy tới, còn truyền đạt một đầu khăn mặt.

"Không có việc gì." Đường Dược nhàn nhạt nói câu, đầu lông mày lại là không tự giác nhảy nhót.

Vì mở cửa xe, Đường Dược hao phí không ít Thiên dương khí, hơn nữa còn tại trong nước sông phao lâu như vậy, chưa bao giờ cảm giác được rét lạnh hần, vậy mà cảm thấy thể nội có một cỗ khí lạnh đang du dâng.

Vương Tử đơn giản lau lau tóc, lúc này mới nói với Đường Dược: "Lần tranh tài này không tính, chúng ta lại so với."

"Thật không tính à?" Đường Dược cười híp mắt nói ra.

Vương Tử hơi cắn răng, nắm tay nhỏ cũng hung hăng nắm chặt.

Con hàng này dùng chiếc cải tiến qua Alto suýt nữa chạy thắng chính mình, hơn nữa còn dự đoán được chính mình sẽ rớt cầu, không quản là luận kỹ thuật lái xe, vẫn là luận chạy lộ tuyến nắm chắc, đều viễn siêu chính mình trình độ!

"Ta thua!" Vương Tử rốt cục mở miệng nói ra.

Đường Dược cười hắc hắc nói: "Chúng ta đây tiền đặt cược, có phải hay không cần phải thực hiện?"

"Ngươi!" Vương Tử tức giận nhìn xem hắn, con hàng này trong nước vụng trộm sờ chính mình cái kia món nợ vẫn không có toán, hắn lại còn dám đề cập với chính mình tiền đặt cược sự tình!

"Có chơi có chịu nha." Đường Dược cười nhẹ nhàng nói.

"Ai không chịu thua!" Vương Tử hung hăng nói ra, đột nhiên nhân châu xoay động, lập tức đổi giận thành vui, "Ngươi chỉ nói hôn ta một cái, lại không làm mai chỗ nào, vậy bản cô nương liền cho phép ngươi hôn ta mu bàn tay một cái đi."

Hôn mu bàn tay?

Đường Dược sững sờ xuống chợt cười khổ đi ra.

Cô nàng này đủ thông minh à!

"Mu bàn tay liền mu bàn tay, hôn cái nào không phải chiếm tiện nghi à." Đường Dược nói rất đại khí, nắm lên Vương Tử cái kia non mìn tay nhỏ, tại tay nàng trên lưng hôn một cái.

Mềm nhũn bờ môi mang đến xúc cảm, để Vương Tử tim không khỏi chặt một cái.

"Chờ ta đem xe điều chỉnh thử tốt, khẳng định còn muốn tìm ngươi tranh tài!" Vương Tử rút tay về được, băng lãnh nói ra.

"Tùy ngươi đại tiểu tiện, lần sau nếu là lại rơi xuống, ta cũng mặc kệ ngươi." Đường Dược cười ha hả, đúng vào lúc này, Ferrari cũng bị cứu giúp xuất thủy mặt, hơn hai mươi người đang hao hết khí lực kéo lấy Ferrari, cả đám đều mặt mày đỏ ửng, rất là vui cảm giác.

"Hảo Tử, ta đột nhiên có cái cảm khái." Thấy cảnh này, Đường Dược nhin không được nói.

"Cái gì à?"

"Thật sự là tốt lửa phí than, hảo nữ phí Hán." Đường Dược nhin cười, nghiêm túc nhìn xem Vương Tử, "Vì nàng xe, những Hán tử này thật sự là liều mạng à!"

"Ta cùng ngươi liều!" Vương Tử hét lớn một tiếng, dùng sức nhào lên.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Phát sốt

Mặc dù trong trận đấu xảy ra chuyện cho nên, nhưng vẫn cũ không thể ngăn chặn một cái truyền kỳ lưu truyền ra đi, cái này truyền kỳ nhân vật chính, là Đường Dược còn có cái kia chiếc Thần cấp Alto,

Cái vài phút bên trong, trong Nam thị xe đua diễn đàn lên liền đã treo đầy liên quan tới chiếc kia Thần cấp Alto thiếp mời.

"Được ca, ngươi muốn đồ!" Dương Trình Hạo đề điện thoại di động xuống, một mặt kích động nói ra.

"Đồ cái rắm a, chậm trễ thời gian dài như vậy, nguoi tại cái này xe đi, ta được nắm chặt trở về." Đường Dược tức giận nói, lập tức dừng xe lại.

"Dược ca, ta xuống xe ngược lại là không có vấn đề, chỉ là nguoi có thể cho ta mượn một trăm sao, ta được đón xe trở về a." Dương Trình Hạo về mặt đau khổ nói ra.

"Xoa, thương nguoi." Đường Dược rút ra năm trăm khối, mặc dù tranh tài còn không kết thúc, nhưng Đường Dược thắng lợi là mọi người đều biết, trừ bỏ hôn Vương Tử một ngum, Đường Dược còn thu hoạch được năm vạn khối tiền thương, nếu không còn muốn cầm số tiền kia giúp Hàn Hiểu Như tìm cửa hàng, hẳn cũng không chú ý phân cho Dương Trình Hạo một nửa.

"Dược ca, nguoi thật sự là ta anh ruột!" Tay cầm năm tấm tờ, Dương Trình Hạo hấp tấp địa hạ xe.

"Đức hạnh!"

Đường Dược cười mắng một câu, lập tức phát động xe, biến mất tại trong màn đêm.

Về đến nhà về sau, Trầm Băng Nghi cùng Mễ Tuyết hai người đang ngồi ở trên ghế sa lon xem tivi, Đường Dược đem Hàn Ký lạp xưởng đặt ở trên bàn trà, lại là không nói một lời, liền đi trở về phòng ngủ.

"Tỷ, Đường Dược thế nào có chút kỳ quái?" Mễ Tuyết hiếu kỳ nói.

"Không biết." Trầm Băng Nghi cầm lấy một cây nhang xường, như có điều suy nghĩ.

Đường Dược cũng không phải là không muốn cùng hai cái hoa tỷ muội nói chuyện phiếm, chỉ là hắn cảm thấy thể nội cái kia cỗ hàn ý tại càng phát ra tăng thêm, hắn lo lắng phần dương độc cũng sẽ nhân cơ hội này độc phát, đành phải tiến vào phòng ngủ, điều trị thân thể của mình.

Đem Thiên dương khí từ đầu đến cuối tu luyện một trận, loại kia chứng nhà tắm hơi cảm giác lại biến mất không thấy gì nữa, tương phản, cái kia cỗ hàn ý giống như là tràn vào thân thể của hắn, khiến cho hắn cảm thấy âm hàn không thôi.

"Móa, không biết cái này cái thời điểm độc phát đi!" Tại Đường Dược trí nhớ, từ khi Thiên dương khí đột phá đến tầng thứ hai ngày đó trở đi, phần dương độc cũng rất ít độc phát, không nghĩ tới hôm nay ban đêm, rốt cuộc sẽ xuất hiện dạng này ngoài ý muốn.

Đường Dược đem sở hữu đệm chăn đều cuốn tại trên người mình, dùng để chống cự rét lạnh, chỉ là cái kia băng lãnh là từ trong cơ thể hắn phát ra, vô luận hắn đem chính mình vũ trang nhiều dây, đều không có nửa điểm tác dụng.

"Đường Dược." Đột nhiên, một thanh âm truyền tới.

Tò mò quay đầu đi, Trầm Thuần đang đứng tại đối diện trên ban công, đối với hắn dùng sức ngoắc tay.

Mà Trầm Thuần phía sau thì là một vùng tăm tối.

"Thế nào?" Kéo lấy hậu hậu chăn mền, Đường Dược chuyển đến bên cửa sổ.

"Không biết chuyện gì xảy ra, nhà ta mất điện, nguoi có thể tới bồi bồi ta a?" Trầm Thuần thanh âm lộ ra hết sức đáng thương, "Ta có chút sợ."

Đường Dược ngẫm lại, hỏi: "Nguoi cái kia còn có dư thừa chăn mền sao?"

"Có."

"Nguoi để một chút, ta liền tới đây." Đường Dược không nói hai lời, mở cửa sổ ra liền muốn nhảy qua đi, chỉ là vừa một bay lên không, hắn cũng cảm giác được thấu xương một trận đau đớn, rốt cuộc không còn chút sức nào, rốt cuộc từ giữa không trung thẳng tắp rơi xuống.

Ầm!

Đường Dược ngã rầm trên mặt đất.

"Móa, lần này mất mặt ném về tận nhà." Đường Dược thống khổ kêu rên một tiếng, đem chăn mền che phủ càng chặt.

Chỉ chốc lát sau, Trầm Thuần chạy đến, hoảng sợ nhìn xem Đường Dược: "Nguoi phát sốt? Đây chính là lần hai a! Nói nhảy liền nhảy."

Vừa nói, còn vừa nắm tay đặt ở Đường Dược trên trán.

Ai ngờ, Đường Dược cái trán thật sự là vô cùng nóng hổi.

"Hồng bét, nguoi thật phát sốt!" Trầm Thuần kinh ngạc rút tay về, đỡ lấy Đường Dược đi vào biệt thự.

Tiếp theo, Trầm Thuần đem sở hữu đệm chăn đều tìm đi ra, tất cả đều đắp lên Đường Dược trên thân, còn cho hắn tìm một chút thuốc hạ sốt, chỉ là Đường Dược nói cái gì cũng không chịu ăn hết.

Nói đùa, Đường Dược là phần dương độc phát, những cái kia nhanh chóng hạ sốt thuốc tây có thể có tác dụng liền thật sự là gặp quý!

"Đường Dược, người không chịu uống thuốc chuyen, liền không có biện pháp hạ sốt!" Trầm Thuần có chút tức giận nói.

"Nếu như người muốn giúp ta hạ sốt, liền chui trong chăn, ôm ta một hồi." Thở nội băng lãnh càng phát ra thấu xương, Đường Dược nói chuyện cũng bắt đầu hữu khí vô lực bắt đầu.

Trầm Thuần có chút do dự, nhưng đảo mắt vừa nghĩ, dù sao Đường Dược cũng là đồng tính luyện ái, ôm một cái cái gì cũng không có việc gì, liền thoát áo khoác, tiến vào chăn mền.

Từ xưa đến nay, ôm sưởi ấm cũng là các loại máu chó kiều đoạn yêu nhất, Đường Dược một mực với dạng này nội dung cốt truyện khịt mũi coi thường, nhưng cho tới hôm nay phát hiện, tại cực độ rét lạnh thời điểm, một người khác thân thể, thật có thể cho người ta mang đến không tưởng được ấm áp.

Còn lại là một cái muội tử thân thể.

"Người cảm giác rất nhiều hay không?" Mặc dù ở trong lòng nói với chính mình Đường Dược là chính mình tỷ muội, nhưng Trầm Thuần với Đường Dược luôn có loại cảm giác khác thường, hai người dạng này ôm, Trầm Thuần trên mặt sớm đã hiển hiện mấy đám mây hà.

"Ừm, thật nhiều." Đường Dược đáp, lập tức lại hướng Trầm Thuần trong ngực chui vào.

Hắn chỉ là bản năng hướng về ấm áp nhất địa phương chui qua.

"Người người lạnh như vậy sao?"

Trả lời Trầm Thuần, lại là một trận run lấy bầy.

Cái này Trầm Thuần lần thứ nhất nhìn thấy Đường Dược yếu ớt.

"Người tay thật mát, có muốn không người tay vươn vào y phục của ta trong đi." Trầm Thuần khẽ cắn môi, đem áo nút thắt giải khai mấy cái, sau đó cầm Đường Dược tay, luồn vào đi.

Tê!

Trầm Thuần cùng Đường Dược cơ hồ là đồng thời hít sâu một hơi.

Trầm Thuần là cảm thấy phía sau lưng truyền đến một trận lạnh buốt, mà Đường Dược thì là bị cái kia bôi trơn tí mĩ da thịt cho kích thích đến.

Chỉ bất quá, Trầm Thuần là cô gái, mà nữ hài thuần âm, chỉ chốc lát sau, Đường Dược hai tay liền lại cảm giác không thấy nửa điểm nhiệt độ.

Xuất phát từ bản năng, Đường Dược lại đem tay dời về phía nơi khác địa phương.

Lại là ngán ngùi quần ẩm.

Sau đó, chuyển đi hai tay.

Cứ như vậy vòng đi vòng lại, Đường Dược cái kia băng lãnh thân thể, rốt cuộc như kỳ tích ấm áp lên, thấu xương tra tấn cũng chậm chậm trừ khử, trong bất tri bất giác, Đường Dược nhắm mắt lại.

"Cuối cùng là tốt đi một chút a?" Trầm Thuần đỏ mặt, vụng trộm buông lỏng một hơi.

Lúc này, Đường Dược hai tay đã dao động đến Trầm Thuần trên bụng, lại hướng lên một điểm chuyen, liền có thể chạm đến Trầm Thuần ngực.

"Lại lạnh." Đường Dược lẩm bẩm một tiếng, lập tức đem hai tay hướng lên dời mấy tắc, "Tốt mềm mại."

Đường Dược hai tay, đã bao trùm tại cái kia hai tòa thánh khiết trên ngọn núi, chỉ là, trung gian còn có lưu một tầng hơi mỏng vải vóc.

"Nơi đó không thể đụng vào." Giống như là bị điện giật một cái, Trầm Thuần vội vàng nói, chỉ là nàng phát ra âm thanh, như là động tình thiếu nữ ưm.

Đường Dược đầu thêm đến những này, hắn chỉ nghĩ tìm tới ấm áp nhất địa phương, lại bị Trầm Thuần cái kia xóp giòn yếu mềm ôn nhu âm ấm một cái kích, hai cánh tay giống như là bôi mỡ, từ trái trái phía dưới chui vào, rốt cục nắm chặt cái kia trường thực cao ngất Thánh phong.

Giống như là nắm chặt hai cái lò lửa nhỏ, Đường Dược vừa lòng thỏa ý ân một tiếng, lập tức tùy ý nắn bóp.

Chỉ chốc lát sau, cái kia dường như phun không phải phun hai hạt bồ đào, cũng hơi đứng thẳng bắt đầu, vuốt ve Đường Dược trong lòng bàn tay, phảng phất tản mát ra càng nhiều nhiệt lượng.

"Không được người" Trầm Thuần cả tay đều không có bị nam nhân chạm qua, chỗ nào nhận được loại kích thích này, mới tượng trưng cự tuyệt hai tiếng,

thân thể liền xụi lơ xuống tới , mặc cho Đường Dược hai tay ở trên người nàng tàn phá bừa bãi.

Theo động tác càng phát ra thành thạo, Đường Dược cái kia bị hàn ý đông cứng ý thức cũng lần nữa khôi phục thanh tỉnh, hần đột nhiên cảm giác được Thiên dương khí lại từ thể nội tán phát ra, hơn nữa còn hiện ra dâng lên chỉ thế.

Lúc này luyện công, khẳng định có thể đem phần dương độc mang đến băng lãnh đuổi đi!

Đường Dược yên lặng vận khởi Thiên dương khí, hai cánh tay cũng dần ngừng lại động tác, nhưng cái này không có nghĩa là hần liền đình chỉ với Trầm Thuần kích thích.

Theo Thiên dương khí vận chuyển, Đường Dược hai cánh tay cũng biến thành nóng rực, trong chốc lát, Trầm Thuần cảm thấy mình giữa hai chân, phảng phất chảy ra từng tia từng tia chất lỏng, đem bên đùi làm cho thấm ướt không chịu nổi.

"Ôm ta."

Trầm Thuần chưa từng có dạng này cảm giác, rốt cuộc ý loạn tình mê địa ôm lấy Đường Dược, một cái tay giải khai hần nút áo, một cái tay khác lại là thăm dò vào Đường Dược trong quần.

"Hảo đại." Trầm Thuần nhin không được kinh hô một câu.

"A Liệt? Trầm Thuần, ngươi đang làm cái gì?" Đường Dược rốt cục Khu tán thể nội giá lạnh, hần lúc này mới phát hiện, chính mình y phục đã bị Trầm Thuần thoát đến không sai biệt lắm, chỉ còn lại có một đầu bình giác quần tượng trưng địa mặc lên người.

Mà Trầm Thuần tay, đang nắm lấy chính mình tiểu đồng bọn, lạng quạng xoa nắn lấy.

Cái này tình huống như thế nào?

Đường Dược nhớ lại, chính mình hình như là phần dương độc phát, dẫn đến phát sốt, nhưng Trầm Thuần cái này chuyện ra sao?

Ta phát sốt, ngươi phát Sao?

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Ta sẽ không mang thai a?

Mặc dù bị Trầm Thuần vong tình vượt ve, là một kiện thoải mái không thể lại thoải mái sự tình, nhưng Đường Dược vẫn là đạo nghĩa không thể chùn bước địa hạ giường.

Hần phần dương độc vừa mới áp chế lại, nếu như không cẩn thận cùng Trầm Thuần va chạm gây gỗ chuyện, đoán chừng lại phải độc phát!

Nếu như lại một lần nữa độc phát, nói không chừng sẽ trực tiếp đòi mạng hần!

"Trầm Thuần, cái kia ngươi không sao chứ?" Bởi vì không điện, Đường Dược cũng lười mặc xong quần áo, cứ như vậy trần trùng trục địa đứng tại bên giường.

Ai biết, sau một khắc vậy mà có điện lại!

Chưong mắt ánh đèn đuổi đi Hắc Ám, chiếu xạ tại Đường Dược trên thân, cái kia viết siêu nhân chữ bình giác quần, còn có chống lên tới lều nhỏ, đều không giữ lại chút nào địa hiện ra ở Trầm Thuần trước mắt.

"A!"

Trầm Thuần cũng phát hiện có điện lại, lập tức liền trở nên dị thường thanh tỉnh, nàng lúc này mới phát hiện, chính mình đến tột cùng là làm một kiện cỡ nào chuyện hoang đường.

Tiếng thét chói tai tại trong biệt thự quanh quần trọn vẹn năm phút đồng hồ.

Thừa dịp trong khoảng thời gian này, Đường Dược đem y phục mặc tốt, lẳng lặng đợi chờ ở một bên.

"Đường Dược, vừa mới sự tình, ngươi coi như không có phát sinh." Trầm Thuần thanh âm rốt cục dừng lại, nàng cố gắng làm mấy cái hít sâu, lúc này mới chậm rãi khôi phục lại bình tĩnh.

"Tốt a." Đường Dược xấu hổ đến gật gật đầu.

"Ngươi trước quay lưng đi, ta đem y phục mặc tốt." Trầm Thuần thấp giọng nói ra, lập tức tại hậu hậu trong chăn chằm chập địa mặc vào quần áo đến.

Chỉ là, thừa dịp trong khoảng thời gian này, nàng cũng phát hiện một việc!

Tựa hồ đang vừa mới tiếp xúc trong, Đường Dược tính lấy hướng phát sinh bản chất biến hóa!

Hắn không phải đối với nữ nhân không có cảm giác a?

Trầm Thuần tình tường nhớ kỹ, Đường Dược thân thể lên rất lớn phản ứng, chỉ là không biết hắn với nam nhân còn có hay không cảm giác.

"Đường Dược, ngươi có thể trở về quá mức." Trầm Thuần đột nhiên hỏi, "Ta có thể hỏi ngươi sự kiện sao?"

"Ngươi nói đi."

Trầm Thuần nghiêm túc theo dõi hắn: "Ngươi bây giờ còn ưa thích nam nhân sao?"

"A Liệt?" Đường Dược triệt để sững sờ, dở khóc dở cười mò xuống Trầm Thuần cái trán, "Ngươi cũng phát sốt sao, ai nói cho ngươi ta ưa thích nam nhân?"

"Ngươi ngươi chẳng lẽ cho tới bây giờ đều không có ưa thích qua nam nhân sao?" Trầm Thuần còn tưởng rằng Đường Dược là trở ngại mặt mũi, nhưng nhìn Đường Dược cái kia không có chút nào làm ra vẻ ánh mắt, Trầm Thuần cũng có chút phân biệt không thành.

Đường Dược đầu đầy mồ hôi lạnh, hắn giờ mới hiểu được, vì cái gì Trầm Thuần đơn thuần như vậy bảo thủ muội tử ở trước mặt mình vẫn luôn hết sức tùy tiện, hóa ra cô nàng này là đem mình làm đồng tính luyện ái.

"Trầm Thuần, ta phát tứ, ta với nam nhân một điểm cảm giác đều không có!" Đường Dược ngưng trọng duỗi ra bốn cái ngón tay nói ra.

Lần này đổi lại Trầm Thuần sững sờ.

Sau một khắc, Trầm Thuần tiếng thét chói tai lần nữa xoay quanh tại biệt thự ở trong: "Ta vậy mà nhiều lần cũng làm đến mặt ngươi thay quần áo, ta lại còn để ngươi sờ ta hung, ta vậy mà "

Nói nói, Trầm Thuần rốt cuộc cúi đầu xuống, riu riu địa khóc ni non bắt đầu.

Đường Dược lập tức bối rối tay chân, hắn lúng túng nói ra: "Ngươi cũng biết, ta là một tên Trung y, cái gọi là y sinh trước mặt vô tính đừng, ngươi liền xem như ta là giúp ngươi kiểm tra một lần thân thể đi."

"Thế nhưng là, chúng ta kém chút liên liền dạng kia." Trầm Thuần rất có gào khóc xu thế, "Ngươi nói ta sẽ mang thai sao?"

"A Liệt?"

Đường Dược cảm thấy mình nhân sinh quan suýt nữa liền muốn đổ sụp!

Cô nàng này rất đơn thuần, nhưng muốn hay không đơn thuần như vậy a!

"Sẽ không mang thai." Đường Dược cười khổ nói.

"Thật?" Trầm Thuần liền vội vàng hỏi.

"Ta nói qua, ta là một tên y sinh, chẳng lẽ còn sẽ lừa ngươi!" Đường Dược quả quyết địa cắn răng nói ra.

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Trầm Thuần lúc này mới dừng lại gào khóc, như trút được gánh nặng vỗ ngực một cái, "Ta kém chút cho là ta liền muốn trở thành chưa lập gia đình mụ mụ."

Đường Dược cũng xoa một vệt mồ hôi lạnh, tiêu tan cười nói: "Đương nhiên sẽ không, ta làm sao lại là như vậy không chịu trách nhiệm người đâu?"

"Cái kia ta có thể hỏi lại ngươi một chuyện không?"

"Còn có cái gì vấn đề?" Không biết tại sao, Đường Dược lại cảm thấy khẩn trương lên.

Trầm Thuần trở nên có chút nhần nhó, thanh âm cũng là yếu ớt muỗi muỗi: "Ngươi có bạn gái sao?"

"Có a." Đường Dược thuận miệng đáp, "Đó không phải là người sao?"

"Ta mới không cần làm bạn gái của người đâu!" Trầm Thuần hừ một tiếng, trong mắt lại là không che giấu được ý cười.

Đường Dược cười hắc hắc, tiến đến Trầm Thuần trước mặt: "Cái kia với tư cách bạn gái, hiện tại có thể cho ta hôn một cái a?"

"Cái kia tốt a." Trầm Thuần có chút ngượng ngùng, nhưng vẫn là hơi nhắm mắt lại.

Đường Dược kích động trái tim nhỏ đều muốn nhảy ra, mắt thấy liền có thể hôn đến Trầm Thuần cặp môi thơm, cô nàng này đột nhiên tránh thoát đi, có chút hoảng sợ nói ra: "Xảy ra chuyện!"

"Xảy ra chuyện gì?"

"Ta cùng người chủ nhiệm lớp nói người là đồng tính luyện ái sự tình, còn xin nhờ nàng hảo hảo khuyên bảo người Đường Dược, sẽ không để cho người trong trường học hết sức làm phức tạp a?" Trầm Thuần ngượng ngùng cúi đầu xuống, cái kia điềm đậm đáng yêu bộ dáng, để cho người ta căn bản là không nổi giận.

Đường Dược là triệt để im lặng.

Trách không được Hàn Hiểu Như sẽ tìm chính mình nói chuyện, còn hỏi một đồng không hiểu thấu vấn đề, hóa ra cũng là đem mình làm đồng tính luyện ái.

"Người cho Hiểu Như gọi điện thoại làm sáng tỏ xuống đi."

Đường Dược lấy điện thoại đi động ra, thuận thực phát một chuỗi dãy số.

Mấy cái nhỏ âm thanh về sau, trong ống nghe liền truyền đến Hàn Hiểu Như êm tai thanh âm.

"Có chuyện gì sao, Đường Dược?"

"Hàn lão sư người tốt, ta là Trầm Thuần, ta phải hướng người nói xin lỗi."

Hai cái mươi từ thông một phen điện thoại về sau, Trầm Thuần lại đem điện thoại đưa cho Đường Dược, sau đó, Đường Dược nghe được Hàn Hiểu Như thanh âm: "Trầm Thuần hết sức thích người, người cần phải thiện đãi nàng nha."

Đường Dược sững sờ, chột ngượng ngùng hỏi: "Hiểu Như, người là ăn dấm sao?"

"Ta mới không có ăn dấm đâu!" Hàn Hiểu Như tức giận nói câu, sau đó còn nói chút liên quan tới mở tiệm sự tình, lúc này mới để điện thoại xuống.

"Trầm Thuần, chúng ta tiếp tục vừa mới nộ hôn kia." Đường Dược quay đầu, một mặt làm xấu tiểu dung.

Trầm Thuần cũng đã đem chính mình đây chặt kín thực, giả bộ thiếp đi, nhưng lại càng che càng lộ địa tới câu: "Ta ta ngủ."

Thật là một cái nha đầu ngốc.

Đường Dược cười cười, lập tức ngồi ở một bên, tu luyện lên Thiên dương khí.

Chờ đến hán kết thúc lúc thời điểm tu luyện, sắc trời lại là tắng sáng, nhìn một chút điện thoại, vậy mà tu luyện ròng rã sáu giờ.

Cái này thời gian tu luyện nhất dài nhất lần!

Thu hoạch cũng là tối đại một lần!

Đường Dược phát hiện, đi qua lúc này đây phần dương độc phát, hán Thiên dương khí tổng cộng đến tầng hai đỉnh phong, ần ần liền có đột phá xu thế.

Cảm thụ được tại thể nội vọt tuôn ra Thiên dương khí, Đường Dược khoe miệng đột nhiên nhiều một vòng ý cười.

"Trầm Thuần, ta được trở về, người ngủ tiếp một hồi đi." Đường Dược cúi người tại Trầm Thuần gương mặt bên trên nhẹ nhàng hôn một cái.

"Ừm." Trầm Thuần um một tiếng, lại là không có tỉnh lại.

Đường Dược giúp nàng ép một chút góc chần, liền nhảy trở lại trong phòng ngủ mình đi, mọi chuyện đều tốt giống chưa từng xảy ra đồng dạng.

Ăn điểm tâm thời điểm, Đường Dược đem gia nhập liền mình Hàn Ký lập xưởng sự tình nói ra.

"Thật không nghĩ tới, Hàn lão sư dĩ nhiên là Hàn Ký lập xưởng lão bản." Mễ Tuyết miệng trong nhồi vào lập xưởng, một mặt kinh ngạc nói ra.

"Là lão bản nữ nhi." Đường Dược cải chính, "Ta chuẩn bị ở trường học phụ cận thuê một cửa tiệm mặt, tin tưởng không bao lâu, Hàn Ký sinh ý liền sẽ phát triển không ngừng."

"Vậy sau này chúng ta muốn ăn lặp xưởng chuyện, đều giao cho ngươi." Trầm Băng Nghi nửa đùa nửa thật nói, nàng tâm tình cũng rất không tệ, nguyên nhân là Ngọc phong lộ sản xuất tiến độ tốt đẹp, mà còn Trầm Quốc Phong xưởng thuốc vẫn là có nhất định thực lực, lấy ra Ngọc phong lộ hàng mẫu đều có xuất sắc công hiệu.

Đường Dược xấu hổ mà cúi thấp đầu: "Nhìn ngươi nói, Băng Nghi, mặc kệ ngươi muốn ăn cái nào một cái, ta đều nghĩa bất dung từ."

"Ngươi cảm miệng cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Tiền thuê

Từ khi có Alto, Đường Dược cùng Mễ Tuyết tới trường học là càng ngày càng sớm, nhìn xem trong sân trường tập năm tập ba học sinh, Đường Dược nhận không được nói: "Về sau có cần phải tới nay đến, có điểm ấy thời gian, đều đủ ở nhà đánh một pháo."

"Ngươi nhanh như vậy a? Ta cho là ngươi có thể kiên trì cái giờ đâu." Mễ Tuyết bật cười, không khách khí chút nào châm chọc nói.

Đường Dược khẽ gạt mình, cô nàng này bưng hấn thật sự là không người có thể địch.

Đương nhiên, với tư cách tán gái giới từ từ bay lên một ngôi sao mới, Đường Dược mới sẽ không tùy ý cô em vợ trêu chọc, hấn phản kích nói: "Nhanh không vui, ngươi thử một chút thì biết."

"Mới không cùng ngươi thử đâu." Mễ Tuyết khuôn mặt đỏ lên, bước nhanh đi hướng phòng học.

Đường Dược hít sâu một cái sáng sớm không khí mát mẻ, cười nói: "Ha ha, lại là một cái tán gái ngày tốt lành a!"

Đi vào phòng học thời điểm, Đường Dược mới phát hiện, trong sân trường sở dĩ không nhìn thấy mấy cái học sinh, là bởi vì bọn hắn đều tụ tập đến chính mình trong phòng học!

Bất kể có phải hay không là tài chính chuyên nghiệp học sinh, hết thầy vậy tại một chỗ, mà còn thần sắc còn đặc biệt thành kính.

"Các ngươi không có gặp đêm qua là cỡ nào nguy hiểm, mắt thấy Vương Tử Ferrari rớt xuống cầu, ta cùng Dược ca không nói hai lời, liền nhảy vào trong hà cứu ra Vương Tử, Vương Tử cái này cảm kích a, không phải là hét muốn lấy thân báo đáp, lúc ấy ta vừa nghĩ, ta đã có tiểu Lệ, không thể thay đổi thất thường, dứt khoát liền đem Vương Tử tặng cho Dược ca." Đột nhiên, trong đám người truyền đến Dương Trình Hạo cái kia hèn mọn thanh âm.

"Háo Tử ngươi liền thôi a, ngươi bằng lái cảm tới sao?" Lập tức có người phát ra chất vấn.

"Xem thường người đi, năm đó ta cùng Dược ca tập lái xe lúc ấy, các ngươi còn đạp xe đạp đâu!" Dương Trình Hạo lộ ra khinh thường thần sắc.

Đường Dược bất đắc dĩ nói ra: "Đều tán đi."

"Đường Dược, ngươi tới vừa vặn, Há Tử không phải nói ngươi liền là chiếc kia Thần cấp Alto chủ nhân, ngươi mau nói, cái này thật sao?" Đám người tiêu điểm lập tức liền chuyển dời đến Đường Dược trên thân.

"Nghe hắn nói vậy đâu, nhanh lên tán đi!" Đường Dược cũng ưa thích được người sùng bái cảm giác, nhưng hắn cần là bị mỹ nữ sùng bái.

Trong những người này hiển nhiên không có mỹ nữ.

Chờ đám người dần dần tán đi, Đường Dược trông thấy Dương Trình Hạo có chút ủ rũ, nhận không được trêu chọc nói: "Ta không có thừa nhận, ngươi không cao hứng?"

"Ta có thể cao hứng sao, lần này bọn hắn đều cảm thấy ta là yêu quái lác lừa đảo." Dương Trình Hạo về mặt đau khổ nói ra.

"Chờ ngươi cũng có bản lĩnh này, liền sẽ không có người nói ngươi là quái lác." Đường Dược thuận miệng nói.

Đường Trình Hạo phỏng đoán một trận, đột nhiên nghiêm túc nói ra: "Được ca người nói đúng, ta nhất định phải mạnh lên mới được, nếu không sao có thể làm người tiểu đệ đâu?"

"Cái này đúng." Đường Dược cũng không chút đem câu nói này coi ra gì, mà là mượn vài cuốn sách nhào vào trên bàn, bắt đầu mê đầu ngủ say.

Dù sao một hồi nghe giảng bài thời điểm, vẫn là sẽ nghe buồn ngủ.

Tỉnh lại sau giấc ngủ, vừa lúc chuông tan học vang lên, Đường Dược cùng Mễ Tuyết chào hỏi, sau đó liền đến ra ngoài trường, bắt đầu tìm kiếm mặt tiền cửa hàng.

Ai biết, mới đi chưa được hai bước, liền phát hiện Hàn Hiểu Như đang đứng tại một cửa tiệm bên ngoài, cùng một người trung niên nói gì đó.

Đường Dược liền vội vàng đi tới: "Hiểu Như, không phải đã nói để ta tới tìm mặt tiền cửa hàng sao?"

"Ta buổi sáng không có lớp, vừa vặn liền đến nhìn xem." Hàn Hiểu Như cười nói, "Người cảm thấy tiệm này thế nào?"

Đường Dược nhìn xem, Hàn Hiểu Như tìm cái chỗ này cũng thực không tồi, gian phòng không tính lớn, nhưng nam bắc thông thoáng, mặt tiền cửa hàng sạch sẽ, mà còn chung quanh mấy nhà cửa hàng sinh ý cũng đều không sai bộ dáng.

"Lão bản, người dự định bao nhiêu tiền chuyển nhượng cho chúng ta đâu?" Đường Dược mỉm cười hỏi.

"Thăng thuê một vạn ngũ, nếu như không phải ta có chút tư nhân nguyên nhân, thực tình không cho đem nơi này chuyển nhượng ra ngoài." Đang khi nói chuyện, lão bản trong mắt lóe ra khôn khéo quang mang.

"Có điểm đắt." Đường Dược cười nói, "Lão bản, ta ngay tại cái này mở chỗ khám bệnh, kiếm lời không bao nhiêu tiền."

"Chỗ khám bệnh?" Hàn Hiểu Như một mặt kinh ngạc, không phải muốn mở Hàn Ký lập xương sao?

Đường Dược nhưng không có để ý tới Hàn Hiểu Như, mà là tiếp tục nói ra: "Người liền cho ta án tiện nghi một chút."

"Trong nam đại học y học hệ là hết sức nổi danh, người tại cái này mở phòng khám, không phải tìm được thường tiền sao?" Lão bản lập tức lộ ra hoang mang thần sắc.

"Ta tự hỏi còn có chút bản sự, có thể kiếm chút tiền." Đường Dược ngượng ngùng cúi đầu xuống.

"Tiểu hóa tử, người vẫn rất có tự tin, vậy người có thể nhìn ra ta có cái gì bệnh sao?" Lão bản nửa đùa nửa thật nói.

"Người xác định thật muốn ta nói?" Đường Dược có chút nghiến ngấm cười.

"Ta còn cũng không tin, người chỉ dựa vào nhìn, liền có thể nhìn ra ta có cái gì bệnh."

Đường Dược cười hắc hắc, ánh mắt nhìn về phía lão bản nửa người dưới: "Người có rất nghiêm trọng viêm tuyến tiền liệt, nói không sai chứ?"

"Người làm sao người biết?" Lão bản kinh ngạc trừng to mắt, chính mình xác thực bị viêm tuyến tiền liệt tra tấn nhiều năm, sờ đi từ bỏ nơi này sinh ý, cũng là chịu bệnh này ảnh hưởng, mỗi ngày nín tiểu làm việc, thật sự là quá thống khổ!

Hàn Hiểu Như căn bản không nghĩ tới sẽ là như thế xấu hổ bệnh, khuôn mặt nhỏ lập tức liền hồng nhuận, lấy cớ đi đối diện ngân hàng lấy tiền, sau đó liền rời đi cửa hàng.

"Huynh đệ, người sẽ trị viêm tuyến tiền liệt sao, thực không dám giấu giếm, lão ca ta chịu bệnh này tra tấn đã nhanh ba năm, mỗi ngày đều là đau đến không muốn sống a."

"Nước tiểu đều nước tiểu không hết, có thể dễ chịu sao?" Đường Dược ngồi xuống tùy ý nói.

"Đúng vậy a, vậy người biết ta bệnh này căn nguyên ở đâu sao?" Lão bản lập tức vui mừng, như cái học sinh tiểu học đứng tại Đường Dược bên cạnh, mong đợi nhìn xem hắn.

"Đơn giản tới nói liền là ghen, người khẳng định trường kỳ ghen nước tiểu, không sai a?"

"Ta đi, người thật sự là tiểu thần y a!" Vì chữa cho tốt bệnh, lão bản không ít vào bệnh viện, nhưng vừa thấy mặt liền có thể nói ra nguyên nhân bệnh y sinh, hắn cho tới bây giờ đều không có gặp qua, "Vậy ngài có thể trị hết không?"

Liền liền đối Đường Dược xưng hô, đều từ người biến thành ngài.

Đường Dược biết mình muốn hiệu quả đạt tới, cười ha ha: "Người khỏi bệnh trị, bắt quá phải nhịn chút."

"Làm sao nhịn?"

Lời còn chưa nói hết, lão bản cũng cảm giác bụng dưới đau xót, lại là Đường Dược một quyền oanh tới.

Lão bản trên mặt lộ ra thống khổ thần sắc.

Sau một khắc, hẳn lại là dưới chân bôi mỡ, xông vào trong phòng vệ sinh.

"A, thật sự là một nước tiểu hiểu ngàn sâu a, cho tới bây giờ không như thể thoải mái qua." Lão bản sau khi đi ra, mỷ mỷ làm một cái hít sâu, hài lòng nói.

"Móa, người đừng đối ta làm ra như thể tiêu hồn biểu lộ." Đường Dược khoát khoát tay, chán ghét nói.

"Ha ha, một thời không nhin được." Lão bản cười hắc hắc nói, "Huynh đệ, cái này chữa cho tốt a?"

"Nghĩ hay lắm." Đường Dược nghiêng hẳn một chút, lập tức xuất ra mấy cây ngân châm, "Cởi quần, cho người đâm mấy châm."

"Không có vấn đề."

Đường Dược tại lão bản trong lòng đã thành lập tuyệt đối tín nhiệm, lão bản không nói hai lời, liền đem quần trút bỏ đến, sau đó Đường Dược tại thận kinh mấy cái đại huyết lên đâm mấy châm, liền thu hồi ngân châm: "Giải quyết."

"Cái này kết thúc?" Mặc dù trong mồm nói, lão bản lại là ngăn không được tiểu dung, nhiều năm bệnh căn cuối cùng bị trừ tận gốc, tự nhiên là vô cùng vui sướng.

Lúc này, Hàn Hiểu Như cũng đã lấy tiền trở về, nàng đem hơi mỏng một chồng tiền mặt nhét vào Đường Dược trong tay: "Cái này ta tới hậu năm ngàn khối tiền, mặc dù tác dụng không lớn, bất quá cũng có thể giúp chút bận bịu."

"Hiểu Như, tiền này người lấy về, lão bản đã đáp ứng ta rẻ hơn một chút." Đường Dược cười nói, lập tức nhìn lão bản một chút.

Lão bản không còn có nửa điểm người làm ăn bộ dáng, mười phần chân thành nói ra: "Chung quanh cái này mấy nhà tiền thuê đại khái đều tại một vạn nhị đến hai vạn ở giữa, ta liền cho các người một cái thực tình giá, tám ngàn khối thế nào?"

"Tạ ơn lão ca." Đường Dược từ trong túi xuất ra Địa Ngục Kiều xe đua thẳng tới năm vạn khối, đưa tới, "Không biết lão ca có hay không hiểu sửa sang bằng hữu, ta trước nộp trước ba tháng tiền thuê nhà, còn lại tiền, hy vọng có thể đem nơi này sửa sang một cái."

"Yên tâm, ta tuyệt đối cho người thu thập thật xinh đẹp." Lão bản đem tiền thu lại, tại chỗ liền lấy ra điện thoại thông qua đi, "Ta cái này muốn một lần nữa đổi mới một cái, các người buổi chiều tìm mấy người tới xem một chút."

"Lão ca làm việc thật sự là hiệu suất, chúng ta còn có việc, liền đi trước."

Hàn Hiểu Như lại là cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Lão bản, người vì cái gì cho chúng ta dễ dàng như vậy giá cả a, cái phòng này không có vấn đề a?"

"Đương nhiên không có vấn đề, là bởi vì huynh đệ của ta đem ta bệnh chữa lành, ta nếu là lại rao giá trên trời, liền quá không phải người." Lão bản bỗng nhiên lộ ra nghiền ngẫm tiểu dung, trêu chọc nói, "Các người hai cái vợ chồng hiệp lực, nhất định có thể kiếm lời không ít tiền."

"A? Chúng ta" Hàn Hiểu Như vừa định giải thích, Đường Dược nhưng từ bên cạnh chen vào nói nói, "hắc hắc, vậy liền mượn lão ca cát ngôn."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Tiện nhân!

"Tám ngàn khối tháng thuê, cái này nhưng cho chúng ta tiết kiệm không ít tiền." Nhân viên chạy hàng mặt, Hàn Hiểu Như có chút kích động nói ra.

"Ta đứng lớn như vậy công, người có phải hay không cái kia ban thưởng ta chút cái gì?" Đường Dược hướng dẫn từng bước nói.

"Vậy liền mời người ăn cơm tốt." Hàn Hiểu Như tâm tình thật tốt, từ trong bọc rút ra năm tám trăm nguyên tờ, "Chúng ta đi ăn tiệc."

"Hiểu Như người vẫn là nấu cơm cho ta ăn đi, sau khi ăn xong còn có thể cùng ta nói chuyện tâm tình cái gì." Đường Dược nhe răng nhếch miệng địa

cười lên, nụ cười kia trong tựa hồ ẩn tàng cái gì.

Hàn Hiểu Như lập tức nhớ tới, lần trước mang theo Đường Dược đi chính mình phòng trực ban, kết quả bị hấn nhìn thấy dưới váy xuân quang, trong nháy mắt, Hàn Hiểu Như gương mặt xinh đẹp liền nổi lên một tầng ánh nắng chiều đỏ.

Ngay tại Đường Dược chuẩn bị lại trêu chọc hai câu thời điểm, Hàn Hiểu Như điện thoại đột nhiên vang, nàng vừa nhìn màn hình điện thoại di động, liền lộ ra thoải mái mà tiếu dung: "Cha ta điện thoại, trước tiên đem mặt tiền cửa hàng tin tức tốt nói cho hấn biết."

Chỉ là, điện thoại vừa mới kết nối, Hàn Hiểu Như sắc mặt liền biến.

Trong ống nghe truyền đến thanh âm rất lớn, ngay cả Đường Dược đều có thể nghe được rõ ràng: "Hiểu Như a, người hôm nay ban đêm ở trường học được đi, ba ba cùng nhị ca có chút việc cần."

"Hiểu Như muội tử, đừng nghe cha người, nhị ca vẫn chờ mời người ăn cơm đâu." Một cái lạ lẫn lại âm trầm thanh âm truyền tới.

Đây chính là cái kia cái gọi là nhị ca.

Hàn Hiểu Như lộ ra mười phần hồi hộp, thanh âm đều run rẩy lên: "Người người đừng đối ta cha thế nào!"

"Hiểu Như muội tử người nhanh lên trở về, ta đương nhiên sẽ không với đảo thúc như thế nào." Nhị ca cười ha hả, tiếu dung cực kỳ can rở.

"Ta cái này trở về!"

Đề điện thoại xuống, Hàn Hiểu Như cười khổ nói ra: "Đường Dược, giữa trưa không có cách nào mời người ăn cơm, lần sau đi."

"Nhị ca là ai?" Đường Dược hỏi.

"Là là cha ta chủ nợ."

Đường Dược lông mày hung hăng nhăn lại đến, nói ra: "Ta cùng người cùng một chỗ trở về, đoán chừng cái này nhị ca là kẻ đến không thiện."

"Thế nhưng là người còn có lớp."

"Hiểu Như người chính là lớp của ta chủ nhiệm, giúp ta chuẩn cái giả không phải?" Đường Dược nháy mắt mấy cái, dắt Hàn Hiểu Như tay liền chạy hướng bãi đỗ xe.

Sau mười phút, Đường Dược cùng Hàn Hiểu Như liền đến đến Hàn Ký lập xưởng ngoài tiệm

Trừ một bộ sấu mi khổ kiếm Hàn Đào, trong phòng còn có năm sáu người, mỗi một cái đều mặc mười phần khác loại, cùng trên internet những cái này nông thôn không phải chủ lưu là một cái cách ăn mặc.

Tại mọi người nhận biết trong, đều đem loại trang phục này gọi là lưu manh, hơn nữa còn là cấp thấp lưu manh.

Tại đồng đảo lưu manh bên trong, lại có một cái lão đại bộ dáng gia hỏa, hấn xuyên muốn hơi bình thường một chút, bất quá trên cổ treo một đầu sáng loáng dây chuyền vàng, lộ ra phách lối vô cùng.

"Người chính là nhị ca?" Đường Dược đi bộ nhàn nhã đi đi vào, không khách khí nói.

"Tiểu tử người ai vậy!" Nhị ca bên người một cái mã tử nói ra.

Hàn Hiểu Như vội vàng chạy vào, đem Đường Dược bảo hộ ở sau lưng: "Hấn hấn là đệ đệ ta, các người có cái gì hướng ta đến."

Bởi vì hồi hộp, Hàn Hiểu Như hô hấp rất gấp gáp, ngao nghể ưỡn lên ngực run lên một cái, so với nhị ca cái kia dây chuyền vàng còn muốn chói mắt.

Nhị ca cười hắc hắc, nói ra: "Hiểu Như muội tử đệ đệ, chính là ta Kim Nhị đệ đệ, các người đều cho ta khách khí một chút!"

"Nghe không, với cha người khách khí một chút." Đường Dược không nhanh không chậm nói ra.

Lúc này đây, không chỉ có là cái kia mã tử, Kim Nhị sắc mặt đều biến, nhất là cặp kia đồ mắt tam giác, càng toát ra một cỗ âm lãnh quang mang.

Gia hỏa này ánh mắt, so với Sơn Dương còn muốn hung ác!

"Tiểu tử, người là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt sao?" Kim Nhị ánh mắt băng lãnh dừng lại tại Đường Dược trên thân, mấy chữ này, giống như là từ trong hàm răng gọt ra đồng dạng.

Bén nhọn khó nghe, lại cho người ta một loại rót vào trong xương tủy ý lạnh.

Hàn Hiểu Như cùng một bên Hàn Đào đều hồi hộp chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

"Thế thì không có, ta chính là hiếu kỳ, đào thúc rõ ràng trả hết nợ nợ khoản, các người thế nào còn ở lại chỗ này làm khó hấn đâu?" Đường Dược không có bất kỳ cái gì hồi hộp, tương phản còn nhẹ lòng địa có chút quá phận.

Nhẹ nhàng như vậy, với Kim Nhị tới nói, liền là một loại khinh thường.

"Hấn trả hết nợ sao?" Kim Nhị âm hiểm cười nói, "Đào thúc, tự người nói người có hay không trả hết nợ ta nợ khoản?"

"Nhị ca, trước người không nói cho ta biết, còn có lợi tức vật này a." Hàn Đào bồi khuôn mặt tươi cười nói ra.

"Xoa, người thiếu giả ngọc, vay tiền sinh lợi, đơn giản như vậy sự tình người cũng không biết sao?" Kim Nhị trừng mắt, trong phòng bầu không khí lập tức lại hàng mấy phần.

"Thế nhưng là lợi tức cũng quá nhiều, ngài cần phải sớm sớm nói rõ a."

Kim Nhị khinh thường cười một tiếng: "Sớm nói rõ, người cũng còn không lên, không phải sao?"

"Đào thúc, lợi tức là bao nhiêu?" Đường Dược đánh gãy bọn hấn tiếp xúc.

"Ba trăm vạn." Nói đến đây số lượng chữ thời điểm, Hàn Đào sắp khóc đi ra, "Ta cái mượn hai trăm vạn, còn năm trăm vạn đã hết sức trở ngại, ai biết nhị ca nói lại nhiều ba trăm vạn."

"Ta nghe rõ, lúc đầu số tiền kia đã trả hết nợ, kết quả nhị ca lại thêm ba trăm vạn lợi tức, nhị ca, người đây coi là ngoa nhân sao?" Đường Dược cười nhẹ nhàng mà hỏi thăm.

Kim Nhị lập tức nổi trận lôi đình, hung hăng nói: "Lấy ở đâu đưa nhà quê, dám nói ta Kim Nhị ngoa nhân, người đi ra ngoài hỏi thăm một chút, ta Kim Nhị là ai!"

"Ta đương nhiên biết rõ người là ai, người tại trong lòng ta quả thực so với Ý Thiên Kiếm còn muốn sắc bén." Đường Dược cười nói.

"Hừ, biết rõ liền tốt." Kim Nhị tức giận tạm tiêu, lại có chút hiếu kỳ hỏi, "Vì cái gì bắt ta cùng Ý Thiên Kiếm so với?"

"Người không phải kiếm người sao? Không bắt người so kiếm, so cái gì?" Đường Dược nói chừng chạc đằng hoàng.

Nhưng ai cũng có thể nghe được, Đường Dược là đang mắng Kim Nhị là cái gian người!

"Xoa, người muốn chết sao!" Kim Nhị giận dữ, tay mò vào trong lòng, móc ra một thanh đạn hoàng đao, chung quanh mã tử nhóm cũng đều là từng cái bắt chước, xoát xoát vài tiếng, bắn ra Dao Phong thanh âm làm cho người cảm thấy rừng rùng.

"Nhị ca, ta có chuyện dễ thương lượng, cái này ba trăm vạn ta còn vẫn không được sao?" Hàn Đào gần như sắp quỳ xuống, khom lưng ngăn tại Kim Nhị phía trước, hai tay lại run rẩy muốn đỡ lấy Kim Nhị nắm lấy đạn hoàng đao tay.

"Từ lão tử trước mặt cút ngay!" Kim Nhị dùng sức đẩy, liền đem Hàn Đào đẩy đến ngã về phía sau.

Hàn Đào mặc dù không có bị Dao Phong quệt làm bị thương, nhưng lấy hấn thể cốt, rần rần chắc chắn ngã thương một cái, cũng đầy đủ hấn chịu.

Nhưng ngay tại hấn ngã sắp xuống trước, cũng là bị Đường Dược vững vàng đỡ lấy.

"Đem hấn đầu lưỡi cắt bỏ!" Kim Nhị hét lớn một tiếng, hấn mã tử nhóm tất cả đều quơ đạn hoàng đao, từ bốn phương tám hướng xông lại.

Đường Dược cười lạnh một tiếng, đem Hàn Đào cùng Hàn Hiểu Như đẩy lên một bên, hiện lên đâm tới đạn hoàng đao, thuận thế đá ra một cước, đang đá trúng người kia đầu gối, người kia kêu thảm một tiếng, lập tức quỳ trên mặt đất.

Mấy người khác cũng là瑟瑟, nhưng nghĩ đến người nhà nhiều thế chúng, cũng đều không sợ, trên tay đao vung vẩy càng sâu.

Chỉ là, bọn hấn dùng xuất tất cả vốn liếng, cũng không có cách nào làm bị thương Đường Dược một phân một hào.

Đường Dược động tác dị thường cấp tốc, luôn có thể ở đây loại chính mình một sát na, quý dị né tránh Dao Phong, sau đó một cước đá vào, liền có thể đánh ngã một cái.

Trong chớp mắt, những này mã tử nhóm liền quỳ trên mặt đất, nghĩ đứng lên cũng không nổi.

"Quả nhiên là gian người, còn không ăn tết, liền dập đầu." Đường Dược khinh thường nói.

Kim Nhị biết rõ đụng phải cao thủ, cũng không quản những này tiểu đệ chết sống, xoay người chạy.

Đúng lúc có cái mã tử trước khi té xuống đất, đem đạn hoàng đao rơi tại Đường Dược bên chân, Đường Dược nhẹ nhàng nhất câu, cái kia đạn hoàng đao giống như một đạo thiểm điện liền thoát ra ngoài.

Cơ hồ là sát Kim Nhị tóc lướt qua, âm vang một tiếng, đâm vào trong vách tường.

Đang muốn đào mệnh Kim Nhị lập tức cứng đờ, như như pho tượng xù ở nơi nào, toàn thân cao thấp đều bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp.

Làm hán nhìn thấy Đường Dược cái kia giống như cười mà không phải cười biểu lộ lúc, cười ngượng ngùng một cái, nịnh nọt nói: "Ta nghĩ đó là cái hiểu lầm."

"Là hiểu lầm à?" Đường Dược thân nhiên nói, tay lại là sờ về phía bên hông.

Kim Nhị còn tưởng rằng hán là muốn cầm hung khí, trên trán mồ hôi lạnh càng nhiều, âm thanh run rẩy: "Là hiểu lầm, là hiểu lầm."

"Ta không cho là như vậy." Đường Dược đột nhiên đưa tay nắm Kim Nhị mặt, khiến cho miệng hán mở ra, cười hắc hắc, "Ta giống như nhớ kỹ, vừa mới người muốn đem ta đầu lưỡi cắt bỏ!"

"Ngài ngài nghe lầm ta nào dám" còn chưa nói xong, Kim Nhị đã nhìn thấy Đường Dược giơ tay lên, nước mắt bá liền xuống đến, gào khóc nói, "ngài muốn cái gì ta đều cho, thả ta lúc này đây đi!"

"Ta nói ta muốn đầu lưỡi người, người cho à?"

"A!"

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Ca mang người đập phá quán đi!

Kim Nhị vừa định cầu xin tha thứ, đột nhiên từ Đường Dược giữa ngón tay, nhìn thấy một cái ngân châm.

Ngân châm không tính là hung khí, nhưng này phải xem tại trong tay ai, Đường Dược có thể sử dụng nó cứu người, tự nhiên cũng có thể dùng nó tới đã thương người.

"Đường Dược, người thật muốn hán đầu lưỡi à?" Hàn Hiểu Như biểu lộ quái dị mà hỏi thăm, tái nhợt khuôn mặt nhỏ còn không khôi phục huyết sắc, tựa hồ là không dám nhìn cắt đầu lưỡi dạng này huyết tinh một màn, ánh mắt luôn luôn bông bênh thối thoát.

"Ta muốn hán đầu lưỡi lại không dùng." Đường Dược cười an ủi.

Kim Nhị cùng Hàn Hiểu Như đồng thời thờ phào.

"Nhưng hán cũng phải trả giá một chút!"

Nghe được câu này, Kim Nhị trên mặt vừa mới hiển hiện buồn lòng lập tức đỏ, hán bản năng muốn tránh thoát, nhưng mà Đường Dược cái tay kia như là một thanh cái kim, để hán rút cuộc không thể động đậy.

Yếu ớt tờ nhện ngân châm, chạm ung dung địa thứ tại Kim Nhị trên đầu lưỡi.

Kỳ quái là, Kim Nhị không cảm thấy đau, ngược lại là tê dại suru suru.

"Cút đi!"

Có chút chán ghét vứt bỏ căn này ngân châm, Đường Dược rút cục buông tay ra.

Kim Nhị thất hồn lạc phách lui lại vài bước, xác định Đường Dược không còn đối phó chính mình, lúc này mới dám há miệng nói chuyện, chỉ là hán sợ hãi phát hiện, hán thậm chí ngay cả một chữ đều nói không ra miệng.

Toàn bộ đầu lưỡi đều lan tràn mãnh liệt tê liệt cảm giác!

"Lão đại, người cái này thế nào?" Mấy cái mã tử cũng đều đỡ lấy đứng lên, nhìn thấy Kim Nhị bộ dáng này, không hiểu hỏi.

"Ta phong bế hán trên đầu lưỡi huyết đạo, cho nên hán không thể lại đánh rầm." Đường Dược tùy ý nói.

Ai biết, Kim Nhị vậy mà quỳ xuống đến, hai mắt nước mắt, mắt thấy lại phải khóc lên.

"Khác cầu ta, không tìm đường chết sẽ không phải chết, cái này ngươi tự tìm, mau chút!" Đường Dược trầm giọng nói ra.

Kim Nhị cũng không dám lại lưu tại cái này, tại mã tử nâng phía dưới, nhanh như chớp chạy.

Cái này vừa ra biến cố tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Làm Đường Dược kết thúc đây hết thấy thời điểm, mới qua không có mười phút đồng hồ, hán không khách khí ngồi xuống: "Đào thúc, nướng lạp xưởng không, ta đói."

Hàn Đào ánh mắt quái dị nhìn xem Đường Dược: "Ta lấy cho ngươi."

"Đường Dược, lần sau không cho phép lại cùng những người này đánh nhau, loại chuyện này cần phải giao cho cảnh sát xử lý." Hàn Hiểu Như cũng ngồi xuống, lại là nghiêm nghị khuyên nhủ.

"Ừm, hôm nay đây không phải là phi thường thời khắc nha." Đường Dược cười hắc hắc, tựa hồ lại khôi phục cái kia bình thường sinh viên.

Chỉ là, ném qua lạp xưởng, từ Hàn Ký lạp xưởng đi ra thời điểm, Đường Dược lại trước tiên cho Sơn Dương gọi điện thoại đi qua.

"Sơn Dương, ngươi biết Kim Nhị sao?"

Sơn Dương sững sờ một cái, chợt nói ra: "Biết rõ."

"Hán có cái gì bối cảnh?" Đường Dược cũng không phải là sợ Kim Nhị, hán chỉ là phải biết, tiếp xuống Kim Nhị còn có hay không lại tìm Hàn Đào phiền phức khả năng.

Nếu Kim Nhị chỉ là cái cho vay tiền lưu manh, vậy liền không có gì tốt lo lắng.

"Hán là Hung Hồ người." Sơn Dương rất là ngưng trọng nói ra, "Dược ca, làm sao ngươi biết hán, chẳng lẽ hán tìm ngươi phiền phức?"

"Xem như tìm ta phiền phức đi." Đường Dược nói ra, "Hiện tại Vân ca chết, tại Hoa Dụ khu phóng tự nhân cho vay người, đại khái cũng chỉ còn lại Kim Nhị một cái a?"

"Vâng." Sơn Dương trong lòng đột nhiên có chút không tên hồi hộp.

"Hán hang ở ở đâu?" Đường Dược bắt đầu trở nên mặt không biểu tình, hoàn toàn không giống tại Hàn Hiểu Như trước mặt dạng kia hiền hoà, "Sau ba mươi phút, ngươi tại hán hang ở phụ cận chờ ta, ta muốn hán trên thế giới này biến mất!"

Chỉ bằng vào Đường Dược bản sự, hoàn toàn có thể diệt trừ Kim Nhị, nhưng hán làm như vậy, sẽ đem Hung Hồ lực chú ý hấp dẫn đến Hàn Hiểu Như cùng Hàn Đào trên thân, cho nên hán đem việc này giao cho Sơn Dương, để Hung Hồ cho rằng, cái này Sơn Dương khỏi xưởng thể lực cướp đoạt chiến tín hiệu!

Sơn Dương thế nào nghe không rõ Đường Dược dự định, nhưng hán nhưng không có cự tuyệt lá gan, thậm chí ngay cả khuyên cũng không dám, đành phải nói ra: "Biết rõ."

Đường Dược cúp điện thoại về sau, lại là lại tiếp vào Dương Trình Hạo gọi điện thoại tới: "Dược ca, ngươi trốn học đều không cùng huynh đệ nói một tiếng? Ở đâu đùa đâu, ta đi tìm ngươi?"

"Ngươi cũng trốn?" Đường Dược trêu ghẹo nói.

"Không trốn học nhân sinh, không phải hoàn chỉnh nhân sinh nha." Dương Trình Hạo phát Sao đến cực điểm nói.

"Cái kia ngươi tìm đến ta đi." Đường Dược ngẫm lại, đột nhiên cảm thấy chính mình nhận lấy Dương Trình Hạo cái này tiểu đệ, cũng là thời điểm dạy hán ít đồ, liền nói ra, "Ca mang ngươi đập phá quán đi!"

"Nghe liền kích thích, Dược ca ngươi chờ, ta cái này đi."

Không đến một khắc đồng hồ công phu, Dương Trình Hạo liền đuổi tới Đường Dược trước mặt, chỉ là Đường Dược nhìn xem trong tay hán kia ghé chân, nhin không được bật cười: "Còn mang theo gia hỏa đâu?"

"Dược ca ngươi không phải nói đập phá quán sao?" Dương Trình Hạo cười hắc hắc, cầm ghế chân vung vẩy hai lần, "Ta còn giúp ngươi bị một cái."

Đường Dược tiếp nhận ghế chân, cũng lười so đo thứ này là cỡ nào không lên cấp bậc, đứng ở phần eo, cười ha ha nói: "Đi tới!"

Chờ bọn hán đuổi tới mục địa thời điểm, Sơn Dương đã đợi chờ đã lâu, Đường Dược mang theo Dương Trình Hạo xuống xe, với Sơn Dương hỏi: "Xác định Kim Nhị ở bên trong à?"

"Ừm, nghe nói Kim Nhị thụ thương, đang ở bên trong phát cấu đầu." Sơn Dương nhìn một chút Dương Trình Hạo, tiếp tục nói, "Dược ca, là người làm sao?"

"Ta đem hán biến thành câm điếc." Đường Dược nhìn như tùy ý nói.

Dương Trình Hạo lập tức cảm thấy tê cả da đầu, cẩn thận mà hỏi thăm: "Dược ca, người có phải hay không quá ác?"

"Háo Tử, đi vào trước đó, ta được hỏi người một câu, một hồi chúng ta đi vào, không chỉ là đập đồ vật, không chừng còn muốn đá thương người, người có cái này tâm lý chuẩn bị sao?" Đường Dược thu hồi trò đùa, mà là một mặt ngưng trọng nhìn xem Dương Trình Hạo, "Nếu như người muốn rời khỏi chuyện, hiện tại liền có thể rời khỏi, ta sẽ không nói cái gì."

Dương Trình Hạo cũng sửng sốt một cái, nhưng cũng không có làm quá nhiều suy nghĩ, cũng đồng dạng nghiêm túc nói ra: "Dược ca, người quên người nói cho ta biết chuyện sao, chờ ta có đầy đủ bản sự, liền sẽ không lại có người nói ta là khoác lác, nếu như ta hôm nay rời khỏi, ngày mai bọn hán khẳng định lại muốn nói ta khoác lác!"

"Dược, có khí phách." Liền ngay cả Sơn Dương dạng này gặp qua chút sóng gió đại lưu manh cũng không nhịn được tán thưởng một câu.

"Ha ha, là huynh đệ của ta, đương nhiên chúng ta lần này đi vào liền là chạy cái diễn viên quần chúng, nhân vật chủ yếu vẫn là chúng ta Sơn Dương ca." Đường Dược giới thiệu nói, "Cái này Rock and roll lão bản, Sơn Dương."

"Sơn Dương ca tốt." Dương Trình Hạo vội vàng cung kính nói ra, hán có thể nhìn ra, Đường Dược là muốn cho hán đi theo Sơn Dương được thêm kiến thức, cũng thật dài bản sự.

Sơn Dương đơn giản gật gật đầu: "Một hồi đánh nhau, một mực đập, nhưng cũng đừng hướng quá mạnh, người còn non, có là thời gian rèn luyện."

"Ta minh bạch." Dương Trình Hạo nắm chặt ghế chân, bởi vì quá mức kích thích, trên mu bàn tay mạch máu đều nâng lên đến.

"Đi vào!" Sơn Dương quát một tiếng, sau đó mang theo một nhóm huynh đệ xông đi vào, Đường Dược cùng Dương Trình Hạo hai người cũng xen lẫn trong trong đó.

Đường Dược sở dĩ đi theo Sơn Dương tham dự câu lạc bộ ở giữa đấu tranh, nguyên nhân chủ yếu liền là nghĩ nhìn xem, Văn ca người, Sơn Dương đến tột cùng nuốt vào bao nhiêu!

Nếu như Sơn Dương không tốn sức chút nào liền có thể ăn Kim Nhị chuyện, vậy đã nói rõ, Đường Dược cái này đối tượng hợp tác tìm đúng!

Trái lại, Đường Dược cũng có thể đem Hung Hồ lực chú ý chuyển dời đến Sơn Dương trên thân, không quản thắng lợi hay không, Đường Dược đều có thể đạt được chỗ tốt.

Khi bọn hán xông vào phòng thời điểm, Kim Nhị các tiểu đệ đang ngồi vây chung một chỗ, không biết đang thương lượng cái gì, mà Kim Nhị ngồi tại ở giữa nhất, trước mặt bày đặt một trương giấy trắng, phía trên lít nha lít nhít địa tràn ngập chữ.

Hiện tại Kim Nhị đã thành câm điếc, chỉ có thể dùng viết chữ phương thức tới cùng người khác câu thông.

"U a, Kim Nhị ca, hợp cái kia." Sơn Dương trong tay ước lượng đến một thanh dưa hấu đao, đang tùy ý mà thưởng thức đến.

"Sơn Dương, con mẹ nó người dám đến đến quấy rối, không muốn sống đi!" Kim Nhị đứng bên cạnh bắt đầu một cái mã tử, lạnh giọng mắng.

Kim Nhị nắm nắm đấm, nghiêng răng nghiêng lợi, lại là một câu đều nói không ra.

Hán thế nào cũng không nghĩ ra, Sơn Dương lại đột nhiên chạy tới cùng hán đánh nhau, án lý thuyết, Sơn Dương sẽ kiêng kị cao khoa khu Hung Hồ, mà không dám đối với hán Kim Nhị có bất kỳ với tư cách a!

Chẳng lẽ nói, Sơn Dương có càng thêm cường đại chỗ dựa?

Nhưng mà, không dung Kim Nhị đem đây hết thảy đều nghĩ rõ ràng, Sơn Dương liền rống một câu: "Giết chết bọn hán!"

Kim Nhị cứ như vậy không minh bạch thân hãm tại Đào Phong còn ảnh bên trong.

Đường Dược cùng Dương Trình Hạo cũng kẹt ở trong đó, cầm hai cây ghế chân, gặp người liền vùng mạnh, đập đồ vật liền đập!

Nửa giờ sau.

Sơn Dương mang theo bọn hán lao ra.

"Nãi nãi, thật sự sáng khoái!" Dương Trình Hạo mặc dù chịu mấy cơn, lại không cảm thấy đau, còn đặt mình vào tại loại này trong hưng phấn.

Đường Dược cười cười, đem ghế chân ném sang một bên: "Tiểu tử nguoi vẫn rất hung ác, liền là thân thể, phải luyện nhiều một chút mới được."

"Ta biết." Dương Trình Hạo cười hắc hắc nói.

Sau đó, Đường Dược chuyển hướng Sơn Dương, ánh mắt bỗng nhiên trở nên băng lãnh xuống tới: "Đắc thủ không?"

Sơn Dương biết rõ hẳn hỏi là có hay không muốn Kim Nhị mệnh, gật đầu nói: "Ừm, thần không biết quỷ không hay."

Ngay tại vừa mới một trận loạn đầu trong, Sơn Dương thừa dịp người khác không chú ý, chạy tới Kim Nhị phía sau, một đao kết liễu tính mạng hắn, cho nên bọn hắn mới từ bên trong lui ra ngoài, không còn ham chiến.

Tốt như vậy nơi là có thể không lưu lại bất cứ chứng cứ gì, mặc dù Kim Nhị bên kia có khả năng trả thù, nhưng bọn hắn cũng không có biện pháp thông tri cảnh sát.

Tại Thần Châu bên trong, bọn hắn không có cách nào giống Cổ Hoắc Từ phim trình diễn đồng dạng, từ đường phố đầu đông chật tới Tây đầu, bọn hắn muốn diệt trừ một người, chỉ có thể dùng các loại ẩn nấp thủ đoạn, một khi lưu lại dấu vết để lại, cảnh sát liền sẽ tham gia vào, đến lúc đó, đừng nói thể lực cướp đoạt, đoán chừng ngay cả tự do đều không có.

Đường Dược nhún nhún vai, nắm ở Dương Trình Hạo bả vai: "Cái kia không hai ta sự, về trường học đi học rồi."

Nhìn xem hai người bọn họ hình bóng, Sơn Dương nhìn không được thờ dài nói: "Dược ca, nguoi coi học sinh nên được như vậy thoải mái, ta lại phải thừa nhận Hung Hồ lửa giận, ả, xem ra Hoa Dụ khu sắp biến thiên."

"Dược ca, vừa mới đập đồ vật thời điểm, ta giống như nhìn thấy Sơn Dương ca sát nhân." Đi một trận, Dương Trình Hạo đột nhiên nói ra.

Đường Dược sững sờ, nhưng cũng không có che giấu, mà là khen: "Nguoi được đấy, như vậy loạn tình huống dưới, còn chú ý tới Sơn Dương động tác."

Trước đó, Đường Dược vẫn luôn hững hờ ở bên trong đánh lấy xi dầu, ngược lại không có chú ý tới Sơn Dương nhất cử nhất động.

"Hắc hắc, ta chính là lơ đãng nhìn thấy." Dương Trình Hạo không có ý tứ gãi gãi đầu, đột nhiên có chút hoảng sợ, "Sơn Dương ca sẽ không tiến cục cảnh sát ả?"

"Yên tâm, coi như Kim Nhị nguoi cũng nhìn thấy Sơn Dương làm những này, cũng không có chứng cứ." Đường Dược giải thích nói, nhưng lại có chút hiểu kỳ mà nhìn chăm chăm vào Dương Trình Hạo, "Ta ngược lại hiểu kỳ, nguoi chỉ là người sinh viên đại học, làm sao lại đối với mấy cái này sự tình một điểm cũng không sợ?"

"Cái này cái này ta về sau lại giải thích với nguoi được không?" Dương Trình Hạo lại là nhăn nhó, phăng phắt là có cái gì bí mật đồng dạng.

"Được, ta chờ nguoi cho ta một cái hài lòng giải thích." Đường Dược sáng khoái nói ra, trong lòng cũng hiểu được, chính mình cái này tiểu đệ, thu trị!

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Nổi tiếng thương nghiệp án lệ!

Tại Hoa Dụ khu bên trong, Kim Nhị xem như Hung Hồ một thành viên mãnh tướng, nhưng Sơn Dương đem Kim Nhị diệt trừ về sau, liên tiếp qua ba ngày, đều không có gặp Hung Hồ bên kia có cái gì động tĩnh, Đường Dược cũng lười chú ý chuyện này, mà là lợi dụng ba ngày này, cùng Hàn Hiểu Như cùng một chỗ đem mới Hàn Ký lập xưởng mở.

Đường Dược dùng tại sửa sang trả tiền, chỉ có không đến ba vạn khối, nhưng không thể không nói là, lúc trước lão bản kia mười phần đáng tin cậy, dùng giá thấp chỉ phí giúp Đường Dược đem nơi này sửa sang đã sạch sẽ lại âm áp, để cho nguoi ta có một loại đi vào liền không muốn ra ngoài cảm giác.

"Ừm, xem ra cũng không tệ lắm." Đứng tại trong tiệm, Đường Dược thần thanh khí sảng địa nói một câu.

Hàn Đào cười ngay cả miệng đều không đóng lại được: "Thật không nghĩ tới, ta sinh thời, còn có thể có được tốt như vậy một cửa tiệm, Đường Dược, thật sự là cảm ơn nguoi."

"Cám ơn ta làm cái gì, chúng ta là hợp tác đồng bạn, ta còn trông cậy vào ngươi cho ta chia tiền đâu." Đường Dược cười nói.

"Cái kia phải, ta nhất định sẽ đem tiệm này kinh doanh phát triển không ngừng, không cùng ngươi nhiều lời, lại có một giờ các học sinh liền nên tan học, ta đi chuẩn bị lập xưởng." Hàn Đào vẫy lên ả có Hàn Ký lập xưởng tạp dề, đưa vào ngày đầu tiên trong công việc.

Nhìn xem Hàn Đào dạng này ra sức công việc, Hàn Hiểu Như cũng lộ ra hiểu ý tiểu dung.

"Hiểu Như, có ngươi tại cái này tọa trấn, đoán chừng không bao lâu nữa, lập xưởng Tây Thi mỹ danh liền sẽ truyền khắp giáo khu." Đường Dược nhẹ giọng cười nói.

Hàn Hiểu Như lại là nghiêm túc cái chính: "Ta chỉ là tan học mới có thể tới hỗ trợ."

"Vậy xem ra chỉ có ta cùng đào thúc chiến đấu tại tuyến đầu." Đường Dược nửa đùa nửa thật nói.

"Ngươi cũng chỉ có thể tại sau khi học xong thời gian tới hỗ trợ." Hàn Hiểu Như ngang hấn một chút, nghiêm túc nói, "Đường Dược, nếu như bởi vì bán lập xưởng mà chậm trễ ngươi học tập, ta liền không được ngươi tại đám này bận bịu!"

"A? Lão sư, ta đây là làm việc ngoài giờ ai." Đường Dược một mặt vô tội nói.

"Có từng thấy tiện tay móc ra năm trăm vạn học sinh làm việc ngoài giờ sao? Khác ba hoa, nhanh lên cùng ta trở về đi học!" Hàn Hiểu Như bắt lấy Đường Dược tay, cùng Hàn Đào chào hỏi, liền đi ra cửa tiệm.

Bỏ lỡ xin phép nghỉ tốt đẹp lấy cớ, Đường Dược đành phải ngoan ngoãn về trường học, đương nhiên, dọc theo con đường này, hấn không ít nhào nặn Hàn Hiểu Như cái kia trăm trăm tay nhỏ.

Đi học lên tới một nửa, Đường Dược cũng nhanh muốn tại tài chính lão sư thôi miên xuống tiến vào mộng đẹp, đột nhiên Dương Trình Hạo đụng hấn một cái: "Dược ca, nói cho ngươi một tin tức tốt."

"Xoa, nếu như ngươi dám gạt ta, ta cam đoan đem ngươi đánh gãy xiù." Đường Dược tức giận nói.

Dương Trình Hạo lập tức ngược ngừng cười: "Ta báo danh trường học tán đã xã, bằng ta thiên phú, không ra một tuần lễ, khẳng định liền có thể đánh khắp trong trường vô địch thủ!"

"Tán đã xã?" Đường Dược lập tức tới hứng thú, "Nghe rất lợi hại nha."

"Đó là đương nhiên, xã trưởng Trần Huy thế nhưng là lần trước sinh viên tán đã Vương!" Dương Trình Hạo bỗng nhiên vỗ vỗ chính mình bộ ngực, "Bất quá ta gia nhập về sau, cái này tán đã Vương danh hào, đoán chừng hấn là không gánh nổi."

Ba câu không rời khoác lác, cái này gia súc!

Đường Dược lập tức im lặng.

Nhưng Đường Dược với Dương Trình Hạo quyết định vẫn là hết sức đồng ý, con hàng này thực chất bên trong có cái kia sự quyết tâm, nếu như thêm chút tạo hình, khẳng định là một khối tốt Ngọc.

"Dược ca, ngươi có muốn hay không cùng một chỗ báo danh?" Dương Trình Hạo đột nhiên nói ra, "Hai người chúng ta nhất định sẽ trở thành tán đã xã Long huynh Hồ đệ."

"Lăn nha, loại đứa bé này đùa đồ vật, ta không hứng thú." Đường Dược một mặt khinh thường, sau đó điều chỉnh một cái dễ chịu tư thế, "Còn có khác sự sao, không có việc gì ta ngủ."

Ai biết, mí mắt vừa mới khép lại, chỉ nghe thấy một cái không hài hòa thanh âm vang lên: "Đường Dược đồng học, mời ngươi phân tích một chút cái này án lệ."

"Mao đồ chơi?" Đường Dược bản năng nói ra, lại là phát hiện sở hữu học sinh đều kinh ngạc nhìn xem chính mình, tựa hồ trên mặt mình mọc ra cái gì kỳ quái đồ vật.

"Đường Dược, đây chính là ngươi đi học thái độ sao!" Kinh tế học lão sư sắc mặt có chút khó coi, trùng điệp gõ hai lần bàn giáo viên nói ra.

Đường Dược lúc này mới hiểu rõ là chuyện gì xảy ra, đành phải đứng lên: "Thật có lỗi, ta có chút buồn ngủ, không nghe rõ ngươi nói cái gì."

Đi học mệt rồi rất nhiều người, nhưng là có can đảm nói với lão sư chính mình buồn ngủ học sinh, Đường Dược tuyệt đối là cái thứ nhất!

"Dược, hôm nay khóa lại không biện pháp hảo hảo lên." Mễ Tuyết bắt đắc dĩ khép lại sách giáo khoa, chờ đến một tràng trò hay phát sinh.

Kinh tế học lão sư gọi là Cao Ba, là người tướng mạo cực hèn mọn bản tử, còn mang theo một bộ lên nhan sắc kính mắt, tự nhận là rất đẹp bộ dáng, nhưng bất kỳ một người đều biết, hấn cái này lợi dụng thấu kính nhan sắc, tới che chắn chính mình cặp kia nhìn trộm nữ sinh đùi con mắt.

Đối với cái này Đường Dược rất là khinh bỉ, bởi vì hắn cảm thấy, nhìn nữ sinh đùi là thưởng thức mỹ cử động, muốn nhìn liền thoải mái, tại sao phải đeo lên thành kiến.

"Đường Dược, ngươi là một tên đệ tử, cha mẹ ngươi dùng tiền là để ngươi tới đến trường, không phải để ngươi tới đi ngủ." Cao Ba đỡ một cái kính mắt, lạnh giọng nói ra.

"Ta vốn cũng không phải là tới đến trường." Đường Dược đương nhiên nói, hắn chức trách là bảo vệ Mễ Tuyết an toàn, về phần trên lớp nói cái gì, cùng hắn không có nửa xu quan hệ.

Chỉ là, câu nói này lại gây nên Cao Ba giận tím mặt.

"Ngươi ngươi quả thực không có thuốc nào cứu được!" Bởi vì phần nộ, Cao Ba cái kia mập mạp gương mặt đều tại trái phải rung động. "Giống như ngươi bắt học võ thuật, về sau đi đến trên xã hội đi, dựa vào cái gì nuôi sống chính mình, đi ngủ sao? Nếu như đi ngủ cũng có thể kiếm tiền chuyện, vậy thế giới này lên liền không có người nghèo!"

Cao Ba một phen ngôn luận nói đồng đặc, trong nháy mắt, hắn cảm giác mình hình tượng vô cùng vĩ ngạn.

Chỉ bất quá, Đường Dược lại là một mặt bình tĩnh: "Lúc ta ngủ sau, xác thực cũng tại kiếm tiền a."

Băng Nghi tập đoàn sắp đại quy mô địa đem bán Ngọc phong lộ, mỗi bán đi một bình Ngọc phong lộ, Đường Dược đều có thể được lợi bảy thành chia hoa hồng, hắn nói tới đi ngủ cũng tại kiếm tiền, cũng không sai.

"Trong mộng kiếm tiền đi!" Cao Ba khịt mũi coi thường nói, "ngươi xem một chút cái này án lệ, Băng Nghi tập đoàn tổng giám đốc Trầm Băng Nghi, dựa vào chính mình cố gắng, ở trung nam thị dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, vậy mà làm đến trong Nam thị mỹ dung ngành nghề cự đầu tình trạng mà còn gần không lâu, Băng Nghi tập đoàn liền muốn đem bán một cái sản phẩm mới, đến lúc đó khẳng định sẽ lại sáng tài chính giới mới lạ dấu vết, ngươi dám nói ngươi tại trong đại học ngủ lấy bốn năm, tốt nghiệp cũng có thể có dạng này thành tựu?"

"Ách "

"Không nói cao cấp như vậy xí nghiệp, liền nói hôm nay ra ngoài trường vừa gây dựng nhà kia Hàn Ký lập xưởng, người ta mặc dù là quyền vớ nhỏ sinh ý, nhưng có nhiều như vậy học sinh tiêu phí, mỗi tháng cũng có thể kiếm lời không ít tiền, ngươi đây, một tiết khóa đều không nghe, tốt nghiệp cũng chỉ có thể lăn lộn mò văn bằng mà thôi!"

"Ách "

Cao Ba một mực nghe nói Đường Dược trong trường học rất nổi danh, đánh Tần Thọ cái này nhị thế tử không nói, còn cùng Mễ Tuyết đi gần vô cùng, hắn thật sự là không nghĩ ra, giống Đường Dược dạng này người, dựa vào cái gì đạt được Mễ Tuyết ưu ái.

Phen này thuyết giáo về sau, Cao Ba nhìn không được nhìn Mễ Tuyết vài lần, giống như là đang nói, xem đi, dạng này cận bã tại trước mặt lão sư căn bản không chỗ che thân!

Chỉ bất quá, Cao Ba nâng hai cái này ví dụ, với Đường Dược tới nói, lực sát thương cơ hồ là không!

Lúc đầu Đường Dược định đem chân tướng nói ra, nhưng ngẫm lại, vẫn là quả quyết từ bỏ, mình tại trong trường học gây thù hằn không ít, làm gì lấp nhiều như vậy không tất yếu phiền phức?

"Lão sư, ta chỉ nghĩ hảo hảo ngủ một giấc, ngươi nói những cái kia, ta đều không quan tâm" Đường Dược hiềm thấy lựa chọn lui bước, cái này khiến Mễ Tuyết kinh ngạc không thôi.

Lần này, Cao Ba nộ.

Chính mình tận tình khuyên bảo nói nhiều như vậy, Mễ Tuyết nhìn cũng không nhìn chính mình một chút, ngươi Đường Dược miệng đầy cũng là phụ năng lượng lời nói, lại có thể gây nên Mễ Tuyết chú ý!

"Ta hôm nay không nên dùng đấm máu sự thật nói cho ngươi, hiện thực là cỡ nào tàn khốc!" Cao Ba hung hăng một ném sách vở, "Đi, đi theo ta đi ra ngoài trường."

"Đi cái kia làm gì?" Đường Dược có chút ngoài ý muốn hỏi.

"Ta dẫn ngươi đi xem nhìn Hàn Ký lập xưởng sinh ý, ta muốn để ngươi biết, chỉ biết là đi ngủ người, mãi mãi cũng sẽ không hiểu thành công là có ý gì!"

Lúc này đây, Đường Dược là triệt để im lặng.

"Xem ra cái này một giấc là ngủ không ngon." Lười biếng nói một câu, Đường Dược vỗ vỗ Mễ Tuyết cùng Dương Trình Hạo, "Đi, ca mời các ngươi nổi tiếng xưởng."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Lão bản? !

Sau năm phút, Cao Ba mang theo toàn lớp học sinh đi vào Hàn Ký lập xưởng phụ cận.

Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Còn chưa tới tan học thời gian, Hàn Ký lập xưởng bên ngoài, vậy mà sắp xếp lên hàng dài.

"Có trông thấy được không, ngày đầu tiên gây dựng, liền có thể có tốt như vậy sinh ý." Cao Ba đắc ý chỉ vào đội ngũ, giống như số tiền này đều kiếm lời vào hũ trong túi eo, "Chỉ cần các người đem ta giảng tri thức đều nghe vào, tương lai làm ăn chuyện, cũng có thể như thế thành công!"

Đường Dược mặc kệ hũ, mà là níu lại một cái mua được lập xưởng đồng học: "Đây cũng quá khoa trương, cái này lập xưởng có ăn ngon như vậy sao?"

"Nói nhảm, đương nhiên ăn ngon." Vị bạn học này nghiêm trang nhìn xem hũ, "Không chỉ có ăn ngon, hơn nữa còn có bản bồi nguyên, tư Âm trắng dương đâu!"

Đường Dược có điểm phạm choáng.

Mấy cái này công năng đều ai bịa chuyện đi ra?

Hũ vội vàng lại níu lại một cái đồng học, chỉ là lúc này đây, hũ bắt lấy là cái nữ đồng học: "Nghe nói thứ này ăn có thể trắng dương, là thật sao?"

"Không rõ ràng ai, bắt quả ăn thật ngon liền đúng, mà còn người không có cảm giác, cần này lập xưởng ngắn vừa vận sao?" Tựa như là cảm một cái tác phẩm nghệ thuật, tên kia nữ đồng học nhìn không được tán dương.

Ngán?

Đường Dược không khỏi nghĩ lệch ra, cái này muội tử dự định cầm lập xưởng đi làm sao?

"Người đang suy nghĩ cái gì đấy, ta chỉ nói là cái này lập xưởng rất êm dịu, nhìn rất đẹp." Nữ đồng học tựa hồ xem thấu Đường Dược cái kia hèn mọn ý nghĩ, uốn nắn một câu, lập tức xa xa đi ra.

"Dược ca, nghe bọn hũ kiểu nói này, ta cũng tốt nghĩ ném thử." Dương Trình Hạo giữ lại nước bọt nói ra.

Mẽ Tuyết cũng không chịu được nói ra: "Ta cũng nghe được có điểm đối."

"Chờ đến, Dược ca cái này cho các người cầm lập xưởng đi." Đường Dược nói thế nào cũng là Hàn Ký lập xưởng nội bộ nhân viên, tự nhiên muốn sử dụng một cái tư quyền.

Ai biết, Cao Ba cũng theo sau.

"Đào thúc, làm ăn khá khẩm a." Đường Dược chen vào trong tiệm, ra sức hô.

Hàn Đào đã loay hoay khí thế ngất trời, đột nhiên nghe thấy Đường Dược thanh âm, con mắt đều cho cười không: "Còn không phải sao, ta đã thật lâu không có bạn không qua nỗi cảm giác, cái này còn may mà người."

"Không nói nhiều, có dư thừa lập xưởng không, ta cho bằng hữu mang mấy cây." Đường Dược cười nói.

"Không có người nào cũng không thể không có người a." Hàn Đào vội vàng trang mấy cây nường tốt nhất lập xưởng, đưa cho Đường Dược, "Nếu là đem lão bản người cho lãnh đạm, ta tiệm này còn có mở hay không?"

"Mấy cây hương xưởng liền muốn hỏi lộ ta à." Đường Dược một trận cười to, lập tức xoay người sang chỗ khác, lại phát hiện Cao Ba dùng nhìn quỹ đồng dạng ánh mắt nhìn mình chằm chằm.

Đường Dược không khỏi sửng sốt: "Lão sư, người cũng nghĩ ăn?"

"Người dĩ nhiên là nơi này lão bản?" Cao Ba trong mồm cơ hồ đều có thể chứa đựng một quả trứng gà, ngốc trệ thật lâu, mới chậm rãi hỏi.

"Đúng vậy a, thật kỳ quái sao?"

Đường Dược nhún nhún vai, lười nhác cùng hần nói nhảm nhiều, từ trong đám người chen đi ra, đem lap xường đưa tới Dương Trình Hạo cùng Mễ Tuyết trong tay.

"Ăn ngon thật a, a, Dược ca ngươi không ăn sao?" Dương Trình Hạo miệng trong nhồi vào lap xường hỏi.

Lúc này Đường Dược căn bản không tâm tình đi nổi tiếng xường, hần ở trong lòng yên lặng toán một khoản, Hần Ký lap xường một ngày nguyên liệu phí đại khái là ba trăm khối tiền, nếu như có thể bán hết chuyện, cơ hồ liền là chỉ toàn kiếm lời một ngàn khối, hơn nữa nhìn cái này tình thế, dù là một ngày bán cái năm sáu ngàn khối lap xường, cũng tuyệt đối không có vấn đề!

Một cái kia tháng liền có thể chỉ toàn kiếm lời gần mười vạn lợi nhuận!

Nghĩ tới đây, Đường Dược cứ vui vẻ không ngậm miệng được.

"Cao lão sư, chớ vội đi, lưu lại ăn cây lap xường đi." Mễ Tuyết phát hiện Cao Ba một người quý quý túy túy tựa hồ muốn rời khỏi, liền mở miệng hô một câu.

Cao Ba lập tức một cái gạt mình, chề cười đi tới nói ra: "Ta kỳ thật không quá ưa thích những này quà vật, luôn cảm thấy không quá vệ sinh."

"Ngươi yên tâm, đây tuyệt đối sạch sẽ vệ sinh, nhập hàng con đường cũng là Hoa Dụ khu lớn nhất con đường." Đường Dược lời thề son sắt nói, Cao Ba cái này gia súc cũng quá tôn hại, không thể gặp mình mở tiệm kiếm tiền, vậy mà nói những những lời này quấy nhiễu người tiêu dùng phán đoán.

Rất nhiều đồng học đều kinh ngạc nhìn xem Đường Dược: "Làm sao ngươi biết cận kề như vậy a?"

"Tiệm này là ta mở a." Đường Dược thuận miệng nói.

Chỉ là câu nói này, lại dẫn tới từng đôi sùng bái con mắt.

"Ta dựa vào, Dược ca, ngươi cũng quá kiêu như trâu bò." Dương Trình Hạo kích động không thôi, nghĩ thầm về sau không lo lap xường ăn, đột nhiên hần nhìn thấy Cao Ba như cái sương đánh quả cà đồng dạng, lập tức đến hoạt động tán gẫu hào hứng, "Cao lão sư, ngươi không phải nói chúng ta Dược ca không tiền đồ sao, còn cảm lap xường cửa hàng đã kích hần, lần này ngươi mất trọn tròn a?"

"Ngươi!" Cao Ba suýt nữa bị sặc ra nội thương, nhưng hần vẫn là mười phần mạnh miệng, "Coi như tiệm này là ngươi, cũng bất quá là cái tiểu lão bản, có bản lĩnh ngươi cảm xuống Băng Nghi tập đoàn a!"

Nói xong, Cao Ba liền vênh vang đắc ý đi.

"Ai, ta sẽ nói cho ngươi biết, kỳ thật Băng Nghi trong tập đoàn cũng có ta cổ phần sao?" Nhìn qua Cao Ba hình bóng, Đường Dược thờ dài nói.

"Đường Dược, đã kích loại này cùng ngươi kém mấy cái cấp bậc đối thủ, có ý tứ sao?" Mễ Tuyết khinh bỉ nói ra.

Đường Dược cười cười, từ chối cho ý kiến.

Trên thực tế, hần cũng cảm thấy rất không có ý nghĩa, nhưng Cao Ba loại người này liền cùng Tần Thọ đồng dạng, không đem hần đã kích thương tích đây mình, luôn luôn có thể tại các loại thời gian bên trong đứng tới buồn nôn người một cái.

Đang nói giỡn ở giữa, Đường Dược đột nhiên trong đám người nhìn thấy một cái có chút quen mặt thân ảnh.

Hần đi qua, một thanh nắm chặt cái kia gia súc cổ áo: "Ngươi là Kim Nhị người a?"

"Dược ca?" Cái kia gia súc một mặt sợ hãi, cúi đầu khom lưng nói, "Ta không phải tìm đến sự, ngài đại nhân đại lượng, khác chấp nhậm với ta a."

"Ta không muốn đánh ngươi, bất quá ngươi đến nói cho ta biết, ngươi ở chỗ này làm gì!" Đường Dược bắt đắc dĩ nói, lại nhìn xem chung quanh, "Chung quanh còn có những khác đồng bọn sao?"

"Còn có mấy cái, bất quá chúng ta cũng là đến giúp ngài." Cái này gia súc trả lời, quả thực để Đường Dược sửng sốt một cái, "Nhị ca đi về sau, chúng ta liền thành không chỗ dựa tiểu lưu manh, muốn về cao khoa khu tìm nơi nương tựa Hung Hồ ca, ai biết còn không ly khai Hoa Dụ khu, liền nghe nói Hung Hồ ca thả ra tin tức, trước kia nhị ca bộ hạ cũ, một cái cũng sẽ không tiếp thu, chúng ta đi đâu không đường, đành phải nghĩ biện pháp nịnh nọt ngài, lúc này mới đi vào chỗ này, giúp đỡ ngài tuyên truyền tuyên truyền lap xường sinh ý."

Đường Dược bưng tỉnh đại ngộ, hóa ra đem lap xường nói khoác chữa khỏi trăm bệnh người, là mấy cái này gia súc.

Bất quá hần cũng có thể lý giải, những người này cũng là thiên sinh mã tử mệnh, một khi không lão đại, tựa như là lục bình không rễ, căn bản là sống không nổi.

"Ta không lẫn lộn các ngươi đạo này, về sau đừng đến cái này." Đường Dược khoát khoát tay, chuẩn bị buông tha bọn hần.

Bất quá cái kia Hung Hồ thật đúng là kẻ hung hãn, nhiều như vậy tiểu đệ, nói không cần là không cần!

"Chúng ta đây nhưng làm sao bây giờ cái kia?" Cái này gia súc sắc mặt một sệt, rất có khóc lên tư thế.

Đường Dược lông mày lập tức nhăn lại đến, tức giận nói: "Ta hôm nay là gãy dựng ngày đầu tiên, các ngươi tại cửa tiệm khóc toán chuyện gì xảy ra?"

"Dược ca, có muốn không giới thiệu bọn hắn đi Sơn Dương vậy đi." Dương Trình Hạo đột nhiên chen miệng nói.

Đường Dược ngẫm lại, nói ra: "Háo Tử thay các ngươi cầu tình, vậy các ngươi liền đi tìm Sơn Dương đi, ta sẽ cùng hắn đả hạo chiêu hô."

"Tạ ơn Dược ca, tạ ơn Háo Tử ca!" Cái này gia súc nói cảm ơn liên tục, lập tức đem Dương Trình Hạo vui mừng húc.

Đường Dược lại là nhìn về mặt thỏa mãn Dương Trình Hạo, như có điều suy nghĩ cười.

Chỉ là sau một khắc, Mễ Tuyết lại nói ra một cái không tốt tin tức: "Đường Dược, rất không may, người Cao lão sư triệt để chọc giận, hắn vừa mới truyền đến tin xấu, nói xuống buổi trưa khi đi học sau kiểm tra, thất bại đồng học hết thầy trừ đi một nửa học phần."

"Ta dựa vào, gia hỏa này không nhân tính a!" Dương Trình Hạo lập tức hô.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Người dĩ nhiên là Trầm Băng Nghi lão công!

Trong nam đại học khai thác học phần chế độ, một cái học kỳ bên trong, nếu như không thể tu đến đủ nhiều học phần, cái này một cái khoa mục liền sẽ cho người cúp máy, vừa lúc kinh tế học tại tài chính hệ lại là chủ yếu khoa mục, nếu cái này khoa mục cúp máy chuyện, rất có thể trực tiếp lưu ban!

Cho nên, trừ đi một nửa học phần, quả thực chính là muốn học sinh mệnh!

"Dược ca, chúng ta làm sao bây giờ a?" Dương Trình Hạo cũng không tâm tình tiếp tục ăn lập xường, về mặt đau khổ nói ra.

"Cái gì làm sao bây giờ?" Đường Dược không quan trọng cười cười, giống như việc này không có quan hệ gì với hắn đồng dạng, "Thi liền thi thôi, còn có thể đem người thi thành lập xường a!"

"Ta cái gì cũng sẽ không a." Dương Trình Hạo kêu rên một tiếng, đột nhiên nịnh hót với Mễ Tuyết nói ra, "Tẩu tử, lần này liền dựa vào người."

Mễ Tuyết thờ dài, bất đắc dĩ nói: "Ta tận lực giúp các ngươi đi, ai biết Cao lão sư có thể hay không đem lực chú ý đều tập trung ở các ngươi trên thân."

Nói chuyện muốn kiểm tra thử, thời gian liền trôi qua nhanh chóng.

Cao Ba đứng trên bục giảng, cầm trong tay giường hai tầng bài thi, khẽ đẩy một thanh kính mắt nói ra: "Các bạn học, lần này đánh thử hi vọng mọi người có thể coi trọng, dù sao nó cũng quan hệ cái này một khoa mục học phần, tốt, phát bài thi."

Chờ bài thi phát hạ lúc đến sau, Dương Trình Hạo là triệt để ngốc.

Cao Ba cái này gia súc vậy mà phát hai bộ bài thi, A quyền phát đến học hào vì số lẻ học sinh trong tay, mà B quyền thi là phát đến học hào số chẵn học sinh trong tay.

Đường Dược cùng Dương Trình Hạo hai người nắm bắt tới tay cũng là B quyền, mà Mễ Tuyết hoàn toàn là A quyền.

"Ngay cả tẩu tử đều giúp không chúng ta!" Nhìn qua bài thi, Dương Trình Hạo khóc không ra nước mắt.

Đường Dược vỗ vỗ bả vai hắn, cười hắc hắc: "Trông cậy vào không tẩu tử người, còn có thể trông cậy vào ca của người a."

"Người?" Dương Trình Hạo đầy mắt không tin, đột nhiên lại quay về Mễ Tuyết nói ra, "Tẩu tử, có muốn không người giúp chúng ta van cầu Cao lão sư, cũng cho chúng ta làm A quyền đi, Cao lão sư như vậy thích người, hắn khẳng định sẽ đồng ý."

"Lăn nha, dựa vào cái gì để cho ta nữ nhân giúp ngươi sắc dụ Cao Ba?" Đường Dược thuận miệng nói ra.

Mễ Tuyết quay đầu, trừng Đường Dược một chút: "Ai là ngươi nữ nhân, làm ngươi đề!"

Đường Dược cười hắc hắc, đành phải đem lực chú ý đặt ở bài thi lên, đơn giản quét mắt một vòng về sau, hần liền nhanh chóng đáp bắt đầu.

Dương Trình Hạo nhìn đều nhìn đến sững sờ, lập tức cười khò nói: "Dược ca, ngươi có thể đoán đúng mấy đạo đề a?"

"Lăn, lão tử cái nào đoán mò?" Đường Dược hung hăng mắng, đảo mắt vừa nghĩ, cũng khó trách Hạo Tử nhận định chính mình là đoán mò, dù sao khi đi học sau, hần cũng là đang ngủ.

Nhưng cái này không có nghĩa là Cao Ba giảng những vật kia hần liền không có nghe qua, mặc dù là đang ngủ, nhưng hần từ đầu đến cuối đều tại phát giác đến ngoại giới nhất cử nhất động, phối hợp thêm cái kia bị lão đầu tử rèn luyện biến thái trí nhớ, nhớ kỹ những này khổ sách kinh tế học trọng điểm, căn bản cũng không toán việc khó.

Rất nhanh, Đường Dược liền đem bài thi tràn ngập đầy.

Lúc này Dương Trình Hạo đang rướn cổ lên, ý đồ nhìn lên bên cạnh một người nữ sinh bài thi, làm sao nữ sinh kia cách hần quá xa, chỉ có thể nhìn thấy mơ hồ một mảng lớn bút tích, lại là cái gì đều sao không xuống.

"Hạo Tử, ngươi sao không chép?" Đường Dược cười khò, đâm một cái Dương Trình Hạo cánh tay.

"Nhanh như vậy liền đoán mò xong?" Dương Trình Hạo kinh ngạc nói, nhưng cẩn thận nhìn xem Đường Dược đang thử cuộn lên viết đồ vật, nhãn tình sáng lên, "Dược ca, ngươi viết xong giống rất cao thâm bộ dáng, cũng quá sẽ đoán mò a?"

"Lặp lại lần nữa, ta là bằng thực lực viết, ngươi sao không chép, ta muốn nộp bài thi." Đường Dược tức giận nói.

"Hắc hắc, sao." Dương Trình Hạo lập tức còn nói câu, "Lấy ngựa chết làm ngựa sống đi."

Đường Dược sắc mặt trầm xuống, nhìn xem Dương Trình Hạo đem bài thi sao ba phần tư nội dung về sau, liền giơ tay lên: "Lão sư, ta nộp bài thi."

"Còn có một đoạn thời gian mới kết thúc kiểm tra, ngươi bây giờ liền nộp bài thi sao?" Cao Ba lộ ra trêu tức mỉm cười, "Nghĩ như vậy để cho ta móc ngươi học phần?"

"Thật có lỗi, không cho ngươi móc học phần cơ hội." Đường Dược đem bài thi đưa tới, lập tức đi ra ngoài.

Ai biết, còn chưa đi ra phòng học, Cao Ba vẫn lạnh lùng gọi lại hần: "Ngươi dừng lại, cũng dám gian lận!"

"Ai gian lận?" Đường Dược quay đầu lại, lười biếng nói.

Cao Ba chỉ vào bài thi lên cái kia lít nha lít nhít đáp án: "Những này cơ hồ cũng là tiêu chuẩn đáp án, ngươi dám nói ngươi không có gian lận?"

"Cái gì?"

Sở hữu học sinh đều để bút xuống, ngơ ngác nhìn xem Đường Dược.

Tiêu chuẩn đáp án?

Kinh tế học là một môn cực kỳ tối nghĩa khó hiểu ngành học, muốn nhớ kỹ những cái kia lý luận đều hết sức trở ngại, muốn dung hội quán thông liền càng thêm trở ngại, mà Đường Dược vậy mà tại ngắn như vậy thời gian bên trong cho ra tiêu chuẩn đáp án, cũng khó trách Cao Ba nói hần là gian lận.

"Ngươi có dám hay không trả lời ta mấy vấn đề, nếu như ngươi đáp đi lên, ta liền tin tưởng ngươi là trong sạch." Cao Ba đem bài thi buông xuống, khóe miệng hiện lên một vòng cười lạnh.

Đường Dược thờ dãi, chính mình còn muốn đi Hàn Ký lập xưởng giúp đỡ chút đâu.

"Nhanh lên hỏi đi."

"Hừ hừ." Cao Ba hỏi một cái hết sức phức tạp vấn đề, hần có tự tin, cho dù là phẩm học kiêm ưu Mễ Tuyết, tại đạo này vấn đề lên, cũng sẽ hơi có do dự.

Bởi vì vấn đề này trong có không ít can thiệp nhắc nhở, rất dễ dàng đem người mạch suy nghĩ dẫn tới làm sai trên phương hướng đi.

Ai biết Đường Dược không hề nghĩ ngợi, liền cho ra chính mình đáp án.

Cao Ba sắc mặt, triệt để biến.

"Cao lão sư, Dược ca trả lời đúng hay không a?" Dương Trình Hạo rướn cổ lên hô.

Các học sinh đều nín hơi Ngưng Thần , chờ đợi đến kết quả cuối cùng.

"Đoán chừng lại là tiêu chuẩn đáp án." Mễ Tuyết cười khổ nói, nếu như không phải Đường Dược cho ra đáp án, nàng cũng suýt nữa đem đạo này để lý giải sai.

Đường Dược sờ mũi một cái: "Lần này có thể chứng minh ta không có gian lận a?"

"Ngươi!" Cao Ba lại là không biết nên muốn làm sao phản kích.

"Đã ta đều trả lời, vậy sau này khi đi học sau, ta có thể tiếp tục ngủ sao?" Đường Dược cười tủm tủm hỏi.

"Vậy cũng không được!" Cao Ba lớn tiếng nói, sắc mặt kìm nén đến đỏ bừng. "Coi như ngươi có thể lấy được điểm cao, cũng chỉ là điểm cao năng lực kém, ta tại trên lớp còn phân tích rất nhiều kinh điển án lệ, những cái kia đối với các ngươi cũng là rất có ích lợi, cũng tỷ như Băng Nghi tập đoàn "

Còn chưa nói xong, cũng là bị Đường Dược chuông điện thoại di động cắt đứt.

"Thật có lỗi, ta nhận cú điện thoại."

"Cái này nghe trường hợp sao!" Cao Ba phởn đều muốn tức điên, đột nhiên hắt sinh ra một cái ý xấu, "Trừ phi ngươi dùng khuếch đại âm thanh, để cho chúng ta đều nghe một chút nội dung điện thoại, nếu như không phải chuyện khẩn yếu, liền cúp điện thoại!"

Các học sinh lập tức vang lên không cam lòng thanh âm, nào có lão sư nghe trộm học sinh điện thoại a?

Đường Dược lấy điện thoại cầm tay ra, phát hiện là Trầm Băng Nghi đánh tới, dứt khoát liền mở ra khuếch đại âm thanh khóa: "Băng Nghi, có chuyện gì sao?"

"Ngày mai triệu khai Ngọc phong lộ buổi trình diễn thời trang, nếu như ngươi có thời gian chuyện, có thể tới xem một chút."

"Không có vấn đề."

Cao Ba biểu lộ đã biến thành hoảng sợ, cơ hồ là thốt ra: "Là Băng Nghi tập đoàn Trầm Băng Nghi?"

Trầm Băng Nghi rõ ràng sững sờ, chột thanh âm lạnh mảy phần: "Đường Dược, còn có người nghe điện thoại?"

"Là cái lão sư, nhất định phải ta theo khuếch đại âm thanh mới có thể nghe." Đường Dược bắt đầu dĩ nhiên nói.

"Thảm tử, ta không có ý tứ gì khác, chỉ là lo lắng Đường Dược đồng học giao không tốt bằng hữu, ta là quan tâm hắn, ha ha." Cao Ba bối rối cho mình giảng hòa.

"Đường Dược, ngươi với tư cách Ngọc phong lộ nghiên cứu phát minh người, ngày mai nhớ kỹ tuyên chính thức một chút, nếu như dám mặc nhất thân đồ thể thao, ngươi liền chết chắc!" Trầm Băng Nghi hiển nhiên là mặc kệ một bên Cao Ba, mà là tiếp tục nói ra, "Còn có sự kiện, đêm nay ta không trở về nhà."

Đường Dược sững sờ, nói như vậy, chẳng phải là chính mình cùng cô em vợ đơn độc ở lại nhà?

Cái này để cho ta đập đổ đâu, vẫn là đập đổ đâu?

Cúp điện thoại về sau, Đường Dược lại phát hiện, trong cả phòng học, tĩnh mịch có chút ly kỳ.

Những cái kia nhìn hắt ánh mắt, đều như là trông thấy quỷ đồng dạng.

"Đường Dược, ngươi dĩ nhiên là Ngọc phong lộ nghiên cứu phát minh người!"

"Đường Dược, ngươi vậy mà cùng Trầm Băng Nghi ở cùng một chỗ!"

"Đường Dược, ngươi dĩ nhiên là Trầm Băng Nghi lão công!"

Các học sinh lao nhao hỏi tới, trong lúc nhất thời, ai cũng không có để ý cái kia đã sắc mặt như tro tàn Cao Ba.

Chương 47: Để người một cái!

Đường Dược phí thật lớn công phu, mới đem chính mình cùng Trầm Băng Nghi quan hệ giảng minh bạch, hẳn đương nhiên sẽ không nói mình là Trầm Băng Nghi vị hôn phu, mà là nói mình ở nhờ tại Trầm Băng Nghi trong nhà, cùng với nàng là bạn cùng phòng quan hệ.

Về phần Cao Ba, đã hoàn toàn từ bỏ tiết tháo, truy tại Đường Dược cái mông phía sau, thẳng đến Đường Dược đáp ứng tiền hán mấy trương Trầm Băng Nghi kí tên, mới bằng lòng rời đi.

"Đường Dược, người đến mức như vậy giẫm Cao lão sư mặt sao?" Tân học trên đường về nhà, Mễ Tuyết cắn một cái xúc xích nướng, mơ hồ không rõ nói.

"Ta cái gì cũng không làm a, là hẳn không nên nghe điện thoại." Đường Dược một mặt bất đắc dĩ, lập tức bật cười, "Bất quá kết quả là đáng mừng, chí ít Cao Ba cho phép ta đi học đi ngủ."

"Đúng, người không nói ta vẫn còn quên, khi đi học sau người cũng đang ngủ, kinh tế học lý luận lại khó hiểu như vậy, người là thế nào học được?" Mễ Tuyết chớp óng ánh mắt to, cái kia hiếu kỳ bộ dáng, để cho người ta không nhận được nghĩ tại trên mặt nàng bóp một thanh.

"Ta sẽ nói cho người biết, kỳ thật ta chính là trong truyền thuyết đã gặp qua là không quên được sao?" Đường Dược ha ha cười nói.

Mễ Tuyết lập tức làm khinh bỉ thù thế.

Hai người rất mau trở lại tốt, không có Trầm Băng Nghi, Mễ Tuyết ngược lại là so với bình thường càng thêm hoạt bát, tại trong phòng bếp bên ngoài ra ra vào vào, Đường Dược làm tốt đồ ăn còn chưa lên bàn, trước hết bị Mễ Tuyết thưởng mấy lần.

"Tốt no bụng." Chỉ chớp lát sau, Mễ Tuyết liền vỗ tròn trịa bụng nhỏ, hài lòng nói ra.

"Nhưng ta cháo còn chưa làm tốt." Đường Dược dờ khóc dờ cười nói.

"Ta ăn không vô, chính người ăn đi." Mễ Tuyết khoát khoát tay, sau đó ly khai phòng bếp, chờ Đường Dược cũng cơm nước xong xuôi thời điểm, Mễ Tuyết cũng đã chuẩn bị tắm rửa đi ngủ.

"Ngủ sớm như vậy?" Đường Dược thu thập xong bát đĩa nói, "không kịp chờ đợi phải cho ta làm ấm giường sao?"

Mễ Tuyết trong tay bưng lấy thay đi giặt y phục, đột nhiên đưa một cái vũ mị ánh mắt, nũng nịu nói: "Đúng vậy a, người không phải để cho ta thử xem người có bao nhanh sao?"

"Ha ha, vậy thì tốt quá." Đường Dược lập tức tinh thần gấp trăm lần.

"Vậy ta đi ra thời điểm, người muốn giúp ta xoát đến một trăm cái kim tệ nha." Mễ Tuyết lộ ra cái làm xấu tiểu dung.

Kim tệ?

Đường Dược đột nhiên có cái dự cảm bất tường.

"Trong trò chơi kim tệ." Mễ Tuyết chỉ chỉ trên bàn trà laptop, "Mỗi một phút, liền sẽ đựng tới một cái kim tệ, có rất nhiều người chơi đều chờ ở bên cạnh đến, ai điểm kích con chuột tốc độ nhanh, ai liền có thể cướp được cái kia kim tệ, cướp được một trăm cái kim tệ về sau, liền có thể mua thẻ thăng cấp."

"Người muốn ta giúp người thăng cấp?" Đường Dược một mặt thương tâm nói.

Mễ Tuyết đương nhiên gật gật đầu: "Đúng vậy a, người không phải nói người rất nhanh a, tay ta đàn, thật sự là chút chẳng phải nhanh, hảo hảo xoát, quay đầu có ban thưởng nha."

"Ban thưởng gì?" Đường Dược hai mắt sáng lên, "Lăn cái chân ba ba ba?"

"Vô sỉ, người thế nhưng là tỷ phu của ta ai." Mễ Tuyết xem thường nhìn xem hắn, ngẫm lại, sau đó nói ra, "Nhiều nhất để người sờ hai lần."

"Ha ha, khẳng định giúp người xoát ra một trăm cái kim tệ."

Mễ Tuyết ý vị thâm trường cười cười, sau đó đi vào phòng tắm.

Nói đùa, bao nhiêu người chơi Ngao suốt đêm xoát kim tệ, cũng chỉ có thể xoát ra hơn ba mươi kim tệ, dù là Đường Dược tốc độ tay lại nhanh, cũng không có khả năng xoát đến một trăm kim tệ!

"Ai bảo nàng là ta tiểu di tử đâu?" Đường Dược oán thăm một câu, tò mò đánh giá đến trò chơi hình ảnh, đang cày kim tệ địa điểm phụ cận đã lít nha lít nhít vây một đồng người, mỗi một phút về sau, liền sẽ nhảy ra một đầu hệ thống tin tức, thông cáo là vị nào người chơi xoát đến kim tệ.

Đường Dược cười cười, sau đó đem con chuột chuyển qua điểm nảy sinh mới lên, chờ một phút đồng hồ, tại vừa mới xoát ra kim tệ sát na, điểm kích con chuột.

"Chúc mừng người chơi Tiểu Tuyết thu hoạch được một cái kim tệ."

Hệ thống lập tức vang lên tiếng nhắc nhở.

Đường Dược lộ ra hiểu ý tiểu dung, xem ra xoát kim tệ cũng không có khó khăn như vậy sao!

Sau đó vài phút bên trong, Đường Dược lại dùng cái kia nghịch thiên tốc độ tay cùng lực phản ứng, xoát đến hơn mười kim tệ, căn bản cũng không có những người khác xoát kim tệ phần.

"Móa, cái này có cái hack, báo cáo hần!"

Góc dưới bên trái cột công cáo, đột nhiên xuất hiện dạng này chữ, Đường Dược sững sờ, sau đó lại nhìn thấy một đầu hệ thống nhắc nhở.

"Kinh hệ thống kiểm nghiệm, người chơi Tiểu Tuyết cũng không có sử dụng cùng loại hack phần mềm, mời tất cả người chơi yên tâm!"

"Nãi nãi, vậy mà lại có không tra được hack, ca môn người từ chỗ nào xuống?" Lập tức lại có người chơi khởi xướng bình luận.

Đường Dược mặc kệ bọn hần, lại với cái này cái gọi là hack sinh ra rất hưng thịnh thú.

"Gọi điện thoại hỏi một chút Háo Tử." Đường Dược nhớ tới Dương Trình Hạo là cái trò chơi mê, vội vàng một chiếc điện thoại đánh tới.

Dương Trình Hạo lộ ra thập phần hưng phấn: "Dược ca, người cuối cùng phát hiện vồng du mị lực, xoát kim tệ hack, rất đơn giản a, cam đoan hệ thống không tra được."

"Vậy nhanh lên cho ta phát tới." Đường Dược ma quyền sát chương nói.

Sau năm phút, Đường Dược đem hack lắp đặt lên đi, lập tức phát hiện, đây thật là một cái hack Thần khí a!

Trên cơ bản không cần bất luận cái gì thao tác, hack chính mình liền có thể đem kim tệ xoát tới sổ hộ trong đi, hơn nữa còn có thể trốn qua hệ thống truy tra.

Một giờ về sau, Mễ Tuyết tài khoản trong liền thêm ra hơn sáu mươi cái kim tệ.

Mà lúc này, Mễ Tuyết thanh âm từ phía sau vang lên: "Xoát thế nào à nha?"

Đường Dược quay đầu lại, lập tức kinh diễm không thôi.

Mễ Tuyết người mặc một kiện thuần bạch sắc tơ chất áo ngủ, xuyên thấu qua cái kia hơi mỏng tơ lụa, phảng phất có thể nhìn thấy bao phủ ở bên trong thân thể, thậm chí, ngay cả cái kia hai viên đậu đậu đều có thể thấy rõ rõ ràng sờ.

Ta dựa vào, kích lòi a!

Đường Dược trong lòng nhện không được hô một câu.

"Người là thế nào làm đến, cơ hồ mỗi phút đồng hồ đều có thể xoát đến một cái kim tệ a!" Mễ Tuyết ngồi vào Đường Dược bên cạnh, một mặt kinh ngạc nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính.

"Tiểu Tuyết, người không biết trên cái thế giới này có loại đồ vật, gọi hack sao?" Đường Dược cười nói, ánh mắt lại là dừng lại đang ngủ trong nội y vumon ra hai đầu chân dài.

Mễ Tuyết mừng rỡ không thôi: "Quá tốt, lời như vậy ta hôm nay liền có thể lại tăng hai cấp."

"Người còn nhớ rõ vừa mới ban thưởng sao?" Đường Dược vội vàng nói, hần với trò chơi cũng không có gì hứng thú.

Lần này, Mễ Tuyết sắc mặt hơi biến.

"Người không nói người biết dùng hack a!" Mễ Tuyết cúi đầu, nhỏ giọng nói ra.

"Nhưng người cũng không nói không cho dùng a." Đường Dược cười hắc hắc, nói rõ không chịu buông tha Mễ Tuyết.

Mễ Tuyết thật sự là không có cách, đành phải gật gật đầu: "Cái kia vậy người sờ đi."

"Liên đới đến người câu nói này đâu."

Vừa dứt lời, Đường Dược đã nhìn thấy Mễ Tuyết nhú chặt lông mày, lộ ra một bộ thống khổ thần sắc, "Tiểu Tuyết, người thế nào?"

"Không biết vì cái gì, mắt cá chân đau quá, có thể là trong phòng tắm xoay đến." Mễ Tuyết yếu ớt nói ra.

"Ta giúp người nặn một cái." Đường Dược không do dự, tại Mễ Tuyết trên mắt cá chân nhẹ nhàng vò bắt đầu.

Ai biết, Mễ Tuyết lại là một cái giết mình đứng lên, dương dương đắc ý địa hô: "Ha ha, người mắc lừa, ta nói liền để người sờ một chút, hiện tại người sờ ta mắt cá chân, liền không thể sờ nơi khác địa phương!"

"Người" Đường Dược bị lời cái kinh ngạc, mặt toát mồ hôi nói, "Thực sự bại cho người."

"Ha ha, ta thật là một cái thiên tài!" Mễ Tuyết hai tay chống nạnh, ngửa mặt lên trời cười dài bắt đầu.

Chỉ bất quá, nàng vừa mới tắm rửa xong, lòng bàn chân cũng là nước đọng, trên sàn nhà hơi động đậy, rồi cuộc trực tiếp trượt đến!

Mễ Tuyết thẳng tắp ngã hướng Đường Dược.

"A!"

Làm Mễ Tuyết kịp phản ứng lúc sau, lại là đã đưa vào Đường Dược ôm ấp.

May mắn thế nào, Đường Dược tay vừa vịn bao trùm tại Mễ Tuyết cái kia đầy đặn tròn trịa bờ mông nhỏ lên.

"Người không có mặc tiểu nội nộ?" Đường Dược vô ý thức bóp hai lần, lập tức phát hiện, trừ một tầng hơi mỏng tơ lụa, không còn những khác trở ngại.

"Không được sao!" Mễ Tuyết hừ một tiếng, muốn đứng lên, vừa mới dẫm lên mặt đất, nhưng lại là một cái lão đảo, một lần nữa nhào vào Đường Dược trên thân.

"Tiểu Tuyết, đây cũng không phải là ta muốn sờ, là chính người nhào vào đến." Vừa nói, Đường Dược một bên lại đem tay bao trùm lên đi.

Mễ Tuyết quơ nắm tay nhỏ, tại Đường Dược trên ngực gõ một trận, buồn bực nói: "Ta lần này là thật xoay đến chân mắt cá chân."

"Ta xem một chút."

Đường Dược trò đùa đến, đem Mễ Tuyết nâng đỡ, sau một khắc, Đường Dược con người lại là co rụt lại.

Mễ Tuyết mắt cá chân, đã sưng một vòng.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Vì sao từ bỏ trị liệu!

"Người quá không cẩn thận!" Đường Dược thở dài, nhìn xem tình như vậy gây nên mắt cá chân sưng đỏ bắt đầu, thật sự là đau lòng a!

Mễ Tuyết vênh lên miệng nhỏ, trong mắt nhiều mấy sợi óng ánh: "Còn không phải người không nên sờ một chút, bằng không thì ta mới sẽ không xoay đến chân."

Cô nàng này, thật đúng là sẽ trả đũa!

Đường Dược bất đắc dĩ, nhẹ nhàng nắm Mễ Tuyết mắt cá chân, mấy cây ngón tay có tiết tấu địa ở phía trên nắn đến, nói cũng kỳ quái, vốn phải là nhói vô cùng, nhưng đi qua Đường Dược theo như thế mấy lần, loại kia cảm giác đau biến mất không ít.

"Không phải quá đau, người thật lợi hại." Mễ Tuyết kinh ngạc nói.

"Lợi hại còn tại phía sau đâu!" Đường Dược cười cười, bắt lấy mắt cá chân, mãnh liệt hướng lên một đỉnh.

"A!"

Lúc này đây, Mễ Tuyết thật sự là đau nước mắt chảy ròng.

Nhưng theo sát lấy, lại là một trận nói không nên lời dễ chịu, phảng phất vừa mới cái kia cổ đau đón là giống như nằm mơ, Mễ Tuyết không hiểu hỏi: "Tại sao lại không thương?"

"Chân ngươi mất cá chân trật khớp, ta giúp ngươi nối liền đi, bây giờ đang giúp ngươi xoa bóp, đương nhiên liền không thương." Đường Dược tức giận nói, "Thương cân động cốt một trăm ngày, bên ta pháp mặc dù có thể trong thời gian ngắn nhất giúp ngươi bó xương, nhưng ngươi vẫn là phải chú ý, gần đây bên trong không thể kịch liệt vận động."

"Biết rồi." Mễ Tuyết không tình nguyện đáp ứng.

"Lúc này mới ngoan."

Đường Dược ngẩng đầu, lại là trông thấy một vòng đẹp không sao tả xiết phong cảnh.

Vì giúp Mễ Tuyết bó xương, Đường Dược không thể không đem nạng chân đặt ở trên đùi mình, cứ như vậy, nạng vấy ngu liền bị chống ra, bên trong phong quang, lập tức hiện ra tại Đường Dược trước mặt.

Lại là cái kia một đạo phần ngọn tinh mạch khe rãnh, lại là cái kia một lùm nồng đậm mê người bụi cỏ.

Phốc!

Trong bát tri bát giác, Đường Dược phát giác được trong lỗ mũi nóng lên, đúng là lại chảy ra một cổ máu mũi.

"Ngươi thế nào chảy máu mũi?" Mễ Tuyết luống cuống tay chân cầm lấy trên bàn trà khăn tay, giúp Đường Dược chắn cái mũi, lúc này, nàng cũng phát hiện, Đường Dược ánh mắt vẫn luôn ngưng tụ tại chính mình giữa hai chân.

"Bảo ngươi nhìn loạn!" Mễ Tuyết vội vàng cũng được hai chân, vừa then lại giận dỗi nói một câu.

"Kỳ quái, nhìn thân thể người khác, cũng không chảy qua máu mũi a." Đường Dược có chút không hiểu nói một mình.

Mễ Tuyết lập tức hỏi: "Ngươi còn nhìn qua ai thân thể, mau nói!"

Phản ứng này, giống như là thê tử tại trượng phu trên cổ áo phát hiện vết son môi đồng dạng.

Đường Dược cười ngượng ngùng một tiếng, nói ra: "Đảo quốc (Jap) trong video, bằng không thì còn có thể là nơi nào?"

"Hèn muộn!" Mễ Tuyết chửi một câu, sau đó giống như là đắc thắng tướng quân đồng dạng, kiên trì 36D đại hào Thánh phong cười nói, "Những cái kia dong chi tục phần, sao có thể cùng ta so với đâu?"

"Có sao, ta coi đến đều giống nhau a." Đường Dược nín cười nói ra.

"Làm sao có thể, bản cô nương kỹ thuật không bằng các nàng, nhưng thân thể khẳng định so với các nàng hoàn mỹ." Mễ Tuyết nghiêm trang phản bác.

Đường Dược hướng dẫn từng bước: "Cái kia lại cho ta nhìn xem."

"Hừ, nghĩ hay lắm!" Mễ Tuyết lườm hần một cái, ôm máy tính về phòng ngủ thẳng cấp đi.

"Chảy máu mũi hội tán đi không Thiếu Dương khí, ta vẫn là nắm chặt đi luyện công đi." Đường Dược phối hợp nói câu, cũng tiến vào trong phòng ngủ, tu luyện lên Thiên dương khí.

Đêm nay, Đường Dược làm mộng, hần đem Thiên dương khí luyện đến tầng thứ sáu, không quản là Trầm Băng Nghi vẫn là Mễ Tuyết, hết thảy thần phục tại hần tiểu đồng bọn xuống.

Trời mới vừa tờ mờ sáng, Đường Dược liền bị Trầm Băng Nghi điện thoại cho đánh thức: "Hôm nay là Ngọc Phong Lộ buổi trình diễn thời trang, ngươi nửa giờ sau liền đến cầu vồng cao ốc đi."

"Ta đi sớm như vậy làm cái gì?"

"Đương nhiên là kể cho ngươi quá trình, trong vòng nửa canh giờ không xuất hiện ở trước mặt ta, cũng không cần tới!" Dứt lời, Trầm Băng Nghi liền hung hăng cúp điện thoại.

Cô nàng này tiến vào trạng thái làm việc thời điểm, hỏa khí thật đúng là bạo a!

Đường Dược sờ mũi một cái, dờ khóc dờ cười mặc quần áo tử tế, gõ gõ Mễ Tuyết môn, lại là không người trả lời, trong lòng của hần xiết chặt, vội vàng

đẩy cửa vào.

Cái ghế Mễ Tuyết đang ôm máy tính trên giường nằm ngáy o o, mà trên màn ảnh máy vi tính, còn dừng lại tại cái kia cửa sổ trò chơi lên.

"Không phải đùa một cái suốt đêm à?" Đường Dược tự nhủ, lập tức đem máy tính để qua một bên trên bàn sách, cho Mễ Tuyết lưu Trương chữ tiên, phía trên viết có phía dưới chữ, "Ta đi tham gia Băng Nghi buổi trình diễn thời trang, trễ chút trở về, ta sẽ để cho Tần Bá tới đón người đến trường."

Mặc dù mấy ngày qua, tại Mễ Tuyết trong sinh hoạt cũng không có xuất hiện sát thủ loại hình nhân vật, nhưng Đường Dược cảm thấy vẫn là duy trì cảnh giác tương đối tốt.

Hắn luôn cảm thấy, tại Mễ Tuyết trên thân cất giấu cái nào đó bí mật, mà bí mật này, khiến cho Trầm Băng Nghi còn có Trầm Quốc Phi đều duy trì độ cao cảnh giác.

Đơn giản ăn bữa sáng, Đường Dược liền lái xe tới đến cầu vòng cao ốc.

Làm hắn chạy tới nơi này thời điểm, lại phát hiện trong cao ốc bộ quảng trường nhỏ trong, dựng lên hai cái cái bàn.

Một cái đài lên dán đầy Ngọc Phong Lộ tuyên truyền trang, mà đối thành bên ngoài một cái đài, vậy mà viết thích chung diện lệ ngực đệm chữ.

Đột nhiên, Đường Dược trong đầu hiện ra Lâm Kỳ thân ảnh.

"Người tới cũng thật là nhanh."

Đường Dược quay đầu lại, lập tức giờ ngón tay cái lên: "Băng Nghi, người xuyên cái này thân thật sự là quá mê người."

Trầm Băng Nghi mặc quần áo phong cách cùng đi thường đồng dạng, là trung quy trung củ OL trang, chỉ là vì nghề hợp Ngọc Phong Lộ ngực lớn hiệu quả, Trầm Băng Nghi đem lên nút áo tử tận lực giải khai một cái, có thể loáng thoáng nhìn thấy cái kia bôi câu tâm hồn người tuyết trắng, càng chọc người là, nàng còn xuyên một đầu vớ cao màu đen.

Ngự tỷ phối tất chân, hiệu quả kia thì tương đương với trò chơi phối hack, tuyệt đối khen!

"Không cho phép nhìn loạn!" Trầm Băng Nghi cau mày một cái, tức giận nói, "Buổi trình diễn thời trang thời điểm, quần tốt ánh mắt người."

"Yên tâm, lão công sẽ không cho người mất mặt." Đường Dược duỗi ra bốn cái ngón tay, "Ta phát tứ."

Trầm Băng Nghi ngang hấn một chút, lại là không nói gì thêm.

Đối phó loại này gia súc, Trầm Băng Nghi chỉ có một cái chiêu số, liền là giữ yên lặng.

"Đúng, cái kia thích chung diện lệ ngực đệm là cái gì tình huống? Đoạt chúng ta sinh ý?" Đường Dược chỉ chỉ đối diện cái kia phô trương không thua kém một chút nào Ngọc Phong Lộ buổi trình diễn thời trang cái bàn, hỏi.

Trầm Băng Nghi âm thanh lạnh lùng nói: "Lâm Kỳ cũng vào hôm nay triệu khai sản phẩm mới buổi trình diễn thời trang, chính là nàng lần trước nói qua ngực đệm."

"Cái này tỷ môn nhi cùng người là lớn bao nhiêu thù, liên phát bố hội đều phải đến một ngày." Đường Dược chuyển du nói.

"Lâm Kỳ khẳng định sẽ ở chúng ta buổi trình diễn thời trang lên tìm phiền toái, người phải đề phòng đến chút." Trầm Băng Nghi đột nhiên nói ra.

Đường Dược sững sờ, chợt minh bạch hết thảy: "Người ta gọi đến, chính yếu nhất liền là phòng Lâm Kỳ đi."

"Người quá coi thường chính người." Trầm Băng Nghi giọng cười một tiếng, "Gọi người tới, là phòng cháy phòng trộm phòng Lâm Kỳ."

Lập tức, Trầm Băng Nghi liền đi tới hậu trường, đi chỉ huy những khác công việc.

Đường Dược không cam lòng yếu thế nói: "Với tư cách lão công ta, cũng chỉ phải vui vẻ thụ mệnh!"

Thời gian từng giờ từng phút du tẩu đi qua, làm Ngọc Phong Lộ buổi trình diễn thời trang công tác chuẩn bị đều sẵn sàng về sau, Trầm Băng Nghi một lần nữa trở lại sân khấu, lại phát hiện Đường Dược đang đứng tại một tên nữ nhân viên bên người, đương đương đặc ý địa xuy hư cái gì.

"Mỹ nữ, thân người tài thật tốt, nếu có thể dùng Ngọc Phong Lộ điều trị một cái nói, đoán chừng liền có thể đạt tới hoàn mỹ." Đường Dược nhìn từ trên xuống dưới tên này muội tử nói.

"Đường tiên sinh, ta cũng không có tiền mua Ngọc Phong Lộ nha."

Đường Dược cười hắc hắc, đem hai tay mở ra, nói ra: "Người không biết đi, ta đôi tay này so với Ngọc Phong Lộ hiệu quả còn muốn rõ ràng a, các người Trầm tổng đáng người, liền là ở ta nơi này hai tay ** xuống mới trở nên như vậy hoàn mỹ."

"Thật sao?"

"Đó là đương nhiên, tay ta nắm giữ bao lớn, là có thể đem ngươi ngực biến nhiều lớn."

"Ngươi chán ghét!" Muội tử kia khuôn mặt đỏ lên, lại là đối đến Đường Dược ném một cái mị nhãn, cái trung ý vị không nói lời gì.

Trầm Băng Nghi đi qua, đi qua Đường Dược bên người thời điểm, cố ý khục một tiếng.

"Trầm tổng, ngài đến." Muội tử kia khom người xuống thân thể, cung kính nói ra.

"Băng Nghi, ta chính cùng nàng giao lưu công việc tâm đắc đâu." Đường Dược tin miệng nói bậy nói.

Đáp lại hần, tự nhiên là Trầm Băng Nghi tử vong ánh mắt.

"Buổi trình diễn thời trang lập tức bắt đầu, ngươi cho ta có điểm chính hình!" Trầm Băng Nghi lạnh giọng nói câu, lập tức đi đến cái bàn.

Đường Dược lúc này mới phát hiện, trong bất tri bất giác, quảng trường này trong đã tụ tập rất nhiều truyền thông bằng hữu, nàng thậm chí còn chứng kiến mấy cái đảo quốc (Jap) phóng viên.

"Băng Nghi, ngay cả đảo quốc (Jap) người đều đến, ngươi có phải hay không muốn cùng già lão sư công ty các nàng ký kết chiến lược hợp tác a?" Đường Dược chạy chậm đến đuôi theo, tại Trầm Băng Nghi bên cạnh lúi lo không ngừng.

"Ngươi không nói lời nào, không ai lấy ngươi làm cảm giác!" Trầm Băng Nghi ngang hần một chút, sau đó từ người chủ trì trong tay tiếp lời ổng, hắng giọng nói ra, "Cảm tạ mọi người có thể tham gia chúng ta Băng Nghi tập đoàn sản phẩm mới buổi trình diễn thời trang, mọi người đều biết "

Lời còn chưa nói hết, đột nhiên bị một trận càng thêm vang dội thanh âm áp đảo đi.

"Hôm nay là chúng ta thích chung diện lệ sản phẩm mới buổi trình diễn thời trang, cảm ơn mọi người tham gia."

Thanh âm này, tự nhiên là đối diện trên bàn truyền đến.

Đường Dược nhìn sang, cái gấp Lâm Kỳ cũng đồng dạng cầm cái microphone, một mặt khiêu khích tiểu dung, đang nhìn về phía Trầm Băng Nghi phương hướng.

"Nàng ra chiêu, ngươi định làm như thế nào đâu?" Đường Dược buồn cười nói ra.

"Gọi ngươi tới, liền là phòng nàng, ngươi nói làm sao bây giờ?" Trầm Băng Nghi hỏi lại.

"Cái kia giao cho ta đi." Đường Dược cười cười, đem Trầm Băng Nghi microphone nhận lấy, cất cao giọng nói, "Đối diện mỹ nữ, vì sao từ bỏ trị liệu đâu?"

Câu này cấp tốc lừa lẫn toàn mạng lưới lưu hành ngữ, lập tức đem tất cả mọi người chọc cười.

Lâm Kỳ sắc mặt lập tức trở nên so với quả cà còn từ: "Ngươi có ý tứ gì!"

"Ngươi ngực đệm như vậy đại, liền không cảm giác kim nén đến hoảng sao, theo ta thấy, vẫn là đem bọn chúng phóng xuất hít thở không khí đi." Đường Dược thân sắc tự nhiên nói ra.

Lâm Kỳ chỗ nào nghĩ đến con hàng này dám ngay ở nhiều như vậy truyền thông mặt, tức giận thân thể run lên, lớn tiếng nói ra: "Không nghĩ tới các ngươi Băng Nghi tập đoàn cũng là chút lưu manh, vậy mà miệng đầy thô tục."

"Lâm tiểu thư, ta câu nào là thô tục?" Đường Dược không nhanh không chậm nói ra.

"Đường Dược, đừng nói." Trầm Băng Nghi cũng phát hiện sự tình tựa hồ hướng phía loạn hơn phương hướng phát triển, vội vàng chặn lại nói.

"Lâm tiểu thư, chẳng lẽ ngươi ngực liền không có bị đè nén sưng cảm giác đau cảm giác? Nếu như ngươi không muốn thừa nhận, mọi người có thể nhìn xem, có thể tại ngực nàng lên phát hiện, có từng đầu thật nhỏ tơ hồng, cái kia chính là bởi vì thời gian dài bị đè nén, mà bạo khởi mao mạch mạch máu."

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt, đều tụ tập tại Lâm Kỳ tuyết trắng trên ngực.

"Thật có a!" Chỉ chớp lát sau, liền có phóng viên phát hiện Đường Dược nói tới tơ hồng.

Lâm Kỳ hốt hoảng địa che ngực, hai mắt đầm lệ mông lung, sắp khóc đi ra.

"Đường tiên sinh, Lâm tiểu thư vì sao lại xuất hiện loại tình huống này đâu?"

"Nếu như nàng không còn sử dụng ngực đệm, rất nhanh loại tình huống này liền sẽ biến mất, đương nhiên, nghĩ khôi phục càng tốt hơn, liền dùng chúng ta Ngọc Phong Lộ." Đường Dược vừa nói, một bên từ nhân viên công tác trong tay nhận lấy một bình Ngọc Phong Lộ.

Hoàn mỹ kinh doanh sách lược!

Trầm Băng Nghi hơi kinh ngạc nhìn xem Đường Dược, nhin không được hỏi: "Những này kinh doanh sách lược, ngươi cũng là từ đâu học được?"

"Úc, hôm qua vừa mới thi qua, ngươi quên, ta thế nhưng là học kinh tế." Đường Dược đắc ý nói.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Bán hết Ngọc Phong Lộ!

Trong chớp mắt, những ký giả này lực chú ý, đều ngưng tụ ở cái này Tiểu tiểu Ngọc Phong Lộ phía trên, thậm chí, liền ngay cả Lâm Kỳ mời đến những ký giả kia, cũng đều chạy đến Đường Dược bên này, tò mò nhìn hẩn, đang mong đợi Ngọc Phong Lộ có thể mang cho bọn hẩn kỳ tích.

"Ta còn cũng không tin, bất quá là một cái bảo dưỡng phẩm, thế nào đạt tới ngực lớn hiệu quả!" Lâm Kỳ hung hăng nói ra, hoàn toàn từ bỏ ưu nhã hình tượng, nhấc lên vẩy một góc, liền từ trên bàn nhảy xuống tới, bước nhanh đi đến Đường Dược trước mặt, lạnh lùng nhìn xem hẩn, "Ngươi thử này, thật có như vậy thần?"

"Ngươi có thể thử xem." Đường Dược không chút hoang mang nói ra.

Trầm Băng Nghi mỉm cười đứng ở một bên, nàng biết rõ, Lâm Kỳ đã hoàn toàn rơi vào Đường Dược vì nàng đào bẫy rập bên trong, muốn chứng Minh Ngọc Phong lộ thần kỳ hiệu dụng, vậy liền để đối thủ cạnh tranh tự mình đến chứng minh, dạng này mới có thể đạt tới tốt nhất tuyên truyền hiệu dụng!

Rõ ràng là một lần thương nghiệp cạnh tranh, tại Đường Dược một tay thôi thúc dưới, Ngọc Phong Lộ trở thành duy nhất nhân vật chính.

"Đường Dược, ta càng ngày càng nhìn không thấu được ngươi." Trầm Băng Nghi ở trong lòng nói một mình.

Lâm Kỳ đã bị phần nộ choáng váng đầu óc, không nói hai lời, liền đem Ngọc Phong Lộ đoạt lại, lạnh lùng co rúm khóe miệng: "Mọi người nghe, ta thừa nhận bởi vì ta với ngực đậm sử dụng không thích đáng, sinh ra một điểm tác dụng phụ, nhưng mọi người đừng nghe tin gia hỏa này chuyện ma quỷ, loại này thuốc ngực lớn, trên thị trường khắp nơi đều có, nếu như có thể có hiệu quả, ta cần gì phải đại lực đẩy ra loại này ngực đậm đâu?"

"Như vậy đi, ta để kỹ thuật viên giúp ngươi bôi lên một điểm Ngọc Phong Lộ, trong vòng nửa canh giờ, nếu như không có hiệu quả gì, ta lập tức ngừng sản xuất!" Đường Dược đột nhiên nói ra.

"Hừ, đây chính là ngươi nói!" Lâm Kỳ trong lòng nhất thời vui nở hoa, nàng tại mỹ dung ngành nghề lăn lộn cũng không phải một ngày hai ngày, còn chưa từng thấy nửa giờ liền có hiệu lực dược vật.

Theo Lâm Kỳ cùng kỹ thuật viên về phía sau đài bôi lên Ngọc Phong Lộ thời điểm, Trầm Băng Nghi nhân cơ hội này, đem Ngọc Phong Lộ tình hình chung giới thiệu một chút.

Nói đến giá bán thời điểm, ngược lại là đem Đường Dược giật mình.

Tiểu tiểu một bình Ngọc Phong Lộ, vậy mà ra giá mười vạn khối.

Đây không phải là mấy cái phu nhân tại cạnh tranh, mà là đại quý mô đem bán, mười vạn khối yết giá đã vượt qua tất cả mọi người tâm lý giá vị.

Đường Dược vụng trộm đựng Trầm Băng Nghi một cái, nhỏ giọng nói ra: "Băng Nghi, ngươi so với ta còn đen hơn a!"

"Nếu như không tiêu xuất dạng này giá cả, căn bản không có cách nào thể hiện ra Ngọc Phong Lộ cao quý." Trầm Băng Nghi cải chính, nghe vào cũng nói có lý, nhưng Đường Dược từ đầu đến cuối cảm nhìn gian thương ánh mắt nhìn nàng.

"Trầm tổng, trên thị trường cũng không có yết giá như thế khoa trương thuốc ngực lớn vật, ngài với Ngọc Phong Lộ lòng tin, thật có như vậy đại sao?" Lập tức liền có phóng viên với giá cả biểu thị chất vấn.

Nhưng Trầm Băng Nghi lại là bình thân ung dung: "Nếu như ngươi cảm thấy cái giá tiền này hơi cao, có thể đợi chờ Lâm tiểu thư, nếu như Ngọc Phong Lộ không cách nào làm cho nàng hài lòng, liền như là Đường Dược nói, ta lập tức ngừng sản xuất!"

Cái này rất giống là cùng truyền thông tiến hành một vụ cá cược, nếu như cược thua, sẽ bồi Bổng Nghi tập đoàn nguyên khí đại thương, nhưng cược thắng nói, cũng sẽ để Bổng Nghi tập đoàn trở thành toàn bộ phương bắc thậm chí là cả nước đại tập đoàn!

Nhưng bất luận kết quả, Đường Dược cùng Trầm Bổng Nghi, đã thành công địa đem Ngọc Phong Lộ ba chữ, đầy hướng sở hữu truyền thông tầm mắt!

Nửa giờ qua rất nhanh, chờ Lâm Kỳ một lần nữa trở lại trên đài thời điểm, tất cả mọi người không kịp chờ đợi đưa ra vấn đề.

"Lâm tiểu thư, xin hỏi ngài hiện tại có cái gì dạng cảm giác?"

"Lâm tiểu thư, ngài có phải không còn có bị đè nén sung cảm giác đau cảm giác?"

"Lâm tiểu thư, ngài có thể nói một chút với Ngọc Phong Lộ đánh giá a?"

Trong nháy mắt, Lâm Kỳ bị hỏi đến có chút luống cuống tay chân, nhưng nàng lại là cấp tốc tỉnh táo lại, khoét Đường Dược một chút về sau, cười lạnh nói ra: "Đoán chừng muốn để Đường tiên sinh thất vọng, ta y nguyên cảm thấy ngực hết sức buồn bực, mà còn lúc này, ta đã đem ngực đem lấy ra."

Mà trên tay nàng, đúng là ở phía sau đài vụng trộm lấy ra ngực đệm.

Có thể tại nhiều như vậy truyền thông trước mặt, biểu hiện ra chính mình dùng qua ngực đệm, Lâm Kỳ cũng coi là kẻ hung hãn!

"Lâm Kỳ đối với mình thật hung ác cái kia." Đường Dược nhẹ nhàng cười cười, cầm qua microphone nói ra, "Vậy xin hỏi, Lâm tiểu thư mặc nội y là cái gì cup?"

"Cái này ta tư nhân bí mật, dựa vào cái gì nói cho người!" Lâm Kỳ phẫn nộ nói ra.

"Ta nghĩ, hiện tại Lâm tiểu thư sở dĩ cảm thấy ngực khó chịu, hoàn toàn là bởi vì cup quá nhỏ duyên cớ." Đường Dược khí định thần nhàn nhàn nói.

Lâm Kỳ lập tức phản bác: "Nói vậy, vì sử dụng ngực đệm, ta cố ý mặc một bộ hơi lớn nội y, làm sao lại tiểu đầu?"

"Nguyên nhân chỉ có một cái." Đường Dược cười nói, "Đó chính là người ngực biến lớn chứ sao."

Một mảnh xôn xao!

Vén vén nửa giờ thời gian, lại sinh ra kinh người như vậy ngực lớn hiệu quả, người coi cái này ngực đệm sao?

Các phóng viên người nhìn ta, ta nhìn người, rõ ràng ai cũng không chịu tin tưởng.

Trầm Bổng Nghi nhân cơ hội này nói: "Nếu như mọi người không tin nói, có thể tìm chuyên môn kỹ thuật viên hỗ trợ đo đạc một cái."

Vừa dứt lời, liền đi đến một tên kỹ thuật viên, nói với Lâm Kỳ: "Lâm tiểu thư, xin cho ta vì ngài đo đạc một cái cup kích thước."

"Bằng, dựa vào cái gì!" Lâm Kỳ vừa dùng lực nói chuyện, ngực đập trùng càng thêm kịch liệt, rốt cuộc nghe thấy ba một tiếng, sau đó nàng cái kia thấp ngực trang, suýt nữa liền thành ** trang.

Nguyên nhân rất đơn giản, tráo tráo từ sụp ra.

"A!" Lâm Kỳ mặt đỏ như lửa, cuống quýt địa che ngực.

"Ta nghĩ đã không cần đo đạc, Lâm tiểu thư hẳn là đại nhất cái kích thước." Kỹ thuật viên nhặt lên cái kia mê người hắc sắc tráo tráo, đưa cho Lâm Kỳ.

"Đây chỉ là nội y chất lượng không tốt!" Lâm Kỳ hung hăng vút xuống một câu, cũng rốt cuộc không có mặt mũi lưu tại cái này trên bàn, giờ lên tráo tráo liền rời đi.

Chỉ bất quá, Ngọc Phong Lộ hiệu dụng, lại tại trong chớp nhoáng này, đạt được tốt nhất chứng minh.

"Ta nghĩ, hiện tại mọi người có thể hiểu thành cái gì ta đem Ngọc Phong Lộ yết giá mười vạn khối, cái giá này vị, với lên nó hiệu dụng." Trầm Bổng Nghi một lần nữa nói ra.

Lúc này đây, không có phóng viên tái phát hỏi.

Trong hội trường vang lên như sấm sét tiếng vỗ tay.

Đằng sau thời gian, liền không có Đường Dược chuyện gì, hẳn ở phía sau đài ngồi một hồi, liền chuẩn bị ly khai, lại nhìn thấy Trầm Bổng Nghi vội vã đi qua đến.

"Lại thế nào?" Đường Dược liền vội vàng hỏi.

"Ta có chút đánh giá thấp thị trường nhu cầu, nhóm đầu tiên đem bán Ngọc Phong Lộ, đã bán hết, ta cần triệu khai hội nghị khẩn cấp, thảo luận bước kế

tiếp đem bán kế hoạch." Trầm Băng Nghi quay về sở hữu nhân viên công tác nói ra.

Bán hết?

Mười vạn khối một bình Ngọc Phong Lộ, tại không đến một giờ thời gian bên trong, bán hết!

Đường Dược dở khóc dở cười: "Đoán chừng Cao Ba cái kia gia súc, lại muốn bắt Băng Nghi tập đoàn làm án lệ."

"Đường Dược, trong khoảng thời gian này ta sẽ rất bận bịu, hi vọng ngươi có thể quan tâm Tiểu Tuyết." Trước khi đi, Trầm Băng Nghi gọi lại Đường Dược, nghiêm túc nói ra.

"Yên tâm đi." Đường Dược gật đầu nói, trong lòng lại là đắc ý, xem ra thuộc về mình cùng cô em vợ cuộc sống hạnh phúc liền muốn tiến đến!

Chỉ bất quá, Đường Dược còn không nhìn thấy chính mình cô em vợ, trên nửa đường liền bị một chiếc xe khác hấp dẫn đi lực chú ý.

Cái kia chiếc hỏa hồng sắc Ferrari!

Đường Dược một chút liền nhận ra, đây chính là Vương Tử chiếc xe kia.

"Cô nàng này muốn đi đâu đâu?" Đường Dược nhếch miệng lên một tia tà tà tiểu dung, lái xe theo đuôi đi lên.

Đường Dược cố ý duy trì rất xa xe cách, cho nên Vương Tử căn bản là không phát hiện được hấn xe.

Tối hậu, Ferrari dừng ở một chỗ hội sở bên ngoài.

Nhìn xem Vương Tử đi vào, Đường Dược cũng dừng xe lại, chậm rãi đi vào.

Đường Dược chân trước mới vừa vào đi, liền có người chào đón: "Ngươi là nhận lời mời thợ đầm bóp đi, đi theo ta."

Thợ đầm bóp?

Đường Dược cười khở sở mũi một cái, lúc này mới phát hiện, tại cái hội sở này tiêu phí có vẻ như cũng là nữ nhân, xuất hiện tại này nam nhân, cũng là nhân viên công tác.

Vậy bản Đại thần y, liền hạ mình làm một lần thợ đầm bóp đi.

Đường Dược theo sau.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Người bao lớn a?

Cái này quản lý đại sảnh đồng dạng gia hỏa, đem Đường Dược đưa đến một cái sửa sang xa hoa trong văn phòng, sau đó lại gọi tới một cái có chút nương nương khang nam nhân, cùng nương nương khang giao phó vài câu, liền vội vàng rời đi.

Đột nhiên, Đường Dược có chút bất an cảm giác.

Nương nương khang trên dưới dò xét một trận Đường Dược, trong mắt càng phát ra tán ra ra quang mang, giống như là muốn đem Đường Dược cho nuốt mất đồng dạng.

Loại kia quang mang, liền cùng Đường Dược nhìn thấy mỹ nữ thời điểm trong mắt phát ra quang mang là một cái bộ dáng!

"Đại, đại ca, ta là tới nhận lời mời." Luôn luôn không sợ trời không sợ đất Đường Dược, vậy mà cảm thấy có chút Tiểu tiểu hồi hộp.

Nói cho đúng, là hấn hoa cúc có chút Tiểu tiểu hồi hộp.

Nương nương khang cười cười, nắm tay khoác lên Đường Dược trên vai: "Tiểu ca, ngươi không cần khẩn trương, ta gọi Uy Liêm, là tới vì ngươi kiểm tra

người."

"Khảo sát xoa bóp kỹ xảo sao?" Đường Dược hỏi.

"Đương nhiên, ngươi còn muốn khảo nghiệm những khác kỹ xảo sao?" Nương nương khàng vũ mỉa cười một tiếng, tay phải đã trượt đến Đường Dược trên ngực.

"A, ta không phải ý tứ này." Đường Dược vội vàng né tránh, lùi lại vài bước, duy trì một cái khoảng cách an toàn, "Vậy bắt đầu đi."

Nương nương khàng u oán liếc hắt một cái, ghé vào văn phòng trên ghế sa lon dài.

"Vậy ta muốn bắt đầu." Đường Dược xoa một vết mồ hôi lạnh, cẩn thận đặt hai tay đặt ở nương nương khàng vai phần cổ vị, ai biết còn không dùng sức, liền nghe nương nương khàng nói ra, "Hướng xuống một điểm."

Đường Dược cau mày một cái, đem thủ hạ dời một điểm.

"Xuống chút nữa một điểm, tiểu ca, ngươi không cần yêu quý ta, thỏa thích tại trên người của ta theo liền tốt." Nương nương khàng lộ ra cái nụ cười thô bỉ, "Ta mong đất nhỏ có chút không thoải mái, cho ta ấn ấn đi."

"Theo em gái ngươi!" Đường Dược cùng nổi lên hai ngón tay, tại nương nương khàng thận kinh lên hung hăng đâm vào đi.

"A!"

Nương nương khàng lập tức lộ ra mười phần tiêu hồn thần sắc, "Tiểu ca, ngươi thật lợi hại, mới ấn vào, ta liền tiết."

Đường Dược triệt để im lặng.

Ca bị ngươi đánh bại, ca cả nhà đều bị ngươi đánh bại!

Cái này Đường Dược từ lúc chào đời tới nay duy nhất một lần cảm giác bị thất bại.

"Uy Liêm, khảo sát thế nào?" Tiếng đập cửa vang lên, tên kia quản lý đại sảnh thanh âm lại xuất hiện.

Nương nương khàng ngay cả vội vàng nói: "Hắn trình độ quá cao siêu, tuyệt đối có thể tại chúng ta công việc này."

Theo sát lấy, quản lý đại sảnh liền đi tới, nhìn nương nương khàng một chút, đột nhiên lộ ra cái làm xấu tiểu dung: "Tiểu tử, trình độ không tệ a, rất ít nhìn thấy Uy Liêm như thế tiêu hồn."

"còn tốt." Đường Dược cười ha hả, lại là có chút hối hận đi vào cái chỗ này.

"Đi theo ta, mang ngươi làm quen một chút công việc hoàn cảnh." Quản lý đại sảnh mang theo Đường Dược lại ra văn phòng, chỉ là, vừa đi về đại sảnh thời điểm, đã nhìn thấy một cái muội tử vội vã chạy tới, "Quản lý, Vương tiểu thư cần Uy Liêm lão sư phục vụ."

"Vậy còn không mau đi gọi Uy Liêm." Vừa nghe đến Vương tiểu thư danh tự, quản lý ánh mắt đều biến, nghiêm túc dị thường, tựa hồ cái này Vương tiểu thư là cái khách hàng lớn.

Chỉ bất quá, cái này Vương tiểu thư có phải hay không Vương Tử, Đường Dược liền không được biết.

Qua không đầy một lát, muội tử kia lại vòng trở lại, một mặt chấy gấp rút: "Quản lý, Uy Liêm lão sư ngủ, thế nào hô đều gọi bất tỉnh."

Đường Dược cười trộm không thôi, cái kia nương nương khàng bị chính mình hung hăng chút thận kinh, đại phá tinh khí, cần thời gian dài nghỉ ngơi tĩnh dưỡng, có thể kêu bắt đầu mới là lạ!

"Vậy làm sao bây giờ, Vương tiểu thư tính tình cũng không tốt!" Quản lý đại sảnh khổ não nói, chỉ phối đạo bước, nhìn qua mười phần chấy gấp rút bất an.

"Đứng, ngươi đi đi." Quản lý đại sảnh ánh mắt đột nhiên dừng lại tại Đường Dược trên thân, "Ngươi có thể được đến Uy Liêm niềm vui, nói rõ ngươi cũng tốt cái này miệng, cái kia Vương tiểu thư liền có thể tiếp nhận ngươi vì nàng xoa bóp."

"Có ý tứ gì?" Đường Dược khó hiểu nói.

"Vương tiểu thư hết sức ưa thích tới chúng ta cái này xoa bóp, nhưng nơi này cũng là nam kỹ thuật viên, nàng không muốn để cho nam kỹ thuật viên đụng thân thể nàng, cho nên liền để Uy Liêm đến."

Đường Dược nghe rõ, cái này cùng ngay từ đầu Trầm Thuần dám ở trước mặt mình thay quần áo là một cái đạo lý, cái kia Uy Liêm là cái nương nương khàng, cái này Vương tiểu thư liền có thể thần nhiên tiếp nhận.

"Vậy được rồi."

Đường Dược gật gù đầu, đi theo cái kia truyền lời muội tử biến mất trong hành lang.

Vương tiểu thư muốn phòng là cái rất có tư tưởng gian phòng, bên trong u u âm thầm điểm rất nhiều giữ chặt, tại lò mờ quang mang xuống có thể nhìn thấy Vương tiểu thư cái kia Linh Lung tinh tế đường cong.

Chỉ là quang mang này quá yếu, Đường Dược căn bản phân biệt không ra, cái này Vương tiểu thư có hay không mặc quần áo.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần phía sau đường cong nói, cũng là cực phẩm a!

"Uy Liêm, hôm nay người tốt chậm." Nghe thấy Đường Dược tiếng bước chân, Vương tiểu thư mở miệng nói ra.

Thật sự là Vương Tử!

Nghe được cái này thanh âm quen thuộc, Đường Dược mừng rỡ như điên, hần chẳng thể nghĩ tới, mình sẽ ở dạng này trường hợp cùng Vương Tử lần thứ hai gặp mặt.

Mà còn, hần xích lại gần vừa nhìn, Vương Tử trên thân không mảnh vải che thân, chỉ là tại bờ mông nhỏ lên mặc một đầu bạch sắc tơ lụa, cái kia nở nang tiểu thí trướng lộ ra một nửa, nhìn Đường Dược táo lửn tứ vọt.

"Bắt đầu đi." Gặp Đường Dược không nói gì dự định, Vương Tử cũng trầm mặc xuống, nói khẽ.

Đường Dược run rẩy vươn tay ra, từ Vương Tử vai gáy bắt đầu theo lên, so với nương nương khang thủ pháp đầm bốp, cái kia lấy từ ở Tử Tượng thân châm thủ pháp đầm bốp, tự nhiên muốn cao mình không chỉ một cấp bậc mà thôi.

Vài phút xuống tới, Vương Tử liền phát ra rất nhỏ thân âm thanh.

"Uy Liêm, người kỹ thuật giống như so với trước kia tốt." Vương Tử hơi kinh ngạc nói.

"Có đúng không, ta không chú ý tới." Đường Dược tận lực mãnh đến cuồng hống nói ra.

"Người thanh âm cảm mạo?"

Đường Dược giật mình, lại không nghĩ rằng Vương Tử rút cuộc chủ động tìm cho mình cái lối thoát, liền liền sườn núi xuống lửn nói: "Ừm, cảm mạo mấy ngày."

"Người cần phải tìm y sinh nhìn xem."

Đường Dược ân một tiếng, liền không nói thêm gì nữa, cùng đóng vai cái kia nương nương khang, hần còn không bằng thừa dịp cơ hội này, nhiều thương thức một chút Vương Tử cái kia hoàn mỹ da thịt.

Chỉ là, vò một trận, hần lông mày lại là nhăn lại đến.

"Vương Tử, người xương sống tựa hồ có chút không bình thường." Đường Dược liền vội vàng hỏi.

"Người cũng không phải không biết, từ khi ra lần kia tai nạn xe cộ về sau, ta thất lưng liền thường xuyên đau." Vương Tử không có vấn đề nói, tựa như là tại tự thuật một kiện lại phổ thông bất quá sự tình.

Nguyên lai đây chính là Vương Tử ưa thích theo vuốt nhẹ bản nguyên bởi vì?

Đường Dược đột nhiên có chút kính nể cô nàng này, nàng xương sống có chút biến hình, đây không tính là là cái gì bệnh nặng, nhưng nàng lại yêu quý đi đưa xe, tại loại này cực tốc xuống cường đại quán tính sẽ mang lại cho xương sống cực lớn phụ tải, thường cách một đoạn thời gian, liền muốn tiến hành xoa bóp, nếu không nói, rất có thể sẽ gây nên xương sống nghiêm trọng biến hình.

"Uy Liêm, ta nghe người ta nói, nghề luyên một tay tốt xoa bóp kỹ thuật, là rất khó đến, nhưng người năm nay mới bao nhiêu lớn a?" Vương Tử đột nhiên đem thoại đề chuyển hướng.

Đường Dược một lòng nghĩ giúp Vương Tử chữa bệnh sự, ngược lại là sững sờ: "Người nói cái gì?"

"Ta hỏi người bao lớn!" Vương Tử tăng thêm giọng nói.

"Úc, ta 25 Cm." Đường Dược bản năng nói ra, lại lập tức phát hiện chính mình nói là tiểu đồng bọn kích thước, vội vàng che miệng ba.

Vương Tử cũng là đánh cái giật mình, mãnh liệt lật người tới: "Uy Liêm sẽ không như thế nói chuyện, người là ai!"

Hai người ánh mắt, thẳng tắp đụng vào nhau.

"Đường Dược!" Vương Tử phần nộ quát.

Đường Dược cũng sùng sốt.

Hắn cũng không phải sợ hãi, mà là bị Vương Tử trước ngực một đạo vết sẹo cho rung động đến!

Nếu như không có cái kia đạo vết sẹo, Vương Tử ngực tuyệt đối được xưng tụng hoàn mỹ, ** cao ngất Thánh phong, còn có cái kia nhô lên tới hai giờ, quả thực có thể đem nam nhân hồn nhĩ câu chạy.

Nhưng Đường Dược ánh mắt, từ đầu đến cuối đều dừng lại tại cái kia hai tòa Thánh phong trung gian một đạo vết sẹo.

Đường Dược nhớ tới, Vương Tử nâng lên một tròng tai nạn xe cộ, đoán chừng vết sẹo này vết, liền là nguồn gốc từ với trận kia tai nạn xe cộ a?

"Người không cần nhìn!" Vương Tử đột nhiên ôm chặt thân thể, trên mặt hiển hiện thống khổ thần sắc.

"Thật xin lỗi." Đường Dược vội vàng dời ánh mắt, giải thích nói, "Ta nhưng thật ra là mơ hồ đi vào cái này, bất quá cũng may kết quả là tốt."

"Im miệng! Kết quả gì tốt, ta lại bị người tên cầm thú này nhìn hết!" Vương Tử tức giận nói ra, phối hợp với cái kia lơ mơ quang mang, lại là càng có một phen mị lực.

Đường Dược che mắt nói ra: "Ta đã nói kết quả, là ta có thể chữa cho tốt người thất lưng sai chỗ, còn có tiêu trừ người trước ngực đạo này vết sẹo."

Lúc này đây, Vương Tử sùng sốt.

Mặc dù Vương Tử mở lên xe đưa tới là vô cùng bừa bấn, nhưng nàng cũng là nữ nhân, nghe được Đường Dược có thể đem khó coi như vậy một đạo vết sẹo cho tiêu trừ sạch, tự nhiên sẽ có phản ứng như vậy.

"Người thật có thể làm được?" Vương Tử còn có chút không thể tin.

"Là người làm cái gì, người trước mặc xong quần áo đi, ta trước mang người đem thất lưng sai chỗ giải quyết."

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Vương Tử đều bao nuôi ta!

Vương Tử cầm khăn mặt bọc lấy thân thể, chăm chú nhìn Đường Dược, sắc mặt âm tình bất định, tựa hồ đang trầm tư hắn nói thật giả.

"Không tin a?" Đường Dược bắt đầu dĩ nhún nhún vai, rút ra một cái ngân châm, "Với tư cách một tên Trung y, tùy thân đều mang ngân châm, người đây cái kia tin tưởng đi."

"Xem ra người thật sự là Trung y." Vương Tử lúc này mới yên tâm lại, đưa tới một cái chìa khóa, sáng giọng, "Người trước giúp ta đem y phục lấy ra, ta muốn mặc y phục!"

Đường Dược đi đến cất giữ khách hàng quần áo trước ngăn tủ, mở ra ngăn tủ, lại là nhãn tình sáng lên.

Bên trong bày biện chỉnh chỉnh tề tề quần áo, tại quần áo phía trên nhất, liền là Vương Tử nội y.

Cái này cảm sinh mệnh đi đưa xe cô nàng, xuyên dĩ nhiên là quần chữ T cùng ẩn hình lót ngực, hơn nữa còn là báo văn hệ liệt.

Loại màu sắc này nội y, thế nhưng là Đường Dược đại ái!

Đường Dược không chỉ một lần ảo tưởng qua, chờ hắn cùng Trầm Băng Nghi đại hôn ngày ấy, nhất định phải làm cho Trầm Băng Nghi mặc vào loại này nội y.

"Sắc lang, không cho phép nhìn loạn, mau đưa y phục của ta lấy ra!" Vương Tử sắc mặt đỏ bừng lên, lớn tiếng nói.

"Được." Đường Dược cười hắc hắc, cảm y phục quay người đi trở về đi.

Làm hần nhìn thấy Vương Tử cái kia thẹn thùng bộ dáng lúc, càng thấy thú vị, trêu chọc nói: "36 D cup chén, so với toàn khí nang còn an toàn đi, trách không được người yêu đi đưa xe loại này vận động."

"Lại không che đầy miệng, ta nhất định cầm nhạ cao su đem người miệng phong bế!" Vương Tử hung hăng khoét Đường Dược một chút, ra lệnh, "Người cho ta xoay người sang chỗ khác!"

Chờ Vương Tử mặc quần áo tử tế, hai người đi đến hội sở đại sảnh thời điểm, lập tức hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt, quản lý đại sảnh đi chậm chậm chạy tới, kinh sợ mà nhìn xem Vương Tử: "Vương tiểu thư, có phải hay không chúng ta phục vụ thiếu chu đáo? Vị này là mới tới kỹ thuật viên, kỹ thuật còn chưa đủ thành thực."

Vương Tử hừ một tiếng, không nói gì.

Lần này, quản lý đại sảnh càng thấy hồi hộp, sợ sẽ ném Vương Tử như thế một cái khách hàng lớn, hung hăng nói với Đường Dược: "Người thế nào làm, có phải hay không không muốn làm?"

"Quản lý, ta không nghĩ sẽ có người thứ hai so với ta phục vụ càng thêm chu đáo." Đường Dược cười xấu xa đến nháy mắt mấy cái, nói với Vương Tử, "Đừng không, Vương Tử."

"Người, người tại sao có thể gọi thẳng Vương tiểu thư danh tự!" Quản lý đại sảnh khó có thể tin tưởng to mắt, những phục vụ khác viên đều đồng tình nhìn xem Đường Dược, giống như hần sau một khắc liền bị đuổi việc đồng dạng, quả nhiên, quản lý đại sảnh nói tiếp, "Người bị đuổi việc! Vương tiểu thư, hi vọng ngài không nên tức giận, chúng ta cái này "

Vương Tử tức giận nói: "Đừng nói nhảm, Đường Dược, theo ta đi!"

"Đúng, để hần đi!" Quản lý đại sảnh phụ họa một câu, sau một khắc, lại là con mắt trừng đến **, "Vương tiểu thư, ngài để hần cùng ngài đi?"

"Có vấn đề?" Vương Tử liếc xéo một cái nói.

"Không không, đương nhiên không có vấn đề!" Quản lý đại sảnh liên tục cười làm lành, nhìn Đường Dược ánh mắt lập tức không giống, tâm tư nhất chuyển, nắm ở Đường Dược bả vai, lấy lòng nói, "Huynh đệ, người kỹ thuật này có thể a, ta hiện tại liền thăng người làm cao cấp kỹ thuật viên!"

"Khỏi phải, ta quyết định từ chức." Đường Dược cười tủm tỉm nói.

Quản lý đại sảnh sắc mặt cứng đờ: "Vị, vì cái gì?"

"Vương Tử đều bao nuôi ta, phần công tác này còn có ý nghĩa a?"

Đường Dược giũ ra cái đại liêu, lập tức liền dẫn tới sở hữu nam tính phục vụ viên ước ao ghen tị, liền ngay cả quản lý đại sảnh cũng là một bộ hận không thể ăn Đường Dược bộ dáng.

"Nói bậy bạ gì đó người, đi mau!" Vương Tử nổi giận dùng dùng nói câu, bước chân càng nhanh mấy phần.

"Hắc hắc, đi." Đường Dược lưu lại cái suất khí hình bóng, theo sau.

"Đi nhà ta đi, đồ vật so sánh đầy đủ." Lên xe trước, Đường Dược nói ra.

"Ai biết người có thể hay không với ta mưu đồ làm loạn!" Vương Tử lạnh lùng về câu, trực tiếp tiến vào Ferrari, một cái đẹp để vung đuôi, ngựa hoang thoát cương lao ra.

Đường Dược lộ ra một nụ cười khổ, đành phải cấp tốc lái xe đuổi theo.

Nửa giờ sau, Đường Dược đi theo Vương Tử đi vào một chỗ biệt thự sang trọng bên ngoài, mà còn biệt thự chung quanh bị duy mỹ khu trồng cây cảnh quang cảnh vây quanh, như là hoàng thất cung điện.

"Vương Tử, ta tại cái này giống như lại càng dễ với người mưu đồ làm loạn." Phương viên hơn một ngàn mét, đều không có người nào thuốc, đây chính là cái yêu đương vùng trộm nơi tốt.

Vương Tử khinh thường đi vào biệt thự: "Người có lá gan liền đến a."

"Đây coi như là dụ hoặc ta a? Cũng quá không rụt rè!" Đường Dược đánh sục sục cái mũi, lập tức cười hắc hắc nói, "Bất quá ta ưa thích!"

Chờ Đường Dược đi vào biệt thự sát na, lại là lông tóc đứng hần, hần Thiên dương khí đã đạt tới tầng hai đỉnh phong, với cảm giác nguy hiểm vượt qua thường nhân, hần có thể cảm giác được, nơi này tràn ngập một cỗ sát khí.

Chân chính bu hần sát khí!

Cái này Đường Dược đi vào trong Nam thị về sau, chỗ cảm thụ đến nguy hiểm nhất một cỗ sát khí!

"Về phần như thế phòng bị ta a?" Đường Dược bất đắc dĩ nói.

"Không có cách, ai bảo nguoi khắp nơi đều biểu hiện như cái sắc lang." Vừa nói xong, Vương Tử lại sửa lại nói, "nguoi chính là cái sắc lang!"

"Tốt a, cái kia trị liệu trước, cần ta trước cùng vị đại thúc này đánh một chiêu?" Đường Dược nhìn xem Vương Tử phía sau bóng người kia nói ra.

Bóng người kia từ chỗ tối đi tới, cái kia cái dáng người cồng kềnh bàn tử, hai tóc mai tóc đã hơi trắng bệch, nhưng hấn ánh mắt lại hết sức sắc bén, giống như là tìm tới con mồi chim ưng đồng dạng.

"Hào tiểu tử, ta đứng trong bóng đêm, nguoi còn có thể nhìn ra ta tuổi tác." Lớn mập thúc thu hồi cô đọng ánh mắt, cười ha hả nói.

Đường Dược về mặt lạnh nhạt nói: "Bình thường, thế giới ba vị trí đầu."

"Rất thú! Liệu thúc, cho ta hảo hảo trừng trị hấn!" Vương Tử khịt mũi coi thường nói.

Liêu thúc trả lời lại làm cho Vương Tử khiếp sợ không thôi: "Tiểu thư, ta nghĩ không cần thiết này, lấy tiểu tử này thân thủ, hoàn toàn liền có thể đem nguoi chế phục, không cần theo tới cái này mới hạ thủ, đủ để chứng minh hấn vô tâm gia hại nguoi."

"Nói nhảm, ta là y sinh, đến cho Vương Tử chữa bệnh." Đường Dược trắng Liêu thúc một cái nói, bao lớn nguoi, còn học nguoi ta Conan Tú suy luận.

"Còn không đánh, nguoi liền biết hấn thân thủ thế nào?" Vương Tử với Liêu thúc nói rất là bất mãn.

"Nguoi còn không tin Liêu thúc ánh mắt?" Liêu thúc cười cười, đánh giá Đường Dược nói, "đó là cái cao thủ chân chính."

Vương Tử hừ một tiếng, hiển nhiên với đáp án này rất khinh thường, nằng đi vào bên cạnh một cái phòng, nhàn nhạt thanh âm bay ra: "Nếu là trị không hết ta thất lung sai chỗ, Liêu thúc nguoi nhất định phải đẹp mắt!"

"Ta nghĩ hấn không cơ hội này." Đường Dược cười cười, cùng Liêu thúc gặp thoáng qua, cũng đi vào căn phòng kia.

Chỉ là, Đường Dược với Vương Tử hiếu kỳ lại là càng nặng, có thể làm phiền Liêu thúc như vậy cao tay tới bảo hộ nàng, Vương Tử bối cảnh khẳng định là không đơn giản.

Mặc dù chỉ là phổ thông khách phòng, nhưng bên trong bài trí cao quý lại điệu thấp, Đường Dược mỉm cười nói: "Nếu có thể ở nguoi trong phòng ngủ vì nguoi trị liệu, ta nghĩ ta sẽ vượt xa bình thường phát huy."

"Câm miệng cho ta!" Vương Tử trách mắng, "Ta mới sẽ không để nguoi vào ta phòng ngủ!"

"Về sau luôn có cơ hội." Đường Dược cũng không tức giận, cười hắc hắc, "Nằm xuống đi."

Vương Tử do dự một chút, nhưng vẫn là nằm xuống.

"Đem y phục nhắc lên một điểm, ta cần sờ cốt đại pháp trực tiếp đụng phải nguoi bờ eo thon." Đường Dược duỗi ra hai cánh tay, còn cố ý làm nhào nặn động tác, thật sự là muốn bao nhiêu hèn mọn có bao nhiêu hèn mọn.

Vương Tử khuôn mặt nhỏ đỏ lên, âm thanh lạnh lùng nói: "Nếu là dám sờ loạn, ta liền diệt nguoi."

"Sờ cốt đại pháp, tinh túy ngay tại một cái sờ chữ, sao có thể nói là sờ loạn đâu?" Đường Dược vừa cười, một bên nắm tay bao trùm lên đi.

Sau một khắc, Đường Dược về mặt lại là dị thường nghiêm túc nghiêm túc.

Đường Dược hai tay tại Vương Tử bên hông hoặc vò hoặc theo, cường độ lúc lớn lúc nhỏ, chỉ chốc lát sau, Vương Tử bên hông liền chảy ra từng tia từng tia mồ hôi rịn, tại hấn sờ cốt đại pháp phía dưới, Vương Tử cảm thấy như là trùng sinh, chưa bao giờ có dễ chịu.

"Nguoi thật là có bản lĩnh." Vương Tử không chịu được khen.

"Lúc này mới vừa mới bắt đầu." Đường Dược cười cười, bắt lấy Vương Tử áo somi, tiếp tục hướng chọc lên bắt đầu.

"Nguoi làm cái gì!" Vương Tử nghẹn ngào hô, bên hông truyền đến thoải mái dễ chịu lập tức tán một nửa.

"Chớ khảnh trương, xương sống chỉ có một cái, mặc dù nguoi là thất lung sai chỗ, nhưng xương cổ cũng liền mang theo xảy ra vấn đề, ta cần giúp nguoi trừ tận gốc tật xấu này!"

Đường Dược nói có căn có cứ, Vương Tử cũng vô pháp phản bác, đành phải mặc hấn tay tại tron bóng mềm nhẵn trên lưng tùy ý rong ruổi.

Chương 52: Xoa bóp

"Được, có thể ngồi dậy." Đường Dược dừng lại thời điểm, đã là nửa giờ về sau.

Vương Tử còn có chút vẫn chưa thỏa mãn, đem y phục chỉnh lý tốt, ngồi dậy đuổi cái thật to lưng mồi, hài lòng nói: "Thật là thoải mái a."

"Đó là đương nhiên, toàn thế giới chỉ có hai người tay có thể làm cho nữ nhân như thế tiêu hồn, một cái là Gia Đăng Ứng, một cái khác chính là ta." Đường Dược kiêu ngạo mà nói ra.

Vương Tử hiểu kỳ nói: "Gia Đăng Ứng là sư phó người sao?"

"A?" Đường Dược sững sốt, chợt kịp phản ứng, cô nàng này nhìn qua mạnh mẽ, lại cùng Trầm Thuần đồng dạng, là cái bi đặc luân Tô còn tính khiết muội tử, nơi nào sẽ nghe nói qua có được vàng kim thủ chỉ Gia Đăng Ứng.

Đường Dược cười nói: "Xem như thế đi."

Phương diện kia tri thức, Đường Dược có hai cái thụ nghiệp ân sư, một cái là già lão sư, một cái khác liền là Gia Đăng Ứng, từ góc độ này nhìn, Gia Đăng Ứng cũng không phải sư phụ hấn sao?

"Ta sẽ cho người thanh toán trả thù lao." Vương Tử chuẩn bị đi tắm, cũng là không có ý định để Đường Dược tiếp tục lưu lại nơi này.

Đường Dược lại là nói ra: "Đừng vội, người trị liệu còn không kết thúc đâu."

"Còn không kết thúc?" Vương Tử hơi kinh ngạc, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, đỏ mặt lên, "Ngực ta lên vết sẹo, ta sẽ tìm chuyên nghiệp trừ sẹo cơ cấu, cũng không cần người hỗ trợ."

Nghe xong lời này, Đường Dược có chút cấp bách: "Như vậy sao được, không thể tiện nghi người khác."

Ách, giống như nói nhảm.

Nhìn xem Vương Tử cái kia thay đổi dần rét lạnh sắc mặt, Đường Dược ngược ngừng cười nói: "Ta nói là, người khác chưa chắc có bản lĩnh này, mặt khác đâu, trị liệu người thất lưng sai chỗ, còn cần một bước cuối cùng."

"Còn cần cái gì?" Vương Tử ý thức được là chính mình suy nghĩ nhiều, hồng nhuận phon phớt khuôn mặt càng lộ vẻ dày đặc.

"Ta chỉ đem mấy cây ngân châm, căn bản không đủ dùng, hiện tại chỉ có thể dùng những phương pháp khác." Đường Dược mắt nhìn bao trùm Vương Tử hai chân quần jean, "Cái này quần chất lượng thế nào? Làm xuống ngồi xổm nói, đừng quần sẽ giặt ra sao?"

Vương Tử chỗ nào nghĩ đến Đường Dược đột nhiên nói như thế làm cho người xấu hổ sự tình, lại là sinh khí lại là tò mò nói: "Ai cần người lo, ta quần hết sức rắn chắc!"

"Vậy là tốt rồi, người được làm lên một trăm cái ngồi xổm xuống, mới có thể đem thất lưng sai chỗ triệt để chữa cho tốt." Đường Dược cười hết sức thân nhiên, không giống như là nói đùa.

Vương Tử lại càng thêm hồ đồ: "Chữa bệnh cùng ngồi xổm xuống có quan hệ gì?"

"Ta chiều này đâu, gọi Quan Âm Tọa Liên chữa bệnh pháp, người muốn làm ra tiêu chuẩn nhất Quan Âm Tọa Liên tư thế, dạng kia liền có thể gia cố thất lưng vị trí, đương nhiên sẽ không lại sai chỗ."

Lúc này đây, Vương Tử nghe rõ.

"Hạ lưu như vậy động tác, ta chết cũng sẽ không làm!" Vương Tử chém đinh chặt sắt nói, phẫn nộ trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy phẫn nộ, "Người lại như thế mạo phạm ta, ta khẳng định gọi Liêu thúc thu thập người!"

"Ta nói câu câu là thật, nếu như người muốn kết thúc người xe đua kiếp sống, hoàn toàn có thể không tiếp thụ ta trị liệu." Đường Dược ánh mắt thanh minh, cũng là nghiêm mặt nói ra.

Vương Tử nắm thật chặt nắm tay nhỏ, tựa hồ đang làm gian nan nhất quyết định.

"Tốt a, ta làm!" Sau năm phút, Vương Tử rút cục buông ra nắm đấm nói ra.

"Cái này đúng thôi." Đường Dược cười nói.

Nhìn xem Đường Dược cặp kia không an phận con mắt, Vương Tử cảm thấy đặc biệt xấu hổ, sảng giọng: "Ngươi có thể hay không xoay người sang chỗ khác?"

"Ta nhất định phải giám sát ngươi, vạn nhất ngươi động tác thiếu tiêu chuẩn, với uốn nắn thất lưng vị trí rất bất lợi." Đường Dược nghiêm túc nói.

Vương Tử triệt để thua.

"Được, ta xoay người cũng có thể đi!" Bất mãn lắm bầm một câu, Vương Tử quả quyết địa quay lưng lại, mắt không thấy tim không phiền!

Chỉ là, thấy cảnh này Đường Dược, càng thêm tâm hoa nộ phóng.

Nhìn xem Vương Tử cái kia bị quần jean bao khóa ngạo nghễ uốn lên tròn trịa cùng một chỗ một ngòi xỏm, Đường Dược không chịu được ảo tưởng lên Vương Tử trên người mình cây cây trắng cánh, phía dưới cũng dần dần lên phản ứng, kiêu ngạo mà đứng thẳng bắt đầu.

Loại này tra tấn thật là khiến người ta muốn ngừng mà không được a.

"Ừm, tư thế càng ngày càng tiêu chuẩn." Đường Dược gật gật đầu, phối hợp bình luận.

"Im miệng!" Vương Tử tức giận nói, "Dạng này thật có tác dụng sao, ta thế nào cảm giác ngươi là đang đùa ta!"

"Đùa nghịch ngươi làm gì, ngươi gặp qua so với ta sửa chữa thẳng người sao!"

Bởi vì Vương Tử là lưng cổng thân thể, cho nên Đường Dược không nhìn thấy nàng mắt tròn trắng.

"Ngươi bây giờ có cảm giác gì?" Đường Dược nhưng không có quên chính mình bản phận, thường thức một hồi, liền vội vàng hỏi.

Vương Tử thờ phỉ phỉ nói: "Trừ mệt, không cảm giác khác."

"Không nên a." Đường Dược có chút hoang mang, án đạo lý nói Vương Tử lúc này cần phải cảm thấy gân cốt giãn ra, mà không phải đơn giản mỗi một a.

Đột nhiên, Đường Dược chú ý tới Vương Tử dưới thân thể mặt không có vật gì, bưng tỉnh đại ngộ nói: "Ta minh bạch, không có liên thai, Quan Âm thế nào ngồi liên đâu?"

"Ngươi có ý tứ gì!" Vương Tử mãnh liệt quay đầu lại, ánh mắt hung lệ, so với Trầm Băng Nghi tử vong ánh mắt không kém chút nào.

Đường Dược cười ha ha một tiếng: "Ngươi đừng nghĩ lệch ra, ta ý là dưới thân thể ngươi cần đệm ít đồ làm giảm xóc, nếu không thất lưng không chiếm được tốt nhất khôi phục."

"Vậy ta đệm một cái cái gối."

"Không được, cái gối quá mềm." Đường Dược nhìn hai bên một chút, phát hiện không có cái kiện vật thể thích hợp, nói khế, "Trước mắt đến xem, phòng này trong thích hợp nhất làm liên thai, chính là ta."

"Ta mới không cần!" Vương Tử quả quyết cự tuyệt.

Đường Dược đã sớm đoán được kết quả này, cũng không có kiên trì, mà là nói lên ngòi châm chọc: "Vậy ngươi liền phải làm năm trăm cái ngòi xỏm xuống, vì ngươi xe đua kiếp sống, ta tin tưởng ngươi có thể, cố lên!"

Vương Tử đến cùng là cô gái, năm trăm cái ngòi xỏm xuống đối với nàng mà nói, căn bản chính là không có khả năng nhiệm vụ!

Vương Tử thậm chí sinh ra từ bỏ ý niệm.

"Không được! Ta còn muốn tiếp tục xe đua, chỉ ít ta muốn thắng ngươi tên cận bã này!" Đột nhiên, Vương Tử hung hăng nói câu, "Ngươi nằm tới, ta nhất định phải đem thất lưng chữa cho tốt!"

"Liền chờ ngươi câu nói này." Đường Dược lập tức rất là vui vẻ địa nằm tại Vương Tử phía dưới.

Còn không chuẩn bị kỹ càng, Vương Tử liền hướng phía Đường Dược bụng dưới hung hăng ngòi xuống.

"Móa, ngươi cái này công nhiên trả thù!" Bụng dưới mãnh liệt bị đau, Đường Dược vội vàng kêu to lên.

"Ai bảo ngươi đùa bỡn ta." Vương Tử vui vẻ cười lên, lập tức nghiêm túc làm lên ngòi xỏm xuống.

"Hiện tại tình huống này, có vẻ như là người cường bạo ta đi." Đường Dược trắng mặt một chút cô nàng này nói ra.

"Im miệng!"

Mặc dù Đường Dược con hàng này trong mồm không một câu chính kinh nói, nhưng có hấn cái này cái đệm, Vương Tử thất lung quả nhiên có không đồng dạng cảm giác.

Giống như bị người trói chặt thân thể đột nhiên giải khai dây thừng đồng dạng, Vương Tử cảm giác được chưa bao giờ có giãn ra.

Liên ngay cả đau buốt nhức hai cái đùi, cũng càng phát ra có lực nói.

"Thật thần kỳ, ta cảm thấy thật thoải mái." Vương Tử nhin không được nói một mình.

"Đừng nói chuyện, động tác nhất định phải cân đối." Đường Dược đề tỉnh một câu, trong mắt lại là tràn ngập hải lòng, Vương Tử đáng người vô cùng tốt, bờ mông càng là căng đầy có co dãn, trên người mình cùng một chỗ vừa rơi xuống, tựa như là làm xoa bóp đồng dạng.

Quan trọng hơn là, Vương Tử ngồi là bụng dưới vị trí, vừa vặn ma sát Đường Dược tiểu đồng bọn.

Đường Dược phảng phất có thể cảm nhận được cái kia nẩy tâng quần áo bên trên truyền đến nhiệt độ cùng mềm mại.

"Thế nhưng là thật hết sức dễ chịu."

Lúc này đây, Vương Tử không có nghe từ Đường Dược lời dặn của bác sĩ.

Thanh âm miên nhu vũ mị, còn kèm theo dầy đặc tiếng thở dốc.

Đường Dược nhớ tới, thất lung sai chỗ cho Vương Tử mang đến lớn lao thống khổ, hiện tại rốt cục trừ tận gốc, tự nhiên sẽ có khó có thể dùng tương tượng khoái cảm.

Huống hồ, Vương Tử còn ma sát chính mình tiểu đồng bọn, làm sao có thể không có phản ứng.

"Vậy người nguyện ý nói chuyện cứ nói đi, động tác đừng ngừng là được rồi." Đường Dược chuyển du nói.

"Chờ thân thể ta khôi phục, ta nhất định có thể thắng người Alto." Vương Tử nửa là rên rỉ nửa nói là nói nói.

Đường Dược Tiểu tiểu từng sờ một cái, với cô nàng này ngược lại là nhiều một phần kính nể.

Cô nàng này là thật tâm ưa thích xe đua, vì xe đua, cái gì đều thông suốt được ra ngoài.

Đường Dược nghe lão đầu tử nói qua, lão đầu tử có cái bằng hữu ở nước ngoài chủ trì một cái rất lớn thi đấu sự, vậy đại biểu lái xe vinh dự cao nhất điện đường, chờ có thời gian, nhất định phải cùng đem người bạn kia phương thức liên lạc muốn đi qua.

Lại là mười phút đồng hồ đi qua.

Vương Tử đã mệt đầu đầy mồ hôi, không còn nữa điểm khí lực, trực tiếp ghé vào Đường Dược trên thân.

Chỉ bất quá, hai người tư thế rất là xấu hổ.

Đường Dược có thể thanh nhò cảm nhận được Vương Tử trên thân mỗi một cái bộ vị mềm mại.

Cường đại xúc động, lập tức tràn vào trong thân thể của hấn.

Vô ý thức ở giữa, Đường Dược bụng dưới hướng lên đỉnh một cái.

Mặc dù Vương Tử đã tình trạng kiệt sức, nhưng vẫn là có thể cảm giác được đứng vững thân thể là cái gì!

"A! Người tên cầm thú này!" Vương Tử ghen ngào hô, nàng lúc này mới kịp phản ứng, dưới thân thể mình cái đệm, dĩ nhiên là Đường Dược!

Hai người lập tức tách ra.

Chương 53: Ta nuôi dưỡng ngươi!

Đường Dược kim lòng không dặng ảo tưởng lên Vương Tử quần jean bên trong mỹ diệu quang cảnh.

"Sắc lang chết tiệt, nghĩ gì thế!" Vương Tử chú ý tới Đường Dược đang theo dõi chính mình giữa hai chân nhìn quên cả trời đất, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, thấp giọng chửi một câu.

"Ngươi đem chữ chết bỏ đi!" Đường Dược chẳng chặc đàng hoàng nói ra.

"" Vương Tử xam mặt lại, nằng giờ mới hiểu được, chính mình cùng cái mặt này da dày đến cảnh giới nhất định gia hòa căn bản là không có biện pháp câu thông.

Đường Dược có chút xấu hổ, cười khan nói: "Kỳ thật ta là đi tiểu thanh mới lộ tuyến."

Loại lời này đương nhiên bị Vương Tử lập tức không thèm đếm xỉa đến.

"Ngươi đi ra ngoài trước một cái, ta muốn đổi thay quần áo." Vương Tử cảm thấy giữa hai chân giống như đinh dính, lập tức sinh ra một cổ xấu hổ cảm giác.

Nhưng chờ Đường Dược sau khi rời đi, Vương Tử lại cảm thấy trong lòng có loại không tên kích thích.

"Tiểu hòa tử, không đơn giản cái kia, lần thứ nhất gặp tiểu thư mang nam nhân đến cái này."

Đường Dược vừa đốt một điếu thuốc, Liễu thúc thanh âm liền truyền vào lỗ tai.

"Liêu thúc, ngươi nhất định phải như thế xuất quỷ nhập thần sao?" Đường Dược cười khổ, lão nhân này thâm bất khả trắc, chính mình vậy mà cảm giác không thấy hấn tới gần, đang khi nói chuyện, cũng đưa một điếu thuốc đi qua.

"Rất lâu không hút thuốc lá, rất là tưởng niệm a." Liễu thúc hưởng thụ địa hít một hơi, cảm khái nói.

Đường Dược cười cười, nhìn qua Liễu thúc trên ngón tay hậu hậu vết chai, từ chối cho ý kiến.

"Đúng, ngươi cùng tiểu thư lúc nào kết hôn?" Liễu thúc đột nhiên hỏi.

Khục!

Đường Dược trực tiếp bị thuốc cho nghẹn một cái, lập tức sửa sang một chút kiểu tóc, tự tin nói: "Cái này đều bị ngươi nhìn ra?"

"Nói nhảm, các ngươi động tĩnh như vậy đại, thật coi ta lão đầu tử này là kẻ điếc?" Liễu thúc trợn mắt trừng một cái nói.

Hóa ra lão nhân này cho là mình cùng Vương Tử trong phòng làm chuyện đó đâu?

Đường Dược cười xấu xa bắt đầu.

"Tiểu tử, lộ tẩy đi, còn gạt ta nói là y sinh." Liễu thúc đắc chí cười nói.

"Cái này đồ không lừa ngươi, ta chuyên nghiệp tán gái, kiêm chức y sinh." Đường Dược sáng sáng cây ngân châm kia, "Muốn hay không cho ngươi đâm đâm?"

Liêu thúc kinh ngạc nhìn Đường Dược một chút, hiếu kỳ nói: "Ngươi cho ta kinh hỉ thật sự là càng ngày càng nhiều, vậy ngươi cho ta xem một chút, ta có cái gì bệnh?"

Nói, Liễu thúc liền nhắc lên tay áo, đem cổ tay phơi tại Đường Dược trước mặt.

"Trung y giảng tứ chẩn, thực sự nhìn không ra nguyên nhân bệnh, mới có thể dùng bắt mạch phương thức." Đường Dược cười nói, "Từ sắc mặt lên nhìn, thân thể ngươi cần phải rất kém cỏi, giống như là nhận qua trọng thương, bất quá có đồ vật gì đem ngươi mệnh nối liền, là nội khí a?"

"Ngươi biết nội khí?" Liễu thúc trong mắt kinh ngạc càng ngày càng nặng.

"Toán biết rõ đi." Đường Dược không lộ ra chính mình Thiên dương khí có thể đọi cùng với nội khí với bí mật này, mà là mơ hồ ứng phó.

Liêu thúc tỉnh táo lại, thở dài một tiếng nói: "Thật sự là giang sơn đời nào cũng có tài nhân ra, ngươi nói không sai, nếu không có trong cơ thể ta có một cỗ cường hoành nội khí vì ta kéo dài tính mạng, sớm tại năm năm trước, ta liền đi đời nhà ma."

"Cỗ này nội khí chủ nhân, là Vương Tử người nhà đi." Đường Dược tiếp tục nói.

Liêu thúc gật gù đầu: "Cho nên ta ở trung nam thị định cư lại, bảo hộ tiểu thư an toàn."

Đường Dược sớm từ lão đầu tử cái kia nghe qua nội khí, mà có được nội khí người đầu được xưng là vũ giả, nhưng lão đầu tử lại không cho hắn giải thích vũ giả cái này thế giới thần bí.

Với Đường Dược tới nói, vũ giả hai chữ mang theo cường đại sức hấp dẫn.

Chỉ là, đang muốn hỏi thăm Liêu thúc một chút có quan hệ với vũ giả sự tình, Vương Tử lại đi tới, một bên lau thấp lợc tóc, vừa nói: "Các người trò chuyện cái gì đâu?"

"Đang thảo luận hai ta đi đâu hưởng tuần trăng mật đâu." Đường Dược thuận miệng nói ra.

Vương Tử trực tiếp đem khăn tắm ném qua đến, mắng: "Cẩn thận ta đem người đầu lười cắt bỏ!"

"Hương vị thật là thơm." Đường Dược đem khăn tắm đặt ở trước mặt nghe một cái, mặt mờ cười một tiếng nói ra.

"Người thật buồn nôn!" Vương Tử vừa tức vừa hận, với Liêu thúc nói ra, "Liêu thúc, hung hăng sửa chữa hần một trận!"

"Vợ chồng trẻ sự tình, ta lão đầu tử này cũng đừng xuất thủ đi." Liêu thúc lại là phun ra nuốt vào một điều thuốc quyền, giọng cười ly khai.

Vương Tử mắt tròn.

Đường Dược cười ngửa tới ngửa lui: "Xem ra ta điều thuốc này nhất Bạch đưa a, thật đúng là ăn người ta nhu nhược, dùng người nhà tay ngắn."

"Đừng tưởng rằng dạng này, người liền có thể muốn làm gì thì làm!" Vương Tử lạnh lùng nói, lại là đồ có khí thế, theo Đường Dược, cái này giống như là tiểu tức phụ phụng phịu đồng dạng đáng yêu.

Đang trêu chọc Vương Tử đùa vui vẻ, Đường Dược điện thoại đột nhiên vang lên.

Là Mễ Tuyết điện thoại.

Đường Dược trong lòng nhảy một cái, vội vàng kết nối điện thoại: "Tiểu Tuyết, xảy ra chuyện gì?"

"Đường Dược, người vẫn chưa trở lại a, ta đều muốn chết đói!" Mễ Tuyết tội nghiệp thanh âm từ trong ống nghe truyền đến, làm cho đau lòng người không thôi.

Đường Dược vừa định trả lời, lại nghe thấy Vương Tử không có hảo ý nói: "U, Đường tiểu suất ca điểm phúc không cạn a, nhiều như vậy muối từ điện thoại cho người."

"Người cùng với ai cùng một chỗ!" Mễ Tuyết lập tức cao nhất cái âm điệu.

Đường Dược lưng bỗng lướt qua một giọt mồ hôi lạnh.

Vương Tử cười duyên nói ra: "Tiểu muội muội, Đường tiểu suất ca ở ta nơi này, người cứ yên tâm đi."

"Đường Dược, người mở hands-free rảnh tay." Mễ Tuyết lạnh giọng nói ra, rất có mở ra mắng chiến hình thức tình thế.

Đường Dược dở khóc dở cười, đành phải ấn rảnh tay.

"Ta sao có thể yên tâm đâu, nghe nói hiện tại tiểu thư đại đa số đều có bệnh." Mễ Tuyết cười hắc hắc, trong thanh âm đều là khiêu khích.

"Người mới là tiểu thư, cả nhà người cũng là tiểu thư!" Vương Tử gầm thét lên.

Đường Dược xấu hổ, luận mồm mép lên công phu, chính mình cũng không phải Mễ Tuyết đối thủ a.

Đường Dược đang muốn nói chuyện giảng hòa, Mễ Tuyết vòng thứ hai thế công lại đến: "Người không phải tiểu thư? Vậy người khẳng định là làm mai mụ mụ tang."

"Người có phải hay không sống được không kiên nhẫn!" Vương Tử tức giận sôi lên, dừng lại một lát, đột nhiên cười giả dối, "Chính người trời không được Đường Dược dạ dày, trách không được hần tới ta cái này tìm thú vui, nữ hài a, không biết làm cơm sao được?"

"Người" Mễ Tuyết vậy mà nghẹn lời.

"Đêm nay Đường Dược muốn tại tỷ cái này ăn cơm chiều, trễ chút trở về nha." Vương Tử thừa cơ lại bỏ Nhất Dao.

Mẽ Tuyết bị bức cấp bách, lớn tiếng nói: "Đường Dược, ngươi nếu là dám không trở về nhà, liền vĩnh viễn không nên quay lại."

"Ngươi Đường Dược tặng cho tỷ tỷ a, thật sự là tạ ơn." Vương Tử lại là Nhất Dao.

Mẽ Tuyết tức giận oa oa gọi bậy, không thành ngữ câu.

Đường Dược triệt để im lặng.

Nguyên lai Vương Tử là mạn nhiệt hình (*), sức chiến đấu như thể cường hãn!

"Tiểu Tuyết không nháo, ban đêm ngươi muốn ăn cái gì đâu?" Đường Dược cười khổ nói, nếu chính mình lại không mở miệng, đoán chừng Mẽ Tuyết liền mang theo quân đội người giết tới.

Ba!

Đáp lại Đường Dược là một trận âm thanh bần.

Mẽ Tuyết đem điện thoại cúp máy.

Vương Tử cười nhánh hoa run rẩy, gọi là một cái dập dòn.

Đường Dược thờ dài, đoán chừng lần này trở về muốn phí không ít khí lực đỡ Mẽ Tuyết vui vẻ.

"Hiện tại biết rõ bản tiểu thư lợi hại đi." Vương Tử một mặt ngạo kiều nói.

"Hắc hắc, biết rõ." Đường Dược sắc mê mê cười một tiếng, hai ba bước đi đến Vương Tử trước người, đột nhiên ôm lấy nàng, dùng lồng ngực đứng vững Vương Tử trước ngực hai cái con thỏ, được không thoải mái.

"Ngươi làm gì!" Vương Tử như như giật điện, dùng sức đẩy hướng Đường Dược.

Đường Dược ngửa về sau một cái, ôm Vương Tử bờ eo thon, thuận thế nằm trên mặt đất, cười nói: "Bên cạnh liền là phòng ngủ, ngươi gấp gấp như vậy muốn đẩy ngược ta à?"

"Ngươi cái này hỗn đản, mau buông ta ra!" Lần này đổi lại Vương Tử oa oa gọi bậy.

"Ngươi không phải nói ta tới này tìm thú vui a? Ta tìm một cái cho ngươi xem một chút!" Đường Dược mặt mũi tràn đầy tà khí, lập tức liền đem Vương Tử dọa đến sắc mặt tái nhợt, bối rối nói ra, "Ngươi muốn thế nào mới bằng lòng buông tha ta?"

"Chỉ cần ngươi đáp ứng để cho ta vì ngươi trừ bỏ ngực vết sẹo, ta liền thả ngươi." Đường Dược âm trầm nói, nhưng hần lại là vì muốn tốt cho Vương Tử, có cái kia đạo sẹo, Vương Tử cả một đời cũng sẽ hết sức tự ti.

Cùng Trầm Băng Nghi tiếp xúc lâu, Đường Dược minh bạch một sự kiện, nữ nhân với ngực coi trọng, muốn xa xa lớn hơn những bộ vị khác.

Vương Tử trì trệ một hồi, đành phải nói ra: "Tốt a, ta đáp ứng ngươi."

"Lúc này mới ngoan." Đường Dược vỗ một cái Vương Tử cái kia co dẫn mười phần bờ mông, cuối cùng đem đề tay khai.

Từ lạnh buốt trên mặt đất sau khi đứng dậy, Đường Dược cười nói: "Trên người của ta không có mang theo được, ngày mai ta lại tới tìm ngươi."

"Ngươi tốt nhất mãi mãi cũng đừng đến tìm ta!" Vương Tử hung ác nói.

"Ta thế nào bỏ được đâu?"

Đường Dược cười cười, ra biệt thự.

Về đến nhà, Đường Dược vừa dừng xe xong, đã nghe đến một cổ gay mũi vị khét.

"Nha đầu này đang làm gì!" Đường Dược xấu hổ không thôi, vội vàng xông vào phòng bếp.

Nhìn thấy Mẽ Tuyết bộ dáng lúc, Đường Dược cười vang.

Mẽ Tuyết khuôn mặt hắc một khối trắng một khối, rất giống là cái chạy nạn.

"Tiểu Tuyết, ngươi có muốn hay không như thế đánh nhau, thật sự cho rằng ta không trở lại nấu cơm cho ngươi?" Đường Dược đành chỉ cười, nhẹ nhàng nói ra.

"Hừ, ta cân nhắc qua, trong điện thoại tiểu thư kia nói cũng không sai, ta nhất định phải trói chặt ngươi dạ dày." Mẽ Tuyết tràn đầy nghiêm túc nhìn chằm chằm Đường Dược, "Từ nay về sau, ta nuôi dưỡng ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thánh Thủ Cuồng Kiều Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.